

உ

கணபதிதணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத்

திராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தராகிய

சிவஞானயோகிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபந்தத்திரட்டு.

இராமநாதபுரமஸ்தானம்

ம-நா-நா-ஸ்ரீ பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்களுடைய

புத்திரர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ

பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்

விரும்பியவண்ணம்

மதுராபுரிவாசியாகிய

இ. இராமசுவாமிப்பிள்ளை என்று

வழங்குகின்ற

ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையால்

அகப்பட்டபிரதிகள் கொண்டுபரிசோதித்து

சென்னை:

இந்து தியலாஜிகல் யந்திரசாலையிலும்

சித்தாந்தவித்தியா நுபாலனயந்திரசாலையிலும்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—

விரோதிஸ்ரீஇடபமதி.

இதன்விலை ரூபா-கவ.

REGISTERED & COPY RIGHT.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சும்பகோணம் கல்லீஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ,

சாமி நாதையரவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடி-லடி-யாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுபரவையிடைக்கமலைவருமிடம்புறமாப்போக்கிமா
லுத், தேமேவுகமலையிடைப்பரவைவருமிடமகமாச்சேர்த்தி
லங்கு, மாமேவுபுகழ்ச்சோழவளநாட்டிலாநந்தவாரிமூழ்கத்,
தூமேவுவிருப்புடையோர்க்கொருதுறையாமாவடுதண்டுறைமூ
தூரில். (க)

உளம்பழுத்தகயிலாயபரம்பரையென்றுலகேத்தவுறுமா
தீன, வளம்பழுத்தமடாலயத்திறசித்தாந்தபாநுவாவயங்கிப்
பொல்லாக், களம்பழுத்தமலந்துமித்துக்கருணைபழுத்திலகுப
ஞ்சாக்கரதேவன்பொற், றளம்பழுத்தபுண்டரிகத்தாள்பழுத்த
வுளப்பெரியர்தலைவராகி. (உ)

வடமொழிசெய்தவந்தானென்மருமென்கதென்பொதியி
வ்வரையின்மேய, திடமொழிசெய்தவந்தானென்மருமென்கந
த்தவமேதிரண்டதென்று, மடமொழிபல்லறிஞரினிகேத்தவரு
ம்பெரும்புலமைவயங்கவாய்ந்து, விடலருஞ்சீர்ச்சிவஞானயோ
கிகளென்றொருபெரியர்விளங்கினாரால். (ங)

புலங்குலவுதம்பெயர்க்கேற்புறத்தமிழிற்சிவஞானபோத
மெய்க்நூற், கிலங்குறுபாடியஞ்செய்துதிராவிடபாடியகருத்த
ரெனும்பேர்பெற்றார், பலங்குலவுமாதீனகுலதெய்வமெனவும
வர்ப்பகர்வார்சான்றோர், அலங்குலவுமவர்பெருமையெடுத்து
ரைப்பச்சிறியேனாலாகுங்கொல்லோ. (ச)

அன்னபுகழ்ச்சிவஞானயோகிகளிந்நாடுய்யவருளிச்செய்
த, பன்னவரும்பலநூலுணர்வேதாகமசாரப்பயன்கள்யாவுந்,
துன்னவமைந்தமுதொழுகு முவைந்தாமபிரபந்தத்தொகுதித
ன்னை, என்னருமற்றொருங்குகளிதினடைந்துபொருளுணர்ந்து
பயனெய்தமன்னே. (ஊ)

எழுதாதவெழுத்தமைத்துநல்குகெனவளங்குலவியிசை
யிலேனாங்கிக், கொழுதாரும்வரிவண்டுமுரலுமலர்ப்பொழிற்செ
ம்பிக்குலநாடாள்வோன், முழுதாரும்வளப்புதுவைமாநகரான்
முரசுறங்காமுன்றிலான்தேங், கெழுதாமமணிந்துமடமாதர்வி
ழிகவர்ந்தழுகுகெழுமுமார்பான். (௬)

யானேசகலர்க்குமிறையென்னமறையிடைச்சொலிரா
மேசன்றானேத், தானேசமுடன்போற்றுஞ்சேதுபதிமானேசத்
தன்மைமேவி, மானேசரம்பொன்னுச்சாமிவரோதயன்புதல்
வன்மறுவிலாண்மைக், கோனேசறவிர்ந்திலகுடீவோராவிரப்
போர்ச்செய்கொடைமைவாய்ந்தோன். (௭)

கரிசிலாப்புலவருடனொருங்கிருந்தாராய்ச்சிபுரிகலைவினோ
தன், துரிசிலாப்பரிதிமதிதிறம்பிடினுந்திறம்பாதசொல்லான்மி
க்கான், பரிசிலார்க்கொருநாளுமடையாதகடையாளன்பகைவ
ர்க்கஞ்சாக், குரிசிலானேற்றமருமமலனையேயதுதினமுங்குறி
த்துவாழ்வோன். (௮)

வாங்குதிரையெனவிரைந்துவாங்குதிரையானிருநான்மா
தங்கங்கள், தாங்குதிசைகளைத்தனியேசமக்கலாமமைப்பினெ
னுந்தந்தியான்றன், ஒங்குபெயர்தனாற்றான்றமிழ்புரத்தற்குரி
யெனனலுணர்த்துமேந்தல், பாங்குபெறுநயசுருணமிசுபாண்
டித்துரைவள்ளல்பகரக்கேட்டு. (௯)

எண்ணியகாரியமினிதுகைகூடிற்றெனமகிழ்கூர்ந்திணை
யில்சான்றோர், நண்ணியசீர்முகவைநகருறுசுருணமிசுசாமிநா
தவேண்முன், பண்ணியபுண்ணியத்தால்வந்துதித்தோன்காவி
ரித்துறைசைப்பதிவாழெங்கள், புண்ணியன்சுப்பிரமணியகுரு
மணிசேவடிசென்னிபுனைந்ததுயோன். (௧௦)

வெம்பந்தமகற்றுசைவசித்தாந்தநூல்பலவும்விளங்கத்தே
ர்ந்து, நம்பந்தநூல்வழிச்செனலமுடைமைக்கேற்புறவேகவிலு
ளுன, சம்பந்தனெனத்தீட்சாநாமருவியபுனிதன்றளிர்ந்து
மேவுங், கொம்பந்தமுறுமேனியயில்விழிமாதர்களாசைக்கோ
திலாதோன். (௧௧)

இயன்மருவுபுகழ்த்தெய்வப்புலவர்கச்சினுர்க்கினி.பரிணையிராத, செபன்மருவுபெரியர்பலரெழுந்தருளியிருந்துதமிழ்செழிக்கவாய்ந்த, ப'பன்மருவுமாமதுராபுரிவதிந்தத்தமிழாயும்பான்மைவாய்ந்தோன், . கபன்மருவுவிழியன்னைப'பன்மருவுமொருபொருளைக்கருதிவாழ்வோன். (க௨)

குலம்பூத்தநயிட்டிகப்பிரமசரியநிலைபூண்டுகுலவுஞ்சிலன், புலம்பூத்தகண்மணியோடைந்தெழுத்தும்வெண்ணீறும்பொருளாக்கொண்டோன், கலம்பூத்தகலையாயுங்கலையன்றிக்கலையாயாக்கலையிலாதோன், நலம்பூத்தவிராமசாமிக்குரிசில்பதிப்பித்து ல்கிவனே. (க௩)

இஃது,

மதுரை ஐஸ்கூல்

உபாத்தியாயராகிய தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம - ஈ - ஈ - ஸ்,

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

தரவுகொச்சகக்கல்பா.

திருவளருந்தடங்கமலச்செழுந்தேறல்வாய்த்தேக்கிக்
கருவளருஞ் சைவானைகந்திமிசையெழத்தாவி
உருவளருமுகில்பொதுத்திட்டும்பருடுக்கணமுழக்குந்
தருவளரும்பொழில்வளருந்தமிழ்வளர்பாண்டியனாட்டில். (க)

ஒதுபுகழ்விக்கிரமசிங்கபுரத்துயர்மலய
மாதவன்பாலருள்பெற்றுவயங்குமுதற்பெருங்குடியாங்
கோதில்சீர்வேளாண்மைக்குலமாளுங்கனிமணியிற்
நீதகலவந்துதித்தார்சிவஞானமாமுனிவர். (உ)

புக்கலையும்பலபிறவிப்புதவடைக்குங்கல்லாமென்
றொக்கலையுமுயர்தாயாருணர்வுடையதந்தையார்
பக்கலையுநீத்தினையபருவத்தேதுறவினிலுந்
றெக்கலையும்வடதென்மொழியினிற்பயின்றொப்பிலராணர். (ஈ)

மின் னுமணிப்புனற்றுறைசைமேவுமருட்குருவருளான்
மன் னுபர சிவா நுபவமா னாகிவயங்கிட்டார்
பன் னும்வரம்பிலக்கியமுமிலக்கணமும்படும்பன் னால்
பின் னுமர ன்புகழ்ப்பல்பிரபந்தமிவைபெட்டிசைத்தார். (ச)

அவஞானந்தனையொழித்திட்டரனடியையடைவிக் குஞ்
சிவஞானபோத நூற்றிபபியமாபாடியமு
நவஞானசித்தியிற்கோர்நல்லுரையுநவின் றனர்மேற்
பவஞானமதமாற்றியுயிர்கள்பயன்படுமாறே (ந)

அன்னவர் செய்கிறு நூலாமரும்பிரபந்தங்கடமைச்
சொன்னமுறையச்சிட்டுத்தருகவெனத்தொடுகடல்சர்
மன் னுமணித்திரளாகாழிக்கமலர்க்கழனிவளங்கொழிக்கத்
தென் னுறையும்புகழறைபுஞ்செயச்செம்பிநாடுடையான். (க)

அரும்புதுவையளிகாவேயரும்புதுவைநகரான்விண்
விரும்புகடக்குஞ்சரத்தான்வேலைகடக்குஞ்சரத்தான்
கரும்புருவக்கவின்வேள்விற்கரும்புருவாமாதரனை
வரும்பரியப்பரியவுலாவரும்பரியபரியாளன். (எ)

வளத்தாருநிழல்வாழும்வாசவனையெனுந்திருவேன்
உளத்தாருமெய்ம்மையரிச்சந்தரனையெனவுவப்போன்
துளத்தாருநல்விழியார்க்கன்பென்றுங்குறைவில்லோன்
எளத்தாருமுடித்தாருமளிமுரலுங்கவின் மிக்கோன். (அ)

மானமுயர்தருபொன்னுச்சாமிதருமணிச்சாமி
யானசெல்வத்துரையாகுமரும்பாண்டித்துரையறையத்
தானதையச்சினிலிட்டுத்தநனன்மெய்த்தவஞான
மோனகுருமுதலானமும்மையினுமவழிபடுவேன். (ஊ)

தோற்றுபுகழ்முகவையினிற்றொல்வேளாண்குலத்துதித்தோ
சாற்றரியகுணசாமிநாதனிறைதவத்தோன்றல்
எற்றமுறுமொழுக்கத்தோளிராமசாமிப்பெயரோன்
போற்றுபுலமையினுயர்ந்தபுண்ணியநாவலரேறே. (க0)

உ
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைச்சித்தாந்தசைவபாதுவாகிய

நமச்சிவாயமூர்த்திகள்மரபில்

அதக்கிரகம்பெற்றவரும்

தீராவிடமகாபாஷ்யகர்த்தருமாகிய

சிவஞானயோகிகள்வரலாறு.

கயிலாயபரம்பரையிற்சிவஞானபோதநெறிகாட்டும்வெண்ணெய்
பயில்வாய்மைமெய்கண்டான்சந்ததிகக்கோர்மெய்குஞ்ஞானபாதுவாகிக்
குயிலாரும்பொழிற்றிருவாவடுதுறைவாழ்குருநமச்சிவாயதேவன்
சயிலாதிமரபுடையோன்றிருமரபுநீழிதழைகமாதோ.

திருக்கைலாசமலையிலே, அருள்வடிவாகிய கல்லாலமரநிழலிலே,
தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்பால்,
ஆகமங்களையெல்லாம் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சீகண்டமுதல்
வரை வணங்கி நின்று, காமிகமுதலிய சைவாகமங்களின் ஞானபாதப்
பொருளின் இகலறுத்து அவற்றின் பொருளுண்மை போதித்தருள
வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அம்முதல்வர் நன்றேவினாயி
னாய், அவ்வுண்மை ரௌரவாகமத்துட் பன்னிருகுத்திரத்தாற் கூறப்
பட்டதுசிவஞானபோதமென்பதோர்படலம், அதுகேட்டவர்க்குஎல்லா
ஆகமப்பொருள்களும்மாறுகோளின் நிஜினிதுவிளங்குமெனக்கூறி,அச்
சிவஞானபோதத்தைநந்திபெருமானுக்குஅருளிச்செய்தார். நந்திபெரு
மானும் அதுகேட்ட துணையானே எல்லா ஐயமுநீங்கி, மெய்ப்பொ
ருள் தெளிந்து, பின் அதனைத்தம்மானாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ் சிறந்த
சநற்குமாரமுநிவருக்கு அருளிச்செய்தார். அவர் தம்மானாக்கர் பல்
லோருள்ளுஞ்சிறந்த சத்தியஞானதரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்தார்.
அவர் தம்மானாக்கர் பல்லோருள்ளுஞ்சிறந்த பரஞ்சோதிமுநிவருக்கு
அருளிச்செய்தார்.

பின்பு நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடத்திலே, பாரம்பரைச் சைவவேளாளகுலதிலகரும், சிவபத்தி அடியார்பத்திகளினும் கல்வி செல்வங்களினுஞ் சிறந்தவரும், அச்சுதர் களப்பாளர் என்னும் பெயருடையவரும் ஆகிய ஒருவர் இருந்தார். அவர் நெடுங்காலம் பிள்ளைப் பேறின்மையால், அதற்கு உரிய அரிய விரதாதிகளையெல்லாம், ஆதிசைவரும், சகலாகமபண்டிதரும் ஆகிய தம்முடைய குலாசாரியர்முகமாக உணர்ந்து அநுட்டித்துவந்தனர்; வந்தும் சித்திபெறாதுவருந்தி, பின்னும் சகலாகமபண்டிதரிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்; அதனை உணர்ந்த சகலாகமபண்டிதர் உற்றுநோக்கி அறிவித்தபடி, அச்சுதர் களப்பாளர் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திலே, விதிப்படி அருச்சித்து வணங்கிக் கயிறுசாத்தினர்; சாத்தியவழி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய “கண்காட்டு துதலானும்” என்னுந் திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகத்திலே, அருட்சத்தியாகிய உமாதேவியார் திருநாமசம்பந்தமான “பேயடையா பிரிவெய்தும்” என்னுந் திருப்பாடல் உதயமாயிற்று; அதிலே “வெண்காட்டு முக்குளநீர் தோய்வினையார்பிள்ளையினோடு உள்ளநினைவாயினவேவரம்பெறுவர் ஒன்றும் ஐயுறவேண்டா” என்னும் பொருளைச் சகலாகமபண்டிதர் நோக்கி நோக்கி, மிகமகிழ்ந்து கொண்டாடி அச்சுதர்களப்பாளர்க்கு உரைத்தனர்.

அதன்பின் அச்சுதர்களப்பாளர் ஆசிரியரிடத்தே விடைபெற்றுக் கொண்டு, திருவெண்காடு என்னுந் திருப்பதியைத் தம்முடைய மனைவியாரோடு அடைந்து, திருக்கோயிலின்கண்ணே, சோமசூரியாக்கூறி என்னும் முச்சுடர்களின் திருநாமம்பெற்ற முக்குளத்திலே, விதிப்படி ஸ்நானம்பண்ணி, சிவபிரானையும் உமாதேவியாரையும் தரிசித்து வழிபடுவாராயினார். அங்ஙனம் வழிபடுகளிலே, ஒருநாள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே, சிவபிரான்தோன்றி, “உனக்கு இப்பிறவியிலே, பிள்ளைப்பேறு அரியதாயினும், சர்வாபீஷ்டமும் தரத்தக்கதாய், நமக்குமிக்க பிரீதியுடையதாயுள்ள தேவாரத்தைப் பரமப்பிரமாணமாகக்கொண்டு, நீ ஒழுகுகின்றமையால், அத்தேவாரத்தைப்பாடிச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை என்றே கொள்ளும்படி நமது திருவருளினாலே, இன்னும் தமிழ்நாடு உய்யும்வண்ணம், அத்தேவாரத்தின் மெய்ப்பொருளை உள்ளடக்கிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை வெளிப்படுத்திச் சைவஸ்தாபனஞ் செய்யத்தக்கவனாக; உன்னிடத்தில் ஒரு

புத்திரன் அவதரிப்பான்” என்று சொல்லி மறைந்தருளினார்; உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களைப்பாளர் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு மனைவியாருக்குத்தெரிவித்து, அவரோடு தாமும் பேரன்புடன் சுவேதாரணியனாயும், பிரமவித்தியாநாயகியானாயும் வழிபட்டு வசித்தார்; அங்ஙனம் வசிக்குநாளிலே, தம்முடைய மனைவியாரது அருமைத்திருவயிற்றிலே, கருப்பம் உண்டாகி, ஒருசற்புத்திரர் திருவவதாரஞ்செய்தார். பின்பு தந்தையார் அப்பிள்ளையாருக்கு உரிய பருவத்திலே சுவேதவனப்பெருமாள் என்னுந்திருநாமம் சாத்தினர்.

அதன் பின்பு சுவேதவனப்பெருமாள் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமமுடைய அப்பிள்ளையார் திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்னுந்திருப்பதியிலே தம்முடைய நன்மாமனார்வீட்டிலே வளருவாராயினார். வளர்ந்து, இரண்டு பிராயத்திற்குளே மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையாராய், எழுந்தருளியிருந்தார். இருக்குநாளிலே, பாஞ்சோதிமுநிவர் திருக்கைலாசமலையினின்று நீங்கி, திருவெண்ணெய்நல்லூரை அடைந்து, அம்மெய்யுணர்வுடையாரைச் சந்தித்து, சிவஞானபோதத்தை நல்கி, இதனை ஈண்டுள்ளோர் உணர்ந்துய்தற்பொருட்டு, மொழிபெயர்த்துப் பொழிப்பும் உரைக்கவென்றருளிப் பொழிப்புரைக்குமாவும் சத்தியஞானதரிசனிகள்பால், தாங்கேட்டவாறே வகுத்தருளிச்செய்து, பொய்ச்சமயங்களின் நெறி இது இது என்று கண்டிப்பிப்பித்து, மெய்ச்சமயமாகிய சைவத்தின் உண்மை உணர்ந்து, அதனை ஸ்தாபனஞ்செய்யும் காரணத்திற்கும், தம்முடைய ஆசிரியர் சத்தியஞானதரிசனிகள் திருநாமத்திற்கும் இணங்க, அம்மெய்யுணர்வுடையாருக்கு மெய்கண்டதேவர் எனத் திருநாமம்சாத்தி நீங்கினார்.

பின்பு மெய்கண்டதேவர் அத்திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சுயம்புமூர்த்தியாகிய பொல்லாவிநாயகக்கடவுள் சந்திரியில் சிவஞானபோதத்தைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிடைக்கூடி, சிவபிரான் திருவருளும், ஆசிரியர் பாஞ்சோதிமுநிவர் கருத்தும் நோக்கி, தமிழ்நாடு உய்யும்வண்ணம், அவ்வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் தமிழில் *வார்த்திகப்பொழிப்பாக மொழிபெயர்த்து, பல அற்புதங்களை விளக்கி, சைவஸ்தாபனஞ்செய்து, தம்முடைய மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்ளும் சிறந்தவரும், திருத்துறைப்பூரிலே அவதரித்தருளிய ஆதிசைவரும், சகலாகமபண்டிதரென்னுங் காரணப்பெயருடையவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியருக்கு அளித்தருளினார்.

*வார்த்திகமெனினும் பொழிப்பெனினும் காண்டிகையெனினும் ஒக்கும்.

அருணந்திசிவாசாரியர் முதலாலாகிய சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூலாகச் சிவஞானசித்தியாரும், இருபாவிருபதும் ஆகிய இரண்டு சைவசித்தாந்தசாத்திரங்களை அருளிச்செய்து, அவைகளையும் சிவஞானபோதத்தையும் திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமணகுலத்திலே அவதரித்தருளிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மாணுக்கருள்ளே திருவதிகைமனவாசகங்கடந்தார் உண்மைவிளக்கமென்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை இயற்றியருளினார்.

மேற்கூறிய மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச்சார்ந்த திருக்களாஞ்சேரியில், சிருங்காரவனத்தில், பிரமபுரீசர்சந்நிதியில், எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, தில்லைவாழ்ந்தணர்களுள் ஒருவராகிய உமாபதிசிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

உமாபதிசிவாசாரியர் சிதம்பரத்தைச்சார்ந்த கொற்றவன்குடியிலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, வடமொழியிலே பௌஷ்கராக மத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே புடைநூலாகிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினுவெண்பா, போற்றிப்பொற்றொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்னும் எட்டுச் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களையும், கோயிற் புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம் சேக்கிழார்நாயனார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிக்கோவை முதலியவற்றையும் செய்தருளினார். சங்கற்பநிராகரணம்செய்தருளிய காலம் சாலிவாகனசகாப்தம் (கஉ௩௫.)

உமாபதிசிவாசாரியர் அருணமச்சிவாயதேசிகர் முதலிய மாணுக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினார். அன்றியும் சபாநாயகர் விடுத்தருளிய “அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங், குடியாற் கெழுதிய கைச் சீட்டுப்-படியின்மிசைப், பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறந் திக்கைசெய்து, முத்தி கொடுக்க முறை.” என்னுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றான்சாம்பானுக்கு உடனே முத்திகொடுத்தருளினார். பின்பு அப்பெற்றான்சாம்பானுடைய மனைவியும் அரசன் முதலாயினோருங்காண அதனுண்மையை வெளிப்படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தம்முடைய ஜன்மார்த்தபூசைகொண்டருளிய சிவபிரான் ஆடியருளிய தீர்த்தத்தினால் வளர்ந்து பரிபக்குவம் அடைந்துள்ள முள்ளிச்செடிக்கு முத்திகொடுத்தருளினார்.

சிதம்பரமான்மியத்தின் வழித்தாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற்புராணம் அரங்கேற்றப்படாது பேடகத்துள் இருந்தபொழுது, சபாநாயகசர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி “நாம்கொற்றவன்குடி உமாபதியுடையபேடகத்துள் இருக்கின்றோம்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அதனைத் தில்லைவாழந்தணர்கள் உமாபதிசிவாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் கோயிற்புராணத்தைச் சபாநாயகர் சந்நிதியில் விளையில் அரங்கேற்றியருளினார்.

[திருக்கடவூரிலே அவதரித்தருளிய உய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்படுவியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது, தம்முடைய ஆசாரியராகிய திருவியலூர் ஆளவந்ததேவநாயனார் தமக்கருளிச்செய்த திருவுந்தியாரொன்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை விரித்துத், தம்மையடைந்த ஓரதிபரிபக்குவர்பொருட்டு ஒரு சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை அருளிச்செய்து, அதன்பெருமையை உலகத்துள்ளாரும் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற்சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே அந்நூலை வைக்குமளவில், அத்திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து அதனை வாங்கிப் பரமகருணாநிதியாகிய நடராஜரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால், அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுநூறு திருமடத்துமுதலிகளும் தில்லைவாழந்தணர் மூவாயிரவரும் மாக்கேசரர் நாற்பத்தெண்ணாயிரவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யுந் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, அந்நூற்குத்திருக்களிற்றுப்படியாரொனத் திருநாமஞ்சாத்தினார்கள். ஆகலான் மேற்கூறிய திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் ஆகிய இரண்டும், மெய்கண்ட தேவர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் ஒன்றும், அருணந்திசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார், இருபாவிருபது ஆகிய இரண்டும், மனவாசகங்கடந்தார் அருளிச்செய்த உண்மைவிளக்கம் ஒன்றும், உமாபதி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவப்பிரகாசமுதலிய எட்டும், ஆகப்பதினான்குசைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும் மெய்கண்ட சாத்திரமென அடிப்பட்ட சான்றோரால் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

“உந்தி களிது வுயர்போதஞ் சித்தியார்

பிந்திருபா வுண்மை பிரகாசம் - வந்தவருட்

பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு

வுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.”

“வேதம் பசுவதன்பான் மெய்யா கமநால்வ
 ரோதுந் திருப்பாட்டே யுள்ளுநெய் - போதமிகு
 நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
 செய்ததமிழ் தூலின் றிறம்.”

மேற்கூறிய உமாபதிசிவாசாரியரிடத்தே அநுக்கிரகம்பெற்ற அருணமச்சிவாயதேசிகர் நவகோடிசித்தவாசபுரமென்னும் திருநாம முடைய திருவாவடுதறையிலே சித்தமூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு உபதேசித்தருளினார்.

சித்தர்சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருமூவலூரிலே பரம்பரைச் சைவ வேளாளர் குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து, பிரமசரிய நிலையிலே துறவறத்தினராய்ச் சத்திரிபாதத்துத்தமராய் எழுந்தருளியிருந்த நமச்சிவாயமூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தருளினார்.

நமச்சிவாயமூர்த்திகள் தம்முடைய ஆசிரியர் ஆஞ்ஞாபித்தருளிய படி திருவாவடுதறையில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, சிவப்பிரகாசதேசிகருக்கு ஞானவதிமுறைப்படி சிவதருமிணியென்னு நைட்டிகதீகைஷ்செய்து அபிஷேகம்பண்ணிச் சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார். சிவப்பிரகாசதேசிகர் வைணவர்களாலே சிறும் பராலயபூசைக்கு முட்டுப்பாடு வந்தவழி, ஞானதேசிகராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளால் ஆஞ்ஞாபெற்றுக்கொண்டு சென்று, தம்மை வழிபடும்வண்ணம் அக்காலத்துள்ள அரசரை வசப்படுத்திச் சிறம்பராலயபூஜை சிறப்புற நடாத்துவித்துப் பின்பு ரிட்டையிலே வீற்றிருந்தருளினார்.

பின்பு பஞ்சாக்கரதேசிகமூர்த்திகள் திருவாவடுதறையிலே திருவவதாரஞ்செய்து, தீவிரதரபக்குவராய் எழுந்தருளியிருந்த மறை ஞானதேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து உபதேசித்தருளினார். மறை ஞானதேசிகர் சைவசித்தாந்த சாத்திரோபதேசம் கேட்டதுணையானே சிந்தித்துத் தெளிந்து தைலதானாபோல இடையருது ரிட்டையிலே வீற்றிருந்தருளினார்.

பின்பு நமச்சிவாயதேசிகோத்தமர் ஆதினபரம்பரையாகச் சித்தாந்தோபதேசம் விளங்கிவரும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு, அம்பலவாணதேசிகருக்கும், தக்ஷிணமூர்த்திதேசிகருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்.

தக்ஷிணாமூர்த்திதேசிகர் மெய்கண்டசாத்திரத்தின் கருத்தை உள் ளடக்கிய தசகாரியம் உபதேசப்பட்டுள்ளதெனும் இரண்டினான தூல்களைச் செய்தருளிச் சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளி யிருந்தபடியே பரிபூரணதசை அடைந்தார்.

அம்பலவாணதேசிகர் தசகாரியம், சன்மார்க்கசித்தியார், சிவாச் சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்பட்டுறாடை, சித்தாந்தசிகாமணி, உபாய நிட்டைவெண்பா, உபதேசவெண்பா, நிட்டைவிளக்கம், அதிசயமாலை, நமச்சிவாயமாலை எனப்பத்தியருபமாகப்பத்துஞான தூல்களையும், பூப் பிள்ளையென்னும் திருப்பெயருடைய ஒருபரிபக்குவர்பொருட்டு உயிர் அட்டவணை எனவும் பூப்பிள்ளை அட்டவணை எனவும் பெயர்பெற்ற கத்தியருபமாகிய ஒரு ஞான தூலையும் செய்தருளினார்.

அன்றியும் அம்பலவாணதேசிகர் தம்மையடைந்த வைணவப் பிராமணரும் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற்சிறந்த பரிபக்குவருமாகிய உலகுடையநாயனார் என்பவருக்குச்சைவசந்நியாசங்கொடுத்து, நைட் டிக நிருவாணதீகைஷசெய்து, மெய்கண்டசாத்திரங்களையும், தாம் இயற்றியருளிய தசகாரியமுதலிய தூல்களையும் உபதேசித்தருளினார். உலகுடையநாயனார் தம்முடைய ஞானசாரியர்மீது சைவசித்தாந்த சாத்திரக்கருத்தை உள்ளடக்கிய தோத்திரருபமாக “மலமெனுந்தடத் திற் கருமசேதகத்தின்” என்றற்றொடக்கத்துப் பத்துத்திருவிருத்தங் களைப் பாடியருளினார்.

பின்னும் அம்பலவாணதேசிகரிடத்தே சிவதீகைஷபெற்றுச் சித் தாந்தசைவோபதேசங் கேட்டருளிய சிவபுரம் பெரியபிள்ளை என்ப வர் தம்முடைய ஆசாரியர்மீது “அந்தமலத் தத்துவிதம்” என்றற் றொடக்கத்துப் பத்துத் திருவெண்பாக்களைப் பாடியருளினார்.

[பிரமசரிய நிலையிலே துறவறத்தினராய்த் திருவாவடுதுறை யின்கண் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, ஆதினபரம்பரையாகச் சித் தாந்தோபதேசம் நிகழ்ந்துவரும்வண்ணம் திருவுளங்கொண்டு, மா ணுக்கர்களுக்கு அபிஷேகஞ்செய்து உபதேசித்தருளிய ஞானசாரிய ராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகள் ஆதினத்துக்குப் பிரதம பரமாசாரிய ரும், உபதேசபரம்பரை அங்குரித்தற்கு அருகமாய் அப்பிரதமாசாரி யர்காலத்தில் இருந்தருளிய அம்பலவாணதேசிகர் துவிதியாசாரியரு மானதால், இந்தஞானாதினத்துக்கு வந்தருளும் ஆசாரியர்கள் நைட்

டிகதுரியாச்சிரமிகளா யிருத்தலும், பெரியபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது அடியவர்களுடையதலையினுக்கு அனுப்பியருளும் திருமுகங்களில் (நஜ்ஸிவாய்ஸ்) எனவும், சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பொழுது (கௌவாவாணர் த-ஓ-ஓ-ஓ) எனவும் திருக்கைச்சாத்திடுதலும் சாம்பிரதாயமாகப் பண்டைக்காலந்தொடங்கி இன்றுகாறும் நிகழ்ந்துவருகின்றன.]

அம்பலவாணதேசிகர் உருத்திரகோடிதேசிகருக்கும், அவர் வேலப்பதேசிகருக்கும், அவர் குமாரசுவாமிதேசிகருக்கும், அவர் பிங்குமாரசுவாமிதேசிகருக்கும், அவர் மாசிலாமணிதேசிகருக்கும் அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்தசாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்.

மாசிலாமணிதேசிகர் திருவாவடுதுறையிலே மாகேசுவரபூசை சிறப்புறநடாத்தி மடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்திலே, ஒரு நாள் இரவிலே பேயும் உறங்கும் அர்த்தயாமத்திலே, தஞ்சைநகரத்து மன்னவர் பஞ்சமவேடம்பூண்டுசென்று, அம்மடாலயத்தின்புறத்தே தூரத்தேநின்று “ஓசாமீ அடியேனைப் பசிவருத்துகின்றதே” என்று பேரொலியிட்டு அழைத்தபொழுது, ஒடுக்கத்திலே சிவத்தியானத்தோடு அறிதுயிலமர்ந்த மாசிலாமணிதேசிகர் ஒலமிட்டு அழைப்பவன் நீசன் என்றும் பசியால்வருந்தி அழைக்கின்றான் என்றும், உணர்ந்து, மடைப்பள்ளியிற்புகுந்து, ஒருபாத்திரத்தில் அன்னமும் கறிமுதலியவும் எடுத்துவைத்துத் தலைவாயிற்கதவைத் திறந்து புறத்தேவந்து, தூரத்தே அப்பாத்திரத்தைவைத்துப் பசிரீங்கப்புசிக்கும்படி அருமையாகச் சொல்லி, மடாலயத்துள்ளே புகுந்து, விடிந்தபின்னர்த் தவசிப்பிள்ளைகளை அழைப்பித்து, இராத்திரி மடைப்பள்ளி திறந்துகிடந்த மையால், சுவானம் உள்ளே பிரவேசித்துவிட்டது; ஆகையால் மடைப்பள்ளியிலுள்ள அமுதுமுதலியவற்றை வெளிப்படுத்தி முற்றஞ் சுத்திசெய்து, புண்ணியாகவாசனம் செய்வித்தபின்பு பாகஞ்செய்யத் தொடங்கும்படி கட்டளையிட்டருளினார். அரசர் அப்பாத்திரத்தைச் சேமித்து வைத்து, தருமபுர ஆதினஞ்சார்ந்து பேரொலியிட்டுப் பிணைக்கேட்டவழி, பண்டாரக்கட்டிலே திருவடிச்சிந்தனையோடுசயனித்திருந்த பண்டாரசந்நிதிகள் “பிணைக்கேட்பவன் பஞ்சமன்போலும்” என்று திருவுளங்கொண்டு “மடாலயத்திலே நீசனுக்குப் பிணையிடமாட்டார்கள்” என்று சொல்லிப்போக்கிவிட்டார்கள். இங்ஙனம் இரவிலே நிகழ்ந்த செய்திகளை அரசர் தஞ்சைநகரஞ்சேர்ந்து அரசிருக்கைமண்டபத்தில் வீற்றிருந்துசமஸ்தரும் அறியச்செய்தனர்.

பின்பு ஒருவிசேடபுண்ணியகாலம் வந்தபொழுது, மாசிலாமணி தேசிகர் காவேரிசங்கமஸ்நானத்துக்கு எழுந்தருளிஞர். அப்போது தஞ்சைநகரவேந்தரும் போந்து, காவேரிசங்கமஸ்நானஞ்செய்து திரு வெண்காடு சேர்ந்தனர். மாசிலாமணிதேசிகரும் திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டத்துடன் ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அச்சவேதாரணியத் துக்கு வந்தருளிஞர். பின்னர் ஞானதேசிகரும் அரசரும் கலந்து வசிக்குங்காலத்திலே, அரசர் ஒருமண்டலங்காறும்பிராமணபோஜனம் பெரிதஞ் சிறப்புறச்செய்வித்து அவ்வுயர்ச்சி அனைவர்க்கும் புலப் படுமவண்ணம் அவ்வுச்சிட்டத்தை உவர்க்கூபத்திலே போடச்செய்து, முடிவிலே தூர்வை எடுப்பித்தபின்பு அக்கிணற்றுநீரிலே புழுக்களும் உவரும் நீங்காமலிருந்தன. இதனையுணர்ந்த ஞானதேசிகர் ஒருமண் டலங்காறும் அரசர்முகமாக மாசேசுரபூசை சிறப்புற நடாத்தித் தம் மடாலயத்துள்ள உவர்க்கூபத்திலே அடியவர் பரிகலத்தைப் போடச் செய்து, இறுதியிலே அரசரையும் அழைத்து வைத்துக்கொண்டு அக் கிணற்றைத்தூர்வையெடுப்பித்தபொழுது, அதிலுள்ள உவர்நீங்கிக்கங் காஜலம்போல நறுநீர்சுரந்து பெருகியது. அரசர் “அக்கிணற்றுக்குப் பரிகலக்கிணறு” என்று நாமம் இட்டு அம்மடாலயத்துக்குச் சருவ மானியநிலமும்விட்டனர். அப்பரிகலக்கிணறும், சருவமானியநிலமும் இப்போதும் விளக்கமாயுள்ளன. ஞானதேசிகர் அம்மடாலயத்திலே நெடுங்காலம் அமர்ந்து நிட்டையில் இருந்தருளிஞர்.

பின்னும் அக்காலத்திலே ஆதீனசிஷ்யவர்க்கங்களிலே கல்வியினும் செல்வத்தினும் அதிகாரத்தினும்சிறந்து திருநெல்வேலியிலிருந்த மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையிடத்தே தமிழிலே தொல்காப்பியமுதலிய இலக்கண இலக்கியங்களை உணர்ந்தவரும், செப்பறைப்பதியிலிருந்த சிவப்பிராமணராகியகனகசபாபதிசிவாசாரியரிடத்தேவடமொழியை உணர்ந்தவரும் ஆதீனஞானதேசிகரிடத்தே சங்காபிஷேகமும்நசான தேசிகொன்னுஞ் சிறப்புத்திருநாமமும் சைவசித்தாந்த சாத்திரோப தேசமும்பெற்றுத் திருநெல்வேலியில் ஆதீனத்தைச்சார்ந்த நசான மடாலயத்தில் இருந்தவருமாகிய சுவாமிநாததேசிகர் அரிய இலக் கணவிதிகளைத்திரட்டி இலக்கணக்கொத்தென்னு நூலையும் தசகாரிய மாகிய ஞானநூலையும் இயற்றியருளிஞர். அன்றியும் நன்னூலுக்கு விருத்தியுரைசெய்த சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலாகிய மாணக் கர்களுக்குக்கல்வி கற்பித்தனர்.

மாசிலாமணிதேசிகர் இராமலிங்கதேசிகருக்கும், அவர்வேலப்ப தேசிகருக்கும், அவர் பின்வேலப்பதேசிகொனப்பெயர்பெற்ற இருவ

ருக்கும் அபிஷேகம்செய்து, சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தை உபதேசித்தருளினார்.

பெரியபட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிகர் திருப்பறியலூர்ப்புராணத்தை மொழிபெயர்த்தருளினார்.

சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த பின்வேலப்பதேசிகர் பஞ்சாக்கரப்பஃரெடையென்னும் ஞானநூலைச்செய்தருளினார்.

பின்னும் வாதுளாகமப்படி ஞானபூஜாவிதி மொழிபெயர்ப்பு, மரபட்டவணை, அநாதியட்டணை, அனுபோகவெண்பா, வருணசிவாசாரியர் பத்ததிப்படி கிரியாபூஜாவிதி மொழிபெயர்ப்பு முதலாயின அம்மரபில் அதுக்கிரகம்பெற்ற ஆன்றோராற் செய்தருளப்பெற்று வழங்குகின்றன.

[அம்பலவாணதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரிய முதலாயின பத்தும், தக்ஷிணமூர்த்திதேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியமுதலாயின இரண்டும், சுவாமிநாததேசிகர் அருளிச்செய்த தசகாரியம் ஒன்றும், பின்வேலப்பதேசிகர் அருளிச்செய்த பஞ்சாக்கரப்பஃரெடை ஒன்றும், ஆகப்பதினான்கு ஞானநூல்களும் பண்டாரசாத்திரமென ஆன்றோரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.]

ஆவ்வேலப்பதேசிகராகிய ஞானாசாரியர்காலத்திலே பாண்டிவளநாட்டிலே, பொதியமலைச்சாரலிலே, பாவநாசமென்னுந் திருப்பதியைச்சார்ந்த விக்கிரமசிங்கபுரத்திலே, அகத்தியமகாமுரிவரிடத்தே ஏழுதலைமுறையளவும் பிறைமதிபோல முறையே வளர்ந்து அருட்புலமை நிரம்பும்வண்ணம் வரம்பெற்ற பரம்பரைச்சைவவேளாளர் குலத்திலே, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவராய்க் கல்விச் செல்வம்போலப் பொருட்செல்வமும் ஒருங்குடையராய் இருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் என்பவருக்கு அவர்மனைவியாராகிய கற்பினிற்சிறந்த மயிலம்மையார் திருவயிற்றிலே, ஏழாவதுதலைமுறையாகத் தமிழ்நாடு செய்த தவத்தானே, ஒருவர் திருவவதாரஞ்செய்து முக்களாலிங்கர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம்பெற்று ஒழுக்கம் அன்பு அருள்முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினார்.

பின்பு முக்களாலிங்கர் ஐந்துபிராயத்திலே, பிதாமாதாக்களாலே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுப் பாடசாலையில் அமர்ந்தனர்; அங்ஙனம் அமரும்பொழுது, திருவாவடுதுறை ஆதினத்திலிருந்து சிவஸ்தலயாத்திரையாகப் புறப்பட்ட சிலமுரிவர்கள் விக்கிரமசிங்க

புரத்துத் திருவீதியிலே சென்றார்கள்; பாடசாலையினின்றும் புறப் பட்ட முக்களாலிங்கர் அம்முநிவர்களைச் சந்தித்துத் தரிசித்துவணங்கி “சுவாமிகள் அடியேன் கிருகத்துக்கு எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து, பின்பு சென்றருளவேண்டும்” என்று பிரார்த்திக்க அம்முநிவர்கள் ஆண்டின் இளையரும் அறிவின் முதியருமாகிய முக்களாலிங்கர் வழிபாட்டுக்கு இரங்கி, விருப்பத்தோடு உடன்பட்டனர்; உடன்பட்ட முநிவர்கள் முக்களாலிங்கர் பிறகே கிருகத்துக்குப்போய் முக்களாலிங்கர் அருமைக்கருத்தையுணர்ந்து அருந்ததியினுஞ்சிறந்த மயிலம் மையார் உபசரிக்கத் திருவமுதுசெய்து சென்றருளிஞார்கள்; முக்களாலிங்கர் தமது கருத்தின்படி அடியார்களை உபசரித்த தாயாபைப் பற்றி “அருந்ததியென்னம்மை யடியவர்கட் கென்றுந், திருந்த வமுதளிக்குஞ் செல்வி-பொருந்தவே, யானந்தக் கூத்தரகமகிழத் தொண்டுசெயு, மானந் தவாத மயில்.,, என்னுஞ்செய்யுளை இயற்றியருளி னார்; புறத்தேபோயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டிற்குவந்து, நிகழ்ந்த அற்புதச்செய்திகளைக் கேள்வியுற்றுப் பேரின்பக்கடலிலே முழுகினார்.

உடனே ஆனந்தக்கூத்தர் புத்திரராகிய முக்களாலிங்கரோடு ஆதீனமுநிவர்களிடத்தேபோய் வணங்கியவழிச் சத்திரிபாதமுடைய புத்திரர் பிறவிப்பெருந்துன்பக்கடலினின்றும் கரையேறக்கருதி, அம்முநிவர்களோடு தாஞ்செல்லவேண்டுமென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தப், புத்திரரைப்பிரியச் சிறிதும் மனமில்லாதிருந்தும் தந்தையார் ஒருவாறிசைந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

தந்தையார் நீங்கியபின்பு, முக்களாலிங்கர் ஆதீனத்து முநிவர்களோடு வழிக்கொண்டு மார்க்கங்களிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு, சோண்டிலுள்ள திருவாவடிதுறையை அடைந்து, மடாலயத்தினுள்ளே புகுந்து, ஆதீனபரமமுதற்குரவராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளைத் தரிசித்துத் திருவருணோக்கம் பெற்றுக்கொண்டு, அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானசாரியராகிய பின்வேலப்பதேசிகரை ஒமிக்கத்திலேபோய்த் தரிசித்துப் போன்போடு வணங்கினார்.

வணங்கியவர் ஞானதேசிகரிடத்தே சைவசந்நியாசமும் சிவதீக்ஷையும் சிவஞானயோகிகளென்னுந் தீக்ஷாநாமமும்பெற்று மெய்கண்டசாத்திர பண்டாரசாத்திரங்களைக் கேட்டருளினார்; சிவஞானயோகிகள் அகத்தியமகாமுநிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலின், எளிதிலே வடமொழிக்கடலும் தென்மொழிக்கடலும் முற்

றொருங்குணர்ந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடையராய் அமர்ந்தருளிஞர்; வேலப்பதேசிகர் சிவஞானயோகிகளுக்கு உபதேசித்தருளியஞாசாரியரென்பது “எவ்வெவகோட்படுபொருளுமஞ்செழுத்தினடக்கியவற் றியல்பு காட்டி, மெய்வகையஞ் சுவத்தையினு நிற்குமுறை யோதுமுறை விளங்கத் தேற்றி, யவ்வெழுத்தி னுள்ளீடு மறிவித்துச் சிவபோகத்தழுத்தி நாயேன், செய்வினையுங் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்றாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.” எனக் காஞ்சிப்புராணத்துட்கூறியவாற்றால் விளங்கும்.

சிவஞானயோகிகள் ஜமதக்கினிமுநிவருடையபுத்திரரும், அகத்தியமகாமுநிவருடைய முதன்மாணுக்கரும், இடைச்சங்கப்புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரணதுமாக்கினி என்னுந்தொல்காப்பியமுநிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணநூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர்செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனாவரையர்செய்த உரையாகிய சேனாவரையமும், நச்சினூர்க்கினியர்செய்த உரையாகிய நச்சினூர்க்கினியமும் எனப்படுமூன்றுரைகளினுமுள்ள ஆசங்கைகளை நீக்கித் தெளிவிக்கும்பொருட்டு அத்தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும், முதற்குத்திரத்திற்கும் சூத்திரவிருத்தியெனப் பெயர்பெற்ற பாஷ்யமும், வடமொழித் தருக்கசங்கிரக அன்னம்பட்டியங்களின் மொழிபெயர்ப்பும், நன்னூலுக்குச்சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர்செய்த புத்துரையாகிய விருத்தியுரைத் திருத்தமும் செய்தருளிஞர்; இவைமூன்றும் திராவிடமகாபாஷ்யத்திற்கு அங்கங்கள் எனப்படும்.

அன்றியும் சர்வாத்மசம்புசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த கத்தியருப சித்தாந்தப்பிரகாசிகையை அவ்வாறே மொழிபெயர்த்தருளிஞர். அன்றியும் மெய்கண்டதேவர் மொழிபெயர்த்தருளிய வார்த்திகப் பொழிப்பாகிய சிவஞானபோதத்திற்கு ஆசிரியர் அமைத்தருளிய மெய்ப்பொருள் விளங்கும்வண்ணம் திராவிடமகாபாஷ்யமெனப் பெயர்பெற்ற விருத்தியுரையும், இலகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுவையும், அருணந்திசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் சுபகஷத் திற்குப் பொழிப்புரையுஞ் செய்தருளிஞர்.

அன்றியும் காஞ்சிப்புராணத்தின் முதற்காண்ட மொழிபெயர்ப்பும், சிவாக்கிய சோழமகாராஜா காலத்திலே கஞ்சனூரிலே அவதரித்தருளிய ஆசாரியசரணராகிய ஸ்ரீ அரத்தத்தசிவாசாரியர் வைணவமதகண்டனஞ்செய்து சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்யும்பொருட்டு, நெருப்பிலே பழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்புமுக்காலியிலே எழுந்தருளியிருந்து,

சிவபெருமானேபரம்பொருளென இருபத்திரண்டு ஏதுக்களாலேநாட்டியருளிய சுலோகபஞ்சகத்தின் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ அப்பதீக்ஷிதர் அருளிச்செய்த சிவதத்துவ விவேகமூல சுலோகங்களின் மொழிபெயர்ப்பும்செய்தருளிஞர்.

அன்றியும் பெரும்பாலும் உண்மைநாயன்மார் சரிதமுதலிய வற்றைத் தழுவிப் பூருவார்த்தமும் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திருவள்ளுவநாயனார் திருக்குறள் உத்தரார்த்தமுமாகக்கொண்டு சோமேசர்மீது முதுமொழிவெண்பா, யமகருபமான திருவேகம்பரந்தாதி, திருக்ருபமான திருமூல்லைவாயிலந்தாதி, குளத்தூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கச்சி ஆனந்தருத்திசோர்பதிகம், திருவேகம்பர் ஆனந்தக்களிப்பு, செங்கழுநீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ், செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசவரிபதிகம், மார்கழிமதித் திருவாதிரையுற்சுவத்திலே தேவாரமுதலிய அருட்பாக்கள் ஐந்தும் திருக்காப்பிடப்பட்டுத் திருவெம்பாவையென்னுந் திருவாசகத்திருப்பதிகம் ஒன்றுமே ஆன்மார்த்த பரார்த்த சிவபூஜாகாலங்களில் ஒதப்பெற்றுவருஞ் சாம்பிரதாயத்தால் நித்தரியமமந்திரமாகத் திருத்தொண்டர் திருநாமத்தை ஒதியுய்யவேண்டுவோர் கருத்துத்தடையுருவண்ணந் திருத்தொண்டர் திருநாமக்கோவை, ஆதிபரமாசாரியராகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகண்மீது மாலைமுதலிய பிரபந்தங்களைச் செய்தருளிஞர்.

அன்றியும் மரபட்டவனை எனப்பெயர்பெற்ற திருவாவடுதுறை ஆதீனசாம்பிரதாயக்கட்டளையைத் தருமபுர ஆதீனத்தார் மறுத்தெழுதியதற்கு மறுப்பின்மறுப்பு என ஒன்று செய்தருளிஞர்.

அன்றியும் காஞ்சிபுரத்தில் யாத்திரையாக வந்தருளிய திருவண்ணாமலை ஆதீனத்துப் பண்டாரசநந்திகள் “சிவஞானசித்தியாரில் (என்னையிப் பவத்திற்சேரா வகையெடுத்து) என்னுஞ் செய்யுளில் (எடுத்து)என்னுஞ்சொல்லுக்குப் பொருள்என்னை” என்று தம்மாதீனத்து ஞானப்பிரகாசமுநிவர் இயற்றிய சிவசமவாதவுரையின் உயர்வு தொனிக்கும்வண்ணம், சிவஞானயோகிகளிடத்தே வினாவுவித்தபொழுது, (எடுத்து) என்னுஞ்சொல்லுக்குச் சிவசமவாதவுராமறுப்புஎன ஒன்றும், அதன்மேற் பிரதிகண்டனம் உண்டாயவழி மேன்மறுத்த மறுப்பு குதர்க்கவுரையாளரற் போழ்படாதவாறு (எடுத்து)என்னுஞ் சொல்லுக்கிட்ட வயிரக்குப்பாயம் என ஒன்றும், சிவஞானசித்தியாருக்கு ஞானப்பிரகாசமுநிவர் இயற்றியவுரை முற்றும் போலியுரை என விளக்கச் சிவசமவாதவுராமறுப்பு என ஒன்றும் சிவஞானயோகிகள் செய்தருளிஞர்.

அன்றியும் கம்பராமாயணகாவியம் ஒன்றுமே தமிழிற் சிறந்திருப்பதெனச் செருக்கொடு கழறிய காஞ்சீபுரத்து வைணவர்கள் வாயை அடைக்கக்கருதி அக்கம்பராமாயணத்து நார்தியாகிய “நாடிய பொருள்கைகூடும்” என்னுஞ்செய்யுள் முற்றும் சூற்றமே எனச் சங்கைசெய்தவழி, அவ்வைணவர்கள் அச்சங்கைக்கு உத்தரஞ்சொல்ல இயலாமல் வருந்தித் தெரியாது பிதற்றினோம் எனச் சொல்லி வணங்கித் துதித்தவழி, சிவஞானயோகிகள் மகிழ்ந்து உத்தரங்கூறி, அவ்வைணவர்களை உவப்பித்தருளினார்; அச்சங்கையுத்தரங்களை வளர்ந்த நூலுக்கு “கம்பராமாயணமுதற்செய்யுட் சங்கோத்தரவிருத்தி” என்று பெயர் வழங்கிவருகின்றது.

அன்றியும் திருவாரூர் வைத்தியநாதநாவலர் இயற்றிய இலக்கணவிளக்கத்தில், எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகார முதலியவற்றிலுள்ள வழக்களை வெளியிடக்கருதி இலக்கணவிளக்கச் சூராவளி என ஒன்று செய்தருளினார்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் கடலினின்றுங் கரையேறிய திருப்பா திரிப்புலியூர்ச் சிவாலயத்தின் கண்ணே, சிலவித்துவான்களும் பிரபுக்களுங் கூடியசபையில் நூறுபொன்னைக் கிழியாகக்கட்டிவைத்து, “கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண் டாமோ” என்று ஈற்றடியெடுத்துக் கொடுத்துச் செய்யுளைப் பூர்த்திசெய்பவர்து “இப்பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்று சொன்னார்கள்; அப்பொழுது யாத்திரையாகவந்தருளிய சிவஞானயோகிகள் ஆலயத்துக்கு எழுந்தருளுங்கால் அங்கு நிகழ்ந்த செய்தியையுணர்ந்து, ஒரு ஏழைப்பிராமணனைநோக்கி அப்பொற்கிழியை எடுத்துக்கொள்ளும் படி கட்டளையிட்டு “வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வருந்தினை வல் லினமென்றாலு, முரையேற விட்டமுத லாகுமோ வெனைச்சித் தென்றுரைக்கி லென்னு, நரையேற விட்டமுத னாவனாக் கொண்டுநிறும் புலிசை மேவுங், கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர் கதியுண் டாமோ.” என்று செய்யுளைப்பேசுவதுபோலப் பூர்த்திசெய்தருளினார்.

இங்ஙனம் உலகோபகாரமாகப் பலவுரைகளையும் பலநூல்களையும் பலகண்டனங்களையும் செய்து பல நன்மாணுக்கர்களுக்குப் போதித்து, வடமொழியினுந் தென்மொழி சிறந்ததென்னும்படி அபிவிருத்திசெய்து, தவமே திருவுருக்கொண்டாற்போலும் விளங்கிச் சிவப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய ரிட்டையில் வீற்றிருந்தருளிய திராவிட மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய சிவஞானயோகிகள் திருவாவடுதுறையிலே சித்திநாமதி ஆயிலியநக்ஷத்திரத்திலே சிவபரிபூரணதசை அடைந்தனர்.

மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
யுன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம் - பன்னுந்
திருவாள னெங்கோன் சிவஞான தேவன்
நிருமேனி நீங்கு தினம்.

சிவஞான யோகிகளுக்கு மாணாக்கர்கள் இலக்கணம் சிதம்பர நாதமுநிவர், கச்சியப்பமுநிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுநிவர், காஞ்சீபுரம் சரவணபத்தர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை முதலாகிய பன்னிருவர் உளர்.

அவருள்ளே இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுநிவர் திருப்பா திரிப்புலி யூர்ப் புராணத்தை மொழிபெயர்த்தனர்.

கச்சியப்பமுநிவர் திருவானைக்காப்புராணம், பூவானூர்ப்புராணம், பேரூர்ப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், விநாயகபுராணம், காஞ்சிப்புராணத்து இரண்டாங்காண்ட மொழிபெயர்ப்புகளையும், சென்னை விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ், யமகவந்தாதி, கச்சியானந்தருத் திரோசர் வண்டுவிடுதூது, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, தணிகையாற்றுப் படை, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்சாக்கரதேசிகரந்தாதி முதலியவற் றையும் இயற்றியருளினார்; தம்மாணாக்கரிற்சிறந்த கந்தப்பையர்க்குண் டான குன்மனோயை மாற்றுதற்பொருட்டுத் தணிகையாற்றுப்படை பாடியருளினது; பின்னும் பேரூரில் வசித்தபோது அரசம்பலவாணர் மீது ஒருபிரபந்தம்பாடி மழை வருஷிக்கவும், பட்டிசர்மீது பலபதி கங்கள்பாடிப் பலருக்குக் குட்டனோய் முதலியவற்றைப் போக்கியு மருளினார்.

தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுநிவர் துறைசைக்கோவை, கலை சைக்கோவை, கலைசைச்சிலேடைவெண்பா, சிதம்பரோசர்வண்ணம், திருக்குற்றாலச்சித்திரசபைத்திருவிருத்தம், பழநிமுருகக்கடவுள் பஞ் சரத்நமாலே, சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், திருத்தணிகைத்திருவிரு த்தம், திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்து, பஞ்சரத்நமாலே, அம்பல வாணதேசிகர்மீது ஆனந்தக்களிப்பு, சிவஞானயோகிகள்மீது கீர்த் தனை, செய்யுள்முதலியவற்றை இயற்றியருளினார். சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும், திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும், முறையே குட்ட ரோகியும், அந்தகனுமாகிய இருவர்பொருட்டுச்செய்து கொடுத்தவள வில், அவைகளை அவ்விருவரும் முருகக்கடவுள் சந்நிதியில் ஒதிக்குட் டரோகமும், அந்தகத்தன்மையுநீங்கி உய்ந்தனர்.

மேற்கூறிய பின்வேலப்பதேசிகர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தருளி னார்; பின்பு வடமொழிப் பயிற்சியின் வல்லுநராய்ச் சிவாகமங்களில் இரண்டிலக்ஷங்கிரந்தம்வரையுணர்ந்த உத்தமோத்தம குரவராகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் சிவகேஷத்திரயாத்திரையாகத் திருக்கூட்ட த்துடன் செல்லும்பொழுது, மார்க்கத்திலுள்ள இராமநாதபுரத்தில்

வசித்தவழி, அந்நகரத்தில் அமர்ந்த சேதுபதியென்னும் மன்னவர் க்கு அமைச்சர் முதலாயினர் ஞானசாரியர் எழுந்தருளியிருத்தலைத் தெரிவித்தனர்; “அப்போது மழையில்லாது ஜனங்கள் வருந்துங்கால மாயிருந்தமையால், மழைவருவதற்கும்படி உங்கள் குருமூர்த்திகள் செய்விப்பார்களா” என்று அரசர் வினாவியதற்கு அமைச்சர் “அங்ங னம் அதுக்கிரகஞ் செய்வார்கள்” என்று தெரிவித்து, அரசரை அழை த்துக்கொண்டுபோய் ஞானசாரியர் திருவடிகளில் வணங்கச்செய்து அரசர்கருத்தையும்விண்ணப்பம்பண்ணினார்; அதற்கு “அவ்வண்ணமே திருநடராஜர் திருவருள்செய்வார்” என்று ஞானசாரியர் திருவாய் மலர்ந்து, திருநடராஜர்பூஜை சிறப்புறச்செய்து அச்சந்நிதானத்தி லே திருவடித்தியானத்தோடு ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்துக்கொண் டிருந்தனர்; உடனே மேகங்கள் மழைபொழிந்து நாடுகளை வளப்படு தின; சேதுபதி பெரிது மகிழ்ந்து திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துக்கே அடிமையாகிச் சருவமானியக்கிராமங்கள் விட்டுத் தம்மரசாட்சிக் குரிய அம்முகவைநகரத்தில் மடாலயஞ்சிறப்புறக்கட்டுவித்து ஆதீன பரமாசாரியராகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரதேசிகர் குருபூஜை வருடந்தோறும் முன்னேநாளிலும் சிறப்பாக எந்நாளும் நடந்து வரும்படி அனுமதி செய்தனர்; அவ்வாறே இந்நாள் வரையும் நடந்து வருகின்றன.

திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் அம்பலவாணதேசிகருக்கும், அவர் சுப் பிரமணியதேசிகருக்கும், அவர் அம்பலவாணதேசிகருக்கும் அபிஷே கஞ்செய்து சைவசித்தாந்த சாஸ்திரத்தை உபதேசித்தருளிய பின்பு அம்பலவாணதேசிகரிடத்தே அபிஷேகமுஞ் சைவசித்தாந்தோபதேச மும்பெற்று, வடமொழி தென்மொழிகளை உணர்ந்து, சிவஞானசித்தி யாருக்குச் சிவஞானயோகிகளால் அரிதினுணர்தற் பாலதாகச் செய்த ருளப்பட்ட பொழிப்புரைக்கணங்க எளிதினுணர்தற்பாலதாகப் பத வுரை செய்தருளிய சுப்பிரமணியதேசிகமூர்த்தி கட்டளையிட்டருளிய படி இவ்வரலாறு வரைந்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மேய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாசபரம்பரை ஆசாரியர்கள்
பரிபூரணதசை அடைந்ததலமும்,
திருநகூத்திரமும் வருமாறு.

ஆசாரியர்கள்.	பரிபூரணமான ஸ்தலம்.	மாசம்.	திருநகூத் திரம்.
மெய்கண்டதேவர்	திருவெண்ணெ ய்நல்லூர்	ஐப்பசி	சுவாதி
அருணந் திசிவாசாரியர்	திருத்துறையூர்	புரட்டாசி	பூரம்
மறைஞானசம்பந்தசிவா சாரியர்	திருக்களாஞ் சேரி	ஆவணி	உத்தரம்
உமாபதிசிவாசாரியர்	கொற்றவன்குடி	சித்திரா	அஸ்தம்
அருணமச்சிவாயதேசிகர்	ஷை	மார்கழி	திருவாதி ரை
க நமச்சிவாயதேசிகர்	திருவாவடுது றை	தை	அசுவதி
துவிதீய, சிவப்பிரகாச தேசிகர்	பட்டிச்சரத்துக் கடுத்தவடதளி	ஆனி	பரணி
உ மறைஞானதேசிகர்	திருவாவடுது றை	தை	சுவாதி
ந அம்பலவாணதேசிகர்	ஷை	சித்திரா	அவிட்டம்
துவிதீய, தகூழிணைமூர்த் திதேசிகர்	ஷை	மாசி	சித்திரா
ச உருத்திரகோடிதேசிகர்	மதுரை	கார்த்திகை	அநுவதம்
ரு வேலப்பதேசிகர்	திருப்புவணம்	சுை	உத்தராடம்
சு குமாரசுவாமிதேசிகர்	சசீந்திரம்	சுை	ஷை
எ பிற்குமாரசுவாமிதேசிகர்	ஷை	ஆவணி	உத்தரட் டாதி
துவிதீய, முத்தம்பலவா ணதேசிகர்	திருக்குற்றாலம்	மாசி	சித்திரா

ஆசாரியர்கள்.	பரிபூரணமான ஸ்தலம்.	மாசம்.	திருநாளைத் திரம்.
அ மாசிலாமணிதேசிகர் துவிதீய, சிவக்கொழுந் துதேசிகர் திரிதீய, சுவாமிநாததே சிகர்	[6] திருவெண்கா திருவாவடுது றை திருவண்ணா மலை	சித்திரா மார்கழி கார்த்திகை	உரோகிணி மூலம் உத்தரம்
க இராமலிங்கதேசிகர்	திருவாவடுது றை	சுை	அநுஷம்
க0 வேலப்பதேசிகர்	சங்கரநாயனார் கோயில்	புரட்டாசி	மூலம்
கக பின்வேலப்பதேசிகர்	திருப்பெருந் துறை	வைகாசி	பூரட்டாதி
கஉ துவிதீய, வேலப்பதேசிகர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்	பேரூர் திருவாவடுது றை	ஆனி சுை	பரணி சுை
கங அம்பலவாணதேசிகர்	சுை	மார்கழி	கேட்டை
கச சுப்பிரமணியதேசிகர் துவிதீய, கனகசபாபதிதே சிகர்	சுை தளிகை	கார்த்திகை தை	கார்த்திகை சுை
சுை, சுப்பிரமணியதேசிகர்	திருவாவடுது றை	மாசி	அவிட்டம்
கடு அம்பலவாணதேசிகர்	சுை	ஆனி	பூரம்
கசு சுப்பிரமணியதேசிகர் துவிதீய, நமச்சிவாயதேசி கர்	சுை தளிகை	மார்கழி தை	சுவாதி கார்த்திகை

சிவஞானயோகிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபந்தங்கள்.

- க. அரதத்தசிவாசாரியர்கலோக பஞ்சகமொழிபெயர்ட
அகவல்.
- உ. சிவதத்துவவிவேகமூலமொழிபெயர்ப்பு.
- ங. சோமோசர்முதுமொழிவெண்பா.
- ச. குளத்தூர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
- ரு. இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
- கா. கலைசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
- எ. சுச்சிஆனந்தருத்திரேசர்பதிகம்.
- அ. திருவேகம்பர்ஆனந்தக்களிப்பு.
- கூ. செங்கமூரீர்விநாயகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
- கௌ. அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்.
- கக. செப்பறைப்பதிஅகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.
- கஉ. திருவேகம்பரந்தாதிஉரையுடன்.
- கங. திருமுல்லைவாயிலந்தாதிஉரையுடன்.
- கச. திருத்தொண்டர்திருநாமக்கோவை.
- கரு. பஞ்சாக்கரதேசிகர்மலை.

உலகுடையநாயனார் அருளிய ஆசிரியவிருத்தம்.
சிவபுரம்பெரியபிள்ளை அருளிய திருவெண்பா.

குருதோத்திரங்கள்.

சிவஞானயோகிகள்மீதுகீர்த்தனை.
சிவஞானயோகிகள்மீதுசெய்யுள்கள்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

அரதத்தசிவாசாரியர்சுலோகபஞ்சக மொழிபெயர்ப்பு.

உயர்காயத்திரிக்குரிப்பொருளாகலிற்
றசரதன்மதலேதாபித்தேத்தலிற்
கண்ணன்கயிலையினண்ணினிற்
புகழ்ச்சியினமைந்தமகப்பேறுதவலிற்
றனாதுவிழியுடனொராயிரங்கமலப்
புதுமலர்கொண்டரிபூசனையாற்றலின்
ஆங்கவற்கிரங்கியாழியீந்தருடலின்
ஐங்கணைக்கிழவனையழல்விருந்தாக்கலின்
அமைப்பருங்கடுவிடமமுதுசெய்திடுதலிற்
றென்றிசைத்தலேவனைச்செகுத்துயிர்பருகலின்
அவுணர்முப்புரமழியவில்வாங்கலிற்
றக்கன்வேள்விதகர்த்தருள்செய்தலிற்
றனஞ்சயன்றனக்குத்தன்படைவழங்கலின்
மாநுடமடங்கலேவலிதபக்கோறலின்
மாயோன்மகடேவாகியகாலேத்
தடமுலேதினேத்துச்சாத்தனைத்தருதலின்
ஆழ்கடல்வரைப்பினுன்றோரநேகர்
அன்புமீதூரவருச்சனையாற்றலின்
நான்கிருசெல்வமுமாங்கவர்க்கருடலின்
ஐயிருபிறப்பினுமரியருச்சித்தலின்

அரதத்தசிவாசாரியர்சுலோகபஞ்சகமொழிபெயர்ப்பு.

இருவருமன்னமுமேனமுமாகி
 அடிமுடிதேடவழற்பிழம்பாகலிற்
 பிறப்பிறப்பாதியுயிர்க்குணமின்மையிற்
 கங்கைகசூழ்கிடந்தகாசிமால்வரைப்பிற்
 பொய்புகல்வியாதன்கைதம்பித்தலின்
 முப்புரமிறுப்புழிமுகுந்தப்புத்தேள்
 மால்விடையாகிஞாலமொடுதாங்கலின்
 அயன்சிரமாலையளவிலவணிதலின்
 ஞானமும்வீடும்பேணிநர்க்குதவலிற்
 பசுபதிப்பெயரியதனிமுதற்கடவுள்
 உம்பர்களுவர்க்குமுயர்ந்தோன்
 என்பதுதெளிகவியல்புணர்ந்தோரோ.

அரதத்தசிவாசாரியர்சுலோகபஞ்சக
 மொழிபெயர்ப்புமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதத்துவவிவேகமூல மொழிபெயர்ப்பு.

பாயிரம்.

உலகெ லாந்தன தொருசிறு கூற்றினு ளமைய
வலகி லாற்றலா னிறைந்தவ னெனவரு ணூலோர்
குலவி யேத்துவோ னெவனவ னுமையொரு கூற்றி
னலர்க றைக்களச் சிவபிரா னடியினை போற்றி.

(க)

வேறு.

செவியுற வாங்கி மோகத் திண்படை சிலையிற் பூட்டுங்
கவிகைவேண் மடியச் சற்றே கறுத்தியோ குறையும் பெம்மான்
குவிதழை நிறையப் பூத்த கோழிணர்ப் பதும்ச் செங்கே
ழவிர்தரு விழித்திக் கென்றன் வினையிலக் காரு மாலோ.

(உ)

வேறு.

திருமாலிந் திரன்பிரம னுபமனியன் றபன்னந்தி செவ்வே
ளாதி, தருமமுது குரவருக்குந் தனதருளா லாசிரியத் தலைமை நல்
கி, வருமெவர்க்கு முதற்குருவாய் மெய்ஞ்ஞான முத்திரைக்கைம்
மலரும் வாய்ந்த, வருவழகுங் குறுநகையுங் காட்டியரு டருஞ்சிவ
னை யுளத்தில் வைப்பாம்.

(ங)

வேறு.

எல்லை யில்கலை யென்னுங் கொடிபடர்
மல்லல் வான்கொழு கொம்பரின் வாய்ந்தருள்
கல்வி ஞானக் கடலமு தாயசீர்
பல்கு தேசிகர் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

(ச)

வேறு.

மறைமுடிவிற் பயில்கருத்து மன்னியமெய்ப் பொருள்விருப்புங்
கறைமிடற்றோன் நிருவடிக்கீழ் மெய்ப்பன்புங் கடுந்துயர்நோய்
பறையவரு மிம்முன்றும் பரிந்தியல்பாக் கிடைத்தமன
நிறைவுடையோ ரேவரவர் நீழி வாழியவே.

(ஐ)

வேறு.

பரசி வன்றன துயர்ச்சியே தெரிப்பதிற்பகரொருப் பாட்டிற்கு
யரிய கால்கதிர் வியாதன தியர்மொழி யால்விளங் கிடுநீர்தாய்த்
திரிவு காட்சிய ருளத்துறு தறிநிகர் செம்பொருட் கோவைத்தாய்
விரிய நீருல கினுக்கிதந் தருமுதல் வித்தையோங் குகமாபீதா. (க)

வேறு.

எட்படுநெய் யெனவுபிருக் குயிரா யெங்கு மேகமாம் பகபதிநா
ளேத்துஞ் செய்யுள், விட்பருமுண் ணிறைந்தபொருட் சுவைய னாவி
மேலோர்தம் வழிச்செல்லு மறுபா னுக்கு, முட்கருத்து வெளிப்படு
ப்ப விழிந்த மார்க்கத் துழல்வோர்தம் பிதற்றுரைகட் கணுகொ ணுத,
நட்புடைய வுரையீண்டுச் செய்ய லுற்றே னல்வழிச்செல் லறிவா
ளர் நயக்கு மாறே. (எ)

நூல்.

நின்பெருந் தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரி தாதலின் ம
னித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவதற்
கையமின் றேனு, முன்பெயர் கருதும் பெருந்தவ வருவா யொருவ
ழி யாற்கிடைத் தீடுக, வென்பதோர் மதிவந் தென்னையீர்த் தெ
முமா லெங்கணு நிறைந்தபு ரணனே. (க)

விச்சுவா திகனும் விசுவசே வியனும் விமலநீ யேயென ம
றைக, ணிச்சய மாக முழக்கவு மறியா நீசர்தாம் பிணங்குவ ரந்
தோ, மச்சரத் துனக்கே தீங்கிழைத் தவர்தம் வாழ்க்கையும் பவ
ன்படா தாலத், துச்சர்சொற் கேட்டோர்க் கிறுதலே தண்டஞ்
சொற்றிடு நூலெலா மன்றே. (உ)

ஏழைய ரிருகாற் பசுக்கண்மற் நிவரா வியன்றிடத் தக்கதொ
ன் நிலையே, வாழிய நலந்திங் கறிந்துயி ரியற்ற வல்லதோ யாங்
கணும் விரவிச், குழுநீ யெவ்வா றசைத்தனை யவ்வா றசைதலிற்
சுதந்திர மிலதாற், பாழிமால் விடையா யவ்வுயி ரந்தோ பழித்தி
டுந் தகையதொன் றன்றே. (ங)

கீதநான் மறையு னோரொரு விதிவாக் கியங்களைப் பற்றிகல்
வேள்வி, யாதிகண் முயலத் துணிபவ ரெல்லா வருமறை முடிவி
னு முழக்கு, மேதகு முனது தலைமையைத் துணியா தொழிந
ரோ விளங்கிழை யொருபா, னாதனே யவர்தாம் பதவர்த் தினரா
ய் நனுகில ராயிடின மன்றே. (ச)

உன்றனை பெதிரே கண்டுமம் புயத்தோ னுணர்ந்திலன் மா
ல்சொல வுணர்ந்தான், வென்றிவெள் ளானைப் பாகனு முமையா
ள் விளம்பிடத் தேர்ந்தன னிமலா, மன்றலந் துளவோ னயனுட
னுன்னான் மயக்கறுத் துணர்ந்தன னென்ற, வின்றுனை யே
ழை மானுட ரறியா ரென்பது மாயவேண் டிவதோ. (௫)

உன்றிரு வடிக்கீ முறுதியா மன்பு முன்றிரு வருளிநற் கி
டைப்ப, தன்றினால் பலவு மாய்ந்ததா லுரைசெ யளப்பருந் திற
மையான் மதியான், மன்றவே கிடைப்ப தன்றுமற் றதனை மாத
வஞ் செய்திலாக் கயமை, துன்றிய புலையோர் யாங்ஙனம் பெறு
வார் சோதியே கருணைவா ரிதியே. (௬)

உலகர்சே ருறுதிப் பயனெவற் றினுக்கு முறைவிட மாய்த்து
யர் முழுதும், விலகுறத் துமிக்குங் கணிச்சியா முன்றான் விரை
மலர்க் கியற்றுமெய்ப் பத்தி, யலகிலாப் பிறவி தொழும்புரி தவ
ந்தா லல்லதென் வாற்றினு மரிதே, நலமதொன் றடைதற் குறுமி
டை முறு நாதனை பலவுள வன்றே. (௭)

பலவகைப் பவந்தோ றெய்திடுந் தவத்தோர் படர்ந்தெழு ம
கத்திருள் கடிந்தோர், நலமுறு மியம நியமநற் செய்கை நயந்து
ளோ ருனைப்பெற முயல்வார், கலியுறு நவைசே ருளத்தவ ரசு
ரக் கடுமையர் ததீசியா திகளா, லலமரச் சபிக்கப் பட்டுளோ ரெ
வ்வா றறிவரோ வையதின் றணையே. (௮)

அளவிலுன் பெருமை யறியவு முன்றுட் கழிவிலா வன்பு
வைத் திடவுந், தனமல ரெடுத்துன் னருச்சனை யாற்றிச் சாலதின்
றிருவருள் பெறவும், வளமலி புலியூ ரம்பலத் தமுதே மலர்தலை
யலகினுட் சுரும்ப, ருளர்துழாய்ப் படலை மார்புடை யண்ண லொ
ருவனை வல்லனா மன்றே. (௯)

தணப்பிலா பிரதி சயமதாஞ் சச்சி தானந்த வடிவமாய்த் து
விதப், பிணக்குலி பரமான் மாவெனுந் தகைத்தாய்ப் பிரதியக் கா
யுப நிடதத், திணக்குறு மகண்டப் பொருள்களா லுணரு மியல்
பறா யனந்தமா யோங்குங், குணிப்பருஞ் சோதி யாகிறிற் கின்
றாய் கோதிலாச் சிவபரம் பொருளே. (௧௦)

குணங்களைக் கடந்தோ யெனினுமா யையினைத் தோய்தலாற் குணமுடை யவன்போ, லணங்கொரு பாலுங் கறைமிடற் றழகு மம்பக முன்றுமா முருக்கொண், டிணங்குறு நாமஞ் சிவன்பவன் முதலா வியைந்தய னரியரன் முன்னு, முணங்கிடா வுலகை ந டாத்துவோ னுகி யோங்கினை நீங்கரும் பொருளே. (கக)

(அதர்வசிகை.)

முளரியோன் முதலாஞ் சுரரொலாம் ஓத முதலவற் றோடுதி த் துள்ளோ, ரளவிடுந் தலைமை யாளரென் றவரை யகற்றிமால் விடையவ நினைவே, வளமுறு மெல்லாத் தலைமையு முடையோன் வருமுதற் காரண னல்லோ, ருளமுறு தியானப் பொருளெனச் சிகைதேர்ந் துரைப்பவு மயங்குவர் சிலரே. (கஉ)

மறையகத் தெல்லாத் தலைமையோ ரொருபால் வகுத்திடுங் கேவல மதுதா, ளிறைவனே யிவ்வா றம்புயன் முதலோ ரினும்பி ரித் துத்தியால் விளக்கா, தறைதரு மிதனான் முரணுழி வேறோ ராற்றினுற் போக்கவற் றுமற், கறைமிடற் றடக்கி யேழைவா ன வரைக் காத்தருள் கருணைமா கடலே. (கங)

கதித்தெழும் பொருளா லுனைவிளக் கிடுங்கா ரணபத மனுவ திப் பென்னுப், பொதுக்குணம் பொதுச்சொற் பற்றியே தொடக் கம் புகல்பொருண் மாயவன் றானே, யிதற்கெனத் துணியா விறு தியும் வலியா லிம்முறை யேற்றிமற் றொருவ, னதிர்ப்புற மருளி ன் மருளுக பிறரு மந்நெறிப் படருமா றெவனோ. (கச)

(சுவேதாச்சுவதரம்.)

தற்பரா வுலகுக் காதிகா ரணந்தான் றலைமையி லுயிருடன் சடத்தைச், சொற்றிடிற் பழுதாற் பிரமமா மெனவே துணிந்துபி ன் பிரமமா ரென்றாய், வற்றிடு மானோ ருமையரு ணைக்கா லுணர்ந்தனர் நீயென வென்னு, வற்புறச் சுவேதாச் சுவதர மென் னு மறைமுடி வுரத்திடு மன்றே. (கரு)

படைப்புறு முறைமை சொலற்கெழுஞ் சுருதிப் பரப்பெலா ம் பிறிதொன்றன் பொருட்டாய்க், கிடைத்தலா லவற்றுட் கார ண பதத்தைக் கிளத்தலாந் தன்பொருள் படாமை, விடைக்கொ டி யாயின் டிசனென் றரனென் றெடுத்து மெய்க் காரணந் து ணிதற், கடுத்தெழு மொழியுந் தன்பொருள் படாதே லாவினிற் துணிவென்ப தெங்கே. (கௌ)

இதனுளைப் போது தமமது பகலன் றென்னும் திரமுனை யுணர்த்தி, யிதமுறு மேனைக் காரணமொழிகள் யாவுநின் பாலுற் றச் செலுத்தி, மதமுறு மருளோ ரவற்றினைப் பிறர்மேல் வகுப்ப னைப் பயன்படா தாக்கு, மதனுடல் பொடிப்ப துதல்கிழித் தெ முந்த வாளொரி காட்டிய முதலே. (௧௭)

மனுவிதிற் சிவச்சொல் வேறுள சுருதி யாம்புரோ வாதத்திற் றெரிக்கும், புனிதமாம் பொருளே சாற்றிடு மெனிலெப் போதினு மாதிகா லத்தை, யனுவதித் துன்ற னுண்மையை விதியா தாயின் மற் றென்செயப் புகுந்த, தினியபே ரின்பத் தண்ணருள் கொழி க்கு மெம்பிரா னிந்தமந் திரமே. (௧௮)

பெரிதுமா னத்தா லுயர்ந்தவள் பிறரைப் பேசிடா வரன்சிவ ன் முதலா, மரியநின் னாமக் குருமணிக் கோவை யாலுடன் மு முதலங் கரித்தாள், கரியவற் கரியாய் நின்னொடொப் பவரே சு ருதினு மிலையெனத் துணிந்துன், நிருவடிக் கேதன் கருத்தெலா மமைத்தாள் ஓருப நிதமா மிவளே. (௧௯)

புருடசூத் தத்தின் மந்திர மிதனுட் பொருந்தினு முனைக்குந் த் திடும்பல், சுருதியா னியமித் ததனையெவ் வாறு துரக்குமிம் ம றைமுடி வதாஅன்று, திருவுருத் திரத்து மந்திரம் பலவுஞ் சிறப்ப லீண் டுறுதலா லறியாக், குருடர்தா மதனாற் றுணிவது தகுமோ கோமளக் குணப்பெருங் கடலே. (௨௦)

உருத்திர மனுக்கண் முன்னரும் பின்னு முரைக்குமீண் டா தலா லிவைதாந், தெரித்துற விளக்கு நின்றிருப் பெயராந் சிறத் தலா லுருத்திர மோதல், கருத்தனா முனக்கே நிச்சயித் ததனாற் கதம்பயி லெழுவிடைப் பாகா, வருத்தியா லவற்றை யுரைத்த தே யீண்டைக் களந்தறிந் திடச்செயு மெமக்கே. (௨௧)

உரைக்குமீ சானச் சுருதியாற் றெரிக்கு முன்னிடத் தெய்து மென் பதுவே, பொருத்தமாம் புருட சூத்தத்தின் முடிவு புனைம லர்க் கருங்குழல் பாகா, விருப்புறு மேனோர் பூசனை விதியுள் விள ம்பினு மவ்விதிக் கேற்பக், கருத்துறும் பொருட்டுப் பொருள்விரித் தறவோர் காட்டினு மிதுவழுப் படாதே. (௨௨)

(அதர்வசிரசு.)

அனைத்தயிர் கருமாந் தன்மையுந் விண்ணோ ராற்றொழு தகை
மையு மரணே, யுனக்குரைத் தயன்மான் முதலியோ ருனது விசுதி
யென் றோதியுன் பெயர்கட், கினப்பொரு ளுரைக்குங் சடமையா
லுன்ற னிறைமையே குறித்துநின் பெருமை, சினத்தொகை யகைத்
தேற்றுமா லதர்வ சிரோபநி டதமுழு வதுமே. (௨௭)

நின்னுழி நின்று முடிவுகொள் ளாது நீயறைந் தமைசொல்லுந்
கிளவி, யுன்றனிக் கூற்று முடிவிடத் துய்த்துக் கொண்குகட் டிடுந்
தகைத் தாயுந், தன்றன திடத்தே முடியுமீண் டெனாயிச் சமக்குரை
தேர்ந்திடிற் றலைவா, புன்னொழிற் கயவர் தமதறி யாமை புலமையா
ய்ப் பரிணமித் ததுவே. (௨௮)

ஈண்டுநீ யாரென் றுன்னுருக் கடாவு மிமையவர்க் கேகணையோ
ருருவை, யாண்டுநீ யிறுத்தா யெனில்வழு வாகா தடுக்குமோ நயுயிர்
க் குயிராய்க், காண்டக நிறைந்து மவனென யாரைக் கழறுவதோ
பெரு கன்பு, பூண்டவர்க் கெளியாய் கயவருக் கேனும் பொருந்து
மோ விச்சழக் குரையே. (௨௯)

அனைத்தினும் பிரமந் தனக்கதிட் டான மறையுமந் திரங்கனிநா
ன, முனற்கரும் பரிதி மண்டலத் துறையு மப்பொருட் குமைவிழி க
ளிப்ப, மனக்கொரு வடிவஞ் செவியறி வுறுக்கு மனுக்கனி னுண்கெ
ய் யடியா, ரினத்தனே நீயே யெங்கணு முறைவோ னென்பதை யறி
யலா மன்றே. (௩௦)

ஐம்பெரும் பூதமிருசுட ரான்மா வன்றிலே லுலகிலை யவைதா,
முன்பெரு வடிவ மெனப்படு மன்றே யோர்ந்துளோர்க் கிங்கது தன்
னா, லெம்பிரா னீயே நிறையதிட் டாதா லென்பதற் சையமு மு
ளதோ, வம்பரா முர்க்கப் பேய்கடா மயக்கான் மாலுபா டுறப்பிதி
ற் றுவரே. (௩௧)

(கைவல்லியம்.)

மலைமக டிணைவன் முக்கண னீல மணிமிடற் றவெனை னா
னோர் திலகனே யுன்னைத் தகரமாங் குகையுட் டியானஞ்செய் தி
டுமுறை செப்பி, யலரவன் முகுந்த னீசனோ டெனையு மையனின்
விபூதியென் றுரைக்கு, மலவிரு மிதித்துச் சுவச்சுடர் விளக்க வந்
தகை வல்லிய மறையே. (௩௨)

(தைத்திரியம்)

நிஷமது சுருதி கூறுமுன் நகர வித்தையை வேறுள விசேட
ப், பருதிக ளானும் தயித்திரி யந்தான் பகர்ந்திடும் வள்ளலே மா
யோ, னாமுறு பொருளா முனைத்தியா னிப்பா னவன்றனை நடுவ
னோ திடமல் வகையறி யாத பேதைகண் மயக்கான் மற்கொரு வாறு
கெள் ளுவரே. (௨௬)

(விருகதாரணியாதி.)

மறைகளிற் தலைமை யெய்திய விருக தாரணி யகமுதன் ம
றைகள், பிறவுநல் விதயத் துறுபொரு ளாமுன் பெருமையே பே
சுடு மன்றே, யறவனே யிவற்றின் சுருத்தெலா முன்பா லடைவதே
நியமமென் னுரைப்பார், திறனறிந் துயர்ந்தோ ராதலாற் கமவர் தி
மொழி யாற்பய னென்னே. (௩௦)

(பாண்டீக்கியம்.)

தன்பொருள் விரிக்கும் பிறசுரு தியினுற் றன்கருத் தறிதருக்
தகைத்தா, நின்றபுடை யெல்லா முதன்மையு முண்மை நிசழ்த்துமா
ண் டீக்கிய சுருதி, யுன்கழ றருமீ சானமா மனுவோ நுருத்திரோ
பதிடத மனுக்க, ளென்பவு மேனை மனுக்களு மநேக மிம்முறை வி
ளங்கலோ திடமே. (௩௧)

அறப்பெருங் கடலே யளவிலா வணக்க மறைந்திடு மெண்ணி
லா மனுக்கள், பிறர்க்குரித் தாகாச் சிறந்ததோர் பெருமை பேசுநீர்
வெளிப்படை யுனக்கே, கறைப்பெரு மிடற்றாய் சூத்திரர் முதலோர்
காலினும் விழுந்திடு முர்க்கர், குறித்துனை வணங்கக் கூசுவ ரந்தோ
கொள்ளுவ மோதெரிந் தவரே. (௩௨)

மொழிந்திடு மெல்லா வணக்கமு மெல்லா மொழிகளு முன்னை
யே சாரு, மிழிந்துடாத் திருமா லாதிவின் னோரை யின்றவன் ரு
தமீ யெனவே, பொழிந்தசீ ருனது தலைமையே யெடுத்தப் புசுழ்ந்து
நின் பெருங்கணத் தலைமை, விழைந்துளோர் தமது பெருமையுஞ்
சால விளக்கிடுஞ் சுருதிகள் பலவே. (௩௩)

(புராணங்கள்.)

எண்ணிலாச் சாதைக் குவால்களாற் றெரித்திங் கெம்மனோர்
பாசறத் தெளிம, றுண்ணிய நியாய வொழுங்கு ளானு நுவன்றுற
த் தேற்றுகின் பெருமை, பண்ணவா விளங்கப் புராணங்க ளெல்
லாம் பன்முறை யுணர்த்திடு மன்றே, கண்ணிலாச் சிறுவர் தமக்குமு
ள் ளங்கை நெல்லியங் கனியெனும் படியே. (௩௪)

(பாரதம்.)

நின்பதாம் புயத்தி னருச்சனை யாற்று நெறியினன் மாயவ னெனவு, மன்புறு மீசன் மாலயன் றனக்கு மாதியங் கடவுணீ யெனவு, மின்புறக் கிளக்கும் பாரதந் தானு மெந்தைநின் றலைமையே விரிக்கும், புன்புலே யேற்குந் தண்ணருள் புரிந்த பூரண னந்தமா கடலே. (௩௫)

(இராமாயணம்.)

அகந்தைநோ யறுக்கு மயனரி யரற்கு மாதியாம் பகவணீ யெனவு, மகஞ்செய விரும்பு மிராமனுன் னிடத்து வைத்திடுங் குறிப்புரை யதனாற், நிகழ்ந்தவச் சுவமே தத்தினால் வழுத்துந் தெய்வ நீ யென்னவும் விளக்கி, யுகந்தவான் மீகி செய்தகாப் பியமு முன்புகழேவிரித் திடுமே. (௩௬)

(மிருதியோக நூல்கள்.)

பெரும்பெயர் மனையோ கீச்சரன் முதலாம் பெரியருஞ் சாத்திரத் தெரித்த, விரும்பதஞ் சலியார் முதலியோர் தாமு மேனையோர்க் குரியபல் பேதம், விரும்புபல் வழியுங் காட்டியா வர்க்கு மேற்பட நினைப்புகழ்ந் துரைப்பார், கரும்பனைக் காய்ந்த கடவுளே யிதனைக் கண்டுமந் தோமயங் குவரே. (௩௭)

(வேதாந்தசூத்திரம்.)

பிறநய மாகும் புருடனங் குட்டப் பிரமிதி தனைவிரும் பாம றைவனே யுனதீ சானநற் சுருதி யாற்பர மென்றுநிச் சயித்தோண் செறியும்வே தாந்தப் பொருளினைத் தெரிக்குஞ் சூத்திரஞ் செய்தவன் கருத்து, மிறைவநின் பெருமை கண்டதே யாகு மென்பராலாயவல் லவரே. (௩௮)

(கீதைகள்.)

பெருவழக் காகக் கீதைக ளகத்துப் பேசுமோந் தத்துசத் தென்னு, முரைதரு பதமும் பிரமமென் பதமு முணர்த்திடும் பொருளுநீ யென்றே, தெரிதரக் காட்டுஞ் சாத்திரங் களினும் வெளிப்படத் தெரிந்தன மையா, விரிதரு நீயே யுலகினுக்கெல்லா மேற்படுந் தெய்வமென் பதுவே. (௩௯)

உணையலா லெல்லா விறைமையு முடையோ னென்றுமந் நெவன்றனை யுரைப்பே, முனிவிலீ சான முதலிய சுருதி மொழிப்பொரு டானுநீ யன்றே, யணையனா யிவைதாஞ் சமாக்கியை சுருதி யலவெனு மயங்கிருட் குகையுள், வனைபுகழ் வேதந் துபயநூறேர்ந்த மதியினோர் மதியகப் படாதே. (௪௦)

பலபல விடத்துஞ் சுருதியி லுணையே பகர்ந்திடும் புராணமு
யிவ்வா, நிலகுறத் தெரிக்கும் விச்சவா திகனென் றிப்பெயர் சிற்ப
ரா வெல்லா, வுலகினுக் கதிக னீயெனப் பகுத்து வெளிப்படத் தெ
ளியவற் புறுத்திக், கலகஞ்செய் பொல்லாக் கயவர்தஞ் செவிக்குங்
கடுங்கனற் சலாகையா மன்றே. (சஉ)

இறைமையிவ் வாறு பகுத்திடத் தகாதே லுணையொழிந் தியா
ண்டுமுற் றுறுமோ, முறைபெரு மண்டந் தொறுமய னரன் மான்
மூவரும் வேறுவே றுகிப், பிறமுறுங் கற்பந் தொறுநவ நவமாய்ப்
பிறந்துநின் னுணையி னடங்கி, யுறைவரே யாதி யந்தமு மின்றி
யொழிவற நிறைந்தவான் பொருளே. (சஉ)

வைப்பெனப் பெறுமுன் பெருமையே முழக்கு மறைகளும் ப
லபல மறைதே, ரப்பொருள் விரிக்கும் புராணமு மவ்வா றுகுயிவ்
வளவினாற் றானே, செப்பிடத் தகுமா னின்பெருந் தகைமை தேரு
நர்க் கிதுவன்றி வேறு, மெய்ப்படு மளவை வேண்டுமோ வேண்டா
விளங்கிழைக் கிடங்கொடுத் தவனே. (சங)

பிறர்க்குரித் தல்லாப் பெயர்களான் மறைகள் பிஞ்ஞகா நார
ணன் மேன்மை, குறித்துரைத் திடுமா லேனைவிண் ணவர்க்குச் கூ
றிடா தும்முறை யிதனான், மறைப்பொரு ளுண்மை தெரியலா மெ
ன்னா மந்திரோ பநிடத முதலாந், திறப்படு மறைக ளோதிடாக் க
யவர் செப்பிடு முரைபயன் படாதே. (சச)

தாணுமா லயற்குத் தம்முளே யுயர்ச்சி தாழ்ச்சிகூ றிடும்புரா
ணங்கட், கேணுறுங் கற்பப் பிரிவினாற் போக்கென் றியம்பிடு மச்ச
புராண, மாணலா ரிதனைச் சிவபுரா ணத்திற் கப்பிர மாணமோ
துவதா, நாணிலா துரைத்துத் தமதறி யாமை நாட்டுவர் நாடரும்
பொருளே. (சரு)

உன்னிறை மையினை முகுந்தன திடத்து முவனவ தாரங்க ளி
டத்துந், தன்னுடைக் கூரா மொற்றுமை யதனாற் சாற்றிடு மார
ண மொழிக, ளின்னதிவ் வளவே யவற்றினுள் ளுறையென் றியம்
புவ ரருந்தவ முனிவர், மன்னனே யிதனைத் தேறிட மாட்டார் ம
க்கமாங் கடலழுந் துவரே. (ச

மாயவ னின்பா லேகனாய் முன்னர் வந்துதித் தனன்பின்னா
வன்றான், பாயுல கொடுக்கும் புருடனை யயனைப் படைத்தனன் மு
ந்துகா லத்தென், நேயுறு மகோப நிதமோ தீடுவ தியாதது நின்
னிதத் துருதா, லோய்விலா துருகி யுள்ளவல் லவாக ஞள்ளகத் து
றைமணி விளக்கே. (௪௭)

அறுக்குமோர் கற்பத் தயனொரு கற்பத் தரியொரு கற்பத்தி
லரன்முன், பிறப்பனுன் பான்மற் றிருவரை முன்னோன் பெற்ற
ளித் தீடுவன்மற் றிதனா, லுறப்பெறு முயர்ச்சி தாழ்ச்சிக ளொருவர்
க் குள்ளதோ வில்லையென் நிவ்வா, நிறப்புரு மறைகண் முழுவது
முணர்ந்தோ ரியம்புவ ரெம்பெரு மாணே. (௪௮)

ஆங்கொரு சாரா ரயனரி யிருவர்க் குருத்திர னதிகனா மென
வு, மீங்கிவர் தம்பா லவன்பிறந் தானென் பதுமவன் கூற்றினுக்
கெனவு, மோங்குமால் விடையா யுன்னுரு நாம மொப்புமைசெய்
கைமற் றெல்லா, நீங்கிடா துடையோ னாதலான் மேலாய் நிற்பவ
னெனவுமோ துவரே. (௪௯)

தேவர்மூ வருக்குந் தலைமையொப் புமைதான் செப்புக வன்றி
மற் றிவருண், மேவரு மேலோ னுருத்திர னெனத்தான் விளம்பு
க வெந்தவா நேனுங், காவல நீயே யாவர்க்கு மேலாங் கடவுளெ
ன் பதுபெரு வழக்கே, யோவுரு துலகெ லாம்பணி செய்யு மொரு
வனீ யாசினின் றனையே. (௫௦)

உலகெலாம் பணிசெய் திடத்தகுந் தலைமை யொருவனீ யோரி
து வறியாக், கலதிகள் வறிதே போக்குவர் வாணாள் கடையனெற்
கருன்பசு பதியே, சுலவுதே வருக்கு மானுடர் போலச் சுராசார் மா
னுடர் முதலாம், பலவுயிர் களுமுன் பணிவழி நிற்பற் பாலன பகக்
கள்போ லன்றே. (௫௧)

மானிடர் தருமப் பெருமைதேர்ந் துரைக்கு மாதவர் நின்னி
க் தன்பு, மானிடந் தரித்தோய் தருமமார்க் கத்துட் பிறந்தெடுத்த
ண்ணிய வாற்றான், மானிடப் பிறப்பைப் பெற்றுஞ்செய் வினை
ர் வயத்தராய் நினக்கன்பு செய்யா, மானிடப் பதர்கட் கெந்த
ர் நேனும் வருங்கதி கண்டிலன் யானே. (௫௨)

இருபிறப் பாளர் நியதியாய் வழுத்தற் கெடுத்தல்கா யத்திரி ய
ன்றே, வருமதற் குயர்ந்த தெய்வநீ யென்றே வழுத்திடு மிதுபெரு
வழக்கே, மருவரும் பொருளே யாதலி னுன்றாள் வழிபடா விருபி
றப் பாளர், புரியுநல் வினைக ளியாவையும் புனையுந் தூசிலா வணி
யெனப் படுமே. (௫௩)

விப்பிரர்க் கெல்லா மங்கியிற் றெய்வ மேவுமென் றுந்தழற்
கடவுட், கொப்பிலா நீயே யந்தரி யாமி யென்னவு முயர்மறை யி
ருநீ, செப்பிடும் வசன மிவ்விரு வகையுந் திரண்டுநீ யடியனே ன
ரகிற், குப்புறா தருள்வோய் விப்பிரர் தமக்குக் குலதெய்வ மென
விளக் கிடுமே. (௫௪)

வேதியர் குலத்திற் பிறந்தவர் தமக்கு விசேடமா யிக்கலி யுக்
க்தில், வேதநீ தெய்வ மெனப்புரா ணங்கள் விளம்பவு மன்பினு
லுன்றன், பாததா மரையை வழிபடா தேனைப் பண்ணவர் தமை
வழி படுவோர், பாதகமறையோர் முடர்க ளவர்க்குப் பயன்றரா பா
தெய்வங் களுமே. (௫௫)

எந்தைநீ பொறுமை யுடையவன் கருத்துக் கெளரியவ னுன்ன
ருள் கையில், வந்தது போலுன் னடியர்க்கு விரைவின் வாய்த்திடு
மவர்பெறும் பேறுஞ், சிந்தைவேட் டதற்கு மேற்படப் பெறுவர்
தோர்ந்திடிண் முழுதுமுன் னுடைமை, யிந்தவாய் மையினுற் பயன்
குறித் தவர்க்கு மிண்டுநீ சரணெனத் தருமே. (௫௬)

இம்மையிற் போக முனைவழி படுவோர்க் கெண்ணரும் பெரு
மைய தென்ப, ரம்மையி லேனை யுள்ளன நிற்க வண்ணலே யுன்
னனு சமர்க, டம்முடைப் பதமு மரியயன் முதலோர் தம்பந்ங் க
ளுக்குமே லாகச், செம்மைதோர்ந் துரைப்ப ராகமத் துறையிற் றினை
த்துமெய் யுணர்ந்தமா தவரே. (௫௭)

நிகழ்பிர கிருதி கடந்தமெய் வாழ்வா நிரதிச யானந்த மதுவு
ந், திகழுநின் னருளாற் பெறுவதாம் பிறவித் தீயனோ யறுக்குநன்
மருந்தே, புகலிதற் கேது மெய்ப்பொரு ளுண்மை போதிக்கு ளான
மா மதுவு, மகவிடத் துனது திருவருள் கிடைத்தா லல்லது கிட
பெறு தன்றே. (௫௮)

வருந்திடா வகைவேட் டதனின்மேம் பட்ட பயன்பெற வுத
விடவற்றூந், திருந்துநின் வழிபா டொருதலை யாகச் செய்யவே
ண் டிடுந்தகைத் தாயும், பிரிந்துனை நீத்து வேறொரு தெய்வம் வ
ழிபட நாடுவர் பேயோ, ரருந்தவப் பொருளே வெய்யவூழ்க்கொடு
மை விலக்குத லரிதரி தந்தோ. (ருக)

மருளிநு லவிச்சை யாலவாத் தன்னுன் மதாபிமா னங்களை
ல் வறிதே, யொருவுக வாண னுனைத்தொழா மூர்க்க ரொருவனை
யாங்களெல் லோமூந், திருமகன் மனைவி முதலியோ ரோடுஞ் சே
ரநின் னடியராய்த் தொழுதேம், பெரிதுயிம் மதியே பெயர்ந்திடா
திருக்கும் பேறளித் தருள்கமற் றெமக்கே. (கூப)

வேறு.

இவ்வா றுமுப்பா னிரட்டிப் படுசெய் யுளாலுன்
செவ்வா னடியிற் சிவதோத் திரமலை சேர்த்தே
னவ்வாய் மையினித் தமொர்கா லிதனைப் படிப்போ
ருய்வா னுனதின் னருள்கூடுகவும்பரானே.

வேறு.

விண்ணோர் தமக்குந் தெரிவருநின் மேன்மை யெங்கே யானெ
ங்கே, தண்ணூர் துதியென் றிதுவு மொரு குற்றந் தானாய்ச் சமை
ந்ததா, லண்ணு வன்புக் கெளியாயா னவாவாற் செய்தே னுதவி
னா, லெண்ணு தெல்லாம் பொறுத்தருள்வா யென்னு மிதவென்
றுணிபாமே.

வேறு.

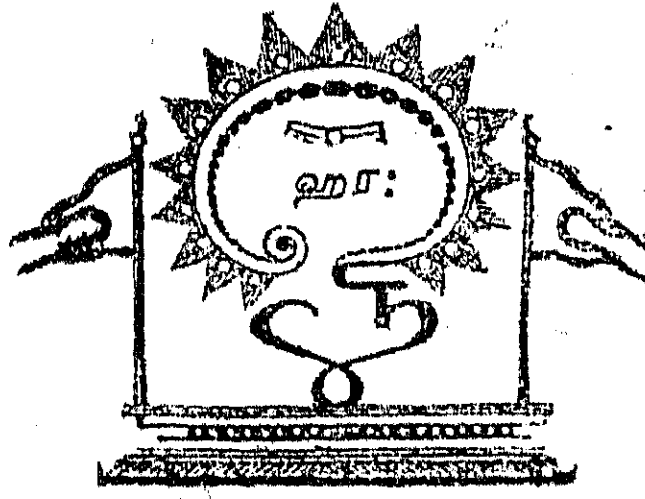
யானே யறிவே னிவனை யெனத்தன் றனாவா
லானு வரியே புகன்ற னெனிலந் தநின்சீர்
தேனா ரமுதே யினிமற் றெவர்தே றவல்லார்
கோனா யுயிர்தோ றுறையம் பலக்கூத் துளானே.

ஆ செய்யுள் - எஃ.

சிவதத்துவவிவேக மூலமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்ச்சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பா.

காப்பு.

மதுவளரும் பூஞ்சாடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழிவெண் பாவை மொழியப்—பொதுநு
மடம்பிடுங்கி யன்பர்க்கு வான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட்களிற்று காப்பு.

நூல்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சீர்கொளிறையொன்றுண்டத் தெய்வநீயென்றொப்பாந்
சோர்விலடையாற்றெளிந்தோஞ்சோமேசா—வோரில்
அகாமுதல வெழுத்தெல்லாமாது
பகவன்முதற்றேயுலகு.

(க)

வான்சிறப்பு.

நேயபுகழ்த்துணையார் நீராட்டுங்கைதளர்ந்துன்
றாயமுடி மேல்வீழ்ந்தார்சோமேசா—வாயுங்கால்
தானந்தவமிரண்டுந் தங்காவியனுலகம்
வானம்வழங்காதெனின்.

(உ)

நீத்தார்பெருமை.

அத்திரவாக்காற்புத்தன் சென்னியறுத்தார்சண்பைச்
சுத்தனார்தம்மன்பர்சோமேசா—நித்த
ஈறைமொழிமாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டிவிடும்.

(௩)

அறன்வலியுறுத்தல்.

தக்கனார்வேள்வித் தவத்தைமேற்கொண்டிருந்துந்
தொக்கவறமாயிற்றோசோமேசா—மிக்க
அழுக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னான்கு
மிழுக்காவியன்றதறம்.

(௪)

இல்வாழ்க்கை.

இல்வாழ்தரும னியற்சந்திரசேனன்
றொல்வார்த்தைக்கீழ்ப்படுத்தான்சோமேசா—நல்ல
இயல்பினானில்வாழ்க்கை வாழ்பவனென்பான்
முயல்வாருளெல்லாந்தலை.

(௫)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

மூவர்தடுப்பவுங்கொண் மூவைபட்டணிகொண்டா
வேவ்வுன்கூயைசோமேசா—மேவுபிறத்
தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப்பெய்யுமழை.

(௬)

புதல்வரைப்பெறுதல்.

பாடினர்மூவாண்டிநிற்சம் பந்தரெனயாவோருச்
சூடுமகிழ்ச்சிமெய்யேசோமேசா—நாடியிடில்
தம்மிற்றம்மக்க ளறிவுடைமைநாநிலத்து
மன்னுயிர்க்கெல்லாமினிது.

(௭)

அன்புடைமை.

தோன்றாவகைகரந்துந் தோன்றலைக்கண்ணென்கிழந்து
தோன்றநின்ருன்முன்புநளன்சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்குமுண்டோ வடைக்குந்தாழார்வலர்
புன்கணீர்பூசறரும்.

(௮)

விருந்தோம்பல்.

பொன்னையாளன்பருக்கே போனகமீந்துன்னருளாற்
சொன்னமிகப்பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்துவைகலு மோம்புவான்வாழ்க்கை
பருவந்துபாழ்படுதலின்று.

(௯)

முதுமொழிவெண்பா.

௩௩

இனியவைகூறல்.

இன் சொலிராம னியம்பவினோணுகைசேய்
துன்பமொழியேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன் சொலினிதீன்றல் காண்பானெவன்கொலோ
வன் சொல்வழங்குவது.

(௧௦)

செய்ந்நன்றியறிதல்.

பன்னாமசதிநன்றி பாராட்டிக்கோவைநூல்
சொன்னாளேயெளவைமுன்புசோமேசா—மன்னுத்
தினைத்துணைநன்றி செயினும்பனைத்துணையாக்
கொள்வர்பயன்றெரிவார்.

(௧௧)

நடுவுநிலைமை.

வேதியனாளாமோவென் றெள்ளாதுவெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக்கேபுகழ்ந்தார்சோமேசா—வோதிற்
சமன்செய்துசீர்தூக்குங் கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

(௧௨)

அடக்கமுடைமை.

எல்லாமுணர்ந்தும் வியாதனியம்பியவச்
சொல்லாலேநாவயர்ந்தான் சோமேசா—வல்லமையால்
யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற்
சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

(௧௩)

ஒழுக்கமுடைமை.

தீயனவேசொல்லுஞ் சிசுபாலன்முன்புகண்ணன்
நாயதலாச்சொல்லுரையான் சோமேசா—வாயின்
ஒழுக்கமுடையவர்க் கொல்லாவேதீய
வழுக்கியும்வாயாற்சொல்லல்.

(௧௪)

பிறனில்விழையாமை.

ஆன்றவெழிற்சீதையைவேட் டைநான் குதிண்கரத்தான்
ரோன்றுபழிமாரிலனே சோமேசா—வேன்ற
பகைபாவமச்சம் பழியெனநீநீன்கு
மிகவாவாமில்லிறப்பான்சண்.

(௧௫)

பொறைபுடைமை.

ஒட்டலன்செய்தீமைக் கொழுதுநமரென்றுரைத்தார்
சுட்டியசீர்மெய்ப்பொருளார்சோமேசா—முட்ட
ஒறுத்தார்க்கொருநாளை யின்பம்பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந்துணையும்புகழ்.

(௧௬)

அழுக்காருமை.

அன்பரைக்கண்டழுக்கா ருஞ்சமணர்தம்வாயாற்
றுன்பமுற்றூர்வெங்கழுவிற்சோமேசா—வன்பரம்
அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலுமொன்றார்
வழுக்கியுங்கேடன்பது.

(கவி)

வெஃகாமை.

நின்னபிடேகப்பழத்தை நீண்மறையோர்க்கீந்தவிடேற
துன்னுகுடியோடழிந்தான்சோமேசா—பன்னில்
நடுவின் நிறன்பொருள் வெஃகிற்குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாங்கேதரும்.

(கவி)

புறங்கூருமை.

கூனியிராமன்பிரிந்து போமாறேகூறினளே
தூநறும்பூங்கொன்றையண்சோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக்கேளிர்ப் பிரிப்பர்நகச்சொல்லி
நட்பாடறேற்றுவார்.

(கவி)

பயனிலசொல்லாமை.

சேக்கிழார்சிந்தா மணிப்பயிற்சித்தெனவே
தூக்கியுபதேசித்தார்சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற்பாறாட்டு வாணைமகனெனல்
மக்கட்பதடியெனல்.

(உரு)

திவினையச்சம்.

குற்றொருவர்க்குறைகொண்டு கொன்றதும்மையேகூடச்
சொற்றதுகைகண்டோமேசோமேசா—வற்றான்
மறந்தும்பிறன்கேடு குழற்ககுழி
னறஞ்சூழஞ்சூழந்தவன்கேடு.

(உரு)

ஒப்புரவறிதல்.

பண்டைநினைவெண்ணிநொந்தார் பாகஞ்செய்மாறாரந்
தொண்டர்மனைவியார்சோமேசா—கண்டோ
நயனாடையானல்கூர்ந்தா னுதல்செயுநீர
செய்யாதமைகலாவாறு.

(உரு)

நனைக.

மீளென்றுரைப்பளவு மிக்குவகைபெற்றிலர்வன்
ரோளரியற்பகையார்சோமேசா—நீளுலகில்
இன்னாதிரக்கப் படுதலிரந்தவ
நின்முகங்காணுமளவு.

(உரு)

புகழ்.

போசன் கவிஞருக்கே போதப்பரிந்தளித்துத்
தூசிலாக்கீர்த்திகொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
தலிசைபட வாழ்தலதுவல்ல
தூதியமில்லையுயிர்க்கு.

(௨௪)

அருளுடைமை.

மூர்த்திபால்வன் கண்மை மூண்டவடுகரசன்
சூர்த்திறந்தானுய்ந்தானோசோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார்பூப்பொருகாலருளற்ற
ரற்றார்மற்றாதலரிது.

(௨௫)

புலான்மறுத்தல்.

கச்சஞ்சமந்துய்ப்பவானோர்ப்பணிகொண்டான்
றுச்சஞ்சுரபன்மன் சோமேசா—நிச்சயமே
தன் னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது னுண்பா
னெங்ஙனமானுமருள்.

(௨௬)

தவம்.

வார்மணநல்லூர்ச்சுடருள் யாருமனுக்கச்சிலர்தாந்
தூரநெறிநின்றயர்ந்தார்சோமேசா—வோரில்
தவமுந்தவமுடையார்க் காகுமவமதனை
யாஃதிலார்மேற்கொள்வது.

(௨௭)

கூடாவொழுக்கம்.

மாயன் வேடங்கொண்டே வன் சலந்தரன்கிழத்தி
தூயநலங்கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியினிலைமையான் வல்லுருவம்பெற்றம்
புலியின் னோல்போர்த்துமேய்ந்தற்று.

(௨௮)

கள்ளாமை.

நாய்வாற்களவினான் ஞாலமிகழப்பட்டான்
னாயனாங்காதிமகன் சோமேசா—வாயதனால்
எள்ளாமைவேண்டுவா னென்பானெனைத்தொன் றுங்
கள்ளாமைகாக்கதன்னெஞ்சு.

(௨௯)

வாய்மை.

பிள்ளையுடனுண்ணப் பேசியழைத்தாரன்பு
துள்ளுகிறுத்தொண்டர்சோமேசா—வுள்ளுங்காந்
பொய்ம்மையும்வாய்மை யிடத்தபுரைதீர்ந்த
நன்மைபயக்குமெனின்.

(௩௦)

குளத்தூர்ச்சோமேசர்

வெகுளாமை.

பல்லவர்கோன்வந்து பணியக்கருணைசெய்தார்
தொல்லைநெறிவாகீசர்சோமேசா—கொல்ல
இணரொரிதோய்வன்ன வின்னாசெயினும்
புணரின்வெகுளாமைநன்று.

(௩௩)

இன்னாசெய்யாமை.

பிள்ளையார்வைப்பினிற்றீப் பெய்வித்தமீனவன்றீத்
துள்ளுவெப்புநோயுழந்தான்சோமேசா—வெள்ளிப்
பிறர்க்கின்னாமுற்பகற் செய்யிற்றமக்கின்னா
பிற்பகற்றாமேவரும்.

(௩௪)

கொல்லாமை.

வேந்துமகனைத்தேர்க்கால் வீட்வஞ்சிமந்திரிதான்
சோர்ந்துதனதாவிவிட்டான்சோமேசா—வாய்ந்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர்தீப்பினுஞ் செய்யற்கதான்பிறி
தின்னுயிர்தீக்கும்வினை.

(௩௫)

நிலைபாமை.

ஆக்கையுமாயிரத்தெட் டண்டங்களுநிலையாத்
துக்கியழிந்தான்சூரன்சோமேசா—நோக்கியிழல்
நில்லாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும்
புல்லறிவாண்மைகடை.

(௩௬)

துறவு.

கோவணமொன்றிச்சிப்பக் கூடினவேபந்தமெல்லாந்
துவணஞ்சேர்மேனியாய்சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகுநோன்பிற்கொன் றின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து.

(௩௭)

மெய்யுணர்தல்.

காரிகையாராப்பொன்னைக் காட்டவுங்காமாதிமும்மைச்
சோர்விழந்துய்ந்தாரரசர்சோமேசா—வோருங்காற்
காமம்வெகுளி மயக்கமிவைமூன்ற
னாமங்கெடக்கெடுநோய்.

(௩௮)

அவாவறுத்தல்.

தாய்கருவில்வாழ்குழவி தாமெல்லாம்வேண்டிவது
தூயபிறவாமையொன்றேசோமேசா—வாயதனால்
வேண்டிங்கால்வேண்டும் பிறவாமைமற்றது
வேண்டாமவேண்டவரும்.

(௩௯)

முதுமொழிவெண்பா.

எ

ஊழ்.

முன்னரமண்மதத்து மூண்டரசர்பின்சைவந்
துன்னியதுமென்வியப்போசோமேசா—வுன் னுங்காற்
பேதைப்படுக்கு மிழவூழறிவகற்று
மாகலுமுற்றக்கடை.

(௩௮)

இறைமாட்சி.

பார்சீதைசீலம் பழித்துரைத்துங்காக்குத்தன்
சோர்வுறமுன்சீறிலனேசோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச்சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த்தங்குமுலகு.

(௩௯)

கல்வி.

சம்புந்தர்நாவரசர் பாற்கண்டோஞ்சார்ந்துவப்ப
தும்பிரிவினுள்ளுவதுஞ்சோமேசா—நம்பி
உவப்பத்தலைக்கூடி யுள்ளப்பிரித
லுனைத்தேபுலவர்தொழில்.

(௪௦)

கல்லாமை.

மெய்த்ததிருவள்ளுவனார் வென்றுயர்ந்தார்கல்விநலந்
துய்த்தசங்கத்தார்தாழ்ந்தார்சோமேசா—வுய்த்தறியின்
மேற்பிறந்தாராயினுங் கல்லாதார்கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றாரனைத்திலர்பாடு.

(௪௧)

கேள்வி.

ஊனுக்கனென்னு முறாகண்டுவந்தனரோ
தூநற்சீர்க்கண்ணப்பர்சோமேசா—வானதனாற்
கற்றிலனாயினுங் கேட்கவஃதொருவற்
கொற்கத்தினூற்றூந்துணை.

(௪௨)

அறிவுடைமை.

அன்றமணர்தீவைப்ப வஞ்சியதென்னென்னின்
றுன்றியசீர்ச்சம்பந்தர்சோமேசா—நன்றேயாம்
அஞ்சுவதஞ்சாமை பேதைமையஞ்சுவ
தஞ்சலறிவார்தொழில்.

(௪௩)

குற்றங்கடிதல்.

நரைந்தலையா னனுதியபின்னே கலுற்றுச்
சூரந்தொலைந்தானேசோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்க்காவாதான் வாழ்க்கையெரிமுன்னர்
வைத்தூறுபோலக்கெடும்.

(௪௪)

பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

எத்திறமுமேயர்கோ னட்பாற்றெண்ணினோ
சுத்தநெறியாளுரர்சோமேசா—வைத்த
அரியவற்றுளெல்லா மரிதேபெரியாரைப்
பேணித்தமராக்கொளல்.

(ச.நி)

சிற்றினஞ்சேரமை.

அற்காவமண்மொழிகேட் டல்லலுற்றான் மாறனில்லான்
சொற்கேட்டுநோய்தீர்ந்தான்சோமேசா—தற்காக்கும்
நல்லினத்தினூங்குந் துணையில்லைதியினத்தி
னல்லற்படுப்பதூஉமில்.

(ச.நி)

தெரிந்துசெயல்வகை.

சானகியையிச்சித்துத் தன்னுயிரும்போக்கினனே
தூநீரிலங்கையர்கோன்சோமேசா—வானதனால்
ஆக்கங்கருதி முதலிழக்குஞ்செய்வினை
யூக்காரறிவுடையார்.

(ச.நி)

வலியறிதல்.

சக்கரத்தையேற்பன் சலந்தரானென்றெடுத்துந்
துக்கமுற்றுவீழினனேசோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம்வலியறியா ளுக்கத்தினூக்கி
யிடைக்கண்முரிந்தார்பலர்.

(ச.நி)

காலமறிதல்.

வீமனவைமுன்மனையை வேட்டானைக்கண்டுமொரு
தூமொழியேனும்புகலான்சோமேசா—வாமென்றே
ஊக்கமுடையா னொடுக்கம்பொருதகர்
தாக்கற்குப்பேருந்தகைத்து.

(ச.நி)

இடனறிதல்.

காட்டுமுயலுங் கதக்கரியைக்கொல்லுமாற்
ரோட்டலர்நீர்க்கச்சியினூட்சோமேசா—நாட்டி.யி.டி.ன்
ஆற்றருமாற்றி யடுபவிடனறிந்து
போற்றார்கட்போற்றிச்செயின்.

(நி.நி)

தெரிந்துதெளிதல்.

தேரருமானந்தனைமுன் றேறிப்பழிபூண்டான்
சூரியமுன்மாவென்பான்சோமேசா—தாரணிமேல்
தேரான்மிறனைத் தெளிந்தான்வழிமுறை
தீரவிடும்பைதரும்.

(நி.நி)

முதுமொழிவெண்பா.

க

தெரிந்துவினையாடல்.

தேசிகனாக்கொண்ட சுரரிறைக்குத்தீங்கிழைத்தான்
மூசார் துவட்டாச்சேய்சோமேசா—பேசில்
எனைவகையாற்றேறியக் கண்ணும்வினைவகையான்
வேறுகுமாந்தர்பலர்.

(௫௨)

சுற்றந்தழால்.

ஆர்வீடணனோ டளவளாவாதரக்கன்
சோர்விலாவாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரோ
அளவளாவில்லாதான் வாழ்க்கைகளுவளாக்
கோடின்றிரீர்நிறைந்தற்று.

(௫௩)

பொச்சாவாமை.

முப்புரத்தோர்வேவ வுடனிருந்தமுவனோ
துப்பினாற்கண்டறிந்தார்சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற்கெட்டாரை யுள்ளாகதாந்தம்
மகிழ்ச்சியின்மைந்துறும்போழ்து.

(௫௪)

செங்கோன்மை.

மைந்தனெனாமனசமஞ்சன்றிகை வெறுத்தான்
சுந்தரச்செங்கோற்சகரன் சோமேசா—முந்துங்
குடிபுறங்காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல்
வடுவன்றுவேந்தன்றொழில்.

(௫௫)

கொடுங்கோன்மை.

ஐவரில்லாளுண்ணீந்த வன்றேகண்டேக்குற்றார்
துய்யகங்கைசேய்முதலோர்சோமேசா—மெய்யேயயம்
அல்லற்பட்டாற்றா தழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை.

(௫௬)

வெருவந்தசெய்யாமை.

வெய்துளையாலக்கணமே வீந்தான்சிகபாலன்
றெய்யிழைமையுமைபாற்சோமேசா—வய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன்கண்ணில னாயினெடுஞ்செல்வ
நீடின்றியாங்குகெடும்.

(௫௭)

கண்ணோட்டம்.

மாலாண்முதலிழந்த வானவர்தீங்கும்பொறுத்துத்
தோலாவிடமுண்டாய்சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும்பண்பினார் கண்ணுங்கண்ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும்பண்பேதலை.

(௫௮)

ஒற்றாடல்.

வேதனில்லாள்வீந்ததிற மீனவற்குநீதெரித்தாய்
சோதிபழியஞ்சஞ்சோமேசா—பூதலத்தின்
எல்லார்க்குமெல்லா நிசுழ்பவையெஞ்ஞான் தும்
வல்லறிதல்வேந்தனொழில்

(ருக)

ஊக்கமுடைமை.

வெங்கரியைப்பாகரைமுன்னவீட்டி ஓரோ கராய்த்
துங்கவெறிபத்தர்சோமேசா—வங்கம்
பரியதுகூர்ங்கோட்ட தாயினும்யானை
வெருஉம்புலிதாக்குறின்.

(சு0)

மடியின்மை.

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்துமீண்டாள் சென்னி
தொன்மைவலியாண்மையினாற்சோமேசா—பன்னின்
மடியிலாமன்னவ நெய்துமடியளந்தான்
ஈஅயதெல்லாமொருங்கு.

(சுக)

ஆள்வினையுடைமை.

கூற்றுவர்மூவேந்தர் நிலமுங்கைக்கொண்டாரோ
தோற்றுந்தாளாண்மையினாற்சோமேசா—சாற்று
முயற்சிதிருவினை யாக்குமுயற்றின்மை
யின்மைபுகுத்திவீடும்.

(சுஉ)

இடுக்கணழியாமை.

என்றுமொருமீனேவந் தின்மைமிகவுந்தளரார்
துன்றேரதிபத்தர்சோமேசா—மன்ற
அடுக்கிவரினு மழிவிலானுற்ற
விடுக்கணிடுக்கட்படும்.

(சுங)

அமைச்சு.

கால்சேய்கதிர்சேயைக் காத்தரசனட்புதவித்
தூலமுடிசூட்டுவித்தான் சோமேசா—சாலப்
பிரித்தலும்பேணிக் கொளலும்பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும்வல்லதமைச்சு.

(சுரு)

சொல்வன்மை.

நித்தியத்துவங்கேட்பா னித்திரையென்றேமயக்கந்
துய்த்தனனாங்கும்பகன்னன்சோமேசா—வெத்திறத்தும்
ஆக்கமுங்கேடு மதனாவருதலாற்
காத்தோம்பல்சொல்லின் கட்சோர்வு.

(சுரு)

வினைத்தூய்மை.

தக்கஜுனையெள்ளிமகஞ் சாடும்போதெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றுவாவென்னேசோமேசா—வெக்காலும்
எற்றென்றிரங்குவ செய்யற்கசெய்வானேன்
மற்றன்னசெய்யாமெநன்று.

(௭௭)

வினைத்திட்டம்.

செவ்வேளைப்பாலனென வெள்ளித்திறலழிந்தான்
றுவ்வாதவெஞ்சூரன்சோமேசா—வவ்வா
றுருவுகண்டெள்ளாமை வேண்டுமுருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணியன் னுருடைத்து.

(௭௮)

வினைசெயல்வகை.

வெள்ளிவெற்பையெண்ணு தெடுப்பனெனவீறெய்தித்
துள்ளியழிந்தானரக்கன்சோமேசா—மெள்ள
முடிவுமிடையூறு முற்றியாங்கெய்தும்
படுபயனும்பார்த்துச்செயல்.

(௭௯)

தூது.

தன்னுயர்நோக்கான் றனைவிடுத்தோர்க்கேயுறுதி
துன்றமொழிந்தானிடதன் சோமேசா—வென்றும்
இறுதிபயப்பினு மெஞ்சாதிறைவற்
குறுதிபயப்பதாந்தூது.

(௮௦)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

மாமனென்னு மதத்தாலுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றூர்தக்கனார்சோமேசா—வாமே
பழையமெனக்கருதிப் பண்பல்லசெய்யுங்
கெழுதகைமைகேடுதரும்.

(௮௧)

குறிப்பறிதல்.

அப்பூதியார்மறைத்தும் வாசீசரக்காவைத்
துப்பானறிந்தனரோசோமேசா—விப்புவிடில்
ஐயப்படாஅ தகத்ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடொப்பக்கொளல்.

(௮௨)

அவையறிதல்

ஓர்சங்கத்தார்கல்வி யுமைச்சேய்க்குக்காட்டிச்
சோர்வுநலந்தேர்ந்தனரோசோமேசா—வோருங்காற்
கற்றறிந்தார்கல்வி விளங்குங்கசடறச்
சொற்றெரிதல்வல்லாராகத்து.

(௮௩)

அவையஞ்சாமை.

வாழ்வாதலூர் வளவனவைமுன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தேரவென்றூர்ச்சோமேசா—தாழ்வகை
ஆற்றினளவறிந்து கற்கவவையஞ்சா
மாற்றங்கொடுத்தற்பொருட்டு.

(௭௩)

நாடு.

மேல்வளமெல்லாமமைந்தும் வீரமகேந்திரந்தான்
ரோல்லியுற்றுமாய்ந்ததேசோமேசா—ஞாலமினை
ஆங்கமைவெய்தியக் கண்ணும்பயமின்றே
வேந்தமைவில்லாதநாடு.

(௭௪)

அரண்.

வல்லதிகன்றன்னரணம் வாள்வளவன்சேனைசொலத்
தொல்லைவலிமாண்டதேசோமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித்தாகியக் கண்ணும்வினைமாட்சி
யில்லார்கணில்லாதரண்.

(௭௫)

பொருள்செயல்வகை.

உக்கிரனார்மேருவைவென் றெண்ணிதியம்பெற்றமையாற்
றெக்ககுடி காத்தனர்காண்சோமேசா—மிக்குயர்ந்த
குன்றேறியாணைப்போர் கண்டற்றூற்றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச்செய்வான்வினை.

(௭௬)

படைமாட்சி.

நீகைப்பமுப்புரமு நீரூகமாய்ந்ததே
தூகையாள்பாலமருஞ்சோமேசா—வானின்
ஒலித்தக்காலென்ற முவரியெலிப்பகை
நாகமுயிர்ப்பக்கெடும்.

(௭௭)

படைச்செருக்கு.

மன்மதனின் னோடெதிர்த்து வீறழிந்துமாண்டாதுந்
துன்னுபுகழேபெற்றான்சோமேசா—புன்னெருங்குய்
கானமுயலெய்த வம்பினிய்யாணை
பிழைத்தவேலேந்தலினிது.

(௭௮)

நட்பு.

வாக்கரசர்பிள்ளா யெனவலித்துமாற்றலுற்றா
தூக்குபிள்ளையார்செலவைச்சோமேசா—நோக்கி
நகுதற்பொருட்டன்று நட்பன்மிகுநிக்கண்
மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு.

(௭௯)

நட்பாராய்தல்.

போற்றுஞ்சுசீலன் புயபெலனை நீத்தகன்றான்
 ரோற்றிறைவிதும்மிடவுஞ்சோமேசா—வேற்றதே
 ஊதியமென்ப தொருவற்குப்பேதையார்
 கேண்மையொரீஇவிடல்.

(அ௦)

பழைமை.

இல்லாணைப்பற்றிமூழ் கென்றிடவுமன்புகுன்றார்
 தொல்லைநெறிநீலகண்டர்சோமேசா—வொல்லா
 தழிவந்தசெய்யினு மன்பரூரன்பின்
 வழிவந்தகேண்மையவர்

(அ௧)

தீநட்பு.

ஆங்காரியந்தடுத்த வங்கனை சொற்கேட்டி றந்தான்
 றாங்காத்தசரதன்றான் சோமேசா—வீங்கிதனால்
 ஒல்லுங்கரும முடற்றுபவர்கேண்மை
 சொல்லாடார்சோரவிடல்

(அ௨)

கூடாநட்பு.

தாய்தீண்டத் தூடித்துச் சாரொனுஞ்சொற்றீதென்ற
 யேசுயோதனற்குச்சோமேசா—வாயதனால்
 மட்டார்போனல்லவை சொல்லினுமொட்டார்சொ
 லொல்லையுணரப்படும்.

(அ௩)

பேதைமை.

வஞ்சமணர்தம்பிரிவால் வாசீசர்க்கின்பமன்றித்
 துன்பமென்பதில்லையேசோமேசா—நன்காம்
 பெரிதினிதுபேதையார் கேண்மைபிரிவின் கட
 டீழைதருவதொன்றில்.

(அ௪)

புல்லறிவாண்மை.

இல்லாண்மறுப்பவுஞ்சென் றேகிச்சலந்தரன்றான்
 ரொல்வலிபோய்மாண்டனனேசோமேசா—வல்லமையால்
 எவவுஞ்செய்கலான் ருன்றேருனவ்வுயிர்
 போலுமளவுமோர்நோய்.

(அ௫)

இகல்.

எத்திறத்தூங்கெட்டா னிகலாற்சுயோதனன்சீர்
 துய்த்தனனட்பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
 இகலானாமின்னுந வெல்லாநகலானு
 நன்னயமென்னுஞ்செருக்கு.

(அ௬)

பகைமாட்சி.

ஏனையர்பால்வெற்றிகொண்டா னின்னோடெதிர் த்திறந்தான்
 றாநறும்புவாளியான் சோமேசா—மான
 வலியார்க்குமாறேற்ற லோம்புகவோம்பா
 மெலியார்மேன்மேகபகை.

(அஎ)

பகைத்திறந்தெரிதல்.

நந்திகலம்பகத்தான் மாண்டகதைநாடறியுஞ்
 சுந்தரஞ்சேர்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—சந்ததமும்
 வில்லேருழவர் பகைகொளினுங்கொள்ளற்க
 சொல்லேருழவர்பகை.

(அஅ)

உட்பகை.

மாற்றார்முடியும் வளமையுங்கொண்டேகநலந்
 தோற்றான்வழுதிமகன் சோமேசா—வாற்றலிலா
 எட்பகவன்ன சிறுமைத்தேயாயினு
 முட்பகையுள்ளதாங்கேடு.

(அக)

பெரியாராப்பிழையாமை.

கொன்படைகணீராகக் கோசிகனார்சாபத்தாற்
 றுன்பமுற்றார்நால்வேந்தர்சோமேசா—வின் புதவும்
 ஏந்தியகொள்கையார் சீறினிடையுரிந்து
 வேந்தனும்வேந்துகெடும்.

(கஉ)

பெண்வழிச்சேறல்.

கற்பின்மையில்லாள்பாற் கண்டுமயலுற்றழிந்தான்
 சொற்புண்டரீகாக்கன் சோமேசா—பொற்பெண்ணி
 இல்லாள்கட்டாழ்ந்த வியல்பின்மையெஞ்ஞான்று
 நல்லாருணாணுத்தரும்

(கக)

வரைவின்மகளிர்.

வேண்டுமுருப்பசியைப் பார்த்தன் வெறுத்தனனே
 தூண்டுமறைப்பரியாய்சோமேசா—யாண்டும்
 பொதுநலத்தார்புன்னலந் தோயார்மதிநலத்தின்
 மாண்டவறிவினவர்.

(கங)

கள்ளுண்ணாமை.

தக்கன்பான்ஞானத் ததீசியுபதேசமெல்லாந்
 தொக்கதனாலானதென்னே சோமேசா—மிக்குக்
 களித்தானைக்காரணங் காட்டுதல்கீழ்நீர்க்
 குளித்தானைத்தீத்துரீஇயற்று.

(கா)

சூது.

முற்பணயத்தாற்பின்னு மூண்டிழந்தார்சூதொடு
சொற்படுஞ்சூதாடினோர்சோமேசா—வற்பமாம்
ஒன்றெய்திநூறிழக்குஞ் சூதர்க்குமுண்டாங்கொ
னன்றெய்திவாழ்வதோராறு.

(கச)

மருந்து.

நல்லதிலகவதி யார்மொழியைநம்பிவெந்நோய்
சொல்லரசர்தீர்ந்துய்ந்தார்சோமேசா—புல்லியதன்
நோய்நாடினோய்முத னாடியதுதணிக்கும்
வாய்நாடிவாய்ப்பச்செயல்.

(கரு)

குடிமை.

மங்கலியம்விற்றும் வழாதுபணிசெய்துவந்தார்
துங்கமறைதேர்கலயர்சோமேசா—வங்கண்
வழங்குவதுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரிதலின்று.

(கசு)

மானம்.

அச்சுவத்தீமாப்பட்டா னென்னவமர் துறந்தான்
றுச்சிறுனோணனென்பான்சோமேசா—நச்சு
மயிர்நீப்பின்வாழாக் கவரிமாவனா
ருயிர்நீப்பர்மானம்வரின்.

(கசு)

பெருமை.

தண்டியடிகளிரு தாளிணைபேணுதழிந்தார்
தொண்டராம்பேய்ச்சமணர்சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியாருணர்ச்சியு ளில்லைப்பெரியாளைப்
பேணிக்கொள்வேமென்னுநோக்கு.

(கசு)

சான்றாண்மை.

வன்மைச்சயோதனற்கும் வாணோர்சிறைமீட்டான்
றொன்மைநெறித்தருமன்சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னாசெய்தார்க்கு மினியவேசெய்யாக்கா
லென்னபயத்ததோசால்பு.

(கசு)

பண்புடைமை.

உன்பணிக்கென்றோதிநல்காச் செல்வமுததியுறத்
துன்பமுற்றார்நால்வணிகர்சோமேசா—வன்புமிரும்
பண்பிலான்பெற்ற பெருஞ்செல்வநன்பால்
கலந்தீமையாற்றிரித்தற்று.

(க00)

நன்றியில்செல்வம்.

எல்லாமறையவர்க்கீந் தேவறியன்போலானான்
சொல்லாருங்கீர்த்திராகுச்சோமேசா—நல்ல
சீருடைச்செல்வர் சிறுதுணிமாரி
வறங்கூர்ந்தீனையதுடைத்து.

(304)

நாணுடைமை.

புண்ணோடியிர்வாழ நர்ணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவேவாலிமுன்னஞ்சோமேசா—வெண்ணியிடில்
நாணுலுயிரைத் துறப்பருயிர்ப்பொருட்டா
ஊண்டுறவார்நாணுள்பவர்.

(305)

குடிசெயல்வகை.

மற்றிருதராட்டிரன்சந் தானமெலாமாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால்கொன் றிடவீழுமடுத்தூன்று
நல்லாளிலாதகுடி.*

(306)

உழவு.

வேள்வித்தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டுமால்
குழிகுழ்தென்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாழும்
உழவினார்கைம்மடங்கி னில்லைவிழைவதூஉம்
விட்டேமென்பார்க்குநிலை.

(307)

நல்குரவு.

நற்றருமன்வெற்றியினை நாடிவினாடனெதிர்
சொற்றமொழிசொர்ந்ததேசோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொருணன்குணர்ந்து சொல்லினால்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள்சொர்வுபடும்.

(308)

இரவு.

சஞ்சாறர்சோபனப்பெண் கூந்தல்கடிநளிர்த்துத்
துஞ்சமகிழ்ச்சிகொண்டாய்சோமேசா—நெஞ்சின்
இகழ்ந்தெள்ளாதீவாரைக் காணின்மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளுருவப்பதுடைத்து.

(309)

இரவச்சம்.

எண்ணெயிரப்பஞ்சியுட லேவருத்தித்தீபமிட்டார்
துண்ணென் கணம்புல்லர்சோமேசா—கண்ணியிடில்
ஆவிற்குநீரொன்றிரப்பினுநாவிற்
கிரவினிளிவந்ததில்.

(310)

கயமை.

ஏற்றதுரோணையன் நெள்ளித்து நுபதன்பின்
ரோற்றுவிசயற்களித்தான்சோமேசா—பொற்றிடினும்
ஈர்ங்கைவிதிரார் கயவர்கொடி றுடைக்குங்
கடன்கையரல்லாதவர்க்கு.

(க0அ)

தகையணங்குறுத்தல்.

வாய்ந்ததமயந்தியுரு மாணலங்கண்டின்புற்றான்
ரோய்ந்தபுகழாளுளன்சோமேசா—வாய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்கணல்ல தநெருக்காமம்போற்
கண்டார்மகிழ்செய்தலின் று.

(க0க)

குறிப்பறிதல்.

காங்கேயன்வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள்கானவரின்
றுங்காவளக்குளத்தூர்ச்சோமேசா—வாங்கண்
உருஅதவர்போற் சொலிஜஞ்செருஅர்சொ
லொல்லையுணரப்படும்.

(க00)

புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

மெய்த்தவத்தைக்காசிபனும் விட்டொழிந்துமாயைபாற்
சுத்தமனம்வைத்தானேசோமேசா—வித்தலத்தில்
தாம்வீழ்வார்மென்றோட் மியிலினினிதுகொ
ளுமரைக்கண்ணுலகு.

(க0க)

நலம்புனைந்துரைத்தல்.

ஈன்றான்றிலோத்தமையை யிச்சிக்கிலாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழிலென்சொல்வேன்சோமேசா—வான்ற
முறிமேனிமுத்த முறுவல்வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண்வேய்த்தோளவட்கு.

(க0உ)

காதற்சிறப்புரைத்தல்.

கானடந்துஞ்சிதைகலப் பாற்களித்தான்பின்னயர்ந்தான்
றாரீரயோத்தியர்கோன்சோமேசா—வானதனால்
வாழ்தலுயிர்க்கன்ன ளாயிழைசாத
லதற்கன்னணிங்குமிடத்து.

(க0ங)

நாணுத்துறவுரைத்தல்.

காமமிகவுழந்துந் னுதைக்கடிந்துவிட்டாள்
சோமனுதற்பரவைசோமேசா—வாமே
கடலன்னகாம முழந்துமடலேருப்
பெண்ணிற்பெருந்தக்கதில்.

(க0ச)

அலரறிவுறுத்தல்.

ஓர்நாள்கலியையை வேட்டின்றுமும்பரிறை
சோராப்பழிபூண்டான்சோமேசா—வாராயிற்
கண்டதுமன்னு மொருநாளலர்மன்னுந்
திங்களைப்பாம்புகொண்டற்று.

(கஅ௫)

பிரிவாற்றுமை.

வாழ்விழந்தவின்னலினும் வாசவர்கோன்மிக்குரொந்தான்
சூழ்ச்சியைமுன்பிரிந்துசோமேசா—வீழ்வார்கட்
கின்னாதினனில்லார் வாழ்தலதனினு
மின்னாதினியார்ப்பிரிவு.

(கஅ௬)

படர்மெலிந்திரங்கல்.

இன் பமுற்றான்மாயைதோ டோய்ந்துபின்னெண்மடங்கு
துன்பமுற்றான்காசிபன்றான்சோமேசா—வன்புடையார்க்
கின்பங்கடன்மற்றுக் காமமஃதடுங்காற்
றுன்பமதனிற்பெரிது.

(கஅ௭)

கண்விதுப்பழிதல்.

தாறதயன்றித்தானேதுச் சந்தனைச்சேர்ந்தின்னலுற்றான்
சூதில்சகுந்தனைதான்சோமேசா—வோதிற்
கதுமெனத்தானோக்கித் தாமேகலுழு
மிதுநகத்தக்கதுடைத்து.

(கஅ௮)

பசப்புறுபருவரல்.

கேழ்வரைச்சேடியர்சொல் கீழ்மைக்கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்ப்மின்னார் துன்பத்துஞ்சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப்பேர்பெறுத னன்றேநயப்பித்தார்
நல்காமைதூற்றொனின்

(கஅ௯)

தனிப்படர்மிகுதி.

பன்முநிவார்பன்னியர்கள் பண்டுண்ணைக்காமுறவுந்
துன்னியருள்செய்திலையேசோமேசா—வன்னதே
நாங்காதல்கொண்டார் நமக்கெவன்செய்பவோ
தாங்காதல்கொள்ளாக்கடை

(கஅ௦)

நினைந்தவர்புலம்பல்.

தன்னையேயுன்னுந் தமயந்திமர்தைநளன்
றுன்னார்போனீத்திருந்தான்சோமேசா—வன்னதே
தந்நெஞ்சத்தெம்மைக் கடிக்கொண்டார்நாணூர்கொ
லெந்நெஞ்சத்தோவாவரல்.

(கஅ௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்.

அல்லமனைமாயை கனவிலனைந்ததனாற்
சொல்லரியவின் பமுற்றாள்சோமேசா—உல்ல
நனவினாற்கண்டதூஉ மாங்கேகனவுந்தான்
கண்டபொழுதேயினிது.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வானவர்கோன்காமநோய் மாலைவரமிக்கதே
தூநீர்ப்புளினத்திற்சோமேசா—வானதே
காலையரும்பிப் பகலெல்லாம்போதாதி
மாலைமலருமிந்நோய்.

(கஉங)

உறுப்புநலனழிதல்.

ஒதாராளோதுகலை யொத்தினைத்தாள்சீதையென்றான்
சூதாராவான்மீகிசோமேசா—கோதில்
பனைநீங்கிப்பைந்தொடி சோருந்துணைநீங்கித்
தொல்கவின்வாடியதோள்.

(கஉச)

நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அன்பன்றுறப்பவு நாளாஇனிதேடித்
துன்பந்தலைக்கொண்டாள்சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளியென்பரித நெஞ்சேபரிந்துள்ளல்
பைதனோய்செய்தார்கணில்.

(கஉரு)

நிறையழிதல்.

கோற்றொழிவிற்பாய்போன்று கூடல்வணிகமின்றார்
தோற்றுநிறையழித்தாய்சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக்கள்வன் பணிமொழியன்றோமம்
பெண்மையுடைக்கும்படை.

(கஉசு)

அவர்வயின்விதும்பல்.

சந்திரசேனன்வரவு நோக்கியுயிர்தாங்கினளாற்
சந்தரச்சீமந்தினிதான்சோமேசா—முந்தும்
உரனசைஇயுள்ளந் துணையாகச்சென்றார்
வரனசைஇயின்னுமுளேன்.

(கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்.

சங்கிலிபாலாரூர ருழிகணந்தானாகத்
துங்கமிகுமன்புவைத்தார்சோமேசா—பொங்கப்
பெரிதாற்றிப்பெட்பக் கலத்தலரிதாற்றி
யன்பின்மைசூழ்வதுடைத்து.

(கஉஅ)

உ0 குளத்தூர்ச்சோமேசர்முதுமொழிவெண்பா.

புணர்ச்சிவிதும்பல்.

யோசனைகத்தியினைக் காண்டலும்பேபோகைகொண்டான்
றுசனையாச்சந்தனுத்தான்சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில்காமத்திற்குண்டு.

(அஉக)

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

விக் கிரமன்மற்றொருத்தி வேட்கையுற்றுந்தேடிநொந்தா
டொக்கவுருப்பிமின்சோமேசா—வொக்கும்
அவர்நெஞ்சவர்க்காதல் கண்டுமெவனெஞ்சே
ந்யெமக்காகாதது.

(கரு0)

புலவி.

கொண்டபரவை கொடும்புலவியெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப்பேரழகேசோமேசா—தண்டா
நலத்தகைநல்லவர்க் கேள்புலத்தகை
பூவன்னகண்ணாகத்து.

(கருக)

புலவிநுணுக்கம்.

சீவகன்மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச்சீறினளே
தூவாய்க்குணமாலைசோமேசா—வாவகையே
தன்னைபுணர்த்தினுங் காயும்பிறர்க்குநீ
நிநீரராகுதிஒன்று.

(கருஉ)

ஊடலுவகை.

காயும்புலவியில்வன் றொண்டர்கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின்மேலானார்சோமேசா—வாயுங்கால்
ஊடலிற்றோற்றவர் வென்றரதுமன்னுங்
கூடலிற்காணப்படும்.

(கருங)

குளத்தூர்ச்சோமேசர்

முதுமொழிவெண்பாமுற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

கணபதி துணை.

சீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

குளத் தூர்ப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பா மாலைக் குறுமணமாம்புகழ்க்குளந்தாபுரிப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித்
தேமாலையெம்பெருமான் றிருவடியிற் புனையவருள் செழித்துநல்கு
மாமாயைத் தொடரறுத்துப்பசுபோதக்கவளமுண்டுமதமேல்கொண்டு
காமாதித்தறிபிடுங்கிவினைக்கடலையுழக்கிவருகளபந்தானே.

தூல்.

சீ ருங் கல்வியுஞ்செல்வமுஞானமும்
பாரும்விண்ணும்பரிக்குமிறைமையுஞ்
சாருந்தென்குளந்தாபுரிமேவிய
காருண்கண்டனைக்கைதொழுவார்கட்கே. (க)

கட்டறுத்துக்கரிசறுமானந்த
நிட்டையீதெனக்காட்டிமுன்னிற்குமாற்
சிட்டர்குழுந்திருக்குளத்தூரினு
ளட்டமூர்த்தியுமாகியவண்ணலே. (உ)

அண்ணலைக்குளத்தூரினமுதினைக்
கண்ணினுண்மணியைக்கனிதேறலை
யெண்ணியெண்ணியிராப்பகலேத்தநான்
பண்ணுமெய்த்தவமென்கொலிப்பாரிலே. (ங)

பாரும்விண்ணும்பவனனுமங்கியு
நீரும்வேரறநீக்கிப்பரத்தினி
லாருமன்பர்க்ககவிளக்காயினான்
யாருமேத்துங்குளந்தையிலீசனே. (ச)

நீசனே குளத்தூருமென்னெஞ்சமும்
வாசமாகமகிழ்ந்தருள்சோதியே
நீசனேனுக்கும்வேண்டுநீரந்தரம்
பாசமுன்றன்பதாம்புயத்தாகவே.

(ரு)

ஆகமங்களருமறையாவையு
மேகமாய்த்துதித்தேத்துமறிவரும்
யோகமூர்த்தியென்பார்குளத்தூரினு
ணாகரேத்தநடிக்கும்பிரானேயே.

(ரூ)

பிரானென்றுன்னிப்பெருங்குளத்தூருறை
புராணன்றன்னடிபோற்றவறிகிலார்
தராதலத்துடல்பெற்றதவப்பயன்
விராவலின்றிவிளிதருமூமரே.

(ரௌ)

மருவுமைம்புலவஞ்சகர்தங்களாற்
றெருமருஞ்சிறியேனையஞ்சேலெனா
வருளும்வார்த்தைக்கலந்தனனையனே
யொருகுளந்தையுறையுமெய்ச்சோதியே.

(ரே)

சோமசேகரன்றொல்குளத்தூருறை
சோமநாதனெவர்க்குந்தொடர்வருஞ்
சோமலோகன்றுணையடிபோற்றினச்
சோமனாதுதுரக்குந்திருக்கையே.

(ரீ)

திருக்குளந்தைவருஞ்செயலார்கடைத்
திருக்குளந்தையலையிடஞ்சேர்த்தக
திருக்குளந்தைவிழியவன்சேர்விடந்
திருக்குளந்தைதெரிசித்தயாங்களே.

(ரீ)

வேறு.

யாதுமறிவொன்றில்லாதவனையும்பொருளாத்தடுத்தாண்ட
மாதுபாகன்றிருக்குளத்தூர்வரதன்கருணைப்பெருக்கத்தை
யோதியோதியுன்னுதொறுமுள்ளமுருகுமயிர்சிலிர்க்குங்
காதல்பெருகும்புளகிக்குங்கண்ணீர்ததும்புங்கடியேற்கே.

(ரீ)

கடியாரிதழிச்சடைமுடியுங்கண்கண்மூன்றுங்குறுநகையும்த
வடியார்குலத்தனிப்படையும்வரைநேர்புயங்கனொருநான்கும்
பொடியார்நுதலுந்திருமுகத்தின்பொலிவுங்காட்டியுளம்புகுந்தா
னடியார்வழுத்தத்திருக்குளத்தூரமருங்கருணைப்பெருமானே.

(ரீ)

மானேர்நோக்கின்மடநல்லார்மாயவாழ்வின்மதிமயங்கி
யானாவிடும்பைக்கடலமுந்துமடியேன்றனக்கோர்புணையாகு
மூனேயுயிரேயுணர்வேயென்றொக்கக்கலந்துசிவானந்தத்
தேனேயானதிருக்குளத்தூரிறைவன்கமலச்சேவடியே. (க௭)

சேவார்பெருமான்நிருக்குளத்தூர்சேரப்பெற்றேன்றிருப்புகழை
நாவால்வாழ்த்தக்கைகுவிக்மனத்தானினைக்கநறுந்தேனார்
பூவானீராலனுதினமும்போற்றப்பெற்றேனாங்கவனு
மாவாவெனவந்தாண்டருளப்பெற்றேன்பிறவியற்றேனே. (க௮)

அற்றார்க்கற்றபரம்பொருளையமலானந்தப்பெருவாழ்வைச்
செற்றார்புரங்கடமூளச்செய்தகுளத்தூர்ப்பெம்மாணைச்
சற்றுகிலுநீரினைந்தறியாய்சழங்கன்மனனேயமன்றூதர்
பற்றாநிற்கவரின்வறிதுபரிவாயேதுபுரிவாயே. (க௯)

வாய்மையொழுக்கந்தவஞ்சிலம்வணக்கம்பொறுமையறிவடக்கந்
தூய்மைதவருமெய்யடியார்தொழும்புக்கிரங்கியேனோர்க்குச்
சேய்மையவனாய்த்திருக்குளத்தூர்வரைப்பின்வைகுஞ்சிவபெருமா
னாய்மேற்றவிசிட்டாங்கெனையுநயந்துவந்தாட்கொண்டானே. (க௯)

கொண்டான்பிரமன்முடைத்தலையைக்குடங்கைத்தலத்துக்குறுமூர
விண்டானவுணர்புரமுன்றுமொருங்குவேவதுதல்விழியாற் [ல்
கண்டான்காமனுடல்பொடியாக்கடிபூம்பொழில்சூழ்குளத்தூரிற்
றண்டாதுறையும்பெருங்கருணைத்தகைசேர்ஞானப்பெருவாழ்வே. ()

வேலையலைபோற்பிறந்திறந்துமெலியாவண்ணஞ்சிவஞான
தூலையுணர்ந்துமனோலையமாய்நுவலற்கரியபரானந்தப்
பாலையுநகர்ந்துவாதனையுங்கழன்றுவாழப்பணிப்பதென்றோ
சோலையுடைசூழ்திருக்குளத்தூர்ச்சோதிப்பொருளாந்தொல்லோனே.

தொல்லையாளேநமைவணங்காத்துட்டனிவனென்றுன்னாது
வல்லையனைந்தாட்கொள்ளாயென்மற்றோர்துணைவேறெனக்குளதோ
வல்லையநிகருங்கருஞ்சரிமென்கூந்தலமுதவல்லியெனு
முல்லையகைவாணுதல்பாகாமுறைதேர்குளத்தூருறைவோனே. (க௯)

உறையுளாகத்திருக்குளத்தூருறையும்பெருமான்பதாம்புயத்தை
யிறையும்வழுவாதகங்குழையவேத்திப்பரசுமடியவர்க்கு
முறையேதொண்டுசெய்திருக்குமுடியாப்பேறுதனைப்பெற்றுக்
குறையாவின்பப்பெருங்கடலிற்குளித்தேனென்றுங்களித்தேனே ()

வேறு.

கூளிருனவைந்துமவயமாவடக்கியொருபாலிருந்துதனிவாய்
வளியூடெழுப்பியிடைபிங்கலைக்கண்மருவாதவண்ணமொருவித்
தெளிவானகுண்டலிநிசத்தியோடுசெறியிந்துவட்டமதுவுண்
டொளியாயுறங்கவருளுங்குளந்தையுடையான்கடைக்கணருளே. (1)

அருமேனிகொண்டுமுருமேனிகொண்டுமருள்கூரிரண்டுமருவுந்
திருமேனிகொண்டுமலநோய்துரந்துசிறியேங்களுய்யுமுறையாற்
கருமேனிநீத்தகருணைப்பெருக்கையளவிட்டியாவரறிவார்
செருமேனிமிர்ந்தமதனற்கடந்ததிருவார்குளந்தைமுதலே. (உஉ)

முதிரும்பல்கோடிசமயப்பிணக்கர்முறைகெட்டுழன்றுமயலா
யதுதெய்வமென்றுமிதுதெய்வமென்றுமமைவுற்றிடாமலலைவார்
மதநம்பியானுமருளாமலுண்மைவழிகாட்டியாண்டுகொளுவாய்
கதமொன்றியானையுரிபோர்த்துகந்தகமலாகரத்துநிறைவே. (உ௩)

நிறைவாகியெங்குமசைவின்றியன்பர்நினைவூடெழுந்தமுதலே
மறைநான்குமின்னுமுறையிட்டிழன்றுமறியப்படாதவரதா
சிறைநீருடுத்தமதில்சூழ்குளந்தைநகர்வாழவந்தசிவமே
யிறைவாவரங்கடருசோமநாதவெனவேத்தெடுப்பதெனதே. (உ௪)

எனதல்லதொன்றையெனதென்றுகொண்டுமருளான்மயங்குமெளியோ
னுனதன்பர்தங்கள்பணிசெய்துமெய்ம்மையுணருந்திறத்தையருள்வா
கனமொன்றுசோலைபுடைசுற்றுகின்றகவிஞர்குளந்தைநகராய் [ய்
மனமொன்றுபட்டுநினைவேர்த்தமக்குவெளிநின்றஞானவடிவே. (உ௫)

வேலிற்றிகழ்ந்துகயலிற்பிறழ்ந்துவிடமொப்பவெப்பமருவிப்
பாலிற்றெளிந்துபிணையைத்தூரத்தியரிசூழ்பரந்துபடைவேள்
கோலிற்பயின்றுகுமிழின்மறிந்துகுழையூடுசெல்லும்விழியார்
மாலிற்படாதுன்னடியேவழுத்தவருளாய்குளந்தையரணே. (உ௬)

அருமந்ததேவர்பலர்கூடிவேலையமுதங்கடைந்தபொழுதின்
வெருவந்துவீயவதன்மேலெழுந்தவிடமுண்டுகந்தவிமலன்
பருவங்கன்கண்டுகுருமேனிகொண்டுகதியுய்க்குமாதிகவன்
மருவுங்குளந்தைநகரம்வணங்கவெதுபோலுமுன்செய்தவமே. (உ௭)

தவமேதுமின்றிமுழுமுடனாகிமயலாலுழன்றுதனாமே
லவமேபுரிந்துகலரோடிணங்கியுடலோம்பிமாளுமடியா
னிவனாகுமென்றுபழியாதிரங்கியெனையாண்டுகோடல்கடனே
நவமார்குளந்தைநகராயரங்கினடமாடுமுக்கண்மணியே. (உ௮)

மணிகண்டனென்றுமுமைபங்கனென்றுமறையோதியென்றுமமுமா
னணிகொண்டசெங்கையிதழாளனென்றுமடியார்க்குநல்லனெனவும்
பணிகொண்டவேணிமுடியான்குளந்தைபதியாம்விருப்பனெனவுந்
தணிகொன்றுசுந்தையொடுபாடுமன்பர்சரணென்றலைக்குமலரே. (௨௯)

மலர்மங்கைகேள்வன்மலராசனத்தன்மருவும்பரோலமிடவு
மலரங்கையேந்திமுனிவோர்களுங்குமலமந்நாடியிடவுங்
கலகங்கள்கொண்டமறைநான்குநின்றகதறித்திரிந்தலையவு
மில்மென்குளந்தைநகரானெனக்குமெளிவந்தவாறிதெவனே. (௩௦)

வேறு.

எவ்வநோய்களுமிடும்பையுமகந்தையுமிழிபு
மெளவியப்புலநெஞ்சமுமனைத்துநீங்கிடுமா
னவ்வியேந்தியநறுமலர்க்கையினுன்கருணைப்
பெளவமானவன்குளந்தைமாநகர்பணிபவர்க்கே. (௩௧)

பவளக்காடுமொய்த்தனையசெவ்வேணியும்பதியுந்
தவளத்திங்களங்கீற்றுமெண்புயங்களுந்தறுகட்
கவளத்தோலுரிவீரமுங்காட்டியெம்பெருமான்
சுவளைப்பொய்கைசூழ்குளந்தையிற்குடியிருந்தனே. (௩௨)

குடியிருப்பதென்னெஞ்சகம்பூண்பதுகொடும்பாம்
படிமிதித்துநின்றாடிடஞ்சடுவனமணியும்
பொடியுடுப்பதுதோலென்றகுளந்தைமாபுரிவா
ழடிகளைத்தொழுந்தெய்வமென்றார்மதிப்பவரே. (௩௩)

மதியிலார்சிலரிரண்டுகாற்பசுக்களின்மனிதர்
துதிசெயாதிசுழ்கின்றதாற்சிறுமையோதுதியாற்
கதியையவேண்டிமாலயன்முதற்கடவுளர்வழுத்திப்
பதியுமன்பிணற்பணிசெயுங்குளந்தையெம்பரற்கே. (௩௪)

பரந்துவானமுந்திசைகளுங்கணத்தினிற்படர்ந்து
கரந்துசெல்லுமென்னெஞ்சினைக்குவித்துநின்கழற்கீழ்
நிரந்தவன்பினுலிருத்திடநிறுத்துநாளுளதோ
விரந்தவன்பருக்கெளியனாங்குளந்தைவாழிறையே. (௩௫)

இறையுநீங்கிடாவானந்தவெள்ளமாமின்பத்
துறையிலேபடிந்தெனைமறந்ததீதமாந்தொன்மை
நிறைவுவேண்டினைனையேனரினைந்துவேண்டினர்க்குக்
குறைவிலாவரங்கொடுத்தருள்குளந்தைநாயகமே. (௩௬)

குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

நாயினுக்குணவாகுமிவ்வுடம்பினைநானே
பேயெனச்சுமந்திதுவாயெய்த்தனன்பிரியா
நேயனேயினியாற்றிலன்குளந்தைவாழ்நிமலா
காய்களிற்றுரிப்போர்வையாயுனக்கடைக்கலமே.

(௩௭)

அடைக்கலம்புகுந்தேனுனக்கடியனேன்றனைப்
புடைத்துவெந்நரகிடுவையோபுனிதரானவர்க்குக்
கிடைக்குநின்னடிக் கீழிருத்திடுவையோவறியேன்
மடைக்கணித்திலஞ்சொரிதிருக்குளந்தைவாழ்முதலே.

(௩௮)

வாழ்வைமெய்யெனநம்பிநின்னடியினைமறந்து
தாழ்வுசெய்திடுஞ்சிறியனேனாயினுந்தக்கோய்
சூழிசூழ்திருக்குளந்தைவாழ்சோமநாயகனே
யாழ்வுறுதெடுத்தாள்வதுன்னருளினுக்கழகே.

(௩௯)

அழிதகும்புலையுடற்பொறைதாங்கிநின்றலைவீர்
கெழுவுநன்னெறியுமக்கியானுணர்த்துவன்கேண்மின்
றொழுமினெம்பிரானடியிணையேத்துமின்சூழ்மி
னெழுமின்றென்குளத்தூரினைச்சேருமினிநிதே.

(௪௦)

வேறு.

இனியவனுலகுக்கெல்லாமெம்மனோர்பிறவித்துன்பத்
துனிதவிர்த்தருளவேண்டித்தோளொருநான்குஞ்செவ்வாய்க்
கனிமொழியிடமுங்காளகண்டமுங்கண்கண்மூன்றுங்
குனிமதிக்கீற்றுங்காட்டிக்குளந்தையிற்குடிகொண்டானே.

(௪௧)

கொண்டதுவிடாதுபற்றிக்குருமொழிதவாதுநின்று
தொண்டிசெய்யடியார்ஞானச்சுடரினைத்தீண்டுமுள்ளப்
புண்டரீகங்கள்கோயிலென்பராற்புடைசூழ்செல்வத்
தண்டலைக்குளந்தைவைப்பிற்றண்ணருளாளனார்க்கே.

(௪௨)

ஆளரியேறேபோலவைம்புலக்கரிக்குழாத்தைக்
கோளறமுருக்கிஞானக்குரைகடல்படிந்துசெய்ய
தாளதாமரைக்கீழ்வைகத்தண்ணளிசுரந்தேனுள்ளே
வாளொளிமயமாய்நின்றன்குளந்தையின்மருவுந்தேவே.

(௪௩)

மருமலர்மாலேசூட்டேன்வாயினாற்றுதிக்கமாட்டே
னிருவினைப்பிணக்கைவீட்டேனிதயத்திலறிவைநாட்டேன்
பெருகுமெய்த்தவங்களீட்டேன்பேயனேனுய்யும்வண்ண
மருளுமாறெவனோசொல்லாயணிபொழிற்குளந்தையானே.

(௪௪)

யாவனங்கங்கேயெள்ளுக் கெண்ணெய்போனிறைந்துநின்றான்
யாவன் முக்குணங்கடம்மின் மூவாயீன்றபெம்மான்
யாவன் முத்தொழிலுமூவ ரியற்றிடப்பணித்தானந்தத்
தேவனெயெமையாட்கொள்ளக்குளந்தையிற்சிறந்துளானே. (சடு)

சிறந்ததோர்தெய்வமாவான் றிருக்குளத்தூரின்மன்னு
மறந்திகழ்விடையோனாதலாயவுமவேண்டுங்கொல்லோ
மறங்கிளர்புரமூன்றட்டனான்றுமான் முதலாந்தேவர்
புறங்கிளர்கருவியாகிப்போந்தவாறறிந்துளார்க்கே. (சசு)

அறிவறியாமையீத்தவறிவினையறிந்துவஞ்சம்
பிறிவுறத்துரியாதீதப்பேரின் பநிலையினொன்றாய்ச்
செறிவுறும்வாழ்க்கையந்தோதிருக்குளத்தூரின்மன்னு
மிறைவனையிறையென்றுன்னொரெப்படியெய்துவாரே. (சஎ)

வாரறுத்தெழுந்துவீங்கிமதர்த்தடிசனத்துவெற்பைப்
போரினில்வென்றுமெள்ளப்புடைபரந்திறுமாந்தோங்கிச்
சீருறுகளபந்தோயந்தசெப்பிளங்கொங்கைபாகன்
சார்புகழ்குளந்தைவாணன் சரணமேசரணமாமே. (சஅ)

சரண்பிறிதில்லையேதஞ்சமென்றடைந்தோர்தம்மை
முரண்படாவுண்மைகாட்டிமுத்திதந்தளிக்கவல்லோ
னரண்பயில்குளத்தூர்மன்னுமண்ணலையன்றிரீர்சூழ்
திரண்டசீருலகந்தன்னிற்றேரினும்யாருளாரே. (சக)

உள்ளதுமிலதுமாகுமுருவமுமருவுமாகுங்
கள்ளமும்வெளியுமாகுங்கருணையுமறமுமாகும்
பள்ளமுமேலுமெங்கும்படரொளிப்பிழம்பாய்நிற்கும்
வள்ளலுந்தானையாகுங்குளந்தையின்மருவுந்தேவே. (சூ)

வேறு.

மருவுமாணவக்குறும்பினைவேரறமாற்றியாநத்தத்தே [ற்றேன்
யொருமைபூண்டுநின்றிரண்டறக்கலந்துவாழுண்மையைப்பெறப்பெ
கருவிமேகமொத்திலங்கியகந்தரக்கடிபொழிற்குளந்தைக்கோன்
றிருவடித்துணைநெக்குநெக்கேத்திடுஞ்செய்தவப்பயனாலே. (சுக)

செய்தவப்பயனில்லவர்காண்பரோதிருக்குளத்தூர்மன்னு
மைதழைத்தகண்டப்பிரானியற்கையுமற்றவனடியார்க்கு
மெய்தழைப்பவந்தருள்புரிமுறைமையுவிளங்கிழையுமைகாணக்
கைதழைத்தவம்பலத்தினின்றாடிடும்பெருங்கருணையுந்தானே. (சூஉ)

தானலாசவ்வடம்பினைத்தானெனத்தருக்கியிப்பிரபஞ்சத்
தீனவாழ்க்கையைவேட்டழிந்துழலுமவ்யுருமற்றுனைப்போல
வானபேரறிவுடைத்தெனக்கூறுவதறிந்தவர்க்கடாதன்றே
பேனவார்திணைத்தடங்கள்சூழ்குளந்தையிலமர்ந்தருள்பெருமானே. (1)

மானமாயுடல்பொருளெனுமிவற்றொடுமன்னு'மா'வியைக்கூட
ஞானதீக்கையினுனதெனக்கொடுப்பதுநயந்துணர்ந்திருந்தேயுந்
தேனலர்ந்தபூம்பொழிற்குளத்தூருறைசெல்வனையிவ்வான்மா
வீனநீங்குதன்வயத்தனூந்தன்மையெனன்பர்கள்சாலாரே. (100)

சாலவும்பெரியவனுநீயல்லதுசாற்றின்வேறிலையென்றுஞ்
சாலவுஞ்சிறியதுமுயிரென்றும்வேதாகமமுதலெல்லாஞ்
சாலவோதுவதறிந்துமொப்புணாப்பவர்தன்மையென்சொல்வேன்
சாலமேழையுஞ்சாய்த்தவன்றொழுவந்தனிக் குளத்தூரானே. (101)

குளந்தைமாநகரமர்ந்தருள்கொழித்திடுங்குழகனையடியேனுந்
களந்தறிந்திடாப்பரமதப்பிணக்கினிலகப்படாதிருண்மையை
பிளந்தநின்னடியாரடித்தொழும்பினிற்பிறழ்ந்திடாதொருஞானமும்
வளந்தரும்புவிமீதினிற்பிறந்திடாவரங்கடந்தருள்வாயே. (102)

அருள்பழுத்ததென்குளந்தைமாநகருறையண்ணலுக்கிடமாருந்
திருவல்லந்திருவேகம்பமிடைச்சுரந்திருக்கச்சூர்நிருமல்லை
மருகல்காளத்தியொற்றியூர்வான்மியூர்மாகறல்வலிதாய
முருகன்பூண்டிபாசூர்திருக்கழுக்குன்றமுதுகுன்றம்வேற்காடே. (103)

காளையாய்க்குளத்தூரமர்ந்தருளியகண்ணுதற்பெருமாற்குத்
தோள்களாயிரந்திருமுடியாயிரந்தொழில்களாயிரஞ்செய்ய
தாள்களாயிரம்விழிகளுமாயிரந்தானமாயிரம்பேரின்
கோள்களாயிரங்குணங்களாயிரமெனக்கூறுவருணர்ந்தோரே. (104)

உணர்ந்துளோருளத்தகரபுண்டரீகமுந்துவாதசாந்தமுமும்பர்
வணங்குமாதித்தமண்டலநடுவுநான்மறைகளின்முடிவுஞ்சீ
ரிணங்குசோமலோகமுந்திருவம்பலத்திடமுந்தென்குளத்தூர்வாழ்
குணங்கடந்தவர்சிறப்பிடமாமெனக்கூறிடுமறைநூலே. (105)

மறையவன்றலைமலர்ந்தகைத்தலத்தினுமாயவன்விழிப்போதை
யறைகழற்பதாம்புயத்தினுங்கண்டவரஞ்சிறைச்சுரும்பார்ந்து
நறவுவாய்மடுத்துறங்குதாமரையினல்லோதிமம்விளையாடுஞ் [ரே
சிறைசெய்நீர்க்குளத்தூர்ப்பிரான்றனக்குமேற்றெய்வமுண்டென்றோ

வேறு.

என்னையடியேனிதுகாறுமெலிந்
தன்னோவெனநோவதறிந்திலையோ
பொன்னேமணியேகுளந்தாபுரிவாழ்
மன்னையேனையாளமதித்திலையோ.

(௬௧)

மதித்துன்னடியேமனநெக்குருகத்
துதிக்குஞ்சிறியேன்றுயர்தீர்த்திலையோ
யெதிர்த்துன்றனையேயிகழ்வார்குளத்துர்ப்
பதிக்கன்புடையாய்பரமாதுடனோ.

(௬௨)

பரமாதுடர்நின்றுபழித்திடவே
தரமானபிறப்பையெடுத்தனனான்
வரனேகமலாகரநாகர்வா
ழரனையினியென்றருள்கூடுவதே.

(௬௩)

கூடாரெதிரேசிறுமைக்குடியாய்
வாடாமலெனக்குவரந்தருவாய்
பீடார்புகழ்சேர்பெருந்தண்டகமா
நாடாள்கமலாகரநாயகனே.

(௬௪)

கனலிற்படுபாந்தள்கடுத்திடநான்
றினமிப்படிநைவதுசித்தமதோ
வினியெத்திறமுன்னருளெய்துவனோ
புனிதக்கமலாகரபோதகனே.

(௬௫)

தகுமோபிறிதுன்சரணேசரணம்
புகுதுஞ்சிறியேன்புனல்குழலகோர்
நகுமாறுதிரிந்துநடுங்குவது
மிசுசீர்க்கமலாகரவிண்ணவனே.

(௬௬)

விண்ணாடருமெண்ணரும்வித்தகனே
பெண்ணாணவியானபெரும்பொருளே
கண்ணார்கமலாகரநாயகனே
யண்ணாவேனையாளுவதுன்கடனே.

(௬௭)

கடலார்விடமுண்டுகலங்கிமையோ
ரிடர்தீர்த்தவென்னுனையேந்தினனா
னுடலால்வருதுன்பமொழித்தருள்வா
யடலார்கமலாகரவாண்டகையே.

(௬௮)

கையஞ்சிரமும்விழியங்கழலு.
மெய்யும்முனதாகவிதித்தருளாய்
செய்யுந்தடமுந்திருவும்படைசூழ்ந்
துய்யுங்கமலாகரவுத்தமனே.

(௬௬)

உத்திப்பணிபூண்டருளுத்தமனேப்
பத்திக்கெளிவந்தபரம்பொருளை
முத்திக்கமலாகரமுன்னவனை
யெத்திக்கினுமேத்தியிறைஞ்சுதுமே.

(௭௦)

வேறு.

இறையவனேகுளத்தூரிலிருந்தருளும்பெம்மானே
முறைபிறழாவானந்தமுத்திரெறிதந்தருளி
நிறைவுடையமெய்யடியார்நீடுபெருந்திருக்கூட்டத்
துறையுளனைச்சேர்த்தாயையென்சொல்லித்துதிப்பேனே.

(௭௧)

துதிப்பதற்குவாயமைத்தாய்கூழ்வதற்குத்தாளமைத்தாய்
மதிப்பதற்குமனமைத்தாய்வணங்குதற்குத்தலையமைத்தாய்
கதிப்பதற்குநூலமைத்தாய்கடிக்குளத்தூரமர்ந்தறிவி
னுதித்தவுனக்கடியேங்களுதவுவதென்கைம்மாறே.

(௭௨)

மாறுபடாப்பெருங்கருணைவாரிதியாய்நிறைந்திருந்து
மாறுவகைச்சமயத்துமவ்வவர்கட்கவ்வவையா
நீறுபுனையடியார்க்குநின்மலப்பேரொளிமயமாந்
தேறுமவரகத்தினிற்குந்திருக்குளந்தைப்பதியானே.

(௭௩)

பதிகடொறுஞ்சென்றேத்திப்பரகதிக்குவழிதேடேன்
மதியுடையநின்னடியார்வழித்தொண்டின்முறைநில்லேன்
றுதிபெருகுந்தென்குளத்தூர்ச்சுடர்க்கொழுந்தேயடியேனை
யதிகமாந்தொழும்பேற்றியாட்கொள்வதெவ்வாறே.

(௭௪)

எவ்வாற்றாளுய்ந்தாய்ந்துபார்த்திடினுமெயின்முன்றிற்
றெவ்வாற்றுந்தொழில்கடந்துதிருக்குளத்தூரமர்ந்தருளி
யவ்வாற்றைமுடிக்கணிந்தவற்புதனையல்லாம
லிவ்வாற்றானிதுதெய்வமெனப்பிறிதுகாணேனே.

(௭௫)

காண்கின்றகண்ணொளியுங்கதிரொளியுமெனக்கலந்து
பூண்கின்றவதீதநிலைபுலையேற்குங்கிட்வதேதா
பாண்கொண்டமதுரமொழிப்பபாயமுதவல்லியொடு
மாண்பொன்றுதிருக்குளத்தூர்மன்னியசீர்மறைப்பொருளே.

(௭௬)

பொருப்பரையனருந்தவத்தாற்புவிதழைப்பவீன்றெடுத்த
திருப்பரையினுடன் குளத்தூரமர்ந்தருளிச்செங்கரத்து
நெருப்பரையின்க்குமணிநீர்சடைமேலறுகணியும்
விருப்பரையன்பால்வணங்கார்மெய்யுரையைவேண்டேனே. (எஎ)

வேண்டாதகொடுத்தக்கனவேள்வியகத்துடனிருக்க
மூண்டார்கள்பட்டதெல்லாந்தெரிந்துணர்ந்துமுதறிவோ
ராண்டானைத்திருக்குளத்தூரமர்ந்தருளியிருவருக்கு
நீண்டானையிகழ்வாராநெஞ்சாலுமணுகாரே. (எஅ)

கார்கொண்டமணிமிடறுங்கருணைபொழிவிழிமூன்று
நீர்கொண்டசடைமுடியுநிலவொழுகுங்குறுநகையுஞ்
சீர்கொண்டமுகப்பொலிவுந்திருக்குளந்தைநகராள
னேர்கொண்டபதாம்புயமுமென்னுளம்விட்டகலாவே. (எக)

அகலாதசீர்க்குளந்தையணிமறுகிற்சோமேச
ரிகலார்வெள்விடையேறியிசைமுழங்கவிரவெல்லாம்
பகலாகவெழுந்தருளுந்திருவிழாப்பரிசுதனைத்
தகவாரத்தரிசித்தோர்தரையிலினிப்பிறவாரே. (அ௦)

வேறு.

பிறப்பதுமிருப்பதும்பெரிதுநோயினு
லிறப்பதுமேதொழிலென்னிலென்செய்வேன்
சிறப்புறுவளம்பயிற்றிருக்குளந்தையி
னறப்பெருஞ்செல்வியோடமர்ந்தவீசனே. (அக)

நீசனேருளந்தைவாழிறைவனேகொடும்
பாசமுந்தண்டமும்பற்றியந்தகன்
காய்சினத்துடன்வருங்காலைநீயலாற்
பேசிடினருந்துணைபிறிதொன்றில்லையே. (அஉ)

இல்லமுமக்களுமெழிலுஞ்சுற்றமுஞ்
செல்வமுங்கூடவந்திடுவதில்லையே
நல்லருட்குளந்தையினுதனைத்தொழு
தல்லலையறுத்திடுமறிவிலீர்களே. (அங)

களிம்புதோய்செம்பெனக்கலந்தமாசினிற்
பளிங்கெனக்கிடந்தவிப்பாவியேனினித்
தெளிந்திடத்திருவருள்செய்திடாய்மணி
விளிம்பிழைத்துயர்மதிற்குளந்தைவேந்தனே. (அச)

வேந்தராயுலகெலாமாளவேண்டினுஞ்
சாந்தராய்முத்தியைச்சாரவேண்டினு
மாந்தர்காள் குளந்தையிலிறையவாழ்த்துமி
னோந்துளோர்க்கிதுவலாலுறுதியில்லையே.

(அரு)

இல்லையென்றிழிப்பினுமிரந்துபின்செலும்
புல்லறிவாளர்காள் குளந்தைப்புண்ணியன்
மல்குறவிம்மையுமறுமையுந்தருஞ்
செல்வமென்றறிந்துமென்சேவியாததே.

(அரு)

தேமலர்ச்சந்திரதீர்த்தமாடிநஞ்
சோமநாதனுக்கலர் தூய்க்குளந்தையின்
யாமமாயினும்வதிந்திருக்கப்பெற்றவர்
காமனைக்காலனைக்காயவல்லரே.

(அரு)

வல்லுறழ்தடமுலையமுதவல்லியா
மெல்லியற்றேவியுந்தானுமேன்மைசேர்
செல்வமாக்குளந்தைபோலெனதுசிந்தையு
நல்லெழிற்கோயில்கொண்டருளுநாதனே.

(அரு)

நாதனேபோற்றிதென்குளந்தைநண்ணிய
போதனேபோற்றிமால்போதனாடொண்ப்
பாதனேபோற்றிவெம்பவந்தொலைத்தருள்
வேதனேபோற்றியென்விமலபோற்றியே.

(அரு)

போற்றிநோர்மலத்தொகையிரியப்புந்தியின்
மாற்றருமானந்தவாரிநல்குமா
லேற்றவன்குளந்தையினிளம்பிறைச்சடை
நாற்றியபிரான்பெயர்நமச்சிவாயவே.

(கூரு)

வேறு.

வாயுனாமொழியார் பிறன்பொருள் விழைவார் வஞ்சகநெஞ்சகம்
பொதுவார், தீயனமகிழ்வார்நல்லனவிகழ்வார் செருக்கினுற்றம்மையே
மதிப்பார், பேயராமவர்பாலிரந்துசென்றுழலாப் பெருவரமொன்றென
க்கருள்வா, யாயனெகுளந்தைத்திருநகரமர்ந்தவருட்பெருங்கருணை மா
மலையே.

(கூரு)

மலைதொறுந் திரிந்தும் வெண்பொடி யணிந்து மந்திரமோதியுந்
தீர்த்தத், தலைபுனல்குடைந்து மொழுக்கினிற்றவரு தற்புத்தவம்பலபு

ரிந்துஞ், சிலைவரையாகவளைத்தருள் குளந்தைச் சிவபிரான் முடிதவ
மொற்றைக், கலையவனடி-யார்தமையிகழ்ந்துரைப்பார் கயவரிற்கயவ
ராகுவரே. (கஉ)

அகுதிப்புக்கைபோ யமரனாவிளிக்கு மந்தணர்குழாம்பயில்குளத்
தூ, ராகுவாகனைக் குமரனைப்பயந்த வண்ணலா ரடியவர்க்கடியா,
ராகுமெய்த்தவத்தோருழிபேர்ந்திடி-னுமசைவிலாநிலையராய்ப்பிறவி,
யாகுலந்துர்ப்பார்யாரவர்பெருமையறிந்தெடுத்தோதவல்லவரே. ()

வெல்லையேன்மனமேமாயமாமுடலவாழ்க்கையைக் கடந்துபேரி
ன்ப, வெல்லையத்தலைப்பட்டி-ருப்பதற்குறுதி யியம்புவன்றிருக்குள
த்தூர்வாழ், கொல்லைமான்மறிசேர்கையவனடி-யார் குரைகழல்கொ
ண்டிபுண்டிநெறகி, முல்லைவாணகையார்மையலையறுக்கமுயலுதியிது
வுணக்கறிலே. (கச)

அறிவிலாமாந்தர்நல்லனென்றுரைக்கவல்லனென்றுரைக்க மற்
றவராற், செறிபயனுளதோ நெஞ்சமேகுளத்தூர்ச் சிவபிரானொருவ
னையகத்துப், பிறிவிலாத்துணையாயுடனிருந்தறிந்து பெரும்பயனளி
ப்பவனவனே, நெறியினுலறியவேண்டுமென்றிதனை நினைந்திடாய்
நன்று நின்னறிலே. (கரு)

நினைனயும்பொருளாய் மதிப்பரோபெரியோர்நெஞ்சமேதிருக்கு
ளத்தூர்வாழ், சென்னியாறமைத்த புராணனைமறந்துஞ்சிந்தனைசெய்
யுமாறறியாய், மன்னியவழுக்குங்குருதியுமெலும்பு மச்சையுமிறைச்
சியுமயிருந், துன்னியமுடைத்தோன்மலப்பொதியிதனைச்சுகமெனவி
ரும்பிமேவினையே. (கக)

வினையினுக்கமைந்தபயன்வருமல்லான்மினையகுறையாகுமோ வ
றிநே, யினைவதாற்பயனின்நெனப்பிறரெவர்க்குமெடுத்தெடுத்தோது
மாறறிவாய், தினையளவேனுந்நெளந்திலையாற் நிண்ணியநெஞ்சமே
சீசீ, யுனையுமோர்துணையாக் கொள்வரோகுளந்தை யுத்தமன்கருணை
பெற்றவரே. (கங)

பெற்றவர்பிறந்தாருடன்பிறந்தவர்கள் பெயர்குலங்காணிசெல்
வங்க, ஞற்றவொன்னுமயக்கிவையனைத்து முடம்பிதுகழிந்தபினுள
வோ,பற்றிடுஞ்சிலநாள்வாழ்க்கையைநிலையாப்பரிந்தனை போலுந்நெ
ஞ்சே. பெற்றையுந்துணையாயிருப்பதுகுளத்தூரெம்பிரான்றிருவடி-
யன்றே. (கஅ)

அன்றுதொட்டி துநாளளவுமாணவத்தானறிவிழந்தழுங்கியநெஞ்
சே, யுன்றனக்குயிராயுடனிருந்துணர்த்துமுண்மையின்னமுமு
ணரா, யென்றினித்தெளிவா யெதிர்ந்தவர்புரங்க ளெரியெழக்குறுந
கைமுகிழ்த்த, கொன்றைவார்சடையான் றிருக்குளத்தூரிற் குலாவி
னென் றிருவருள்கொண்டே. (கக)

கொண்டலுஞ்சமழ்ப்பக்கவிஞருக்குதவுங்கொள்கையோர்குழா
ம்பயில்கீர்த்தித், தண்டகநாடுங்குளந்தையும்வாழ்க சாரமுதாம்பிகை
வாழ்க, வண்டர்கோன்சோமநாயகன்வாழ்கவவன்றிருவடித்தொழிற்
சூரிய, தொண்டர்பார்மிதெண்ணெல்வராய்வாழ்ந்துதுதியொடும்பெ
றுகமெய்ச்சீரே. (க௦௦)

ஆகச்செய்யுள் ககக.

—o—o—o—

குளத்தூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முடிந்தது.

—o—o—o—

மேய்கண்ட தேவர் திருவடிவாழ்க.

சீவஞானயோக்கிகள் திருவடிவாழ்க.

—o—o—o—o—o—o—

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—:o:—

இளசைப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பருத்துடையவளங்காட்டுமிளங்காட்டு நகர்ப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித், திருத்தொடையலெம்பெருமான் சேவடியிற்கூட்டவருள்செழித்துநல்கு, முருத்தெழுந்துமும்மலக்கந்தினைப்பிடுங்கியுயிர்ப்போதக்கவளமாந்திக், கருத்துடையசிவானந்தக்களிமிசுத்துத்திரியுமதகளபந்தானே.

நூல்.

உலகமெங்குமொருவடிவாகிநின்
நிலகுபேரொளிபோலுமில்ங்கெழி
லலகிலாவளமாரிளங்காட்டகங்
குலவுகோயில்குழிகொண்டவெந்தையே.

(க)

கொண்டன்மேனிக்குழகனுநான்முகப்
புண்டரீகப்புலவனுநாடொண
மண்டுதிப்பிழம்பாகிவயங்கினு
னண்டர்சூழிளங்காட்டுஇறையண்ணலே.

(உ)

அண்ணிக்குங்கரும்பாகியமுதமாய்க்
கண்ணுக்குண்மணியாய்க்கனிதேறலாய்
வண்ணச்சீரிளங்காட்டுஇறவான்பொரு
ளுண்ணப்புக்கவென்னெஞ்சையுருக்குமே.

(ங)

உருகிமொண்டுகொண்டிண்களித்துளம்
பெருகிவாழ்ந்திடப்பெற்றனன்பூம்பொழி
லருகுசூழிளங்காட்டிலளியராய்ப்
பருகுவார்க்கினிக்கும்பசந்தேறலே.

(ச)

தேறலேனைத்தெருட்டிச்சிவமனுக்
கூறியாளக்குருவுருக்கொண்டவ
னாழும்பொழினல்லிளங்காட்டுறை
பாறுநச்சம்படைமழுவாளனே.

(ரு)

நேயமாகிநினைதொறுநஞ்சக
மாய்விலாவின்பவாரியின்மூழ்குமால்
வாய்மையாளர்வளரிளங்காட்டுறை
பாய்விடைப்பரமேட்டி பொற்பாதமே.

(சு)

பாதலம்பகிரண்டப்பரப்பெலாஞ்
சோதிவண்ணச்சடரொளியாமென
நீதியாலுணர்வாரகநீங்கலான்
காதலிப்பவர்வாழிளங்காடனே.

(எ)

காடுகொண்டசடைமுடிக்கண்ணுத
ரோடுகொண்டகடுக்கைத்தொடையலா
னேடுகொண்டபொழிலிளங்காட்டினான்
வீடுகொண்டனன்மீட்டெனதுள்ளமே.

(அ)

உள்ளத்துள்ளமுதூறியுணர்தொறுந்
தெள்ளத்தேறித்தெளிந்தசிவானந்த
வெள்ளத்தேதுளைவார்க்குவிளங்குவான்
கள்ளத்தார்க்கரியானிளங்காடனே.

(ஊ)

இளமையுமனைவாழ்க்கையினின்பமும்
வளமையும்பொருளாகமனங்கொள்வீ
ரளியில்காலனனுமன்றென்செய்வீர்
களவிலாவிளங்காடனைவாழ்த்துமே.

(க0)

வேறு.

வாழ்த்துகிலேன்றிருப்புகழைமனங்கொளேன்றிருவடியைத்
தாழ்த்துகிலேன்சென்னியினைத்தமியேனைக்கருக்குழியில்
வீழ்த்துவையோபேரறிவைவிளக்குவையோவறியகிலே
னாழ்த்தமலர்ப்பொழில்புடைகுழிளங்காட்டிலுறைவோனே. (கக)

உறைவானையெவ்விடத்துமுயிர்க்குயிராயங்கங்கே
நிறைவானையசைவின்றிநிற்பானையேனோர்க்கு
மறைவானையிளங்காட்டிலமர்ந்திருந்தவான்பொருளை
யிறையானையம்மானையெப்பொழுதுமறவேனே. (கஉ)

(கஉ)

மறவாதபெருங்கவலைமறிகடலிலகப்பட்டுத்
துறவாததுயர்த்தினாயாற்றொடக்குண்டுமெலிகின்றேன்
பிறவாதவரமருளிப்பேறளிப்பதெந்நாளோ
வறவாணர்புகழ்ந்தேத்துமிளங்காட்டி லம்மானே. (க௯)

அம்மானேயிளங்காட்டி லாண்டகையேயெனையாண்ட
பெம்மானேயருட்கருணைப்பெருமானேயிமையோர்க
டம்மானேயென்றுநாத்தமும்பேறவுளங்குழைய
விம்மாநெக்குருகுவாரொமையாளும்வித்தகரோ. (க௯)

வித்தகமாநடுக்கடலில்விடமெழலுநடுநடுங்கி
நத்தனயன்முதலானோரோட்டெடுப்பநலிவகற்றி
மத்தமிடற்றிளங்காட்டுவான்பொருளையன்றியுமோர்
கத்தனுளனென்பாராயாங்காணக்கடவோமே. (க௯)

கடக்களிற்றினுரிபோர்த்தவிளங்காட்டுக்கண்ணுதலோன்
விடச்செருக்கும்புரச்செருக்குமிக்கசலந்தரன்செருக்கு
முடைத்தருளியருளானேலும்பர்களும்பூவலயத்
திடத்துறையுமாந்தர்களுமெவ்வண்ணமுய்வாரே. (க௯)

உய்யலாநெறிகோடியுலவாதவிடும்பையினான்
மையலாம்பரசமயப்படுகுழியின்மாள்வேனைத்
தையலாளொடும்போந்துதண்டலைசூழிளங்காட்டி
லையர்தாம்வெளியேநின்றாடல்கொண்டதற்புதமே. (க௯)

அற்புதமாமிளங்காட்டி லாண்டகையெமதியாமே
புற்புதம்போற்பிறந்திறக்கும்புல்லியதைத்துணைகொண்டே
வற்புதவஞ்சிறுவிதிசெய்மகச்சாலைச்சிறப்பெல்லாங்
கற்பொடி போற்சின்தியவாகாண்மினோநமரங்காள். (க௯)

காணையராயுலகனைத்துங்கவிகைநிழற்கீழடக்கித்
தானையொன்றார்முடிவருடத்தருக்கெய்தியிருந்தோரு
மீனையராயிம்மையேயிரந்துழலக்காண்கையின
லாளுடையானிளங்காட்டைவினாந்தடைவாரறிவினோ. (க௯)

அறிவுருவாயகண்டிதமாயானந்தமயமாகிக்
குறியிறந்தபரம்பொருளோர்குறியுருவங்கொண்டருளிச்
செறிபொழில்சூழிளங்காட்டி ற்றிகழ்ந்திருந்துமுணரார்கள்
வறிதேபொற்கொழுக்கொண்டுவரகினுக்கேருமுவாரோ. (௨௦)

வேறு.

வாரார்களபக்குவிமுலையார்மையற்கலவிநலம்வேட்டும்
 பேராவிடராலிதுகாறும்பேதுற்றுழன்றேனெனையாள்வாய்
 நீரார்கழனிபுடையுடுத்தநிகழ்சீரிளசைப்பதியுடையாய்
 போரார்கணிச்சிப்படையேந்திப்பொதுவிற்குனிக்கும்பெருமானே.
 பெருகிக்கிடந்தநிராலம்பப்பேரானந்தப்பெருங்கடலுட்
 பருகித்துளைந்துதிளைத்தாடிப்பதைப்பற்றிருக்கவரமளித்தான்
 கருவிப்புயல்சூழ்மணிமாடங்கவினுமிளசைக்கடிநகர்வா
 யருவிப்பனைக்கைமதவேழத்துரிபோர்த்தாடுமம்மானே. (௨௨)

ஆடுங்கறங்கின்யோனிதொறுமலமந்தழுங்கிப்பிறந்திறந்து
 வீடுஞ்சிறியேன்றனக்குனதுவினாத்தாமனாத்தாளருள்வாயோ
 தேடும்பிரமன்றிருமாலுந்தெருமந்தேங்கத்தழற்பிழம்பாய்
 நீடும்பொருளேயிளசையில்வாழ்நிருத்தாபுரத்தையெரித்தோனே. ()

எரித்தானெனதுவல்வினையினிருள்சேர்பிறவிப்பெருங்காட்டைத்
 தெரித்தான்முன்றுபொருளுண்மைதெரித்துப்பாசமிரண்டினையு
 மிரித்தானென்னைத்தன்னுள்ளேயிருத்தியென்பாற்சுகவடிவாய்த்
 தரித்தானிளசைப்பதிவாழுந்தக்கோனெவர்க்குமிக்கோனே. (௨௪)

கோனையென்னைவலிந்தடிமைகொண்டமுதலேபெருங்கருணைத்
 தேனேயிளசைப்பதிவாழுஞ்சிவனையடியார்தமக்கருளு
 வானேதேவரான்கன்றுபோலத்திரியவரமளித்தா
 யானேறுயர்த்தாயிதற்கெவனோவடியேனுதவுங்கைம்மாறே. (௨௫)

மாளுக்கருணைச்சிவானந்தவாழ்வையிந்தாவெனக்காட்டி
 யேருக்குழிநின்றெடுத்தேற்றியென்போலுருக்கொண்டெய்திடவுந்
 தேருப்புலையேனினியுன்றன்றிருத்தாள்சேர்வதெவ்வாரே
 நீரூப்பொலிந்ததிருமேனிநித்தாவிளசைப்பதியானே. (௨௬)

பதிக்கப்பெற்றேனுளத்தையவன்பாதாம்புயத்திலெஞ்ஞான்றுந்
 துதிக்கப்பெற்றேனஞ்செழுத்துஞ்சூழ்ப்பெற்றேனிளசைநகர்
 மதிக்கப்பெற்றேனவனன்றிமற்றோர்தெய்வமிலையென்றே
 யுதிக்கப்பெற்றேன்சிவஞானமின்னும்பெறும்பேரென்றுளதோ. ()

ஒன்றிக்கிடந்துபதைப்பறநின்றிறார்வார்தமக்கேயல்லாமற்
 கொன்றைறச்சடிவத்திருமவுலிக்குழகனிளசைக்கடிநகரான்
 மன்றற்கமலச்சேவடிகள்வற்றிப்புற்றாய்மரமாகி
 நின்றற்புதமாந்தவஞ்செயினுங்காண்பார்க்கெளிதோநெறிதேர்ந்தே.

தேராமூடரொடும்பழகித்தெளியும்பகுதியுணராமே
காரானுகைக்குமறக்கடவுள்கத்துக்குணவாயிருந்தாய்நீ
வாராய்மனமேயினியேனுமன்றற்பொழில்சூழினங்காட்டிற்
போரானேற்றுப்பெருந்தகைதன்பொற்றாளிறுகப்பற்றாயே. (உக)

பற்றிக்கிடந்தபசுபாசப்பரப்பைக்கடந்தபரவெளியின்
முற்றிக்கிடந்தசிவானந்தமுழுத்தேனுக்கர்வார்க்ககவிளக்காஞ்
சுற்றிக்கிடந்தமலர்ப்பொதும்பர்துளிக்குநறுந்தேன்வழிந்தொழுகி
வற்றிக்கிடந்தமடுநிறைக்குமிளசைப்பதியான்மலர்ப்பதமே. (க௦)

வேறு.

புதராகியபல்சமயக்குழிவீழ்ந்
ததராமெனநம்பியகந்தையினான்
மதராதெனையாண்டருள்வாயிளசைப்
புதராலறியப்படுண்ணியனே. (க.க)

புண்ணுகியுலைந்துபுழுங்கிமன
மெண்ணுதனயாவையுமெண்ணியெணி
மண்ணுயழியாதுவரந்தருவா
யண்ணுவிளசைப்பதியாண்டகையே. (கஉ)

ஆண்டானலிபெண்ணெனவாயிளசை
யாண்டானெயின்மூன்றையுமட்டருளு
மாண்டானெனநின்றவனாதியருக்
காண்டானவையாவுமமைத்தவனே. (கங)

தவமேதுபுரிந்தனனோதமியே
னுவமானமிலாயுகளப்பதமு
நவமாரிளசைக்கடிமாநகர்வாழ்
புவனேசுவெனுச்சிபொறித்திடவே. (கச)

பொறியாகியவைம்புலவேடர்களாற்
பிறியாவிடர்மூழ்குபுபேதுறுவேன்
சிறியேனுனசேவடிசேருவனோ
வறியேயிளசைப்பதியற்புதனே. (கடு)

நேர்ந்தார்புரநீற்றியநீறுடையான்
பேர்ந்தார்தலைமாலேபிறங்கியிட
வார்ந்தாடுசடைப்பெருமானிடமாஞ்
சார்ந்தார்பிரியாவிளசைப்பதியே. (கசு)

பதியாமிளசைப்பதியாள்பவனுக்
கதிகாபுரியம்பலமாலவன
மதுராபுரியேடகமாதைநனா
முதுகுன்றுதிருக்குடமூக்கிவையே.

(௩௭)

வையந்தொறுமோடிவருத்தமுரு
துய்யும்படி கண்டனனேருறுதி
கையொன்றிளசைக்கடிமாநகர்வாழ்
செய்யன்கழற்சேவடிசேர்வதுவே.

(௩௮)

சேரும்படியெப்படி திட்பமுட
னாருந்தளியாதவரும்பொருளை
யேரொன்றிளசைப்பதியெம்பெருமான்
பாருந்திசையும்பரவும்மனமே.

(௩௯)

மனமும்முரையும்மதியுஞ்செயலு
மெனதுந்தனதும்மிடருந்நலனுஞ்
சினமுங்கெடவோர்மொழிசெப்பியவா
கனமொன்றிளசைப்பதிகாவலனே.

(௪௦)

வேறு.

வலந்தருகாமனைமாட்டியகண்ணா
லனந்தருசீரிளசைப்பதிநாத
னுலந்தவர்வெண்டலையொண்கயிலேந்தி
யிலந்தொறும்வெண்பலியேற்றமையென்னே.

(௪௧)

என்னையெடுத்துவிழுங்கியெனக்கே
தன்னையளித்தருடத்துவநாதன்
மின்னிளசைப்பதிமேவியிடத்தே
கன்னியைவைத்தகருத்திதுவென்னே.

(௪௨)

கருத்தையொருக்கினினைப்பவர்கட்கே
தரித்துவெளிப்படுசாலிளசைக்கோன்
புரத்திடையன்றுபொருக்கெனவாங்கே
சிரித்தெரிவைத்தசெயற்கையிதென்னே.

(௪௩)

செயற்கையனைத்துமறச்சிறியேனுக்
கியற்கையளித்தருள்சீரிளசைக்கோன்
வியத்தருகோசிகமாதுவெறுத்துக்
கயத்துரிபோர்த்தகணக்கிதுவென்னே.

(௪௪)

சுணக்குவழக்கொடுகத்துமதத்தார்
பிணக்கையறுத்தபிரானிளசைக்கோ
னிணத்தொகைமல்கியநெட்டுடெல்ன்பை
மணத்தொடையாகமலைந்தமையென்னே. (சுரு)

தமைத்தெளிவுற்றதவத்தினர்தம்பா
லிமைப்புவிழிப்பறவாழிளசைக்கோ
னமைத்திடுமச்சுதனாணனேடக்
கமைக்கனலாய்நிமிர்காட்சியிதென்னே. (சுசு)

என்னைமுழுக்கவிழந்தவிடத்தே
தன்னைவிளக்கியசாலிளசைக்கோன்
மன்னமுதத்தினைவானவருண்ண
வுன்னுவிடத்தினையுண்டமையென்னே. (சுஎ)

உண்டிலையென்றுமுணர்ச்சிகழன்றோர்
கண்டுதொழுங்கவினாரிளசைக்கோன்
றண்பெறுகுங்குமசந்தம்வெறுத்து
வெண்பொடிபூசியவித்தகமென்னே. (சுஅ)

வித்தகலோகமனைத்தினும்வேரூ
யத்துவிதப்பொருளாமிளசைக்கோன்
மத்தமனச்சிறியேன்பிறவாமைச்
சித்தியளித்தசிறப்பிதுவென்னே. (சுசு)

என்னதியானெனுமிந்தமயக்கைத்
தன்னருளாலொழிக்கும்மிளசைக்கோன்
கன்னிருயத்தொடுகைவளைகட்கே
கொன்னுறுமேனிகுழைந்தமையென்னே. (ரு௦)

வேறு.

என்னினிச்செய்யவல்லாரெறுழ்வலித்தடந்தோள்கொட்டிக்
கொன்னுறுபாசந்தண்டங்குடங்கையிலேந்திநக்குப்
பின்னுறுமிருள்போற்கூற்றங்குறுகுவான்பெட்டகாலைத்
தன்னைநேரிளசைக்கோமான்ருளிணையிறஞ்சாதோரே. (ருக)

சாவொரீஇப்பன்னாளிந்தத்தரணியாண்டிடினுமாள
மேவொணுதிற்றைறூன்றேவிளியினும்விளிகயாக்கை
காவொடுகழனிசூழுங்கடிநகரிளசைக்கோமான்
சேவடிவழுத்தப்பெற்றோமினிப்பெறுஞ்செல்வம்யாதோ. (ருஉ)

யாதுமோரறிவிலாதவெளியனென்கருவில்லீழ்ந்து
பேதுருதெளிவந்தாண்டகருணையின்பெருமையென்னே
தாதுறுநறவமாந்தித்தனைமறந்தறுகான்மூசும்
போதலர்சோலைவேலிப்பூம்புனலிளசையானே. (௫௩)

யாம்பரம்பரமென்றுன்னியிருவரும்பொருதஞாட்பின்
மேம்படக்கிளைத்தசெந்தீவெற்பெனவடிவங்காட்டிப்
பூம்பொழிலிளசைக்கோமான்பொள்ளெனத்தோன்றிலானே
னும்பிறவரையன்றோதேவெனநம்புமாதே. (௫௪)

மாதிலாக்கருணைகாட்டிம்வளரொளிநயனமூன்றுஞ்
சேறுமாடரவம்பூணுந்திருமுகப்பொலிவும்வெள்ளை
நீறுபூத்தலர்ந்தமெய்யுநெறிசூழலிமயவல்லி
கூறுமாயிளசைக்கோமானென்னுளங்குடி கொண்டானே. (௫௫)

கொண்டதோலெலும்புமச்சைசுருதிநீர்நரம்புமூளை
மண்டியகுரம்பைவாழ்க்கைவாழ்வினிப்போதும்போதும்
வண்டமிழிளசைவேந்தேவறியனெனுலந்துபோனென்
றண்டிரைப்பரமானந்தசலதியிலழுத்திடாயே. (௫௬)

அழுதழுதலறியேங்கியகங்குழைந்துருகிறெக்குத்
தொழுதெழுமடியாருள்ளந்தொறுந்தொறுங்கொயில்கொண்டான்
பழுதுதீரிளசைவைப்பிற்பகிரண்டங்குலங்கநின்று
கழுதினந்துணங்கையாடநடித்திடுங்கருணைவாழ்வே. (௫௭)

கருணையாலிளசைமேவுங்கடவுளேயடியனெனுக்
கிருவினைத்தொடக்கைநீக்கியிடையருதுதவல்வேண்டு
முருவியிருணர்வாயெங்குமொழிவறநிறைந்துமண்டிப்
பொருவில்பேரொளியாயோங்கும்பூரணனந்தவாழ்வே. (௫௮)

ஆனந்தமயமாய்நின்றவரும்பெருஞ்சோதிதானோ
ரானந்தவடிவங்காட்டியருளிணுலிளசைமேவி
யானந்தமடியேற்கீந்தவருளினைநினைக்குந்தோறு
மானந்தமேலிட்டென்னையங்கமேயாக்கற்பாற்றே. (௫௯)

பாற்றிருநீறுபூத்தபவளவெற்பனையபச்சைக்
கோற்றொடிமணந்தமேனிக்குழகனையிளசையானே
யூற்றமாமயராவன்பினுன்னடிநிழற்கீழ்த்துஞ்சும்
பேற்றினுக்கலந்துபோனென்பிஞ்ஞகாவருள்செய்வாயே. (௬௦)

வேறு.

வாய்த்தவினையொத்துழிமலப்பிணியவிழ்த்து
மூர்த்திகொடுவந்தருளிமுத்தநலநல்கு
மாத்தனிளசைப்பதியினைந்தொழினடிக்குங்
கூத்துடையன்யாவனவன்யாங்கடொழு கோவே.

(௬௧)

தொழாதுதிரியும்புலையர்குழலிலுமுமே
வழாதநெறியீதெனவகுத்தருளியன்பர்
குழாமொடுமிணங்கிமகிழ்கூரவருள்செய்தாய்
விழாவணியமுமறுகுசூழிளசைவேந்தே.

(௬௨)

வேந்தொனமண்முழுதும்வெண்குடையுளாக்கி
யேந்தரியினைத்தவிசிருந்தரசுசெய்யும்
வாய்ந்தவளமொன்றெனமதித்திடுவோயோ
வாய்ந்தவிளசைப்பரமனாளுமடியாரோ.

(௬௩)

அடித்தலமுடித்தலமரிக்குமயனுக்குங்
கிடைப்பரியசோதிவடிவாகியகிரீசன்
மடற்பொதியவிழ்ந்தபொழில்சூழிளசைவந்தெ
னிடர்க்கடலகற்றிடவுஞற்றுதவமென்னே.

(௬௪)

தவங்கனொருசற்றுமிலிபுல்லியர்தநட்பே
யுவந்துதிரிகின்றபுலையேனுமுலவாத
பவங்களைவதெப்படிபகர்ந்திடுதியையா
நவங்கொளிளசைப்பதியினாளுமகிழ்வோனே.

(௬௫)

மகிழ்ச்சிமிகுமன்பினனல்சேர்மெழுகுமான
நெகிழ்ச்சியுறநெக்குருகிநெஞ்சுகரைவெய்தி
முகிழ்த்தமலர்கொண்டுநினைமுப்பொழுதுமேத்த
விகழ்ச்சியறுசீரிளசையெந்தைதவரநல்கே.

(௬௬)

வரங்கள்பலவுஞ்சரர்பதங்களுமயங்கா
வரம்பெருகுசித்திகளும்வித்தைகளுமொக்கத்
திரண்டுவருமேயிளசைநாதனதிருத்தாள்
பரந்தமலரிட்டுவழிபட்டவர்கள்பாலே.

(௬௭)

பார்ப்பதியணங்கிநொருபாற்பதியுமெம்மான்
சூற்புயறவழிந்துலவுசோலைபுடைசூழ
மேற்படுவளம்பலவுமேவுமிளசைக்கோ
னேற்புடையதாளிணையிருப்பிடமெனஞ்சே.

(௬௮)

நெஞ்சமுளையுஞ்செயலுநேர்ந்தபொறிதானே
 ரஞ்சமுனசேவடியிலாக்கியெனையாள்வாய்
 நஞ்செதிர்வுகண்டுளநடுங்கிமுறையோவென்
 றஞ்சிவருவோர்க்கருளுமாரிளசைவாழ்வே.

(௬௬)

வாழுநெறியாவையுமறந்துபுலையாகித்
 தாழுநெறிகொண்டுதிரிகின்றதமியேனைச்
 சூழும்வினைவல்லிருடொலைந்திடுவதெந்நா
 ளாமுமகழ்சூழிளசையாளுடையகோவே.

(௭0)

வேறு.

உடையநாயகன்றிருவடித்தொழும்புசெய்தும்பரார்தமக்கெட்டாச்
 சடிவான்முடியிளசையானளித்திடுந்தத்துவநெறிதேர்ந்தே
 யடையவுந்தமக்குள்ளுறத்தாமவற்றுள்ளுளுமானந்த
 மிடையமுமலேகண்டுகொண்டிருப்பவொம்மையாளுடையாரே. ()

யாரும்யாவுமாஞ்சராசரத்தொகுதியிலிரண்டறக்கலந்தோங்கிப்
 பாரும்விண்ணுமற்றனைத்துமாய்நிறைந்ததோர்படரொளிப்பரப்பூ
 காருலாம்பொழிலிளசையுமெம்பிரான்கருதரும்பல்கோடி [டே
 சூரியப்பிரகாசநேருருவமுந்தோன்றுமாகண்டேனே. (௭௨)

கண்டகண்டவெள்ளிடைபெயலாமிளசைவாழ்கருணையங்கடல்காள
 முண்டகண்டமுநான்குதிண்டோளும்வேளுருவினையருவாக்க
 விண்டகண்டழலுருவமுமுமையவண்மேவியவிடப்பாலுங்
 கொண்டகண்டமாய்நின்றதோர்குறியன்றிப்பிறகுறிகாணேனே. ()

காணுமாறுமற்றரிதரிதாமெனக்கணிப்பிலாப்பலசாகைக்
 கோணமாமறையாவையுந்தனித்தனிசூழறுவதல்லாமன்
 மாணுமாறிதுதானெனக்காட்டிடவல்லதேயினங்காட்டிற்
 பேணுநாயகனடியவர்க்கெளியவன்பெற்றியைமுறையோடே. ()

முறைபிறழ்ந்திடாவடியவர்குழுமியமுதுநகரிளங்காட்டிற்
 கறைவிளங்கியகண்டார்தமருளிணற்காண்பவர்தமக்கல்லா
 லறைகழற்றிருமாலயன்முதலியோர்க்காயினுமெளிதாமோ
 விறையுநீங்கிடாதிரண்டறக்கலந்துவாழின்பரிட்டையின்சீரே. ()

நிட்டையாவதுநெட்டுயிர்ப்பறவுடனிமிர்த்துவார்விழிமூடிப்
 பட்டவாயினீர்வறந்திடவடதிசைபார்த்துறைந்திடும்யோகோ
 சட்டகத்தினைப்பிரித்துளப்பதைப்பற்றுச்சாக்கிராதீதத்தே
 சுட்டிற்றந்துநின்றிளசைநாயகன்கழல்சூழ்ந்திடுஞ்செயலன்றோ. (௭௬)

அன்றுதொட்டி-துகாறும்வல்வினையினாலக்கழிந்துழல்பேயேன்
பொன்றிடாப்பரமானந்தவெள்ளமாய்ப்போக்கொடுவரவின்றி
யென்றுமோரியல்பாகியபராபரத்திரண்டறக்கலந்தொன்றாய்
நின்றவாழ்ந்திடப்பெறுவனோவிளசைமாரெடுநகரமர்ந்தானே. (எஎ)

தானையாமெனக்குயவரியதளினைத்தரித்துமன்றிடையாடும்
வானுளோர்களுக்கறிவரும்பரம்பொருண்மண்ணிடையெளிவந்து
தேனுலாம் பொழிலிளசையிற்குடி கொண்டுசிறியனென்பசுஞானக்
கூணைநீக்கிவந்தாண்டிடயான்முனங்குயிற்றியதவமென்னே. (எஅ)

என்னுடைப்பெருந்தன்மையும்யானுமிங்கெய்திடாவகையென்பாற்
றன்னுடைப்பெருந்தன்மையுந்தானுமாய்த்தணப்பறநடிக்கின்றான்
கொன்னுடைப்படைத்தண்டமொன்றெடுத்திர்குறுகியசமன்வீர
முன்னுடைத்திடவுதைத்திடுமிளசைமாமுதுநகர்ப்பெருமானே. ()

பெருமதிக்கெலாம்புகழ்ந்திடுமிளசையம்பெரும்பதிதனின்மேய
திருமதிக்கொழுந்திலகியசடைமுடிச்சிற்பராவெஞ்ஞான்று
மொருமதிப்படநிலைபெருததுதினமுழிதருகறங்கேய்ப்பத்
திரிடும்வன்மனக்குரங்கினைநிலைபெறத்திருத்துவதெவ்வாறே. (அ௦)

வேறு.

எவ்வமுமகந்தையுமிழிவுமானமு
மவ்வியநெஞ்சமுமனைத்துநீங்குமா
னவ்வியங்கரத்தவனிளசைநாயகன்
செவ்வியபொலங்கழல்சிற்தசெய்யினே. (அக)

செய்யவன்கருகியதிருமிடற்றினான்
வையகமளந்தவன்வழுத்துதாளினான்
மெய்யடியவர்புகழிளசைமேவிய
வையனைமறக்கிலென்னாவிய்யுமே. (அஉ)

உய்வகைநாடுநருறுதியோர்ந்திடிற்
சைவநேர்சமயமுஞ்சங்கரார்க்குநேர்
தெய்வமுமிளசையிற்சிறந்தபாக்கமு
மெவ்வுலகத்தினுமில்லையிலையே. (அங)

இல்லெனிலுண்டுளதென்னிலில்லையா
மல்லதங்குருவெனிலருவுமாகுமாற்
செவ்வியல்சோலைசூழிளசைச்செம்மலான்
பல்குசீர்யாவோநவிறற்பாலரோ. (அச)

பாலனைக்கூற்றுவன்பற்றிக்கோடலே
மேல்கொடுவருதலுமுதையில்வீட்டினான்
சோலையின்மதிதவழிளசைத்தோன்றலா
னேலுமெய்யடியவர்க்கெளியனல்லனே. (அடு)

அல்விளக்காகியவாக்கைதன்னைநா
னெல்விளக்காயிடக்காண்பதெந்தநாள்
சொல்விளக்கியபுகழ்த்தொண்டைநாட்டுக்கோர்
நல்விளக்காகியவிளசைநாதனே. (அசு)

நாதனுமென்னுடைநட்புமொக்கலுந்
தாதையுந்தாயருமகவுந்தாரமும்
யாதுமாயிருந்தெனையெளிவந்தாண்டனன்
மேதருவளம்பயிலிளசைவேந்தனே. (அஎ)

வேந்தராய்க்கவிஞராய்விச்சைகற்றுணர்
மார்தராயறிஞராய்வாழவேண்டுமீர்
பூந்தராய்க்கவுணியன்போற்றுமெந்தையைச்
சாந்தராயிளசையிற்சார்ந்துகண்ணுமே. (அஅ)

கண்ணுதன்மதிமுடிக்கமலக்காலனைக்
கண்ணுதன்மதிமுடிக்கமலக்காலனை
யண்ணலாம்பொதுவிளங்காட்டி னானையா
மண்ணலாம்பொதுவிளங்காட்டி னானையே. (அக)

காட்டி னானுலகெலாங்கனவுபோன்மென்
வாட்டி னான்பிறவிவேர்வாட்டிச் சென்னிமேற்
சூட்டி னான்றிருவடி தொலைவிலானந்த
மூட்டி னானிளசையிலுறையுமன்னனே. (கூ)

வேறு.

மன்னுமோர்கணப்போதாயினுநிலையாமதித்திடற்கரியவிலுடம்
பை, யென்னதென்றெண்ணியிதற்கெனத்தொடங்கியினியிலாக்கள
வுபொய்காம, முன்னியமதமாற்சரியமாங்காரமுலப்பிலாவெருளியு
ற்றந்தோ, பன்னெடுங்காலமமுங்குமாறெவனோபசும்பொழிலிளசை
நாயகனே. (கூக)

நாயினுக்கிளையோநரியினுக்கிளையோ நருநடைக்குழிவிழிப்பிற
ழ்பற், பேயினுக்கிளையோகமுகினுக்கிளையோ பெரிதுநாறியபுழுக்கு
ரம்பை, யீயினுக்கிளையோயாதினுக்கிளையோ யான்சுமந்துழன்றிட
ப்பணித்தாய், தாயினுக்கழகோகுழுவியைவருத்தல்சாற்றிடாயிளசை
வானவனே. (கூஉ)

வா் னறல்வளி தீமண் ணெனு மிவற் றுல்வனைந் ததோற் குழிசியைக் குருதி, யூனெடுபிசைந் துவைத் தபாழ்ஞ்சுவரை யொன்பதுவாயினும லமே, தான்வழிந்தொ முகும்விடக்கினைத் துயரந் தனக்கொருகொள்க லந்தன்னை, யானிதைச்சுமந் துதிரிவதுமுறையோ விளசையம்பதிய மைந்தவனே.

(கந)

அமையுமில்வுட லேபொருளெனவோம்பி யடியவார்யாராயும்ப ணிகொண், டிமையளவேனு நன்னெறிதேராதிதற்குமேற்கதியிலையெ ன்றே, தமையுணர்ந்தவர் போனாடகநடித்துத் தழற்படுநாகினுக்கிளா யாய்ச், சுமையெடுத்தலுத்தேனிளசைவாழ்முதலேதுடைத்திடாதிரு ப்பதெற்றினுக்கே.

(கச)

எத்தனையுடலமும்மையிலெடுத்தே மெத்தனையினியெடுப்பனவு, மத்தனையன்றோவிவ்வுடற்பயனென் றறிந்திடாதிதனையேபொருளா க், கத்தியுமிதற்கோருறுவந்துற்றற் கலுழ்ந்துவெந்துயர்க்கடல்குளி த்தும், பித்தரின்மயங்கித்திரிவதென்னேயோ பேசிடாயகத்தியீச்சுர னே.

(கரு)

அகத்தியீச்சுரனைக் காட்டிலீடளிக்கு மறிவினைத்தஞ்சமாழுட லென், நிகத்திலேயின்பந்துய்த்திடவறியா ரேவல்கொள்வோர்க்குந ற்கரணம், புகப்பெறுநரிநாய்கழுக்குப்போகம் புழுவுக்குப்புவனமற் றதுபோற், சுகத்திடைத்தமக்குத்தனு வெனுமிதனைத் தாமெனவிழை யுமாறென்னே.

(கசு)

என்பினைநரம்பைபழுனைமையிரா யிறைச்சியைக்குருதிசுக்கில த்தைதப், பின்புறுந்துவக்கைவேறுவேறுகப் பிரித்துப்பைமறியென நோக்கி, யன்புறுமறிவாற்பெளதிகமெனநீத் தாண்டமாவிளசைநாய கன்ற, னின்பவாரிதியிற்றுனைந்திடப்பெருதார்க்கிறப்பதும்பிறப்பது மியல்பே.

(கௌ)

இயலிசையுணர்ந்துமாசறத்தெளிந்தும் யாவரும்புகழ்ந்திடப்பெ ற்று, மயலறுபொன்போற்சுவைபெறப்பேசிமன்பதைப்பரப்பெலாம் வசித்துங், கயல்விழிமடவார்புணர்ச்சியைவெறுத்துங்காற்றினைச்சரு கினைநுகர்ந்தும், பயில்வுறும்பவவேரறுங்கொலோவிளசைப் பராபர னருள்பெருதவர்க்கே.

(கஅ)

தவறுமிக்கிழைத்தாற்கழுத்தினிலிறைவன் சாற்றொண்புழுத்த லேநாயை, யவமுறப்பிணித்தான்முகஞ்சுழிந்தழுங்கியருவருத்தரைய

கசு

இளசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

னையிரந்து, நவில்பிணிப்பகற்றவிழைவோயல்லா னன்கெனமதிப்ப
ரோவதுவே, யுவமையென்றுணர்ந்தோருடலையோம்புவரோவிளசை
வாழொருவனைமறந்தே. (கக)

மறந்தருநெடுவேன்மைந்தனைப்பயந்துமகிழ்பிரதானநாயகிபாற்,
சிறந்துவாழிளங்காட்டகத்தியீச்சுரன்றாள் சேர்ந்துநின்றொன்றுபட்
டதுவா, யுறங்கியெங்கெழிலென்னாயிறென்றிறுமாந்துறையுமெய்ய
டியவர்தமது, நிறைந்தபல்கீர்த்தியிடைவெளியின்றி நிரந்தனவுலக
மெங்கணுமே. (க௦௦)

ஆகச்செய்யுள் - க௦க.

இளசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவஸைசப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பருமலை நிரைவீதித் திருத்தொட்டிக் கலைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதித், திருமலை யெமையாளுஞ் சிவபெருமான் றிருவடியிற் சேர்க்கநல்கும், பொருமலைக் கயமுகனைக் குடர்குழம்பத் துகைத்துருட்டிப் புரட்டிநாயேன், கருமலைத் துரந்தருள வெழுந்தருளஞ் செங்கழுநீர்க் களபந்தானே.

நூல்.

திருமால்பிரமன்றெளியாதழலா
யருமாலுறநீண்டருளங்கணனெம்
பெருமான் கலைசைப்பதிபேணியவா
விருமாமலமற்றெளியேனுயவே.

(க)

உய்யும்படியொன்றுணரேனையுமான்
கையன்கதியன்கலைசைப்பதிவாழ்
மெய்யன்விமலன்விடையேறியவென்
னையன்வலித்தாண்டதுமற்புதமே.

(உ)

புதியான்பழையான்புறத்தானகத்தான்
முதியானினையான்முதலான்முடியான்
பதியாங்கலைசைப்பகவன்பெருமை
மதியாலெவர்தேறிடவல்லவரே.

(ஈ)

வல்லாண்மைசெலுத்துமலத்துயராற்
பொல்லாநிலையிற்பொறிகெட்டுழல்வேன்
கல்லானிழலாய்கலைசைப்பதியா
யெல்லாமறவென்றுணையெய்துவதே.

(ச)

தேரூய்கலைசச்சிவனேயிறையென்
 தேரூய்சிவலோகமிடும்பையெலாம்
 பாரூய்பதமஞ்சம்விதிப்படியே
 கூரூயருளேகுறியாய்மனமே.

(ந)

மனைமக்கள்கடும்புமடந்தையர்பொன்
 னெனவிப்படியெய்திமயக்கியிடுந்
 தனையொப்புறுமாயைவிலாசமெலாங்
 கனவிற்கழியாய்கலைசக்கிறையே.

(நா)

இறையுந்தரியேனினியிவ்வுடலப்
 பொறைதானுனையல்லதுபோக்கறியேன்
 முறையோமுறையோவருளாய்முதல்வா
 நிறைநீர்க்கலைசப்பதிநின்மலனே.

(எ)

மல்கும்புலவேடர்மயக்கமருண்
 டொல்குஞ்சிறியேனையுமுன்னடிசேர்த்
 தல்கும்படியென்றருள்வாய்வளமே
 பல்குங்கலைசப்பதிகாவலனே.

(அ)

காவாய்சிவனேசரணங்கலைசத்
 தேவாசிவனேசரணஞ்சிறியே
 னாவாசிவனேசரணமருளே
 தாவாசிவனேசரணஞ்சரணம்.

(ஊ)

சரணம்புகும்வானவர்தாங்களெலா
 மரணம்புகுதாதருள்வைத்துவருங்
 கரளந்தனையுண்டனைகாத்தருளா
 யரணம்புடைசூழ்கலைசக்கரசே.

(கா)

வேறு.

அருவுருவங்கடந்துநிறைந்தானந்தப்பரவெளியாய்
 மருவுபெருஞ்சிவபோகவாரிதியிற்றுனைந்தாடி
 யிரவுபகலற்றிருக்குமிவ்வாழ்வையெனக்களித்தாய்க்
 குருகிமனங்கரையகிலேன்றிருக்கலைசயுத்தமனே.

(கக)

உத்தியராவகல்குலொள்ளிழையார்முலைத்தடத்தே
 பித்துமிகுந்திழிவேனைப்பிறழாமேதடுத்தாண்ட
 வத்தனையுனையிழந்துமாவிதரித்துய்வேனோ
 கொத்தலர்பூம்பொழிற்கலைசக்குலநகர்வாழ்கோமானே.

(கஉ)

மான்போலும்விழிசாயன்மயில்போலுமடந்தையர்சொற்
தேன்போலுமெனப்பிதற்றித்திரிவேனையாட்கொண்டாய்
நான்போலுமடிமையுமற்றுன்போலுநாயனுந்தான்
மீன்போர்செய்வயற்கலைசைவித்தகனேகிடையாதே.

(க௬)

கிடையாதபெருவாழ்வுகிடைத்திருந்துங்கைகவிட்டு
முடையானவுடலோம்பிமூர்க்கனாய்த்திரிந்துழலுங்
கடையேனைக்கடைபோகக்காப்பதுநின்கடனன்றோ
நடையாளுந்திருக்கலைசைநகர்மேவுபரம்பொருளே.

(க௭)

பரந்தெழுமுன்றிருவருளேபார்த்துமனங்குழைந்துருகி
நிரந்தரமாயன்புசெயாநீசனேன்றனக்கந்தோ
புரந்தரன்மாலயன்முதலோர்புகலரும்பேறளித்தருளி
யரந்தைததவிர்த்தனையென்னேதிருக்கலைசையாண்டானே.

(க௮)

ஆண்டாய்நீயுனக்கடியேனானேனானினியென்னை
வேண்டாதுவெறுத்திடவும்விதியுண்டோகீழ்மேலாய்
நீண்டானேதிருத்தொட்டிக்கலைமேவுநின்மலனே
தூண்டாதவிளக்கொளியாய்ச்சுடர்பரப்புந்தொல்லோனே.

(க௯)

தொல்லைவினைத்தொடக்குண்டுசுடுநெருப்பினரவேய்ப்ப
வல்லலுறும்புலையேனையாவாவென்றளித்தருளா
யெல்லையறுத்தாடுருவியெங்கணுமாய்நிறைந்தருளிச்
செல்வமலிகலைசையில்வாழ்சிவானந்தப்பழங்கடலே.

(க௧)

பழங்கணுறவெகுண்டெழுந்துபகடேறிப்படையெடுத்துத்
தழங்குபெருஞ்சேனையொடுத்தருக்கிவருங்கொடுங்காலன்
முழங்குமொலிகேளாமுன்மூரிவிடைமிசையேறி
யழுங்கேலென்றெதிர்த்தருளாயருட்கலைசைப்பதியானே.

(க௨)

பதிகடொறுஞ்சென்றேத்திப்பயின்மூவர் தமிழ்மலைப்
பதிகமெலாமங்கங்கேபாடியுளங்களிகூடும்
பதிகரொடுமெனைக்கூடப்பணித்தருளாயிமையவர் தம்
பதிகளுக்கும்பதியாகிப்பதிக்கலைசைப்பதியானே.

(க௩)

யானென்றுமெனதென்றுமிச்செருக்கிலெழும்வினையா
லூனொன்றிப்பொறிவழிபோயுலவாதயோனிதொறுந்
தானொன்றியிதுகாறுந்தளர்ந்தொழிந்தேதனினியிரங்காய்
தேனொன்றுமலர்ச்சேலைத்திருக்கலைசையுடையானே.

(௨௦)

வேறு.

உடைந்துநெந்துநெக்குநெக்குளங்குழந்துசின்மயத்
தடைந்துகண்ணசும்பிருந்துதாரைபாயவன்புநீர்
குடைந்துவாழும்ன்பர்சிந்தைதேயில்லெகாண்டுவாழ்வரான்
மடந்தைபாகமாய்க்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசரே. (௨௧)

சிதம்பரேசர்சோலைகுழந்ததென்கலைசநாயகர்
கதம்பராவுகாமனோடுகாலனைக்கடிந்தவர்
பதம்பராவியேத்துமன்பர்பாதபங்கயங்கள்சந்
ததம்பராவியேவலிற்சரிப்பரண்டவாணரே. (௨௨)

அண்டரண்டமுடறுத்தகம்புறம்புமேகமாய்
மண்டியெங்கணும்பரந்தவின்பவாரிதன்னுளே
தண்டலைக்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்தம்முருக்
கண்டுகொண்டிபோற்றவல்லகாட்சியாளர்செல்வரே. (௨௩)

செல்வமென்னகீர்த்தியென்னசித்தியென்னகற்றிடுங்
கல்வியென்னவீங்கிவற்றிஒற்பயன்கள்காண்பரோ
நல்லதென்கலைசமேயநாதனன்பர்நாமமே
சொல்லியேத்தியேவல்செய்தொழும்பர்காணவல்லரே. (௨௪)

வல்லவண்ணம்வாழ்கலைசவானவர்க்கடித்தொழி
லல்லுமெல்லுமாற்றும்பர்வேண்டி லஞ்சபூதமு
மொல்லைமாற்றிவேறுசெய்வவல்லரும்பர்மாலயன்
ஞெல்லைவான்பதங்களுந்துரும்பெனக்கழிப்பரே. (௨௫)

பரந்தெழுந்துமுப்பதிற்றிரண்டுபல்லையுந்திறந்
திரந்துபுல்லர்வாயிஞ்ஞுமின்றுகாறுமெவ்வமுற்
றரந்தையாலழிந்துளேனிதாற்றிலேனெனையனே
வரந்தராய்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசவள்ளலே. (௨௬)

வள்ளலென்றுபாரியென்னுமாரியென்றுவீணிலே
யெள்ளளவுமீகிலாரையேத்தியேத்தியாயுளைத்
தள்ளுவீர்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்கீர்த்தியைத்
தெள்ளியோதுகிற்கிலீர்கணன்றுநுங்கள்செய்கையே. (௨௭)

கைகள் கொண்டுநொச்சியைக்கரந்தையப்பறித்தணிந்
தையனையிரங்கெனத்துதித்திறஞ்சிலண்டரு
மெய்தரும்பதத்திலுய்க்குமெம்பிரான்கலைசைவாழ்
சைவனென்றறிந்திலார்சழக்குரைத்துமாய்வரே. (௨௮)

மாய்வதும்பிறப்பதும்வளர்ந்துமங்கமாய்நீழல்
தோய்வதும்புலன்வழிச்சுழல்வதும்பிளியிழைத்த
தேய்வதும்பவந்தொறுமெனக்கமைத்தசெய்வதும்
யாய்கலைக்கலைசைமேவுமையவாழிவாழிசே.

(பு. 10)

வாழ்வமிழக்கதென்கலைசைவாணநின்றுகொண்ட
ராழியங்கைமாயனென்பரம்புயத்தனென்பர்தேன்
வீழ்க்கெக்கையீசனென்பர்வெய்யவங்கியென்பர்மர
வேழ்பாரித்ததேரினண்ணலென்பர்மாயையகலே.

(பு. 11)

வேறு.

மாயனாயினே மறையவனானும் மன்னுநீர்ந்திசைகையினத்தவ
மொடுக்கும், பாயுமால்விடை யுருத்திரானானும் மன்னுநீர்வர்க்கு மூல
மாய்வின்றாய், ஞாயமாயினே ஞாநிருவாதனும் கிசுமநுமாயமாயினே
யெந்தாய், வேயதோளுமை பங்குறைதலை மிகுந்ததேயத்திழைக்கலை
யுத்தமனே.

(பு. 12)

தமோகுணத்தினிற் றிருவுருத் தரித்தல் சத்தவாத்தவ திம் தன்
டநாரணற்குந், தமோகுணத்தொழி லுழிப்பினைத்தன் சத்தவத்த
ருத்தரித்தசங்கரார்க்குந், தமோகுணத்தானு திராரத்ததுருவத் தங்கய
ங்குணத்தொழிலுமயற்குந், தமோமயத்தினிற் தமியவர்க்கலைசைத்
தானுநீயிறையாயிருந்தனையே.

(பு. 13)

ஆயிரஞ்சிர மாயிரமுடி களாயிரஞ்செ லிளவாயிரந்தேய, மாயிரம்
புய மாயிரஞ்சரண மாயிரங்குண மாயிரத்தொழில்க, மாயிரத்தொ
ருடையநின்பெருமை மையவென்மொழித் தகைந்துகொடுத்தி, மாயி
ரந்தவர்க்காயெனவுதவு மங்களுந் திருக் கலைசைமங்களை.

(பு. 14)

முக்குணங்களின் மூவரைத்தொழி மூவருக்குமுதற் பிதாத்திவ
குத்தருளி, யக்குணங்களுந் சத்தமாய்வினைவை சத்தவாத்தவ திம் தன்
ந்தமேலுலகிற், றக்கநற்கண நாதரேத்தெய்வத் தத்திவர்க்கலைசைத்
னருளுருவாய்த், தொக்ககோடிசூரிய முதமய்ப்பொற் தெய்வத்தெய்வ
னை கலைசைவிண்ணவனே.

(பு. 15)

விண்ணவர்க்கெலா முன்னமுன்னிடத்தே வெதனைப்பெய்த
ருளினையவனுக், கண்ணுலேதசாத் திரபுராணங்க மொளையெய்த
துவித் தனையவன்றன்பாற், கண்ணகையுலி சாதத்தறித்தருள்க் கை
வுளோர்தமைத் தந்தனைகலைசை, யண்ணகேசே லை முன் பிதாத்தி
யாட் டாகுமாலுலகினுக்கொருமுதலே.

(பு. 16)

வேறு.

உடைந்துநெந்துநெக்குநெக்குளங்குழைந்துசின்மயத்
தடைந்துகண்ணசும்பிருந்துதாரைபாயவன்புநீர்
குடைந்துவாழும்ன்பர்சிந்தைகோயில்கொண்டுவாழ்வரான்
மடந்தைபாகமாய்க்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசரே. (உக)

சிதம்பரேசர்சோலைசூழ்ந்ததென்கலைசநாயகர்
கதம்பராவுகாமனோடுகொலைக்கடிந்தவர்
பதம்பராவிடேத்துமன்பர்பாதபங்கயங்கள்சந்
ததம்பராவிடேவலிற்சரிப்பரண்டவாணரே. (உஉ)

அண்டரண்டமுடறுத்தகம்புறம்புமேகமாய்
மண்டியெங்கணும்பரந்தவின்பவாரிதன்னுள்ளே
தண்டலைக்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்தம்முருக்
கண்டுகொண்டுபோற்றவல்லகாட்சியாளர்செல்வரே. (உங)

செல்வமென்னகீர்த்தியென்னசித்தியென்னகற்றிங்
கல்வியென்னவீங்கிவற்றிநாற்பயன்கள்காண்பரோ
நல்லதென்கலைசமேயநாதனன்பர்நாமமே
சொல்லியேத்தியேவல்செய்தொழும்பர்காணவல்லரே. (உச)

வல்லவண்ணம்வாழ்கலைசைவானவர்க்கடித்தொழி
லல்லுமெல்லுமாற்றும்பர்வேண்டிலஞ்சபூதமு
மொல்லுமாற்றிவேறுசெய்யவல்லரும்பர்மாலயன்
மொல்லுவான்பதங்களுந்துரும்பெனக்கழிப்பரே. (உரு)

பரந்தெழுந்துமுப்பதிற்றிநாண்டுபல்லையுந்திறந்
திரந்துபுல்லர்வாயிரோறுமின்றுகாறுமெவ்வமுற்
றரந்தையாலழிந்துளேனிதாற்றிலேனெனையனே
வரந்தராய்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசவள்ளலே. (உசு)

வள்ளலென்றுபாரியென்றுமாரியென்றுவீணிலே
யெள்ளளவுமீகிலாரையேத்தியேத்தியாயுளைத்
தள்ளுவீர்கலைசைவாழ்சிதம்பரேசர்கீர்த்தியைத்
தெள்ளியோதுகிற்கிலீர்கணன்றுநுங்கள்செய்கையே. (உஎ)

கைகள்கொண்டுநொச்சியைக்கரந்தையப்பறித்தணிந்
தையனையிரங்கெனத்துதித்திறஞ்சிலண்டரு
மெய்தரும்பதத்திலுய்க்குமெம்பிரான்கலைசைவாழ்
சைவென்றறிந்திலார்சழக்குரைத்துமாய்வரே. (உஅ)

மாய்வதும்பிறப்பதும்வளர்ந்துமங்கைமார்முலை
தோய்வதும்புலன்வழிச்சுழல்வதும்பிணியினாற்
றேய்வதும்பவந்தொறுமெனக்கமைத்தசெல்வனே
யாய்கலைக்கலைசைமேவுமையவாழிவாழியே.

(௨௬)

வாழ்வுமிக்கதென்கலைசைவாணநின்னையேசில
ராழியங்கைமாயனென்பரம்புயத்தனென்பர்தேன்
வீழ்க்கிக்கையீசனென்பர்வெய்யவங்கியென்பர்மா
வேழ்பரித்ததேரினண்ணலென்பர்மாயையாலரோ.

(௩௦)

வேறு.

மாயனாயினே மறையவனாய் மன்னுயிர்த்தொகையனைத்தையு
மொடுக்கும், பாயுமால்விடை யுருத்திரனாய் பன்னுமூவர்க்கு மூல
மாய்நின்றாய், ஞேயமாயினே ஞாதிருவானாய் நிகழுஞானமுமாயினே
யெந்தாய், வேயதோளுமை பங்குறைநீல மிடற்றனென்திருக் கலைசை
யுத்தமனே.

(௩௧)

தமோகுணத்தினிற் றிருவுருத் தரித்துச் சத்துவத்தொழில் பூண்
டநாரணற்குந், தமோகுணத்தொழி லழிப்பினைப்பூண்டு சத்துவத்து
ருத்தரித்தசங்கரார்க்குந், தமோகுணத்துறா திராசதத்துருவந் தாங்கிய
ங்குணத்தொழிலுறுமயற்குந், தமோமயத்தினிற் றமியனாங்கலைசைத்
தானுநீயிறையாயிருந்தனையே.

(௩௨)

ஆயிரஞ்சிர மாயிரமுடிக ளாயிரஞ்செவியாயிரம்விழிக, ளாயிரம்
புய மாயிரஞ்சரண மாயிரங்குண மாயிரந்தொழில்க, ளாயிரம்பெய
ருடையநின்பெருமை யையவென்மொழிக் கடங்குமோபத்தி, யாயி
ரந்தவர்க்காயெனவுதவு மங்கனாதிருக் கலைசைமுக்கணனே.

(௩௩)

முக்குணங்களின் மூவரைத்தோற்றி மூவருக்குமுத் தொழில்வ
குத்தருளி, யக்குணங்களுக் கத்தமாய்நிறைவா யத்துவாக்களைக் கட
ந்தமேலுலகிற், றக்கநற்கண நாதரேத்தெடுப்பச் சத்தியம்பிகையுட
னருளுருவாய்த், தொக்ககோடிசூரிய ருதயம்போற் றேற்றிநின்ற
னை கலைசைவிண்ணவனே.

(௩௪)

விண்ணவர்க்கெலா முன்னமுன்னிடத்தே வேதனைப்படைத்த
ருளிணையவனுக், கெண்ணுவேதசாத் திரபுராணங்க ளெவையுமோ
துவித் தணையவன்றன்பாற், கண்ணகன்புவி காத்தழித்தருளுங் கட
வுளோர்தமைத் தந்தனைகலைசை, யண்ணலெயெலா முன்றிருவினை
யாட் டாகுமாலுலகினுக்கொருமுதலே.

(௩௫)

ஒருகற்பத்தினி லரணைமுன்படைப்பா யொருகற்பத்தினி லரி
யைமுன்படைப்பாய், வருகற்பத்தினி லயணைமுன்படைப்பாய் மறு
கற்பத்தினின் மூவரையொருங்கே, தருவைமுற்படப் பிறந்தவர்பிற
ரைத் தரவுஞ்செய்குவை நின்றிருவினையாட், டருள்பழுத்ததென்கலை
சைவாழ்முதலே யாரறிந்தெடுத்தோ தவல்லவரே. (௩௬)

வல்லவானவர் கடல்கடைபொழுதின் மறுகவந்தெழு மாலகால
த்துக், கொல்கியாவரு மோட்டெடுத்தலறி யோலமிட்டெமக் குறு
சரணுணையே, யல்லதில்லையென் றரற்றிடுமந்நா ளஞ்சலீரென வல்
லைநீயல்லா, லில்லைவேறெனிற கலைசைவானவநா னெவர்க்கடைக்க
லம் புகன்றுபோற்றுவனே. (௩௭)

போற்றிசெங்கதிர் மண்டலத்துறைவோய் போற்றிசோமலோ
கத்தமர்முதல்வா, போற்றியன்பர்தம் மனக்குகையுடையாய் போற்
றியாரழற்சிகை நுனியமர்வோய், போற்றிநாரண னகத்தொளிர்வி
ளக்கே போற்றிதில்லையம் பலத்துநின்றாடி, போற்றியென்றனைப்
பதித்தசெஞ்சரணு போற்றிதென்றிருக் கலைசைவானவனே. (௩௮)

வானுளோர்களு மறைகளுமின்னும் வருந்திநேடியும் வரம்புக
ண்டறியா, தீனமுற்றலைந் துழன்றிடிற்சிறியே னேதறிந்துனைப் பா
டுவெனந்தாய், கானுலாமலர்க் குழலுமைபாகா கலைசைமாதகர் மே
வியவமுதே, தேனுலாமலர்க் கொன்றையஞ்சடையா திரிபுரங்களைச்
சிரித்தெரித்தவனே. (௩௯)

சிரித்தெரித்தனை புரங்களைவிழியைத் திறந்தெரித்தனை மாரணையு
கிரா, லுரித்துடுத்தனை யுழுவையைச்சரணு லுதைத்துருட்டினை கா
லனைவிரலா, னெரித்தழித்தனை யரக்கனையென்பார் நின்றயாவையு
நீங்குநாளொருங்கே, பொரித்தெரித்திட வல்லதென்கலைசைப் புண்
ணியாவுனக் கிவையுமோர்புகழோ. (௪௦)

வேறு.

புகழ்ந்தவருக்கருள்பூங்கலைசைக்கோ
னகழ்ந்துபறந்தவரண்ணலெனன்பார்
மகிழ்ந்துயர்கூடலின்மண்கள்சுமந்தே
யிகழ்ந்தடிபட்டனெனன்பதுமென்னே. (௪௧)

என்னையுமாளுமிருங்கலைசைக்கோன்
மன்னுலகுக்கொரு மன்னவெனன்பார்
மின்னிடையார்மனையெங்கணுமேவி
யன்னமிரந்தனனுவதுமென்னே. (௪௨)

ஆவகையன்பரையார்கலைசைக்கோன்
மூவருமேவல்செய்முன்னவனென்பார்
நாவலர்கோன்விடநள்ளிருளின்க
ணேவலினேகினென்றதுமென்னே.

(ச௩)

என்மனமேவுமிருங்கலைசைக்கோன்
பன்மறையும்மறியாப்பரனென்பார்
கொன்மிகுகூளிகள்கண்டுகைகொட்ட
வன்னடமாடினனாமிதுவென்னே.

(ச௪)

ஆமையினோடணியக்கலைசைக்கோன்
காமமறுத்தவர்கண்ணுளனென்பார்
தாமமலர்க்குழல்கொங்கைகடாக்கக்
கோமளமேனிகுழைந்தமையென்னே.

(ச௫)

குழைத்தெனையாண்டருள்கூர்கலைசைக்கோன்
வழுத்தபுகீர்த்தியின்மாமலையென்பா
ரிழித்தபுறச்சமயத்தவரெல்லாம்
பழித்திடநின்றருள்பான்மையிதென்னே.

(ச௬)

பான்மதிசூடுபரன்கலைசைக்கோன்
மான்முதலோர்தொழுமாமுதலென்பார்
மேன்மையில்வாணன்வியன்பதிவாயிற்
கான்மலைமாதொடுகாத்தமையென்னே.

(ச௭)

தமைத்தெளிவோர்தெளிதண்கலைசைக்கோ
னமைப்பருமாகருணாகரனென்பா
ரிமைக்குமுனண்டமெவற்றையுமொக்கக்
குமைத்திடுமச்செயல்கொண்டலென்னே.

(ச௮)

கொண்டலுரிஞ்செயில்கூர்கலைசைக்கோ
னண்டமெவற்றினுமப்புறனென்பார்
மண்டனில்விண்டனில்வான்றனில்யாருங்
கண்டிடநின்றழல்காரணமென்னே.

(ச௯)

காரணகாரணனாங்கலைசைக்கோன்
பேருணர்வோர்க்கருள்பிஞ்ஞகனென்பா
ரோருணர்வின்றியுயங்குமெனக்கு
மாரருள்செய்திடுமற்புதமென்னே.

(௫௦)

வேறு.

அற்புதக்கலைசைமேவுமங்கணனளக்கொணாத
பற்பலவினையாட்டெல்லாம்பரித்திடும்பான்மைநோக்கின்
முற்பவக்கடலின்மூழ்கிமுடிவின்றியுழலுமிந்தச்
சிற்றயிர்களின்மேல்வைத்தகருணையாய்ச்சிறக்குமன்றே. (௫௧)

அன்றுதொட்டின்றுகாறுமருமறைநான்குந்தேடி
நின்றலந்தோலமிட்டுங்காணொணாநிமலமூர்த்தி
யின்றமிழ்க்கலைசைவாணனியல்பினையிரண்டுநாளிற்
பொன்றிடுமனிதர்தேறியெங்ஙனம்போற்றுவாரே. (௫௨)

போற்றிலேன்பூதிமெய்யிற்புனைந்திலேனெழுத்தோரைந்துஞ்
சாற்றிலேனக்கமலைதரிக்கிலேனடியாரேவ
லாற்றிலேன்கலைசைவாமுமண்ணலேதறுகண்வெள்ளை
யேற்றனையெளியேனந்தோவெங்ஙனமுய்யுமாரே. (௫௩)

மாளிலாக்கருணைமேருமலைபழுத்தனையமெய்யு
மாறணிசடையுங்காளகண்டமுமழகுபூத்த
நீறணிமார்புமுள்ளேநிலவியநகையுமம்மை
கூறுமாய்க்கலைசைவாணனெனதகங்குடி கொண்டானே. (௫௪)

கொண்டனையெண்ணையுண்ணைக்கொடுத்தனைமலநோய்நீங்கக்
கண்டனைவினைகளெல்லாங்கழித்தனையுடலின்பாரம்
விண்டனைபரமானந்தம்வினைத்தனைகலைசைவாமு
ண்டனையுண்டுகொல்லோவடியனென்செயுங்கைம்மாரே. (௫௫)

மாறினேன்சமயபேதவழிப்படும்புன்மையெல்லாந்
தறினேன்வீடுசேர்க்குஞ்சைவசித்தாந்தமென்றே
யறினேன்சிவலோகத்தேயிரண்டறக்கலந்தொன்றாகி
யாறினேன்வருத்தமெல்லாங்கலைசைக்கோவருளினாலே. (௫௬)

அருள்வழிநடந்துபாசமறுக்குமாறுணரமாட்டார்
மருள்வழிநடந்துமேன்மேல்வல்வினையீட்டவல்லீர்
தெருள்வழிகேட்டீராகிற்சிவபிரான்கலைசைவாழ்வை
யொருமுறையிறஞ்சீரென்றுமின்பத்தேனுண்ணலாமே. (௫௭)

உண்ணிறையமுதேயென்றுமுயிரினுக்குயிரேயென்றும்
பண்ணினல்லிசையேயென்றும்பழத்திடைச்சுவையேயென்றுங்
கண்ணினுண்மணியேயென்றுங்கலைசைவாழ்சிவமேயென்று
மெண்ணிநெஞ்சருகியேத்தப்பெற்றவாறெளியனேனே. (௫௮)

எளியனேனறிவிலாதவேழையேன்மடவாராசைக்
களியனேனுடலேயோம்புங்கடையனேனுலகவாழ்விற்
குளியனேனெனையுமாவாகுலப்புகழ்க்கலைசைக்கோமா
னளியனேனாகக்கைக்கொண்டாண்டவாறென்னேனெயென்னே. (௫௯)

என்னையுமுனையுங்காட்டாதென்னுளேயன்றுதொட்டுத்
துன்னியமலவீரத்தின்னொடக்கறுத்தறிவுகாட்டிப்
பன்னருந்துரியாதிதப்பராபரநிலையிற்சேர்த்தா
யந்நிலைபிறழாவண்ணமளித்தருள்கலைசைவாழ்வே. (௬௦)

வேறு.

வேயொன்றுதோளிமலையான்மடந்தைதவிரிநீருடுத்தவுலகந்
தாயென்றிறைஞ்சுசிவகாமியம்மையொருபான்மணந்தலைவன் [ழ்
வாயொன்றுமன்பினடியார்கள்வாழ்த்து கலைசைப்பெரும்பதியில்வா
தியொன்றுகையனடியேயலாதுதெருளாதுசின்னைதபிறிதே. (௬௧)

பிறப்போடிற் பிபிலிதுகாறுநைந்துபிறிதொன்றுசார்புகிடையா
துறுப்பான்மயங்கிமடவார்வலைக்குளுழிதந்தலைந்தசிறியேன்
புறச்சார்புமற்றையகச்சார்புநீத்துனருளைப்பொருந்தவருளா
யிறப்பார்களுென்புதலைமாலேசுடி கலைசைப்பதிக்குளிறையே. (௬௨)

இறையென்றுநம்பிவழிபாடுசெய்யினிறவாதவின்பமருவக்
குறைவின்நிநின்றவடியார்குழாங்களுெடுகூடிவாழ்வருளு
மறையொன்றுநாவன்முதலோர்கள்வாழ்வைமதியாதவீரமுதவும்
பொறைகொண்டசின்னைதயவர்கோவிருந்தபுரமேவுமாதிமுதலே. ()

முதலென்பதின்நிநடுவென்பதின்நிமுடிவென்பதின்நிமுமுதா
யதுவென்பதின்நியவெனன்பதின்நியவெனன்பதின்நியவையா
யிதுவென்றெவர்க்குமறியப்படாதவியல்பாகியுள்ளபொருளா
மதிதங்குசோலைசெறிகோவிருந்தபுரமன்னுமெங்கள்சிவனே. (௬௩)

சிவந்தாருமாவர்கரியாருமாவர்வெளியாருமாவர்செழும்பொன்
னுவந்தாருமாவர்பசியாருமாவரொளிவண்ணராவர்தழலாய்
நிவந்தேவிரிஞ்சர்முகில்வண்ணர்தங்கணினைவிற்குமெட்டவரியா
ரவந்தானிலாதகலைசைப்பதிக்கணமர்ந்தாருமாவரவரே. (௬௪)

அவமேவினைத்துமுழுமுடனாகியறிவென்பதின்நியழிவாய்ப்
பவமேவினைக்குமுடலோம்பியென்றுநரகிற்படிந்துதுனைவேன்
சிவமேவினைக்குமடியார்குழாங்களுெடுசேருநாளுமுளதோ
தவமேவினைக்குமுயர்கோவிருந்தபுரமன்னுசைவமுதலே. (௬௫)

சைவத்தில்வந்துசரியாதிமூன்றுதடையின்றிமுற்றுபருவ
மைவைத்ததீயமலபாகநோக்கிவினையொப்புறுத்திவழியான்
மெய்வைத்தஞானகுருவாகிவந்துகதியுய்க்கவல்லவிமலன்
செய்தற்றுடுத்தகலைசைக்குண்மேவுசிவனாகுமெய்ம்மையிதுவே. (௬௭)

இதுவன்றிவேறுசமயத்தைநம்பிலிலைமுத்தியுண்மையெனவே
மதமாறுதோறுமதிமாறுகொண்டுபலவாதமோதிமருள்வே
னதுதீரவாய்மையிதுவென்றுகாட்டியருள்செய்தசெய்கையெளிதோ
பொதுவாட்டுகந்துவளர்கோவிருந்தபுரமன்னுஞானமணியே. (௬௮)

மண்ணீர்விசம்புகனல்காலருக்கன்மதியாவியென்னுமுறையா
லெண்ணீர்மைகொண்டவிவையெட்டுமன்றியுலகென்பதில்லையிவை
யண்ணாவுனக்குவடிவாகுமென்னிலவைதோறுயிர்க்குயிரதாங் [யே
கண்ணானதெய்வமெவர்வேறுளார்கள்கலைசைப்பதிக்கிறவனே. ()

வனந்தோறலைந்துவிரதங்கள்பூண்டுசடைகட்டிவாடலுறினுந்
தனஞ்சேர்ந்துயர்ந்தகுலத்திற்பிறந்துசதுர்வேதமோதிவரினுந்
தினஞ்சாத்திரங்கள்பலகற்றுவாதுசெயவல்லரேனுமெவனா
மனந்தாதியானகலைசைச்சிவன்றனருளைப்பெருதுவிடினே. (௭௦)

வேறு.

விடரொடுதூர்த்தர்பேதையர்கயவர்வேழம்பரனையரோடுறவாய்
நடையெலாங்கெடுத்தேயிழிதொழில்விரும்புநாயினேனுய்யுமாறுள
மடலவிழ்கமலவாவிகடோறுமாதரார்வளம்புனல்குடையுந் [தோ
தடநெடும்புரிசைக்கலைசைமாநகர்வாழ்த்தற்பராசிதம்பரேசுரனே. ()

சுரிசூழன்மடவாரிளமுலைப்பணைப்புந் துகிலிறைசோர்வதுநகை
யும், வரிவிழித்தொழிலுஞ் சேயிதழ்த்துடிப்பு மனத்திடை யெழுதி
வைத்தழிவேன், நெரிதமிழ்க்கலைசைச் சிவபிரான்வடிவுஞ் செய்கை
யுந் தன்னடியார்க்குப், பரிவுகூரருளு மனத்தகத்தெழுதாப் பாவி
யேற் கினிப்புகலென்னே. (௭௨)

என்பினைநரம்பாற் கட்டிமேற்றோல்போர்த் திறைச்சியு முளையு
மடைத்த, வன்புழுக்குரம்பை நாற்றமென்னுது மஞ்சளு மடையும
ணியு, முன்புறநோக்கி மாதரென்றெண்ணி முயங்கிட முயலுதிநெ
ஞ்சே, யன்புறுங்கலைசைச் சிதம்பரேசுரன்ரு ளடைந்துளோர் மதிப்
பரோவுனையே. (௭௩)

உன்னுமுன்கடலு மலையும்வானகமு மோடுவைமீளுவைவறிதே,
பன்னிடுமெல்லாங் கிடைத்ததாய்மதித்துப் பாவனைசெய்து தேக்கிடு

வா, யென்னிதிற்பயனென் றோர்ந்திலாய்கலைசை யீசனைப்பணிந்தி
லா யெளியேன், றன்னையுமுடன்கொண் டிழுத்திழுத்தலைத்தாய் தக்
கதோ மனக்கருங்குரங்கே. (எசு)

மனக்கருங்குரங்கின்கைவசப்பட்டு மயங்கினேன்பதைதபதைத்து
ருகேன், கனக்கறைமிடற்றாயென்றழைத்தலறேன்கலைசையைச்சே
ர்ந்திலேனடியா, ரினக்குழாத்தெய்திச்சிவநெறியொழுக்கேனென்செ
ய்கேனேழையேனந்தோ, வுனக்கெவனடித்ததாவவென்றருளா யுல
ந்துபோனேன்சிவமுதலே. (எடு)

சிவனெனுமொழியைக்கொடியசண்டாளன் செப்பிடினவனுட
னுறைக, வவனொடுகலந்துபேசுகவவனோடருகிருந்துண்ணுகவென்
னு, முவமையில்சுருதிப்பொருடனைநம்பாபூமரோடுன்பயில்கொ
டியோ, னிவனெனக்கழித்தாலையனேகதிவேறனக்கிலைகலைசையா
ண்டகையே. (எசு)

ஆண்டவன்றனை யடிமையென்றுரைப்பா ரடிமையையாண்
டவனென்பார், மாண்டகுபதியைப் பசுவென்றும்பசுவைப் பதியெ
ன்றுமதித்துணையிகழ்ந்தே, தாண்டருநிரயக்கிடங்கினில்வீழுஞ்சழக்
கரோடிணங்குராவரமே, வேண்டினைனருளாய் கலைசைமாநகரின்
மேவிவாழ்ந்தருள்பசுபதியே. (எஎ)

பதியுமோகத்தான்மானத்தான்மருளாற் பற்றியசார்பினுலுன்னை
த், துதிசெயாதிகழ்வோரிகழுகலைசைச் சுந்தராசிதம்பரேசுரனே,
மதிபொதிசடையா யாங்கொல்லோமும் வழிவழியுன்னடித்தொழு
ம்பே, நிதியெனவுடையேமென்றுமிக்கருத்தேநிலைபெறச்செய்துகா
த்தருளே. (எஅ)

அருண்மடைதிறந்தநோக்கமும்வரதாபயங்களுமம்புயக்கரமுந்,
திருமுகப்பொலிவுங்குறுநகையழகுஞ் செஞ்சுடர்மகுட-முமரையின்,
மருவுதோலுடையுஞ்சேவடித்துணையுமகிழ்சிவகாமநாயகிசே, ருருவு
மாய்க்கலைசைச்சிதம்பரேசுரரென்னுள்ளகங்கோயில்கொண்டனோ

கொண்டல்போன்முழங்கிக் கூற்றுவனெனதிரோகுறுகிடநாடியுந்
தளரக், கண்டவாரங்கவைம்பொறிகலங்கக் கண்டமேலையெழுந்து
ந்தி, மண்டிடவறிவுகலங்குமந்நாளுன் மலரடிவழுத்திடமாட்டே,
னண்டர்சூழ்கலைசைப்பராபரவின்றே யடைக்கலங்கண்டுகொண்ட
ருளே. (அ0)

வேறு.

அருவினனுருவினனருவிலனுருவில
 னிருளி னனொளியினனிருளி னனொளியிலன்
 மருவளர்கலைசையின்மகிழ்பவனிகபர
 மிருமையுமெழுமையுமெனையுடையவனே.

(அக)

அவனவளதுவெனுமவைதொறும்விரவின
 யிவனவனெனவுணர்வரியதொரியல்பினை
 தவமலிகலைசையின்மருவியதகுதியை
 சிவனெனுமொழியினையிவையுனசெயலே.

(அஉ)

செயலெவரறிபவர்திருவளர்கலைசையின்
 மயிலியலுமையொடுமகிழுவைமதனுட
 லியலறவெரிசெய்துமுனியெனவடநிழ
 லயலினுமமர்குவையதிசயமரனே.

(அங)

அரகரகரவெனவலறிபுலவரொ
 டரியயன்வெருவுறவருவிடமமுதுசெய்
 தரிலறுமமரரென்னொருபெயரமைவுற
 வருள்பவர்கலைசையிலரனலதிலையே.

(அச)

இலவிதழ்மடநடையுமையொடுமிரசத
 மலைமிசையமர்பவர்பகிழ்தருமிடமா
 நிலைபெறவளமையுநிதிகளுமளவறி
 கலைகளுநிறைவுறுகலைசைநன்னகரே.

(அரு)

நகவலர்திரிபுரநலிவுறவழலென
 மிகவலரரியயன்வெருவுறவுளமது
 புகவலர்மதனுடல்பொடிபடவிழியெரி
 யுகவலர்கலைசையினுறையிறையவரே.

(அகா)

இறையவனிற்றயினிலியமனையுதைதசெய்த
 நிறையவனிற்றயுறுகலைசையினிலவிய
 மறையவன்மறைவறவளரடியவரக
 வறையவனறைபுனலவிர்சடையவனே.

(அஎ)

சுடைமுடியரவணிதலைகலன்வனமிட
 முடையுரிகழுதினமுணவதுபலியெனு
 மடைவினர்கலைசையினடிகளையவனியி
 னிடையிறையென்வழிபடுபவரெவரே.

(அஅ)

எவனுலகுயிர் தொறுமிசைவுறுமருவின
 எனவனவரவர்தமைவினைவழியிருவின
 எனவனெனையுடையவனிணையறுபரசிவ
 எனவனவனுயர்கலைசையில்வருமிறையே.

(அக)

இறவொடுபிறவியினிழிதருமெளிய
 னிறைறசுகவடிவினினிலைபெறவருளின
 னறிவொடுவழிபடுமடியவர்குழுமிய
 செறிவுறுகலைசையில்வருபரசிவனே.

(கூ0)

வேறு.

சிவந்தமேனியாய் போற்றிநாயினேன் செய்திடும்பெரும் பிழை
 பொறுத்துவான், சிவந்தரும்பெருங்கருணைபோற்றிகற் சிலைவளைத்து
 முப்புரங்கணீறெழச், சிவந்தவாளியாய்போற்றிகாலனைச் சிதைத்து
 ருட்டியன்றோலமென்னவஞ், சிவந்தபாலனைக்காத்தளித்திடுஞ்செ
 ல்வபோற்றி தென்கலைசைவாணனே.

(கூக)

வாணனார்மனச்செருக்குமாறிட மறுவில்கண்ணையேவல்கொ
 ண்டுபின், னுணுருதவர்க்குனதுகோயிலி னடனகாலையிற்குடமுழக்
 கிடக், கோணமால்வரங்கொடுத்தளித்திடுங்குழகபோற்றிதென்கலை
 சைமேவிவாழ், நீணிலாப்பிறைச்சடிமாமுடிநிமலபோற்றிமற்றெ
 றங்கண்மன்னனே.

(கூஉ)

எங்குநோக்கினு மங்கெலாமெனக் கிருண்டகண்டமு நான்கு
 தோள்களுங், கங்கைவேணியுமுக்கணுஞ்சிவகாமிபாகமும்மலபாத
 முஞ், செங்கைமான்மழுப்படையுநீற்றொளிசிறந்தமார்பமுங்காண
 வெய்திநின், றங்கணச்சநீத் தருள்சுரந்திடுங் கலைசைவாணநின் னடி
 கள்போற்றியே.

(கூங)

போற்றிபோற்றியென்றமரர்மாதவர் புவியுளோர்திரண்டிசை
 முழக்கிட, நீற்றொளிச்சிவநேசர்வாழ்த்தவின் னியங்களார்ப்பெழத்
 தெரிவைமாரிளங், காற்றினொல்குபூங்கொடியினாடிடக் கலைசைவீதி
 யிற்கொளரியோடுநீ, யேற்றின்மேல்வருஞ்சேவைதந்தெனை யாண்டு
 கொண்டவாபோற்றியெந்தையே.

(கூச)

எந்தைநீயெமக் கண்ணீயெமக் கிறைவனீயெமை யாண்டநாய
 னீ, சிந்தைநீசெய்யுஞ்செயலுநீபெறுஞ்செல்வநீதொழுந்தெய்வநீகற்
 கும், விந்தைநீயெய்ப்பில்வைப்புநீநசைவெறுப்புநீயலால்வேறுகண்
 டிலேங், கந்தவார்பொழிற்கலைசைவாழ்சிவகாமியாகநின்கருணைபோ
 ற்றியே.

(கூரு)

கருணையர்ளனேபோற்றிதென்பெருங்கலைசையா ளனேபோற்றி
நின்னலா, லுரிமைவேறிலேன்போற்றிபாசநோயொழியுமாறுசெய்
போற்றியாட்கொளக், குருவுமாயினுய்போற்றிவீட்டினைக் கூடவே
ண்டினைன்போற்றிஞாலமேற், பருவராதருள்போற்றியிவ்வுடற்பார
மாற்றிலேன்போற்றியையனே. (ககசு)

ஐயனேயடிபோற்றிபேரரு ளாளனேயடி போற்றியன்பர்ப்பான்,
மெய்யனேயடி போற்றிதில்லைவாழ் வித்தகாவடி போற்றிபொய்யர்
தம், பொய்யனேயடி போற்றியீறிலாப்புராணனேயடி போற்றிமான்
மமூக், கையனேயடிபோற்றிதென்பெருங்கலைசையாயடி போற்றி
போற்றியே. (ககௌ)

போற்றிபோற்றிபேரின்பஞானமாப் புணரியாய்நிறைந்தெங்கு
மாயினுய், போற்றிபோற்றியோர்மறுவிலாப்பெரும்புகழ்படைத்தவா
னந்தவெள்ளமே, போற்றிபோற்றிமெய்யன்பர்சிந்தையிற்பொங்கி
யூறுதீஞ்சுவைக்கரும்பனே, போற்றிபோற்றிதென் கலைசைவைப்ப
னேபொறுக்கிலேனிமிமாயவாழ்க்கையே. (ககஅ)

மாயனைக்கணையாகவேவினைமாயனைவிடையாகவூர்ந்தனை
மாயனைத்திருமனைவியாக்கிமுன்மணந்துசாத்தனைத்தந்தளித்தனை
மாயனுக்கொருபாகமீந்தனைமாயனுள்ளமேகோயில்கொண்டனை
மாயனைத்திரமலர்ந்ததாளினுய்வரதபோற்றிதென்கலைசையீசனே.

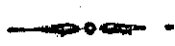
நசனேதிருக்கலைசமேவிவாழிறைவனேசிவகாமநாயகி
நேசனேயருட்சிதம்பரேசனேரித்தநித்தநெக்குருகியேத்துவோர்
பாசவேரறப்பறிக்குநின்னிருபாதபங்கயம்போற்றிபொய்யெலாம்
வீசிமேலைவீட்டின்பநல்குவாய்மெல்லமெல்லவந்தெனைத்திருத்தியே.

ஆகச்செய்யுள் - க0க.

கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முடிந்தது.

மேய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ
கணபதி துணை,
திருச்சிற்றம்பலம்.

கச்சி ஆனந்தருத்திரோசர்பதிகம்.

ஐந்தையாறினையடக்கியருந்தவம்புரியாரோனும்
வந்தையாவெனவெல்லோரும்வணங்கிடவாழலாமால்
முந்தையாறிரண்டுதன்மமுதல்விசெய்முதூர்வாழும்
எந்தையானந்தருத்திரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (க)

சூடங்களிற்பணைத்தனூந்தகொங்கைமால்களிறுமல்குற்
படங்களுங்கொடுமின்னார்செய்பருவரல்பாற்றலாமால்
மடங்களைந்தறிவான்மிக்கமாதவர்மனம்போற்காஞ்சி
இடங்கொளானந்தருத்திரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (உ)

வருந்தலாதெண்ணெண்கல்விவாய்க்குமெண்செல்வப்பேறு
பொருந்தவாயுகங்கணூறும்புகழுடன்பொலியலாமால்
திருந்தவால்வளையுமுத்துஞ்செய்தொறுஞ்செறிதென்காஞ்சி
இருந்தவானந்தருத்திரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (ங)

பொறைதவமறிவொழுக்கம்புத்திரமித்திராதி
சுறைவறுசெல்வம்யாவுங்குலவனீற்றிருக்கலாமால்
மறையொலிமுரசந்துஞ்சாவளநகர்க்காஞ்சிவாழும்
இறைவனானந்தருத்திரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (ச)

ஆசைவேரகழ்ந்துவெண்ணீறஞ்செழுத்தக்கமாலே
பூசியுச்சரித்துப்பூண்டபுனிதரோடிணங்கலாமால்
யோசனைகமமுய்யானமுடுத்திடுங்காஞ்சியூர்வாழ்
நசனானந்தருத்திரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (ரு)

பானந்தங்கையிலேந் தும்பைந் துழாய்மார்பன் முன்னும்
வானந்தங்கமரர்யாரும்வணங்கவாழ்ந்திருக்கலாமால்
கானந்தண்பொழிலிலாறுகால்செயுங்கச்சிமுதூர்
ஆனந்தருத்தி ரோசனடித் துணையிறைஞ்சினோர்க்கே. (கூ)

கங்கணன் குள்ளான் முன்னுங்கருமமுங்காரா னூர்தி
செங்கையார்பாசந்தன் னாற்சிமிழ்த்த லுந்தீரலாமால்
அங்களா லுயர்ந்தகாஞ்சியகங்கரமர்ந் துவாமும்
எங்களானந்தருத்தி ரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (எ)

விழிகளான்மாதர்நா னும்வினே த்திடும்வேட்.கையாய
குழிகளாடுற்றுஹீ முங்கொடுந் துயர்குமைக்கலாமால்
வழிகளார்சோலைசூழ்ந்தமாமதிற் கச்சிவாமும்
எழில்கொளானந்தருத்தி ரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (அ)

இருக்கெலாமளவிட்டின் னுமினே த்தெனவறியவெட்டாத்
திருக்குலாவியபேரின்பச் செழுங்கடறினே க்கலாமால்
மருக்கலாரங்கண்மொய்த்தவாவிசூழ்காஞ்சிவாழ்வுற்
றிருக்குமானந்தருத்தி ரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (கூ)

மாந்தளிரியலார்செம்பொன்மண்ணெ னுமார்வவாரி
நீந்திமேலானமுத்திநீள்கரையேறலாமால்
காந்துபொன்மாடஞ்சூழ்ந்தகச்சியம்பதிவாழ்கங்கை
ஏந்துமானந்தருத்தி ரோசனையிறைஞ்சினோர்க்கே. (க0)

ஆனந்தமலைபோலோங்குமம்பலத் துமையாணங்கை
ஆனந்தமகிழ்ச்சிபூப்பவானந்தவமிழ்தமுறி
ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்யும்ங்கணன்கச்சிமுதூர்
ஆனந்தருத்தி ரோசனடியிணைக்கன்புசெய்வாம். (கக)

நிருச்சிற்றம்பலம்.

—o—o—o—

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

—o—o—o—

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பர்

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஆனந்தமானந்தந்தோழி - கம்பர்
ஆடுந்திருவிளையாட்டினைப்பார்க்கில்
ஆனந்தமானந்தந்தோழி.

ஒன்றுவிட்டொன்றுபற்றாமல் - என்றும்
ஒன்றுவிட்டொன்றினைப்பற்றவல்லாருக்
கொன்றுமிரண்டுமல்லாமல் - நின்ற
ஒன்றினைவாசகமொன்றிலளிப்பார்,

ஆனந்தம்.

இரண்டுவிளையால்விளைந்த - வகை
இரண்டையுங்காட்டியென்சென்னியின்மீதே
இரண்டுசுரணமுஞ்சூட்டி - அஞ்சில்
இரண்டையிரண்டிலடக்கவல்லாராம்,

ஆனந்தம்.

முன்றுலகும்படைப்பாராம் - அந்த
முன்றுலகும்முடனேதுடைப்பாராம்
முன்றுகடவுளாவாராம் - அந்த
முன்றுகடவுளர்காணவொண்ணாராம்,

ஆனந்தம்.

நாலுவருணம்வைப்பாராம் - பின்னும்
நால்வகையாச்சிரமங்கள்வைப்பாராம்
நாலுபாதங்கள்வைப்பாராம் - அந்த
நாலுக்குநாலுபதமும்வைப்பாராம்,

ஆனந்தம்.

அஞ்சுமலமஞ்சவத்தை - பூதம்
 அஞ்சுதன் மாத்திரையஞ்சிந்திரியம்
 அஞ்சுதொழிலஞ்சுமாற்றி - எழுத்
 தஞ்சுமஞ்சாகவமைக்கவல்லாராம்,

ஆனந்தம்.

ஆறுறுதத்துவக்கூட்டம் - உடன்
 ஆறத்துவாக்களு மாதாரமாரும்
 ஆங்குகுற்றகளுநீங்க - இரண்
 டாறின்முடிவினடனஞ்செய்வாராம்,

ஆனந்தம்.

ஏழுபுவனப்பரப்புங் - கடல்
 ஏழுஞ்சிகரிகளேழும்பெருந்தீ
 ழும்பிறவிகளேழும் - இசை
 ழும்படைத்தவிறைவரிவராம்,

ஆனந்தம்.

பெவடிவுமாவாராம் - அந்த
 ட்பெவடிவுக்குமெட்டரியாராம்
 டுக்குணமுடையாராம் - பத்தி
 எட்டுமுடையோரிதயத்துளாராம்,

ஆனந்தம்.

ன்பதுமொன்பதுமொன்றும் - மற்றை
 ஒன்பதுமுப்பதுமொன்பதுமொன்றும்
 ஒன்பதுமொன்பதுமொன்றும் - பின்னும்
 ஒன்பதுமானவைக்கப்புறத்தாராம்,

ஆனந்தம்.

பத்துத்திசையுடையாராம் - பத்துப்
 பத்துப்பத்தாந்திருப்பேருடையாராம்
 பத்துக்கரமுடையாராந் - தவம்
 பத்தினிலொன்றுபத்தாகச்செய்வாராம்,

ஆனந்தம்.

ஞானமுஞ்ஞயப்பொருளும் - பற்றும்
 ஞாதாவுமில்லையென்பார்க்கரியாராம்
 ஞானமுஞ்ஞயப்பொருளும் - பற்றும்
 ஞாதாவுமாய்ப்பகுப்பார்க்குமெட்டாராம்,

ஆனந்தம்.

மெய்யிலணிவதும்பாம்பு - மலை

வில்லினிநாணய்விசிப்பதும்பாம்பு

கையிற் பிடிப்பதும்பாம்பு - அவர்

காட்டினநாடகங்காண்பதும்பாம்பு,

ஆனந்தம்.

நாதத்துடியினடிப்பும் - மெல்ல

நடந்துநடந்துநடிக்குநடிப்பும்

வேதம்படிக்கும்படிப்பும் - நுதல்

மீதுவிளங்குகுறுவேர்ப்பொடிப்பும்,

ஆனந்தம்.

கையிற்கபாலத்தழகுந் - திருக்

காலினிற்பாதுகைசேர்த்தவழகும்

மெய்யணிநீற்றினழகும் - மையல்

மீறுங்குறுநகைமூரலழகும்,

ஆனந்தம்.

உடுப்பதுகாவிடையாம் - மறை

ஒதிமந்தேடுஞ்சிரமேற்சடையாம்

எடுப்பதுபிச்சையமுதாம் - மார்பில்

ஏற்பதுகாமாட்சிகொங்கைச்சுவடாம்,

ஆனந்தம்.

ஆனந்தக்களிப்புமுடிந்தது.

மெய்கண்டதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிதுணை.

கலைசைச்

செங்கழுநீர் விநாயகர்

பி ள் ஷா த் த மி ழ்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இலகுசக னீரெட்டு தூற்றுநாற் பத்தேழி
னிற்கரங் கும்ப மிருபத்
தேழிரே வதிவெள்ளி பூர்வபக் கத்துதிகை
யேர்க்கவுல வஞ்சப் பிரம்
கலவியுறு சுபதினங் கன்னிலக் கினமதிற்
கலைசைப் பதிக்குள் வாழ்செங்
கழுநீர் விநாயகர்த மீதுபிள் ளைத்தமிழ்க்
கவிபாடி வாறோ ருண
அலைமவிக டற்கடைந் தமிழ்தூட்டு மாலென்ன
வவனியிற் புலவர் செவியால்
ஆர்ந்திடத் துறைசைவாழ் சிவஞான தேசிக
னரங்கேற்றி னாநா தலால்
நலசுருண மணிகுவளே யணிபுயன் வீரப்ப
னல்குமக ராச யோகன்
நங்கள்கே சவபூப னநுசர்சேய் சுற்றமு
நன்மைதரு வாழ்வு றுகவே.

இன்றிழக்கு மூக்கன்றே யீர்ந்துமா னங்கொடுத்தான்
என்றுசய வீரனையே யேத்துவாள்—மன்றவே
நற்கலைமான் றாயசிவ ஞானமுனி யோதுதமிழ்ச்
சொற்சுவையை நோக்குந் தொறும்.

இவ்விரண்டு செய்யுட்களும் நூலாசிரியர் காலத்தன.

ஆசிரியர் கருத்து.

அகலவடி வானபர மானந்த னேனுமெய்
யீடியவர்க டம்மை யாள
அருளுரு வெடுத்தலா லதனிளமை நோக்கிமு
னந்நலார் கூறு மொழியாத்
தகவுபெறு சிறுதேனா யீற்றிற் றழீஇநலந்
தாங்குகாப் பாதி பத்தும்
தண்டாத வாஞ்சையிற் கலைசையுற் பலயானே
தன்னையா னின்றேத் தினேன்
இகலுமொரு வேடம் பரித்துவரு மொருவனுழை
யெல்லோரு மொல்லேக் குழீஇ
இயல்பாக வவ்வுருவ முடையவரி னும்பெருமை
யெண்ணிப் பெருஞ்செல் வமும்
மிகவுதவு நீர்மையை மதித்தியல்ப தாத்துதி
விளம்புமத் தாதிய ரினும்
வினையினேன் றன்னிடத் தோவாத பேரருள்
விளைத்திடு மெனக்கு றித்தே.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலைசைச்

செங்கழுநீர் விநாயகர் பி ள் வ ன ன் த் த மி ழ் .

விநாயகக்கடவுள் வணக்கம்.

மணிபூத்த மருமத்து நெமொன் முதற்புலவர்
வான்பதம் வேட்ட வர்க்கு
வழங்குவோ னுந்தனது பதமிரந் தோர்க்குதவு
வள்ளலுந் தானே யெனும்
தணிபூத்த தன்றந்தை போற்பிற குறித்ததூஉந்
தற்குறித் தேன்ற தொழிலும்
தானேக டைக்கூட்ட வல்லசெங் கழுநீர்த்
தடங்களிறை யஞ்ச லிப்பாம்

செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

அணிபூத்த தொய்யிற் கரும்புசிலை யாகவிழி
யம்பினைப் பூட்டி மடவார்
அம்புயக் கிழவனைச் சீதரனை வென்றவர்க
ளறிவினைத் திறைகோ டலும்
பணிபூத்த மலர்மகளி ராங்கதனை மீட்டிடும்
படிவந்தி ருந்து செவ்வி
பார்க்குந் திருக்கலைசை மன்னிவாழ் தன்னையே
பாடுமென் கவித மையவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

கார்கொண்ட கருநிறக் காளத்தை வெண்டினைக்
கைகளி னெடுத்து நீட்டும்
கடம்பிழையை நோக்காது திருவினோடு சுவையமுது
கதிர்மணி தனக்கு தவிடும்
பேர்கொண்ட நன்றியே பாராட்டி வெண்கேழ்ப்
பெருங்கடற் பள்ளி கொண்டு
பிறங்குநீர்ப் புவிமிசைப் புருடோத் தமப்பெரும்
பெயர்நிறுவு மண்ணல் காக்க
எர்கொண்ட தன்னைத் தலைப்பவரு மூருநரு
மிலரென்ப துலகு தேற்ற
கெடுத்தவெம் பாசமோ டங்குசந் தன்கரத்
தேந்திமத தாரை சிதறிப்
பார்கொண்ட வெண்டிசைத் தறுகட் களிற்றுடல்
பனிப்பச் செவிக்கா லெழீஇப்
பகிரண்ட முற்றும் புகுந்துலாய்க் கலைசையிற்
பதியுமோர் களிறு தனையே.

சிதம்பரேசர்.

வேறு.

மறமலிந்துல கேழினு முயிர்களுஞ்ச வுலாவுபு
வதைசெயும்புர நீறுசெய் புன்கிரிப் பாற்கடி

மலர்துவன்றிய வார்ப்புழ லுமையிளம்பிடி பூதர
 மகளுளஞ்சுக வாழ்வில மிழந்திடத் தேக்கியும்
 மதுகரங்குண மாய்வளை சிலகொணர்ந்தம ராடிய
 மதனைவென்றருள் சீர்நய னந்தனிற் பார்ப்புரு
 மதியொடுங்கதிர் வானவ னொளியிறந்தமை யாலயர்
 மகிதலங்களி கூர்தர வின்பினைக் கூட்டியும்
 வெறிகமழ்ந்தறு காலுண மதுவுமிழ்ந்தலர் தாமரை
 மிசைவதிந்தவ னோர்முடி விண்டகைப் பூத்தனில்
 விரிகருங்கட லூடெழு கொடியவெங்கடு வானனி
 வெருவுமும்பர்மு னேயப யந்தனைக் காட்டியும்
 விறல்பிறங்குக டாமிசை யெதிருமந்தக னூர்தமை
 மெலிவுகொண்டயிர் வீடவு தைந்தபொற் றூட்டுணை
 வினையினென்றலை மேலருள் செயவிரங்கியு மேர்மரு
 வியசிதம்பர ரூபனை யன்புறப் போற்றுதும்
 அறலொழுங்குத னாதிட முழுவதுஞ்செறி நீள்கரை
 யகல் விசும்பென நீடுத ரங்கமிக் கார்த்தெறி
 அவிர்செழுங்கதிர் மாமணி பரவியெங்கணு மேவுவ
 ததனிலொன்றிய மீனவி னந்தனக் கேற்றிட
 அயல்வழிந்திடு மாறுத னகநிரம்பிய வரலொளி
 யணவுதண்புனல் வாவிசு ளிர்ந்திருட் கூட்டம
 தழியமென்கதிர் வீசிய வெளியவம்புலி போலுற
 வருகுவந்துத ணீரைமு கந்தெடுத் தாற்றல்செய்
 துறையுமங்கைய ராடவ ரதுவழங்கிடு மாரமு
 துணுமரம்பையர் வானவர் தங்களிற் றேற்றவிண்
 உலகெனும்புகழ் மீறிய கலையைம்பதி யேதன
 துறையுளென்றுநி லாவிவ ணங்கிநிற் போர்க்கருள்
 உதவுமெம்பெரு மாணையெவ் வுயிர்களுங்கொடு மாமல
 மொருவியன்புரு வாகிய டங்கவைத் தாட்கொளும்
 உகளபங்கய பாதனை யுலகமெங்கணு மாயெனை
 யுடையசெங்கழு நீர்மத தந்தியைக் காக்கவே.

(உ)

சிவகாமியம்மை.

வேறு.

கரும்பு குழையச் சுரும்பொலிப்பக் கடிப்போதுகுத்த மதனையெம்மா
 கண்டு மிகையா மெனக்கருதிக் கனலிக் கூட்டு மாற்றலும்பின்[ன்

கந்தமலி பங்கயத் திருமுக மசைத்தொறுஉங்
 கார்க்குஞ்சி மீது கவினக்
 கால்யாத்த வெண்மலர்த் தொங்கல்பின் னுன்றுலாய்க்
 கன்னத் தளாவி வாசம்
 தந்தமத நீரிற் படிந்துகரு நிறமாய்த்
 தணந்துழிப் பற்று மந்நீர்
 தனையுதறி முன்னைத் தனாதுநிற மெய்தித்
 தரங்கந் தூரங்க நிராயிற்
 கொந்தலரு சும்புன்னை மீமிசைத் தாவிக்
 குதிக்குமணி யாழி யகடு
 குழியக் குறைத்துக் கறுத்துமழை தூஉய்வெண்மை
 கொண்டுவளர் கொண்ட லேய்ப்பச்
 சிந்துரமு கத்தசெங் கழுநீ ரினங்களினு
 செங்கீரை யாடி யருளே
 திருந்துமடி யார்க்கருள் புரிந்தகலை சைப்பிரான்
 செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

வேறு.

கொங்கலர் நின்னடி சென்னியில் வைத்துக் கூப்பிய கையொடுநின்
 குளிருளமகிழ்தரு தொழில்புரிதா தியர் கொள்கையினிரைநிரையாய்த்
 தங்கிய பங்கய மங்கையர் முதலிய தபனிய வுலகுறையுந்
 தையலர் மருமத் தொய்யில் பரித்த தனக்கரி யுலவைகளுள்
 திங்களி னொளிர்தன துலவை நிகர்ப்பன தேர்தர வெதிர்நோக்கித்
 திரிவது போலிரு புறமு மலர்ந்தவிர் திருமுக மினிதசைய
 அங்குச மேந்திய செங்கழு நீர்க்களி றாடுக செங்கீரை
 அணிகிளர் கலைசை நகர்க்கு ளிருந்தவ னாடுக செங்கீரை. (ரு)

சூரும்புமு ரன்றலர் கொன்றை செறித்த துலங்கொளி வார்சடிலத்
 தோன்றலை யெய்திய ணைத்திடு காலத் தோளொடு மருமமெலாம்
 இரும்புணு றும்படி யுழுதரு தகைமை யிரண்டற் குஞ்சமமாய்
 இயைவது நோக்கி மகிழ்ந்திவை தம்மு ளிணங்கச் செய்வதென
 விரும்பிம யத்து மடப்பிடி கோட்டொடு வில்லுமிழ் தன்னுலவை
 மேவிட வைத்துக் கொங்கைத் தீம்பய மென்மெல வுண்டுமணம்
 அரும்பிய செவ்வாய்ச் செங்கழு நீர்க்களி றாடுக செங்கீரை
 அணிகிளர் கலைசை நகர்க்கு ளிருந்தவ னாடுக செங்கீரை. (சு)

வேறு.

பொங்கொளி வீசுபொ லங்குழை காது புகுந்தோர் கொண்டாடப்
பொன்றிகழ் தோளணி தொங்கலி னோடுபு லம்பா நின்றாடத்
துங்கநி லாவுத டங்கையி னீர்சுல வுங்கார் வென்றாடத்
துன்றிய தேமலி குஞ்சியி னோடுதொ குந்தார் விண்டாடப்
பங்கய னாதியர் வந்துத வாதப தந்தா வென்றாடப்
பண்பறு நேரலர் நெஞ்சுழல் வாயுறு பஞ்சாய் நைந்தாடச்
செங்கழு நீர்மத தந்திவி நாயக செங்கோ செங்கீரை
தென்கலை சாபுரி தங்கிய நாயக செங்கோ செங்கீரை. (டு)

செங்கீரைப்பருவமுடிந்தது.

தாலப்பருவம்.

புதிய வாசந் தனைப்பரப்பிப் புறத்தே யெங்குந் திரிந்தயரும் [ம்பி
பொறிவண் டினங்க டமையழைத்தம் புயத்தே னூட்டிப் பகலோ
முதிய நிசிவந் திடும்போது முகைவிண் டலர்ந்த நறுங்குமுத [பின்
மூரிச் செழுந்தேன் முகந்துட்டி முழுதுங் காத்துக் கடல்வரைப்
வதியு மிரவோர் தமைக்கீர்த்தி மகளாந் தூதின் வரக்கூவி [யோர்
மகிழ்ந்தெப்போது மெவ்வாறும் வழங்கிக் காக்கும் பெருங்கொடை
கதிய தடஞ்சூழ் திருக்கலைசைக் களிதே தாலோ தாலேலோ
கருணை முதிர்ந்த செங்கழுநீர்க் கன்றே தாலோ தாலேலோ. (க)

தொடுக்குந் தெரியற் கருங்கூந்தற் றோகை யனையார் துடுமெனநீர்த்
துறையுட் பாய்ந்து வினையாடத் துண்ணென் றெழுந்து மேற்சென்
தடுக்கும் பசங்கோட் டலர்கனிகாய் சாடித் தனது வயிறுருவத் [று
தாக்கு நெடுவா னையுமதனைத் தன்னுட் பிணிக்குந் தேனடையும்
அடுக்கும் பரிதி துழைந்துதின மலைக்கும் பகைமை மீக்கொண்டங்
கடர்த்துப் பறித்த வவன்றிருத்தே ரச்சு மதுகோத் திடுமுருளும்
கடுக்கும் பொழில்சூழ் திருக்கலைசைக் களிதே தாலோ தாலேலோ
கருணை முதிர்ந்த செங்கழுநீர்க் கன்றே தாலோ தாலேலோ. (உ)

வேறு.

வேய்மரு டோளியர் குஞ்சி திருத்தி மிலைச்சிய செம்மணியின் [ய்தே
விற்பயில்கொண்டைவெய் யோனெனவாங்கி யுடைத்திருகூறுசெ

தேய்மதி கொண்டபி ரான்சடை மேலெழில் செய்கெனவோர்பிளவை
 சேர்த்துப் பின்னொரு பிளவுமை யாண்முடி செருகிச் சமமாகத் [ச்
 தாய்மதி யென்றிறை மார்பணி கொம்பைத் தொடையி லறுத்துடனத்
 தோகை முடிக்கணி சைத்து மகிழ்ச்சி துளும்பித் தந்தையொடும்
 தாய்மகிழ் கூர நடித்தருள் செல்வா தாலோ தாலேலோ
 தகைபெறு செங்கழு நீர்மத வேழந் தாலோ தாலேலோ. (ந)

வெண்டலை யேந்திய வேணிமு டிப்பரன் மெய்யினும் வெம்பனிசூழ்
 வெற்பன் மடக்கொடி மெய்யினு மேறி மிதித்தா டிந்தோறும்
 வண்டலை யுக்கடி வீசுக வுட்புறம் வாக்கும தப்புனலும்
 வார்தரு தடவுக் கைத்துளை யுமிழு மதப்புன லுஞ்சிரமேற்
 கொண்டலை நிகரக் கொட்டுவதிருமுது குரவர் தமக்குமணம்
 குலவிய யமுனையு மந்தா கினியுங் கொடுவந் தாட்டல்பொரும்
 தண்டலை சூழ்கலை சைச்சிறு களபந் தாலோ தாலேலோ
 தகைபெறு செங்கழு நீர்மத வேழந் தாலோ தாலேலோ. (ச)

வேறு.

மலைம டந்தையருள் பாலா தாலோ தாலேலோ
 மதமி குந்திழிக போலா தாலோ தாலேலோ
 அலகி லன்பர்பணி காலா தாலோ தாலேலோ
 அருள்ச ரந்திடும்வி சாலா தாலோ தாலேலோ
 இலகு கின்றபணி மார்பா தாலோ தாலேலோ
 இனிய மந்திரசொ ரூபா தாலோ தாலேலோ
 பொலிபெருங் கருணை யாளா தாலோ தாலேலோ
 புகழ்பெ றுங்கலைசை வாணு தாலோ தாலேலோ. (ரு)

தாலப்பருவமுடிந்தது.

சப்பாணிப்பருவம்.

பக்குவமு திரந்துசிவ புண்ணியநி ரம்பிமல
 பாகம்பி றந்து சத்தி
 பதிந்துவினை யொப்புப் பழுத்தவர்கள் பந்தநோய்
 பாற்றுமொரு செங்கை மலரும்
 அக்கருணை யடியவர்க ளுயிருடன் பொருள்காய
 மாமெவ் வகைப்பந் தமும்

அங்கீக ரிக்குமோர் கைமலரு மாறுபா
 டாதரித் திடுசெய் கையான்
 மிக்குறும் பகைமைமேன் மேலெய்தி யாங்கது
 விலக்கத் தமக்கு யர்ந்தோர்
 மேதினிக் கின்மையாற் போராட் டியற்கையின்
 மெலியாம லொன்றை யொன்று
 தக்கவகை தாக்குதல் கடுப்பக் கவின்கையொவர்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தங்குகலை சைப்பதிச் செங்குவளை நாயகன்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(க)

வயங்குமுழு மதியத் திருஞ்சுவைப் புத்தமுது
 வாய்மடுத் துண்ண வெண்ணி
 வருகின்ற தருவர்குல மொப்பக் கலித்தலை
 மடிக்குந் திரைப்பு னற்பூம்
 கயங்கிளர்செ முங்கமல வாண்முகத் தூற்றெழுங்
 கலுழிக் கடாம டுப்பக்
 கருதிவரு மெல்லிசைத் தும்பியும் வண்டுங்
 கறங்குமி ன்றிருஞ்ச ரும்பும்
 பயங்கதுவ மொய்த்தவை விரைந்தோட வேச்சுறூஉம்
 பண்புபொர வேற்போர்க் குவான்
 பரிசிலைய ளித்தளித் துச்சிவந் தாங்கொளி
 பரப்பிமணி யாழி பூண்டு
 தயங்குமிரு கைகளா லெழில்பூப்ப மதகளிறு
 சப்பாணி கொட்டி யருளே
 தங்குகலை சைப்பதிச் செங்குவளை நாயகன்
 சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(உ)

வேறு.

மும்மல மாமத முற்றுப் போத முழுத்தறி யறவீசி
 முகிழ்த்தல ரன்பின் சங்கிலி யுதறி முதிர்ந்தவ ருட்கூடத்
 திம்மென நீங்கி வெளிக்கொடு புவன மெனுங்கடு வனமோடி
 எப்பா கர்க்கு மடங்கல வாகி யியங்கு முயிர்க்கரிகள்
 தம்மைவி டாது தொடர்ந்து பிணிப்பத் தருமங் குசபாசம்
 தாங்குதல் கண்டுந் தம்போ லெண்ணிச் சார்பவை தமைநகையாக்
 கொம்மைம லர்க்கைகள் கொட்டுவ தேய்ப்பக் கொட்டுக சப்பாணி
 குலைகெழு தடநிறை கலைசைந கர்க்கிறை கொட்டுக சப்பாணி.

மட்டுமிழ் கொன்றை மிலைச்சுபொ லஞ்சடை வள்ளலு நள்ளிருள்கூர்
 வண்டொர் குழலுமை யானுங் கைதொடும் வள்ளத் தறுசுவையும்
 தொட்டுவ ளாவி யனைந்தவர் மிசைமுடி தொட்டடி மட்டுமுறத்
 தூவிவி டெத்தணி வீதிபு குந்து தொடர்ந்து சிரூர்குழுமி
 டுட்டுநி றைத்திடு புழுதிக் குவைகளை யெற்றி யுழக்கியநீ
 இயைந்திடு மப்புழு தித்துகள் போம்படி யெண்ணிக் கைகளினைக்
 கொட்டுவ தெனவெழில் கொட்டிட வேர்முறை கொட்டுக சப்பாணி
 குலைகெழு தடநிறை கலைசைந கர்க்கிறை கொட்டுக சப்பாணி. (ச)

வேறு.

விரிதினா பொங்கியு லாவும் ளக்கர்ம ணிப்பாயன்
 மிசைவிட முந்தும் ராவணை யிற்றியில் புத்தேனும்
 மருமல ரம்புய மேவுமி ருக்கைம றைக்கோவும்
 மதமழை சிந்துவெ ளானையெ ருத்தனு மற்றோரும்
 அருடரு கென்றுப ராவிநி னைத்தது செப்பாமுன்
 அவரவர் சிந்தையி னூர்வன முற்றும ளித்தோகை
 கருதிடு செங்கழு நீரிறை கொட்டுக சப்பாணி
 கலைசைபு ரந்தருள் காரண கொட்டுக சப்பாணி. (ரு)

சப்பாணிப்பருவமுடிந்தது.

முத்தப்பருவம்.

அதிருந் தரங்க முரசறைய வளிபண் பாடத் துள்ளுவரால்
 அனைத்தும் வெடிபோய்த் தாவிமறிந் தாடிக் குதிக்கச் சங்கினங்கள்
 பிதிருந் தரளம் பரிசிலெனப் பேணிச் சொரியும் புனற்றடஞ்சூழ்
 பெருநீர்க் கலைசைச் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளா யல்குன் மணிப்பாம்பும்
 கதிரும் பசும்பொற் றனக்கோடுங் காயத் துடையே நீயணியும்
 கலனாம் பணிக்குங் கோட்டினுக்குங் கடுத்து வெருவே மணுகவந்து
 முதிருஞ் சிவப்பூர் செழுங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே
 முழுது முணர்ந்த பரபோக முதல்வா முத்தந் தருகவே. (க)

கொத்து நிரைத்த மலர்ச்சோலைக் குயில்கூடங் கலைசைச் செங்கழுநீ
 குழகா வம்மை யுனையீன்ற கோமான் றனக்குப் பணிநிலைக்க [ர்க்
 வைத்து நிரைத்த பலவண்ட வகுப்பும் வெள்ளிற் கனியெனநீ
 மதித்துக் கவளங் கொளக்கரத்தால் வளையே லெந்தாய் தளவமலர்

ஒத்து நிரைத்த நகையாடி யுன்னோ ரெரிமை பாராட்டும்
ஒகை மடவா ரெனயாமு மூலவா விற்பக் கடன்மூழ்க
முத்து நிரைத்த கனிவாயான் முத்தந் தருக முத்தமே
முழுது முணர்ந்த பரபோக முதல்வா முத்தந் தருகவே.

(உ)

வேறு.

துளிதூங்கு தேந்தொடை மிலேச்சிய கருங்கூந்தல்
சுவன்மிசைப் புரள நின்ற
தொடித்தோள் பெயர்த்தர மடந்தையர்க ளிருபுறந்
தூமணிக் கவரி வீசத்
தெளிதூங்கு நவமணி குயிற்றியணி வாலுளைச்
சிங்கஞ் சமந்த தவிசில்
செங்கோ னடாத்துமிறை வைப்புமுத லெங்கணுஞ்
செல்லப் பரந்து விரியும்
அளிதூங்கு மெமதுளப் பங்கயங் குவியவது
வல்காமை நிற்கு மளவும்
அவிரொளி பெருதவெம் முகமதியு மாலிப்ப
வமிழ்தம் பொழிந்தா லெனக்
களிதூங்கு நகைநிலவு சிறிதே யரும்புநின்
கனிவாயின் முத்த மருளே
கலைசைநகர் வந்தசெங் கமூரீர் மதக்களிறு
கனிவாயின் முத்த மருளே.

(ங)

தினாபூத் தொடுங்குவ தெனப்படி யளிக்குலஞ்
சிறைபுடை பெயர்த்தொ டுக்கித்
தீஞ்சுவை மடுத்துண்டு களிதரப் பூங்கவு
டிற்றதூற் றிருந்து வட்டும்
விரைபூத்த கடமுங் கொலைத்தொழில் பழுத்தொழுகும்
வெய்யகூர்ங் கோடு மெங்கள்
மென்மலர் முகத்திற் பெறுங்கறையு மூறும்
விளைத்திடின விளைக்க வெங்கண்
மனாபூத்த கண்ணிமைக் குள்ளெழுது மையும்
வயங்கு மூக்கணியு மையன்
வதனத் திருங்கறையு மூறுஞ் செயாவன்பு
வாய்ப்பப் பவக்க டற்கோர்

கரைபூத்த செம்மொழிப் பழமறை முளைத்தநின்
 கனிவாயின் முத்த மருளே
 கலைசைநகர் வந்தசெங் கழுநீர் மதக்களிறு
 கனிவாயின் முத்த மருளே.

(சு)

வேறு.

மறைநெறி யொழுநுநர் தங்களை யாள மதித்தம றைப்பொருளே
 வளிவெளி சலநில மங்கி யெலாமுரு வத்துநி றுத்தவனே
 நிறைவளை மகளிர் நலம்படர் வோர்த நினைப்பிலொ ளித்தவனே
 நிருமல வறிவினர் சிந்தை நிலாவிய நிர்க்குண வற்புதமே
 அறைகட லுலகொடு பங்கயன் மாலை யளித்துவ ளர்த்தவனே
 அவரவர் பெறவுறு பந்தமும் வீடு மமைத்தவ றக்கடலே
 முறைவளர் கலைசைகொள் செங்கழு நீரிறை முத்தம ளித்தருளே
 முனிவர்க ளமரர்கள் வந்தடி தாழ்பவ முத்தம ளித்தருளே.

(ரு)

முத்தப்பருவமுடிந்தது.

வருகைப்பருவம்.

சுத்தவொளி யாகியறி வாகிமல மாயைத்
 தொடக்கிற் படாத நிறைவாய்த்
 தொல்லுலக மெங்கணுங் கரைபுரண் டலைமோது
 சுகாதீத வாரியி லெமை
 வைத்தருள வெம்போ லெடுத்தநின் றிருமேனி
 மழமையைக் கண்டி னமென
 மதித்தளவ ளாவிவிளை யாடக் குறித்தோடி
 வருமிள மகார்கள் குழுமி
 மொய்த்தவழி நீதவழந் தெதிர்வரவு காண்டலு
 முழுக்களிறி தென்ன வெருவி
 மொய்யொளிக் கண்களைக் கையாற் புதைத்தலறி
 முன்விரைந் தோட முளரிக்
 கைத்தலத் தங்குசம் பாசந் தரித்தசெங்
 கழுநீர்ப் பிரான்வ ருகவே
 கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
 கலைசைநா யகன்வ ருகவே.

(க)

அலங்கொளி ததும்பிக் கொழுந்துவிடு நித்தில
 மலைத்துக் கொழிக்கு மலையால்
 ஆற்றல்புரி தன்கரை கரைத்துத் தமக்குறுதி
 யாக்குநர்த மூக்க மாய்க்கும்
 விலங்கனைய புல்லியர் பொருஉம்புனற் பூந்தடம்
 விலங்கா மலங்கு மீன்போல்
 விழையுநின் முன்புறங் காண்டோறு மூற்றிய
 விலாழிக் கடாங்கொள் களபக்
 குலங்களெதிர் கொண்டோகை கூர்ந்திடப் பின்புறக்
 கோமளங் காணுந் தொறும்
 குழமைச் சிறுருங் குழீஇத்தொடர்ந் துன்போற்
 குலாவிவர வெம்மு ளத்துக்
 கலங்குமரு ளீர்ந்திட் டிலங்குமருள் காட்டுசெங்
 கமூரீர்ப் பிரான்வ ருகவே
 கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
 கலைசைநா யகன்வ ருகவே.

(உ)

மண்டலத் துண்டுடுத் திளநகை மடந்தையர்
 வடந்தழுவ கொங்கை தோயும்
 மருளன்றி யருளிலாப் பூரியரு மாரியரும்
 வாக்குமன மெட்டா தநீ
 கொண்டநற் றிருமேனி யுண்மையைத் தத்தங்
 குறிப்பினுக் கேற்ப மொழியும்
 கொள்கைபோற் சேயிடையி னின்வரவு கண்டிசிலர்
 கூடும்பொ துக்காட் சியால்
 வெண்டரள நீள்கோட்டு வாவென்று ளங்கொள்ள
 வேறுசில ருற்று நோக்கி
 வேழமன் றீங்கிது தவழ்ந்துவிளை யாடுநம்
 விநாயகன் கோல மென்னக்
 கண்டனர் மொழிந்துளத் தள்மூற வெங்கள்செங்
 கமூரீர்ப் பிரான்வ ருகவே
 கண்கதுவு மெழில்கொண்டு விண்கதுவு மாளிகைக்
 கலைசைநா யகன்வ ருகவே.

(ஈ)

வேறு.

இருகை யூன்றித் தவழ்ந்துமழ வேற்றின் வருந்தோ ருங்காங்கே[வும்
 எறுழ்வன் புழைக்கை நெட்டுயிர்ப்பா னிருமா நிலத்தைக் குழிப்பது

பெருகுங் கடைக்கால் செயஞ்செவிவான் பிளப்ப தேய்ப்பப் பல்கா
 பெயர்ந்து மடங்கி யசைந்தாடும் பீடுந் தத்தம் பொறிதமக்கு [லும்
 மருவும் புலனை யவற்றிடமா மண்ணை யகழ்ந்தும் வெளிப்பரப்பை
 வளைத்துங் கவவிக் கொடுத்துதவும் வண்மை காட்ட வசைந்தசைந்
 முருகுவிரியுந் தொடைப்புயத்து முதல்வா வருக வருகவே [து
 மூரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர் முனியே வருக வருகவே. (ச)

உருகு மடியா ரள்ளுற வுள்ளே யூறுந் தேன்வருக [போய்த்
 உண்ணத் தெவிட்டாச் சிவானந்த வொளியே வருக புலன்வழி
 திருகு முளத்தார் நினைவினுக்குச் சேயாய் வருக வெமையாண்ட
 செல்வா வருக வுமையீன்ற சிறுவா வருக விணைவிழியால்
 பருகு மமுதே வருகவுயிர்ப் பைங்கூழ் தழைக்கக் கருணைமழை
 பரப்பு முகிலே வருகநறும் பாகே வருக வரைகிழித்த
 முருக வேட்கு முன்னுதித்த முதல்வா வருக வருகவே
 மூரிக் கலைசைச் செங்கழுநீர் முனியே வருக வருகவே. (ரு)

வருகைப்பருவமுடிந்தது.

அம்புலிப்பருவம்.

தண்டரள மேந்தித் தயங்குநீள் கோட்டைத்
 தழீஇச்சித் திரம்பெற் றவான்
 தனியுவாத் தரவந்து மல்குநா கத்தார்க
 டண்டாது சூழ்ந்து மகிழ்வு
 கொண்டிட விலங்குதொட் டிக்கலையி னளியமிழ்து
 கொட்டியெமை யானு முக்கண்
 குழகன் படைத்தபெரு வையஞ் சுமந்தாற்று
 கொள்கையி னுருக்கொண் டெதிர்
 கண்டவர் வியப்புறும் படியருண மணியுருக்
 கவினாரு மொளிலீ சிடும்
 காட்சியா னின்னையிவ னொத்துளா னீயுமிக்
 கடவுளை நிகர்த்து ளாய்காண்
 அண்டரும் பழமறையு மோலமிட நின்றவனொ
 டம்புலீ யாட வாவே
 அருட்குண நிரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே. (சு)

ஒளிவந்த நீயுடற் கூறுபடு வெம்பாந்த
 ளொன்றனுக் கஞ்சி யஞ்சி
 உழிதந்து திரிவையிவ னண்டபகி ரண்டமு
 மொருங்கஞ்ச வெய்து யிர்க்கும்
 துளிவந்த காரிபடு துளைவெள் ளெயிற்றுவாய்த்
 துத்திப் படக்கோ ளராத்
 தொகையெலா மெய்யினுங் கையினுங் கலனெனச்
 சூழ்ந்துகொண் டான்வெண் மைகூர்ந்
 துளிவந்து தேயுங் களங்கவுரு வுடையைநீ
 யிவன்செம்மை வாய்ந்து தேயா
 தென்றுமக ளங்கவுரு வுடையனா கலினிவனை
 யெவ்வாறு மொப்பா யலை
 அளிவந்து நின்னையு மழைத்தனன் காண்விரைந்
 தம்புலீ யாட வாவே
 அருட்குண நிரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிஞ்
 டம்புலீ யாட வாவே.

(உ)

கரும்பினை நெருக்கிநெரி செய்ததன் றேறலைக்
 காற்றுகெட் டாலே யேய்க்கும்
 கயமுகன் கையகப் பட்டுநல நீங்குகூர்
 களைகனாய்த் தோன்றி யவனைத்
 தரும்புபட வென்றழித் தவ்வமர ரோடுநின்
 றுயருந் தவிர்த்த ளித்த
 சூழ்கருணை நீயறிவை யன்றியும் யாருந்
 தொடங்குதொழி லினிது முற்ற
 இரும்புவியி லாறுதீர்த் தருள்பவனு மிவனலா
 வில்லையிவ னிசையை யின்னும்
 இயம்பிடி னுலப்புரு தீங்குநீ வரினுன்பி
 னெய்திடும் பாம்பு மணியும்
 அரும்பணிக ளொடுவைத்து மீண்டுதொட ராதுசெயு
 மம்புலீ யாட வாவே
 அருட்குண நிரம்புசெங் கழுநீர் மதக்களிஞ்
 டம்புலீ யாட வாவே.

(ஈ)

தெருளாத தக்கனார் வேள்வியை யழித்தும்பர்
 சென்னியை யுருட்டி நினையும்

தேய்த்தசய வீரனு மிவன்றம்பி யென்பதுந்
 திருமார்ப நவம திப்ப
 உருளாழி கைக்கொண்டு மற்றவ னிரந்தாங்
 குஞற்றும்விக டக்கூத் தினுக்
 குள்ளம் பெருங்கருணை பூத்தபின் னுங்கதனை
 யுதவினா னிவனென் பதும்
 வெருளாது சீறிய வரக்கனைப் பந்தாடி
 விட்டதுங் கேட்டி லாய்போல்
 வேண்டிநா மேவலி னழைத்திடவு மதியாது
 விண்ணாறு சேறி கண்டாய்
 அருளா திவன்கடியில் வேறுபுக லேதுனக்
 கம்புலீ யாட வாவே
 அருட்குண நிரம்புசெங் கமூரீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே.

(ச)

வையகம் போற்றுமெம் மானிவனை நீயவ
 மதித்துவெஞ் சாப மெய்தி
 வசையிடைப் பட்டனைமு னின்றமவ மதிசெய்து
 வாராம லொழியி னங்கண்
 எய்தியொரு தண்டமும் புரியவேண் டாதிவ
 னிருந்தாங் கிருந்து நீள்கை
 எடுத்துவிண் ணுறநிமிர்த் தொருதுருவ னூர்பிணித்
 திடுஞ்சுத் திரத்தி னின்றும்
 ஒய்யென வறுத்துனைப் பற்றிப் படுப்பனிவ
 னுடல்பூண்ட பாப்பி னத்துள்
 ஒன்றறியி னண்ணாந்து தாவியுனை யுண்டுபின்
 னுமிழாது விடினும் விடுமால்
 ஐயமில்ல யாகலான் மற்றிவன் வெகுளுமுன
 மம்புலீ யாட வாவே
 அருட்குண நிரம்புசெங் கமூரீர் மதக்களிறொ
 டம்புலீ யாட வாவே.

(ரு)

அம்புலிப்பருவமுடிந்தது.

சிற்றிற்பருவம்.

கூன்பாய் வடிவச் சிலைதுதலுங் குவவுத் தனமும் வாய்த்தமலைக்
 குமாரி யுளமும் விழியுமகிழ் கூரக் குறும்பு வினையாடி
 வான்பாய் கருணை பூத்திங்கும் வந்தா யெந்தாய் சிறுவீடு
 வகுக்குந் தொடக்கத் துணைப்போற்ற மறந்தேஞ் சிறியே மதனானீ
 தான்பாய் வெகுளி மீக்கொண்டுன் றன்மை காட்ட லடாதுனக்கித்
 தாழ்வு தீரச் சிறுசோறு தருவே முன்னர் வாவிதோறும்
 தேன்பாய் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளுறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

விருந்து விளிப்போ மெனக்கருதும் வேலை யடிகே ளிவணீயே
 விரும்பி வந்தா யெனமகிழ்ச்சி மீக்கூர் தவினாற் செவ்வாயின்
 முருந்து தோன்ற முறுவலித்தே மல்லா லொருநின் கரிமுகம்போன்
 முகமும் பூதப் பெருவயிறு முடங்குங் குறட்டா ணருநடையும்
 இருந்த வாறு நோக்கிநகைத் திட்டே மல்லே மிடந்தோறும்
 இருக்கு முழக்குந் தேவாரத் திசையுந் துவன்றி யோங்கவளம்
 திருந்துங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளுறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

தவளம் பழுத்த கூனலினஞ் சசினே ருனது கோட்டிடுவோடு
 தடந்தாழ் புழைக்கைக் கெதிராகத் தனத்தோ டுரோமா வலிதாங்கும்
 பவளம் பழுத்த சேயிதழார் பயிலு மனைக ளன்றியொன்றும்
 பற்றாச் சிறியேஞ் சிறுவீடுன் பதத்துக் கிலக்கோ பசுபோதக்
 கவளந் தெவிட்டு மதகளிறே கண்ணின் மணியே நான்மறையும்
 கதறித் திரிந்துங் கண்டறியாக் கதியே துறைக டொறுந்தரளம்
 திவனாங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளுறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

நென்னற் பொழுது விருந்தாக நின்னை விளிப்பேங் கடக்கலுழி
 நீத்தஞ் சிற்றி லழிக்குமெனு நினைவால் விடுத்தே நான்மறையும்
 உன்னற் கரிய பரம்பொருளே யுண்மை யி துவா மவமதியால்
 உன்னை யழையா திருந்தேமென் றுள்ளங் கறுவிச் சிறியேமை
 இன்னற் பசிப்பக் குறும்புபல வியற்றா நின்றாய் நின்பெருமைக்
 கேலா தடிகேள் பெருங்கருணைக் கெல்லா யெனீயேங் தவப்பேறே
 நென்னற் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளுறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.

பெருத்த வயிற்று தயங்கமெல்லப் பெயர்ந்து நடந்து குடங்கைமிசைப்
 பெரும்பண் ணியமு மேந்தியேம்பாற் பேணி வருநின் வரவினைக்
 டருத்தி யொடுநீ யுண்டபரி கலசே டத்தை யடியேங்கட் [கண்
 களிக்க வருவா யென்றுவகை யரும்பி வழிபார்த் திருந்தேமை
 வருத்த லழகோ விக்கினஞ்செய் மன்னெனனும்பேர் பேதையரேம்
 மாட்டுத் தெரிப்ப தொருபுகழோ மடவா ரூடன் மவுணரென்றும்
 திருத்துங் கலைசைச் செங்கழுநீர்ச் சிறுவா சிற்றில் சிதையேலே
 தெள்ளித் தெளிந்தோர்க் கள்ளுறுஞ் செல்வா சிற்றில் சிதையேலே.
 சிற்றிற்பருவ முடிந்தது.

சிறுபறைப்பருவம்.

குறுகுறுந் டந்தெய்தி யெம்பிரான் றிருமேனி
 குழையமே லேறி வேணிக்
 கொத்தினைக் கோட்டினிற் கோத்தலைத் துதறிவான்
 குளிர்புனல் புழைக்கை யெற்றிப்
 பொறியரவு தலைமலை வெள்ளென்பு கைம்மாப்
 புலிச்சரும முதல ணியெலாம்
 பொள்ளென வெடுத்தெடுத்த தங்கைய னலிற்பெய்து
 போக்கியிள மதியை வன்றி
 ஏறுமுலவை யொன்றப் பொருத்தித் திருக்கைமா
 னிடைவைத்து முற்று மதிசெய்
 திருவிசும் புய்த்துவான் றருத்தரும் பேரணிகொ
 டெங்கணு மலங்க ரித்துச்
 சிறுமையில யினியென வசைக்குங் கரங்கொண்டு
 சிறுபறை முழக்கி யருளே
 தென்கோ விருந்தநக ருற்பலவி நாயகன்
 சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

இருக்கோல மிட்டின்னு மறியாத நின்ற
 ளிறைஞ்சாது தபுமாந் தருக்
 கிறுதியிற் கட்கடை நெருப்புகச் சீறிவரு
 மியமன் றருக்கோ தையும்
 உருக்கோல மேவச் சிரக்கவச மாகமை
 யுண்டவிழி வாளி புருவம்
 ஒருதனுவெ னக்கொண்ட சேனைக ணினாத்தம
 ருழக்குமதன் வெற்றி முரசும்

கருக்கோடி கோடியுற் றுழல்புறச் சமயக்
கருத்தினர் குறைக்கு மொலியும்
காதுறா வண்ணமமிழ் தஞ்சொரிவ தேய்ப்பக்
கறங்கவடி யார்க ளுள்ளத்
திருக்கோயின் மேவிவிளை யாடுமிள மதகளிறு
சிறுபறை முழக்கி யருளே
தென்கோ விருந்தநக ருற்பலவி நாயகன்
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

வேறு.

சுழக்குப் படுசில பேய்கண் மடிந்தவர் சரிகுடர் வலதாங்கித்
தடவுத் தோற்பல கைத்தொகை யாவுந் தளைதரு தெப்பமெனப்
பழக்கித் திளையெறி குருதிச் செக்கர்ப் பரவைப் பூம்புனலுள்
படர்ந்து நெடுந்தசை மூளைவ மூம்புகள் பற்றிவ ருந்தயர
உழக்கிக் கடல்படு படைகள னைத்து முடைந்துபி திரந்தலற
ஒன்னலர் சென்னி யுருட்டிக் கயமுக னுரமிரு பிளவுசெய்து
முழக்குற் றிடுவிறன் மாமுர சாள முழக்குக சிறுபறையே
முற்படு கலைசையி லுற்பல வேழ முழக்குக சிறுபறையே. (ஈ)

குடங்கைகு வித்திமை யோர்தொழ நின்று குனிக்குந் தாதையிடம்
குறுகியு ரத்தொளிர் பன்றிக் கோடுங் குளிர்சடை யிளமதியும்
உடங்குப றித்துக் குணிலிற் கைக்கொண் டியர்துடி கொட்டியவன்
உரித்தணி யும்பற் கோடுபி டங்கிமு னந்தியி யத்தையெழீஇ
வடங்கிளர் கொங்கைத் தூர்க்கைமி தித்திவர் மயிடத் துலவைபறீஇ
மாலவ னின்னிய மோதியெ வர்க்கு மகிழ்ச்சி தரக்களியான்
முடங்கலு ருதெதி ராட்டயர் களிறு முழக்குக சிறுபறையே
முற்படு கலைசையி லுற்பல வேழ முழக்குக சிறுபறையே. (ஊ)

வேறு.

மலைவற முப்பொரு ளியல்புதெ ளித்தரு ளொருமுதலே
மலையென முற்படு வினைகள றச்செயு மெமதுயிரே
அலையும னத்தையு நிலையினி றுத்திடு மருளுருவே
அமிழ்தினி னித்துட விடனுமு கிழ்த்தொளிர் சிவவிளவே
உலைவறு கற்பக மெனவருள் கொட்டிய மழகளிறே
உலகம னைத்துநி னுடலில டக்கிய நிறைபொருளே
கலைசையி னுற்பல விறைவமு ழக்குக சிறுபறையே
கடலொலி பிற்பட வினிதுமு ழக்குக சிறுபறையே. (஋)

சிறுபறைப்பருவமுடிந்தது.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

செக்கர்க் குருஉமணிச் சுடிகைப் பொறிப்படச்
சேடன்சு மந்தாற் றிடம்
திண்புடவி முழுதுங் கிளைத்தறுத் தப்புறஞ்
சென்றுதன் பகைவாழ் விடம்
ஒக்கப் பெருந்துகள் படுத்திமோட் டாமையோ
டுடையநிண முண்டு பல்லின்
ஒண்குடரி னுதிகவ்வி யீர்த்தூரீஇச் சிவபிரா
ணுகளபத மன்று தேடப்
புக்குற்ற கேழல்பல் லாழிக ளிடந்தெய்த்த
புலமெலா மொருக ணத்தில்
போந்துகீ ழண்டச் சுவர்த்தலை துளைத்துப்
புறங்கோத்த நீர்சு வற்றித்
திக்கெட்டு முட்டியுல வாகுப் பரிப்பாக
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(க)

நிறந்துளை கொடும்படை திறந்தபுண் வழிதோறு
நெருப்பெனக் குருதி பாய
நெடுங்கிரி யெனப்புரண் டார்த்துக் கடைக்கரியி
னினாயெலா மெங்கு மின்னுப்
புறந்தர விடித்தெழுங் கார்முகிற் கூட்டம்
பொரக்கிடந் தலற மள்ளர்
பொன்முடி கரங்கால் வழும்புகுடர் சோரிப்
புனன்மேன் மிதப்ப முற்றும்
பறந்தலைப் புக்குநரி கொடிகமுகு வெம்பேய்
பருந்தொடு விருந்து செய்யப்
பகைத்தகுவர் சேனைக் கடற்கிடைத் தோணியிற்
பாயுங் கொடிஞ்சி கிடுகால்
சிறந்ததிண் டேர்பல வருட்டும் பகட்டண்ணல்
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(உ)

விண்ணத் தியங்கும் பசும்புரவி யேழ்பூண்ட
வில்லுமிழ் கொடிஞ்சி யந்தேர்

வீற்றிருந் தூருஞ் சுடர்ப்பரிதி வானவன்
 வியந்துனைக் காணுந் தொறும்
 பண்ணப் பணைத்தநந் தேரினும் விசைத்தேரு
 பாழிமான் றேரு மிருளைப்
 பருகிக்க திர்க்கற்றை காலுநம் மொளியின்மேம்
 பட்டபே ரொளியும் வாய்ப்பத்
 தண்ணற்க ருங்கட லுடுக்கைத் தலத்துச்
 சரிக்குமொரு பரிதிப் பிரான்
 தானாகு மென்றுள்ள மருளின் றிருமேனி
 தண்பவள வொளிலீ சிடத்
 திண்ணப் பொலஞ்சகட் டவிர்மணிக் கூவிரச்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(ஈ)

அலைக்குமயில் வேல்விழிக் கன்னிமைப் பருவத்
 தணங்கினர் முலைக்கு நிகராம்
 அம்பொற் பொருப்பினைக் கோட்டினாற் கன்னிமை
 யழிந்தபரு வத்து மடவார்
 முலைக்குநி கராகச் செய்யம்பிரம சாரியே
 மூதண்ட மூன்று மந்த
 மூரிப் பொலஞ்சிகரி பேர்த்தெடுத் தங்கையான்
 முனியென்ன வாங்கி முற்றும்
 தொலைக்குமடன் முப்புரிசை வென்றநாட் சிவபிரான்
 றுண்ணென் றுகைத்த திண்டேர்த்
 தொன்னிலை யழித்தக் கிரிக்குவான் பூதரச்
 சொற்பெயரை நிலைபெ றுத்தும்
 சிலைக்குநிக ரொற்றையங் கோட்டுத் தனிக்களிறு
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(சு)

பெருங்கருணை சூற்கொண் டிருந்தசிவ காமிப்
 பிராட்டியார் சிதம்ப ரேசப்
 பெருமா னெனப்படுங் கீர்த்தியிரு முதுகுரவர்
 பேணியுனை யேக காலத்
 தொருங்குமார் பத்துற வெடுத்தனைத் தொண்முத்த
 முண்டுச்சி மோந்து கொள்ள
 உன்னுதோ றிருவர்களு மொற்றித்த வடிவுகொண்
 டெறையன் பெற்று மகிழ்

வருங்கரட மாமதச் சிந்துரக் களபமே
 மதிமுடிச் சடில மோலி
 மாசணப் பேரணியி னேங்கைக்கு றுத்தாண்
 மதிவகிர்ந் தனைய வெற்றைச்
 சிருங்கனே சச்சிதா னந்தபர போகமே
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(ரு)

வெண்டின முழக்கமுதை விண்டலர் பசந்துழாய்
 மாலையம் படலை மார்பின்
 மாயோன் கிடக்கையை யுடுக்கையென் றுண்டமட
 மங்கைக்கு மகுட மான
 தொண்டைமண் டலம்வாழ மகுடம்ப தித்தபொற்
 சுடர்மணி நிகர்த்த தொல்சீர்த்
 தொட்டிக்க லைப்பதி தழைக்கவப் பதிமருவு
 தூயசிவ பத்தர் வாழக்
 கண்டிகையும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத் தும்பொலிவு
 கரட்டவை திகமார்க் கமும்
 கரிசற்ற சைவமும் வளர்ந்தோங்க வாங்குங்
 கடற்புவி மகிழ்ச்சி தூங்கத்
 திண்டிமந் தாக்குங் குறட்கணஞ் சூழநீ
 சிறுதே ருருட்டி யருளே
 சிற்பரன் றென்கலைசை யுற்பலவி நாயகன்
 சிறுதே ருருட்டி யருளே.

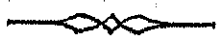
(சு)

சிறுதேர்ப்பருவமுடிந்தது.

ஆ பருவம் பத்துக்குச் செய்புள் (ரு௩.)

கலைசைப்பிள்ளைத்தமிழ் முடிந்தது.

மேய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

ஆசிரியர் கருத்து.

மனம்வாக்கி லெட்டாத சிற்சத்தி யாயிடினு
மன்பதைக ஞய்ய வேண்டி
மலையரையன் முதலோ ரிடத்தவ தரித்தொரு
மடப்பிள்ளை யாய்வ ருதலால்

இனநாட்டி வாழ்த்திடுவர் பெரியோர்கள் வாழ்த்தற்
கெடுத்தவித் தார கவிதாம்
எண்ணிடிற் பலவா மவற்றிற்கு முதலாக
வேன்றபெண் பிள்ளைக் கவி

முனிவோட்டு காப்புநற் கீராதால் சப்பாணி
முத்தம்வா ராணை மற்று
மொழியுமம் புலிப்பருவ மம்மாணை கீருசன்
முறையினை யிருப ருவமும்

நனிவாய்த்த வகவலின் விருத்தத்தி னாற்பாடி
நவிலுமுத் திங்கண் முதலா
நயந்தமூ வெழுதிங்க ளளவினிற் கேட்பிக்கு
நன்மைய தெனப் புகல்வோ.

அவையடக்கம்.

இளம்பருவ விளையாட்டை நோக்குழித் திருவுரு
விடத் தாசை மிகுதி யுண்டா
மென்பதால் வித்தார கவிக்கெலா முன்னுற
வியன்றபிள் னைக்க வியிதைக்

குளந்தையிற் சோமேசர் மார்பினைக் கொங்கையாற்
குழைவித்த வழுத வல்லி
கோமளப் பருவத்தி லருகொன்று தாதியர்சொல்
கூற்றெனப் புகழ்த லுற்றேன்

வளம்பெருகு மிமையவரு மேத்தொணுப் பெருமாட்டி
மகிமையென் புன்மொ ழிகளால்
வாழ்த்தரிய தாமெனினு மாங்கவள் கிரிக்கிறைவன்
மகளாகி யதுவு மல்லால்

உளங்கொடியர் வாழ்வலைச் சேரியினு மவதரித்
தொளிர்பாசி சங்கு பூட்டி
உண்மகிழ்ந் தருளுதலி னென்மொழிக் கும்பெரி
துவந்தருள் சுரக்கு மெனவே.

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

குளத்தூர்
அமுதாம்பிகை
பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள் வணக்கம்.

மணிகொண்ட கோடொரு மருங்குண்மை யாற்பெண்மை வடி
வென்று மஃதின் மையோர் - மருங்குண்மை யாலாண்மை வடிவெ
ன்று மீதுகீழ் மாறிய திருக்காட் சியால், அணிகொண்ட வுயர்திணைய
தென்றுமஃ நிணையென்றும் யார்க்குங் கிளக்க வரிதாம் - ஐங்கரச்
சிந்துரத் தின்கழற் செஞ்சரண மஞ்சலித் துத்து திப்பாம், பணிகொ
ண்ட துத்திப் படத்திற் கிளைத்தவிர் பருமணி விளக்கி னொருபாற்-
பாயிருட் படலஞ் செறிந்தொளிர்வ தென்னவப் பாம்பிணை கிடக்கு
மொருவன், தணிகொண்ட மல்லற் புயக்குவடு விம்மத் திளைக்குமக
ள் வாணி பிரியாத்-தென்குளந் தாபுரி யிருந்தவழு தாம்பிகை செழு
ந்தமிழ்க் கவித னையவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

சீர்கொண்ட கஞ்சக் கிழத்திதன் காந்தனைச் சிறைசெய்த வாற
றிந்தாற்-செயிர்த்துநந் திருமனைவி மகன்மருகி தமையெலாஞ் சிறை
செய்யு மென்ற றிந்தும், ஏர்கொண்ட மைத்துனக் கேண்மையா லர்
ச்சுனற் கிறுதிநாள் பயவா மையே - எண்ணிமுன் பரிதியைப் பரிதி
யாற் றடைசெய்த வேந்தற்பு ரான்பு ரக்க, பேர்கொண்ட மேனிலச்
சோபான மிசையேறு பேதைமார் முகனோக் கிரம் - பேரரசு கொ
ள்ளவரு மதிபோலு மிதுவெனப் பெரிதுமேக் குற்ற வர்கடங், கார்
கொண்ட பின்னற் கரும்பாந்தள் கண்டுளங் கவலாது களிகூர்ந் து
தண்-கலைமதியம் வைகுபொழில் சூழ்குளத் தூர்வருங் கடவுட் பிரா
ட்டி தனையே. (க)

சிவபெருமான்.

வேறு.

அளிசு ரந்தமரர் பசிகெ டும்படியி னமிழ்து தந்தகதிர் கொள்சு
டைக் காட்டிடை - அழல்வி டஞ்சொரியு மரவி னம்பசிய வறுகு
வெண்டலைகள் பல்குறச் சூட்டியும், அரிய யன்பரச வவரி டம்பை
தெறு மலர்செ முங்கமலம் வெல்கரத் தோட்டிடை - அணைவு றும்
பொருள்கள் கருக வெம்புசுட ரவிரு மங்கியினை வெய்தெனக் காட்
டியும், இளிவ ரும்பொன்மலை வளையு முன்பவுண ரொயிலொ ருங்கவி
ய வெள்ளுபொற் றோட்கிடை-இடுவ னங்களினி லுயிர்ம டிந்தவர்த
மிகழு மென்பிணையு மைதெனப் பூட்டியும், எழுத ருஞ்சொன்மறை
முடிவு மன்பர்தம திதய மும்பரவ நல்குமெய்த் தாட்டுணை - எமது
புன்றலையு முறந யந்துமரு ளியப ரம்பரனை யுள்ளுறச் சேர்த்துதும்,
தளிர்ந்து வன்றியிருள் படநி ழன்று குளிர் தழுவி வண்டுதுதை செய்
துணர்ப் பூத்திரள்-ததைவு கொண்டு நறு மணம னைந்துமகி தலம சும்
புபட வெள்ளமட் றேற்றெழு-தரவ ளர்ந்துமுகி லகடு டைந்தழகு தப
வு தைந்துதிசை யெல்லையைக் காத்திடு - தறுக ணெண்கரியை முடு
கு றுங்கருவி தகுமி தென்றெவரும் விள்ளமொய்த் தார்த்தவிர், ஒளி
யு மிழ்ந்துலவு பரிதி மண்டலமு முடுப மண்டலமு நில்லெனத் தா
ழ்த்திவிண்-ஊலகு சென்றுசுரர் தருவொ டும்பழகி யுறவு கொண்டு
மகிழ் பல்வளக் காக்களின் - உறைப சுங்கிலிகள் சுருதி சந்தையுட
னுரைசெய் கின்றதனை மல்குபுத் தேட்குலம்-ஒளியி ருந்துகவர் பதி
கு ளந்தைவரு முரைவி ளங்கமுத வல்லியைக் காக்கவே. (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

ஒற்றைச் சுதைத்தனுக் கோட்டியெங் கணுமின்னி யோவாது
மும்மாரிபெய் - தொண்பூ தலத்துலவு செங்கொண்டல் போலுமெ
ன் றுன்னியச் சுற்றியாமிதற், கெற்றைக்கு மூர்தியா யுற்றிடக் கடவ
மென் றிருண்மேக மருகுவந்தாங் - கிலகுகரு மூடிகத் தாதிப் பிரா
ன்சரண மேத்தெடுப் பாமெம்பிரான், கற்றைப் பிறைக்கொழுந்
தொளிர்சடி ல வட்டமேற் கணமணிப் படம்விரித்துக் - கண்வளரு
மகிநீர்மை தலையு வா ஞான்றுசெங் கதிர்க்கிர கணங்கடுக்கும், பெற்
றித் திறந்தெரிந் தானந்த வெள்ளப் பெருங்கடல் குடைந்தாடுறா
உம் - பெண்ணணங் கரசியைத் தென்குளத் தூரெம் பிரார்ட்டியைக்
காக்கவென்றே. (ங)

முருகக்கடவுள்.

மாங்குயி றுரந்துசுவை யூற்றெழ மிழற்றமொழி வானமீன்
மாதாறுவர் - மருமத் தெழுந்தபொன் வள்ளத்தி னமிழ்துண்டு மரு
விவாழ் தற்குரியதன், தேங்கமல வீட்டினைத் தனதெனக் கொண்டு
வாழ் திசைமுகனை வெய்துயிர்த்துச் - சிரநான்கு மோதப் புடைத்து
ப் பிணித்துவன் சிறையிட்ட தேவை நினைவாம், ஒங்கலொரு வில்லா
வளைத்தெயி னகைத்தனலை யூட்டியருள் சோமேசனார் - ஒருமூ விழி
க்கிடைந் தஞ்சிச் சரண்புகுந் தோலமிடு புண்டரீகம், பூங்குவளை
மாரணுக் கருள்செய்து முகமெனப் போர்கொண்ட வாள்விழியென
ப் - பொய்த்தநுண் ணிடையெனத் தாங்குங் குளந்தா புரிக்குளமு
தைக்காக்கவே. (ச)

பிரமதேவர்.

துவளக் குருமணி குயிற்றியொளிர் தபனியத் தனதுமனைவாயி
னிறுவந் - தண்ணிய விதழ்க்கத வடைத்துத் திறக்குந் தனித்தொழிலை
வண்டு முரலும், பவளச் சரோருகத் தன்னைதன் னோடுப் பவித்த
புல வற்கு மந்தப் - பண்ணவற் கெதிரான புலவற்கு மாகப் பணித்
தவிறை வன்புரக்க, கவளக் கடாங்கவிழ் கவுட்டுணை நெடுங்கைக்
களிற்றுப் பிடர்த்தலைவருங் - கண்ணா யிரங்கொண்ட விண்ணோடர்
கோமகன் கற்பகச் சோலை வீடபந், துவளக் குடங்கைத் தலத்தினி
ற் கோட்டித் துணைத்தமுலை மாதர் மலர்கொய் - தூமணித் தெற்றிக
ணெருங்கிய குளந்தைவரு சுந்தரப் பெண்ண முதையே. (ரு)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

அதிருந் தரங்கக் குண்டகழி யளறு படப்புக் குழக்கிமுழக் -
கசனிக் கிகலிக் கலித்துமதத் தடுக்க லெடுத்துத் தெறித்துவெகுண்,
டெதிருங் குழுஉக்கொள் படைகவல வீடறுங் கறைத்தாட் பருஉத்
தடக்கை - இறைக்குங் கடவெண் களிற்றியாளை யெருத்தத் திவ
ரும் புருசுதன், முதிருஞ் சுவைத்தெள் ளமிழ்தொழுகு முழுவெண்
ணிறத்து மதிக்குழவி - முருகு விரியுங் கடவுணதி முழுகித் தினைக்
குஞ் சடைப்பெருமான், கதிரும் விழிக ளிருள்சீப்பக் கங்குற் பொ
ழுதி னெருங்கிருந்துங் - கலவிக் குறிப்பிற் குளநாணுங் கமலா கரி
யைப் புரக்கவே. (சு)

இலக்குமி.

கடிப்போ தலர்த்திக் கருஞ்சரும்பர் களித்துத் துயில்கூர் கற்ப
கப்பூங் - கானம் பயிலுங் காமர்நகர்க் கவலை துரந்தின் னமிழ்தளித்

துப், படிப்பாற் பயிலு மக்ளிடத்துற் பவித்துப் புவன மூன்றனை யும் - பரிக்குந் திகிரிப் படைப்பாணிப் பகவன் மருமத் துறைமடந் தை, விடப்பாம் பிரவி வெம்மைமிசை மேவா வண்ணங் குடைக விப்ப - விரிக்குங் கதிர்ச்செம் பவளநிற வேணி யணையாப் புனிற்று மதி, முடிப்பா லரசு வீற்றிருக்கு முதல்வ னிடப்பா லிருந்துலக - முழுது முயிர்த்த குளந்தைநகர் மொய்பூங் குழலைப் புரக்கவே. (எ)

சரசுவதி.

வேறு.

அளிக்கா தரவுற்றுச் சுவைத்தகள் - அளித்தார் வனசத்துப் பொகுட்டயன், உளத்தா மரைச்சத் திளைத்தவன் - உரைப்பா லரு ள்பெற்றுத் தரித்தவன், களத்தால மடக்கிச் சுரர்க்கிடர் - களைத்தேய வொறுத்துக் கடைக்கணி, குளத்தூர் நயனத்தற் கிடத்தமர் - குளத் தூரமுதத்தைப் புரக்கவே. (அ)

காளி.

வேறு.

துளிக்கும் பசுந்தே னுவட்டெடுத்துச் சொரியுஞ் செழுந்தாம ரைப்பொகுட்டுத் - தோன்றற் பெருமான் முதற்கடவுட் டொகுதிப் பைங்கூழ் களைக்கருக்கிக், களிக்கு மகிடா சுரக்களையைக் களைந்து சிரமேற் பாசடையிற் - கமல மெனத்தாள் பதித்திவர்ந்த கன்னி யெனுந்தெய் வதங்காக்க, பளிக்கு மணிமா டங்கடொறும் பதிந்த தமது சாயலினைப் - பாரா வினமென் றிளஞ்சேய்கள் பரிந்து பரி ந்து வருகவென, விளிக்குங் குளந்தைத் திருநகரின் வெளிய மதிய ந் தவழுமுடி - விளங்குங் கதிர்ச்செம் பவளமலை மீது படர்பைங் கொடியினையே. (க)

சத்தமாதர்.

வேறு.

இலகொளி யுமிழ்தரு சிறையோ திமத்தவள் - எழிலுறுதவளவ ல் விடையூர் திறத்தவள் - எறுழ்வலி மயில்கட வினள்வே றிரிப்பவள் - இருசிறை யொருகலு ழினையேறி நிற்பவள், உலகதிர் தரவரு மரி யே றுகைப்பவள் - உமிழ்கட மழைபொழி யயிரா வதத்தவள் - உழி தரு குழிவிழி யுடல்பேய் நடத்துநள் - உவரெழு மகளிர்ந்த மொளி ர்தாள் பழிச்சுதும், அலகைகண்டமிடு மழலார் களத்தினில் - அம ரர்க டபுமுடல் கழிபா னிறக்கலன் - அரவொடு திணிவரை நிகர் தோ ளிடைப்பொலி - அணியென வணிதரு பெருமா னிடத்தமர், நிலவிரி நகையவ ளிருமு வகைப்படு - நெறிகளு நிறுவிய வொ

ருமா தவக்கொடி - நிலமிசை யுயரிய கமலாக ரத்துறை - நிருமலி
மலைமக டனையே புரக்கவே. (க௦)

முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்.

வேறு.

சிறகரளி மொய்த்திதழ் கொழுதுமது வைப்பசி சிதையமடுத்
துக் களித்தாடு தேமலர் - செருகுமள கக்கனமதர்நெடு விழிக்கடல்
சிறிது குடித்துக் கறுத்தார மேவிய - திணிமுலை மலைச்சொரி திதலை
நிதி யத்திரள் செழுவிய பொற்புக் கடற்பாய வாரெழில் - செறிதரு
மடித்திரை யிடையற லொழுக்கிய திறமைநிகர்த்தொத் தொழுக்
கா முரோமமுங், குறைவற வளித்தருள் குவலய மடக்கொடி கு
ளிற்கெட நச்சிக் கறைப்போர்வை யாலுடல் - கொழுவிய தென
த்திசை முழுவது மடக்கிய குமரி யிருட்டைப் படச்சாடு மாத
வர் - குலவுகிர ணச்சுவை யுணவினை யுணத்தனி குறுகிய பொற்சக்
கரச்சேவல் போலொளிர் - குருமணி குயிற்றிய புயமலை குழைக்
கெதிர் குயமுடி யைச்சற் றெடுத்தேறு பார்வையும், வெறிகமழு
முற்பல நறுமலர் மறைப்பினில் விழைத னலத்தைப் படித்தேக
நீள்செவி - வியனில மிறுத்தமை யெணிமற மிகுத்தவை வெருவி
விழச்செற் றுகைத்தோடி நீடிய - விரிமலர் தனக்கொரு மறைவிட
மெனப்படும் விதியெ னெனப்புக்கு விற்காதி னோடமர் - வினை
யிலி கரத்துழை சடைவன முறற்கெழ விரைவில் விளைத்துக்
குதித்தாடு பார்வையும், இறைமையு மளப்பறு மழகொளிர நிற்பவ
ளிமய மலைக்கட் கொடிப்போல மேவிய - இனியமட மைக்குயின்
மரகத மயிற்பெடை யிரையுமி ருக்குக் குளத்தூரி னாடியென் - னிரு
மைவினை முற்றற வெனையுமடி மைக்கொரு மெழிலமிழ் தச்சத்தி
வைப்பான காவலர் - எரிகதி ருருத்திரர் விறல்வசு மருத்துவ ரெ
னுமிவர் முப்பத்து முக்கோடி தேவரே. (க௧)

காப்புப்பருவ முடிந்தது.

செங்கீரைப்பருவம்.

பொருவரிய வண்டப் பரப்பைமுழு தானும் புராதனர் முகத்
து விழியாப் - போந்துலவு நங்கொழுநர் தம்மைத் தடுத்திடர் புரிந்த
கைக் கமல நமையும், பருவர லுறுத்துமென் றஞ்சிமென் குமுதமும்

பங்கயமு மொன்றை யொன்று - பாதுகாப் பத்துயிலு மென்றா ம
டந்தையர் பரிந்துகொண் டாடு சீர்த்தி, இருகைமல ரும்புவி பதித்
தொரு முழந்தா ளிருத்தியொரு தாண்மேனிமிர்த்-திந்த்ரதிரு விற்கி
டை தொடுத்தவெண் டரளநினை யேய்ப்பதுதல் வேர்பொடி-ப்பத்,
திருமுக நிமிர்த்தொரு குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரையாடி ய
ருளே - சிற்சபையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை
யாடி யருளே. (க)

பொங்கரி பரந்தசிறை வண்டினம் விருந்துணப் பூங்கமல நாண்
மு கையெலாம்-போதாக வெழுபரித் தேர்கடாய்க் கடன்முகடு பூப்
பவரு பரிதிப் பிரான், சங்கின முயிர்த்தவெண் டரளவட மணியுமித்
தாமரை முகிழ்த்து ணையும்யான்-றண்டாத மெல்லிதழ் முறுக்குடை
த் தல்லாது தணவலென் றருகு போந்து, வெங்கதிர்க் கற்றைகள்
பரப்பியுல வுதலேய்ப்ப மின்னும கரக்கு ழைகதிர்-வீங்கிள முலைத்த
லை யுமிழ்ந்துதண் புயமீது வினையாடி நிற்ப வதனத், திங்கண்மிசை
யாடக் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே-சிற்சபை
யி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே.()

கார்பூத்த மறுவுண்ட வெண்கதிர்க் கலைமதி கவின்றநின் கமல வ
தனங்-காண்டோறு மறுவற்ற மதியீ தெனாவுட் கவன்றுமுன் னிற்க
வஞ்சிப், பார்பூத்த தென்குளத் தூர்ப்பொங்கர் காவணம் பரியமதி
னூழை யூடு-பையென நுழைந்தொளித் தோடநிற் பணியவரு பங்
கயச் செல்வி முதலோர், ஏர்பூத்த வங்கையர விந்தமலர் கூம்பவவ
ரிணைவிழிக் குவளை யெல்லாம்-இரும்புனற் றேத்துளி பொடித்துமி
ழந் தலரவரு ளெனுமமிழ்த தாரை கான்று, சீர்பூத்த முகமதிய மா
டவமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே-சிற்சபையி னெற்றிவிழி
யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. (ங)

மணிதுற்ற தவிசெனப் பருமணிப் பருமம் வயங்குமடி மீதிருத்
தி-மதிக்கடவு டன்மனை யெனக்குலாய்த் தன்னமிழ்தம் வாக்குவ தெ
னத்தீம் பயம், பணிலத்தின் வாய்க்குமுத மூட்டி மற் றிதுமாசு பரியா
து சாலாதெனப் - பாரிழைத் தொருபொட்டு நுதன்மதிக் கிட்டுப் ப
சங்கழையின் மஞ்ஞை நின்றாங், கணிபெற்ற புயமே லணைத்திரு ம
தித்தேவ ரளவளாய்க் குழீஇய தேய்ப்ப - அழகிய முகத்துமுத் தாடி
யெழின் மேனைசீ ராட்டமகிழ் கூர்ந்து கொடியேம், திணிவைத்த
நெஞ்சங் கரைக்குமமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே - சிற்ச
பையி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே.

முக்கனி செறித்தநறு நீர்ப்பந்தர் முல்லைவெண் முகையனைய
மூர லறுகான் - மூசிய விளம்பொங்கர் தேசுறு மலர்ப்பொய்கை முத
லான வறம்பா வையும், தொக்கமறை யாகம விதிப்படி யியற்றுநாட்
டோலாத கருணை கூர்ந்து - துண்ணென வெழுந்தரு டிருச்சோம
நாதனார் தூமேனி குழைவித் தவை, இக்கரமு மிக்கரமு மித்தனமு
மித்தனமு மென்றுயிர்த் தோழியர் களாய் - ஏத்துமட மாதரார் தம்
மைத் தெளித்திடுவ தேய்ப்பமுக மதிய மசையத், திக்கெட்டு மே
த்துங் குளந்தையமு தாம்பிகை செங்கீரை யாடி யருளே, சிற்சபை
யி னெற்றிவிழி யற்புதனை யாட்டுமயில் செங்கீரை யாடி யருளே. ()

வேறு.

பொங்கெழி னின்முக மாடுதொ றுங்கமழ் போதரி நீள்விழிகள்
பொற்செவி யிற்பல காலுமெ திர்ந்து புகுந்து மறிந்துலவச்
செங்கதிர் நீள்குழை தம்மொடு தாமெதிர் சென்று மணிக்கலொடுஞ்
செயிரறு பொன்னி னரும்பு பிதிர்ந்து தெறித்திட மோதுதிறந்
தங்கிளை சார்ந்திடை யாவகை சாற்றமொய் தாம வயிற்படையாற்
றண்குரு தித்துளி வீழ்தர வீரர்க டம்மொடு தாமெதிரா
அங்கை கலந்தம ராடுத லாமென வாடுக செங்கீரை
அளந்தறி யாதகு ளந்தைநி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (கூ)

பல்லுயி ருங்களி கூர்கரு ணைக்கடல் பம்பிவ னைந்ததெனப் [டை
பாலொளி கான்ற நறும்புனல் சூழ்ந்து பரந்தொளிர் கம்பையி
வில்லுமிழ் மின்னுரு வச்சுடர் வேணிவிண் ணைனைவ டந்தழுவி
வீங்கிள வெம்முலை மார்புழ வங்கையின் மேதகு தோள்குழையப்
புல்லிய ணைப்பது போல்வயி ரங்கள் பொதிந்தவிர் தொட்டிலினும்
பொன்னணி பாவையொ டாடிய ணைத்துப் பொழுதுக ழித்தரு
அல்லிம லர்க்குழல் வல்லிப ராபரை யாடுக செங்கீரை [ளும்
அளந்தறி யாதகு ளந்தைநி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (எ)

குலத்தில் வளர்த்திடு மன்னையர் செந்துகில் கூர்மடி மீதிமயக்
குன்றி னரக்கலர் வாழ்க்கை யெனக்களி கொண்டு குலாவியவர்
கலைப்பொலி முகமதி யுங்குழன் முகிலுங் கண்டென வாய்க்குமுதங்
கதிர்த்த நகைத்தள வலர வரும்பக் கைக்கம லங்குவியா
முலைக்கம லச்செழு முகையொடு நட்பு முயங்கிட வாடலுறும்
மூரிவ ளத்துத ரத்திரு வாலெழின் மொய்த்து மிகத்தழைய
அலக்க ணறச்சுவை யாரமிழ் துண்பவ ளாடுக செங்கீரை
அளந்தறி யாதகு ளந்தைநி லாவமு தாடுக செங்கீரை. (அ)

வேறு.

வானமெ முங்கரு மேகவி னங்கள்வ றந்தி ரம்போய்வன்
 மால்வரை யெங்கணு மோடிட வென்றிமிர் வண்டு தும்போது
 நானமு யங்கிய வாசந றுங்குழ னந்தா வந்தீப
 நாவிலெ முந்தொளிர் தூமவொ முங்கென நன்றார் மென்சாயன்
 மேனிநி றந்தரு மேனைய ணங்குவி னைந்தார் வங்கூர
 மீறிவ ளர்ந்தழ கானகு ளந்தைவி ளங்கா நின்றூறு
 தேனிறை கொன்றையி னுனிட நின்றவள் செங்கோ செங்கீரை
 தேவர்தொ முங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (க)

கோலநெ டும்பனி மாலிம யம்பயில் கொம்பே செம்பாத
 கோகன தந்தொழு வாருள நின்றகொ முந்தே பைந்தேனே
 ஞாலம ளந்தவ னுமெ ரும்பெற னங்காய் வெங்கோப
 நாமவி டஞ்செறி காமரு கண்டர்த நண்பே தண்போதோ
 டேலம னைந்திருள் கூருந றுங்குழ லெந்தா யெம்பாசம்
 ஈறுப டும்படி ஞானம ணங்கம ழின்பே யன்பாளர்
 சீலமி குங்கம லாகரம் வந்தவள் செங்கோ செங்கீரை
 தேவர்தொ முங்கலி யாண செளந்தரி செங்கோ செங்கீரை. (க0)

செங்கீரைப்பருவ முடிந்தது.

தாலப்பருவம்.

மதுரங் கொழிக்குங் கொழுந்தேறன் மடுத்துச் சுரும்ப ரடைகி
 டக்கு - மலர்ப்பூந் தடத்தைக் காண்டலுஞ் செம் மணிகால் குடுமிப்
 பணியுலகம், இதுவு மரவந் தனக்கிடமா யிருக்குங் கொல்லா மென்ற
 முக்கா - நெய்தித் தன்கீழ்ப் படத்தாழ்த்து மியல்பை யறிந்தா லென
 க்கரைக்கட், பொதுளி யுறவு கொண்டநறும் பொதும்பர் நாக ருல
 கெனுமொப் - புமையாற் புலவோர் பதிதாழ்த்திப் பொற்றா துதிர்
 க்குந் திருக்குளந்தைப், பதியின் மகிழு நறியசுவைப் பாகே தாலோ
 தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தா
 லேலோ. (க)

இருள்கால் சீத்துச் சோதிவெயி லெறிக்குஞ் செக்கர் மணித்தொ
 கையின் - இழைக்கும் பசும்பொற் றலத்துயர்த்த விருங்கே தனந்
 தின் மிசையுயிர்கட், கருள்கால் கலைவெண் முழுமதிய மமரும் பரிசு
 தழனாப்பண்-அமைத்த தூணத் தருந்தவஞ்செய் யறவோர்கடுக்கு மே
 னிலத்துச், சுருள்கான் மலர்ப்பூங் கூந்தலிளந் தோகை யனையார்க்

கெதிர்தடிக்குஞ் - சுரமா மகளிர் விழித்தொழிற்குத் தோற்றுச் சம
ழக்குந் திருக்குளந்தைப், பருகா வமிழ்தே பெருங்கருணைப் பரை
யே தாலோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தா
லோ தாலேலோ. (உ)

மணங்கேழ் வனச மூற்றெடுத்து மதுவார் பொகுட்டுச் சுருச்சு
மந்து - வயிறு வருந்திக் கருவுயிர்க்க வயின்பார்த் துழலும் பெடை
ஞெண்டைக், கணங்கே ழயின்முட் டாட்படுத்துக் கவைத்தாளிடை
யற் றலையுதி - கருவண் டினங்கள் புடைசூழக் கலந்து முரலத் துவக்
குண்டு, சுணங்கேர் முலைப்பெண் ணணங்குநினைச் சுமந்து மகளிர்
தாலெடுப்பத் - துயலு மணித்தொட் டிலைக்காட்டுந் தொடுநீர் வா
வித் திருக்குளந்தைப், பணங்கே ழரவப் பேரல்குற் பரையே தா
லோ தாலேலோ - பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ
தாலேலோ. (ங)

கந்தங் கமழு நறுங்களபக் கலவை யனைந்த முலைக்குவடாங் - கர
டக் களிற்றின் மருப்பினிடைக் கவின்ற வுரோமப் புழைக்கரத்தால்,
நொந்தங் கலமந் திறுங்கொடிபோ னுணுகித் துவளுஞ் சிற்றிடையா
ர் - துவலுங் கிளவிக் கிடைந்தகுயி னுவலா தடங்கி யவ்விசையின்,
சந்தம் பலநா ளகம்பயிலத் தழுவிச் சிலநாள் வாய்விண்டு - சாற்றி
யொப்பு நோக்கியொவ்வாத் தவமுற் பின்பும் வாயடைக்கும், பைந்
தண் பொழில்சூழ் குளந்தைநகர்ப் பரையே தாலோ தாலேலோ -
பணில முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (ச)

சூரும்பர் னுளைக்க வுவட்டெடுத்துச் சொரியு மிரதச் செழுங்கரும்
பைச் - சுவைத்துக் கதலிக் குலைசாடித் தூங்குந் தெங்கம் பழஞ்சிதறி,
விரிந்த பசுநெட் டிலைக்கமுகின் மேவிக் ககனத் தருவையதன் - மீது
படர்பூங் கொடிவழிபோய் மிதித்துக் குனித்து விளையாடி, விரிந்த
கழையி னெடுங்கயிற்று வழிபோய் நடிக்கும் பொருநர்திற - மானக்
குரக்குக் குலங்குதிக்கும் வளஞ்சேர் பொதும்பர் சூழ்குளத்தூர்,பரி
ந்து தொழுவோர் மனத்துறும் பாகே தாலோ தாலேலோ - பணில
முயிர்த்த தரளநகைப் பாவாய் தாலோ தாலேலோ. (ரு)

வேறு.

சூலவித் தரளப் பவளக் குவைகள் சுருட்டிக் கரைபுரளுந்
துவலைத் திரைமைக் கடனின் மெழுமிரு சுடர்கண்மு னச்சுடர்தஞ்
சிலையிற் கவினக் குயிலு முருப்புன றீயைப் புடைபெருகச்
சிந்திப் பனிகூர் பொழுதிற் புனலிற் சேர்ந்தற மாற்றுநரை
உலறத்தெறுவெப்புடைவேனிற்பொழுதொள்ளெரிவாய்த்தவனோன்
புழப்பவரைப்பொரு நொச்சிமதிற்குல மோங்கு குளந்தையெனுந்

தலனிற் பொலிவு பெறப்பயி லுங்கொடி தாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (சு)

கொங்கு விரிந்த நறுங்க மலங்கள் கொழிக்கு மதுப்புனலாக்
குவிதர ஆழ்த்துதிர் தண்ணிய தாது குவிக்கு மெருக்குவையாப்
பங்கிரந்த வயற்கண் விளைந்து பழுத்தெழு நெற்குலைபோய்ப்
பசும்புர வித்திரள் பூட்டிய தேரிற் பரிதிக் கடவுள்புடைப்
பொங்கொளி வெண்க வரித்தொகை வீசுவ போல வொசிந்தசையும்
பொற்பு மிகுங்கம லாகரமேவிய பூரணி மெய்யடியார்
தங்கள் பணிக்கென வெம்மை யளித்தவ டாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (எ)

பவளக் கொடிபடர் வேலைமுகட்டிற் பாயொளி கான்றெழுசெம்
பரிதி நிகர்ப்பச் செம்மணிமாலை பரப்பிய மைக்குழன்மேற்
றிவளக் கதிர்விடு கொண்டை திருத்திச் செஞ்சுடர் வாண்மகரத்
திருவணி யக்கடன் மகர மெனத்தனி செருகிப் பகைஞ்ஞளந்
துவளச் சிலைபடு கணையென நுதலிற் சுட்டி தரித்தருகிற்
சுடர்பிர தாப மெனப்பொட் டெழுதித் துன்னிய கீர்த்தியெனத்
தவளப் பணிமுக் கிட்டொளிர் பாவாய் தாலோ தாலேலோ
தகரக் குழலா யமுதப் பிடியே தாலோ தாலேலோ. (அ)
வேறு.

பரந்த வெண்புணரி மீதோன் வேதா மாதேவர்
பணிந்து தொண்டுசெய வேலே சேலே போலாடுங்
கருங்க ணுந்துமளி யீவாய் பாவாய் தாவாது
கறங்கு வண்டளக மாணேதேனே யேனோர்தம்
புரங்க டந்தநகை வாயார் தூயார் சேயார்பாற்
புணர்ந்தி மும்பசிய தோகாய் நீகா வாய்காவென்
றிரங்கு மன்பரக வாழ்வே தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ. (க)
மலங்க டங்குமரு னூராய் தாலோ தாலேலோ
மலங்க டங்குமரு னூராய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
கலங்க லந்தவரை யேயாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
புலங்க டந்தபர நாடாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ
இலங்கு ளந்தைவரு தாளாய் தாலோ தாலேலோ. (க0)

தூலப்பருவ முடிந்தது.

சப்பாணிப்பருவம்.

உருப்பொலி மணிப்புன லுக்கைப் புவிக்கொடி யுரத்திற் குலா
வுமாக்கள் - உருத்தொன்றை யாற்றினெதிர் பத்தாற்று வோமெனு
முரைக்கிலக் கியமாகவொண், குருப்பொலி விரற்செறி செறித்துப்
பொலந்தொடிகள் கொழுவித் தனைப் பரிவினாற் - கொண்டாடு நின்
றிருத் தாதைகிளை யொன்றைக் குழைத்துப் பணித்தவிற்றவன், திரு
ப்பொலி கடுக்கைதழை தோட்குவடு பத்தையுஞ் செழுந்தழும் பாக்
குழைத்துத் - திறல்கொண்ட நறுமலர்க் காந்தளங் கைத்தலஞ் சேந்
தழுகெறிப்ப விமையோர், தருப்பொலி மலர்த்தொடைக் கூந்தலமு
தாம்பிகை சப்பாணி கொட்டியருளே, தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட
தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (க)

உள்ளொளி ததும்பிமேற் பொங்கிப் புறத்தினு முவட்டெடுத்
துப்பரந்தாங் - கொழுகொளிய வெண்ணீறு மெய்ம்முழுது மட்டித்
துயர்ந்தவடி யார்களுக்குமி, வெள்ளொளியி னுனுஞ்சி வத்துதி முழ
க்கானும் வேங்கைமக வுக்களித்த - விதிவச நினைந்தின்னும் வேண்
வொர்க் கருளாமை வேண்டுது மெனுங்கருத்தாற், நெள்ளுதீம் பாற்
கடல் வளைந்தெனச் சூழ்போந்து சேர்ந்தனர் நெருங்குபொதியிற் -
நெய்வத் திருக்கேள்வ ராட்டினுக் கேற்குந் திருத்தாள மென்னம
லரைத், தள்ளியெழில் பூத்தநின் செங்கைத் தலங்கொண்டொர்
சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத்
தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (உ)

ஐவகைச் சுத்தியு மமைத்துவான் கம்பைநதி யருகன்பு பூப்பம
லரால் - அஞ்சலி நிறைத்துமே னோக்கிமுக மதியினெதி ரல்கிய
தெனக்குவிந்து, மெய்வகைத் துவாதசாந் தத்தலத் தானந்த வெள்
ளப் பெருஞ்சோதியை - விரிமலர்த் தவிசாகி யேற்றுமுன் போலெ
ன்ன மீண்டுங் குவிந்திழிந்தாங், குய்வகைச் சிவலிங்க நாப்பணு வா
கித்தவ் வும்பனய னச்சுடரெதிர் - உறக்குவிந் தலர்விரைவு மானமு
த்திரைகொடுத் துலவாது பூசைமுற்றுஞ், சைவமுறை யாற்றுகைப்
பங்கயஞ் சேப்பவொரு சப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச்
சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (ங)

கடவுட் பொலம்பூமி காண்டற் கெழுந்தெனக் கடையுகப் பெ
ருவெள்ளநீர்க்-கடன்மிசை மிதந்திட்ட பூந்தராய் தழையவரு கௌ

ணியர்கள் குலமணிக்கு, முடவுப் பிறைக்கண்ணி மோலிப் பிரான்
சைவ முறைநெறிச் சோகாப்பவன் - மூடப் புறச்சமய முழுவது
ஞ் சோகாப்ப மூண்டசிலை யோடுபுல்லும், அடவிக் களிக்குந் தமிழ்
க்குரிசி னீறிட வமண்கைய ருண்ணீறிட - அருண்மடை திறந்தூற்று
திருமுலைப் பால்கறந் தமிழ்தஞா னங்குழைத்துத், தடவுப்பொன் வ
ள்ளத்து வைத்தூட்டு செங்கைகொடு சப்பாணி கொட்டியருளே -
தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத் தூரம்மை சப்பாணி கொட்
டியருளே. (ச)

தீங்கனிக் கிளவியால் யான்றவக் கோட்டிய செழுங்கழையு
முகமூரனீள் - சேயரிக் கண்ணான் மெலித்தவர விந்தமுந் தேங்கம
மு நறுமுல்லையும், பூங்குவளை மலருங் கதிர்த்தபொன் மேனியிற்
போரிட் டொழித்ததளிர்கள் - பொங்கியொளிர் மாழையும் பிண்
டியுஞ் சோகாந்து போதுவன வற்றையணையா, ஏங்குகட லுலகமு
த லெல்லாம் பணித்திடு மிருஞ்சமர்த் திண்மையுதவி - யிடையாத
வில்லென்று மம்பென்றும் வைத்ததென் னென்றுநீ யொன்றொ
டொன்றைத், தாங்கொளி ததும்பிடத் தாக்கியாங் கங்கைகொடு ச
ப்பாணி கொட்டியருளே - தண்டமிழ்ச் சுவைகண்ட தென்குளத்
தூரம்மை சப்பாணி கொட்டியருளே. (ரு)

வேறு.

தவப்பய னைத்தொழு வார்க்கருள் செய்ய தடக்கையி னேற்றுபொ
தடவுத் தொடியிற் செறியு மணிக்கட் டத்திப் பாய்ந்திடுநின் [லந்
சிவக்கு மரிக்க ணிதற்று நிழற்றுணை செவ்விய நவ்விமறிச்

சீர்செய னோக்கி மகிழ்ந்துற வாடச் சேர்க்குது மென்றுமனம்
உவப்ப வுவப்ப மறிந்து மறிந்து முறக்க வவிக்கவவி

உயிர்த்து வளர்த்தருள் கூர்திரு மேனை யுளங்குளி ரச்சுழலும்
குவைக்கவின் மொய்த்ததளிர்க்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி
குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங் குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (சு)

அரக்கெழில் கொண்டு கனிந்த செழுங்கனி யாகச் சேயொளியை

அள்ளியி றைக்கு முருக்கலர் போலழ காரத ரத்தினையும்

சுரக்கு நறுஞ்சுவை வானமிழ் தேந்து சுடர்த்திரு வள்ளமெனத்

தூயம ணித்தர ளத்தொடை பூண்டு துணைத்த தனத்தினையும்
பரக்கு நிறத்தளி ரென்று பசங்கதிர் பம்பிய மேனியையும்

பார்த்துத் துய்த்திட வாயு றுஞ்சிறு பச்சை யிளங்கிளிதன்
குருச்சிறை தைவரு மங்கையி னம்பிகை கொட்டுக சப்பாணி

குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (எ)

முழங்கு மிசைச்சிறை வண்டு விருந்துணு முண்டக நாண்மலர்கள்
 மூரிம ணித்தவி சாக வளர்ந்தருண் மூவிரு செவ்வுருவும்
 தழங்கு குளங்கரை யெய்தி யெடுத்தெழி றங்கிடு மோருருவாத்
 தழுவி முலைக்குவ டார வணைத்தெதிர் தாங்குத லாற்றகிலா
 தழுங்கி விடுத்தொழி கங்கையுள் வெள்கி யழுங்கி விளர்ப்பமுலை
 அமிழ்த மருத்தி வளர்த்தருள் கூர்ந்தரு மைச்செய லாற்றியநின்
 கொழுங்கவின்மொய்த்த செழுங்கையினம்பிகைகொட்டுகசப்பாணி
 குளந்தை வயங்க வயங்கு மிளங்குயில் கொட்டுக சப்பாணி. (அ)

வேறு.

மதுகர முலவிய துளப வுரத்தினன் மட்டாரும்
 மரைமலர் நிலவிய மறைமுனி பொற்றவி சிற்றேவர்
 முதுமணி முடிசுனி தரவர சிற்பொலி புத்தேளும்
 முதலிய வனைவரு முளரிநி கர்த்தக ரத்தால்விண்
 ணதிதரு புனலொடு தருமலர் நச்சியி ணைத்தாளின்
 நவையறு விதிமுறை சொரிதர மிக்ககு ளத்தூர்வாழ்
 இதமுறு பரசுக வடிவினள் கொட்டுக சப்பாணி
 இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (க)

அருள்பெறு மடியவர் விழியளி சுற்றும ணத்தேனே
 அவனியி னிடையற மெவையும்வ ளர்த்தசு வைப்பாகே
 திருமல ரமரர்கள் சொரிதரு பத்மப தத்தாயே
 தெளிமறை நெறியின ருளமொளிர் வித்தசு கப்பேறே
 முருகவிழ் மதுவழி நறுமலர் மொய்த்தகு ழற்கோதாய்
 முனிவார் மறையவ ரடியர்ப பழிச்சு கு ளத்தூரின்
 இருமையு முதவிடு மடமயில் கொட்டுக சப்பாணி
 இமகிரி தரவரு முமையவள் கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவ முடிந்தது.

முத்தப்பருவம்.

பகைத்த புரிசை மூன்றுமொரு பதத்தி னிறுத்துத் திருக்குளந்
 தைப் - பதியிற் கருணை பூத்தலர்ந்த பரமா னந்தப் பெருவாழ்வை,
 நிகர்ப்பச் சிறுவெண் மதிகிடந்த நெடுவா ணுதன்மேற் போந்துலவி -
 நெறிக்கும் புருவச் சிலைகோட்டி நெய்த்துப் பழுத்த கொலைவேல்

போல், வகுத்த மதர்க்கட் சரந்தொடுத்து மணிமே கலைஞு ழல்குலந்
தேர் - வாய்ப்ப வெளிக்கொண் டெமதுமும்மை மலச்சோ வழலப்
புன்மூரல், முகிழ்க்குந் தரளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்
தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (க)

வளைத்த கருப்புச் சிலையெடுத்து வனசக் கணையு மாங்கணையும் -
வாசங் கமழு நறுநீல மலர்ப்பூங் கணையு மசோகினிடைத், தளைத்த
நனைதாழ் கொடுங்கணையுந் தழுவிக் கொணர்ந்தென் னெடுந்தொடுத்
துச் - சகல புவனங் கரும்பணிக்குந் தண்ணங் குடையெங் குரிசி
லைக்கண், டிளைத்த வெரியாற் படப்பொருத திருவார் குளந்தைச்
சிவவாழ்வைச்-சிந்தைமருட்டிப் பணிப்பலெனத் திறல்கொண் டெ
ழுந்த தளவம்போன், முளைத்த முறுவற் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக
முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (உ)

பிதிரும் பொறிப்பொற் சிறைவிரித்துப் பெருந்தேன் மடுத்துத்
தாதளைந்து - பெடையோ டாடிக் களிபூத்துப் பிறழா வகையின்
னிசைபாடி, அதிரும் பலவண் டினமுழக்க வலரும் பொருட்டித்
தேங்கமல - வலர்க்குந் தனக்கும் பகைமையுற வமைத்துக் குளத்தூ
ரமர்ந்தருளிக் - கதிரும் பெருமா னுளக்கமலந் தணையு மலர்த்தி வய
மாக்கிக் - கலப்பா னெழுந்தா லெனவதனக் கலைவாண் மதியி னரு
ம்புநிலா, முதிரும் பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே -
முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (ங)

கொழுது வரிவண் டினமுரலாக் குளிர்பூந் தொடையன் முடி-
சாய்த்துக் - சும்பிட் டிறைஞ்சுங் கடவுளர்தங் குழாத்தைச் சிறிது
மதியாத, பழுது நிலவாத் திருக்குளந்தைப் பதிவா ழிறையோன்
விழிச்சுடரின் - பரிசு நோக்கி மணியிதழ்க்க பாடஞ் சிறிதே திறந்
துருவம், எழுதும் வினைஞர் தொழிற் கடங்கா வெழிலார் தனதொ
ள் ளொளிகாட்டி - எழுந்தச் சுடரை வயமாக்கி யேக்கற் றமையம்
பார்த்திருப்ப, முழுது மடிமைக் கொளுநகைவாய் முத்தந் தருக
முத்தமே - முருகு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (ச)

இகந்த மனத்தாற் கடல்கடைந்த விமையோர் வெருவ வெழுங்
காளம் - எடுத்துப் பருகுந் திருக்குளந்தை யிறைவன் பவளத் திரு
வாய்க்கும், சகந்த னிலைமை தவாதோங்கத் தாவிக் குதிக்குஞ் சிறும
றிமான் - தழங்கு மரும்பே ரொலிமுழுதுந் தாங்குஞ் செவிக்கு மரு
ந்தாக, உகந்த வொளிதுன் றியவெயிற்றி னூறு மமிழ்தப் பெருக்கா

றும் - உரைப்பா ணமிழ்தப் பெருக்காறு மூட்டிக் களிகூர்ந் தெழிற்
கடலை, முகந்த பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே - முரு
கு விரியு நறுங்களப முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௫)

வேறு.

அசும்புபட வாய்நீர் வழிந்தோட வோடிவந் தணையுமைங் கரக்
களிற்றை - ஆகத் திடைக்கொண்ட னூப்பட் டடித்தென வணைத்த
லும் பணைத்து வளர்பொற், றசும்புதனை யெதிருமிரு களிநெனத்
தன்மத் தகங்கொண்டு தாக்கி மயிரின் - றண்ணிய வொழுக்கினை
யணைக்குமொரு கந்தெனத் தடவுக்கை யாற் சுழியவவ், விசும்புண்
மறை பட்டெழுந் தெண்ணிலா வெனநகை விரித்தொல்லே மேலெ
டுத்து - வெகுளிதீர்த் துளங்குழைய முத்தாடி வைத்தாடும் வியனக
ர்க் குளந்தை வாழ்வே, பசும்பொனவிர் திருமேனி யழகொளிர
நின்றுநின் பனிவாயின் முத்த மருளே - பங்கயச் செல்விதொழு ம
ங்கையர்க் கரசி நின் பனிவாயின் முத்த மருளே. (௬)

சேட்டின மணிச்சோதி நீட்டுமிலை ஞாங்கர்துதி தீட்டுநின் னூட்
டத்தினூற் - நெள்ளிய வருட்பார்வை வெள்ளமமிழ் தம்மைநீ தேக்
கிடவு நீக்கி யளகக், காட்டினைக் காட்டியயல் பூட்டிளம் பேட்ட
னக் கவினடைக் கன்னியரிடைக் - கட்டுண்டு மட்டுண்டு தட்டுண்டு
பட்டிறுங் காணையரின் மாளுநரென, மூட்டியபொன் மாடகத் தியா
முக்கு மிசையூட்டு மொழியமிழ்த மூட்ட விட்டு - மோட்டிருங் கோ
ட்டுக் குவட்டைநிகர் வட்டமுலை முத்தையமிழ் தென்றேக்கறூஉம்,
பாட்டிசைக் கிள்ளைக்கு மீட்டுமிசை யூட்டுநின் பனிவாயின் முத்த ம
ருளே - பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசிநின் பனிவாயின்
முத்த மருளே. (௭)

மடல்கொண்ட பூந்துழாய்ப் படலைமணி மார்பினூன் மறைக்கி
ழுவ னூதியண்ட - வாணரும் பதைபதைத் தோட்டெடுப் பக்கொடி
ய வளைகடற் புனன்மீதெழும், விடமுண்ட சோமேச னூர்க்கினிய
வாயமிழ்த மெல்லெனப் பருகவித்து - விளியாத வண்ணமென்
கொங்கையஞ் சஞ்சீவி வெற்புங் கொடுத்து மற்றும், உடனொன்றி
மணிமிடற் றுலவா திருத்தலா நெருகணப் பொழுதுமகலா - துரு
ப்பாதி யிற்கலந் தனுதினம் பாதுகாத் தொண்குளத் தூரின்மருவும்,
படமொன்று மரவல்கு லெழிலமுத வல்லிநின் பனிவாயின் முத்த
மருளே - பங்கயச் செல்விதொழு மங்கையர்க் கரசிநின் பனிவாயி
ன் முத்தமருளே. (௮)

வேறு.

சுறவே நியகொடி முதலா கியபடை சுற்றிவ ரத்தனிபோய்ச்
 சுவைநீள் சிலைகொடு மலரார் பகழிது ரக்கும் தக்கொடுவேள்
 இறவே துதல்விழி வழியூ டழலெழு வித்ததி றற்பெருமான்
 எரிபோ லொளிவிடு சடைமா முடியினி ருக்கும் திக்கடவுள்
 வெறியார் திலகம தணிவா ணுதலெழி விற்குளம் வட்கிநரா
 விரிபூ விதழியை நடுமே னியினிநு விப்பொரு வக்கருதும்
 முறிபோ லுருவினள் கமலா கரமயின் முத்தம ளித்தருளே
 முதுநான் மறையறி வறியா வடிவினண் முத்தம ளித்தருளே. (க)

பெருகா ரமிழ்தருளொளிசேர்மதியெழில் பெற்றது தற்கொடியே
 பிறவா வருணெறி தருவா யெனுமவர் பெட்பினு ளச்சுவையே
 மருவார் தகரமு மளிவீழ் மலரும ணத்தகு ழற்றிருவே
 மதியா தவருள மருவா திருளென வைத்தம டப்பிட்யே
 உருகா நெறியெம துளமா சறவுமொ றுக்கும் றக்கடலே
 உருவா யளவரு மருவாய் நிறைபொரு ளுக்கொரு வைப்பிடமே
 முருகார் பொழிலணி கமலா கரமயின் முத்தம ளித்தருளே
 முதுநான் மறையறி வறியா வடிவினண் முத்தம ளித்தருளே. (கப)

முத்தப்பருவ முடிந்தது.

வாராவணப்பருவம்.

வெள்ளித் தகட்டையரில் கொள்ளத் துறுத்தனைய வெள்ளிய
 சிறைப்பவளவாய் - வெள்ளோதி மத்திரள்கள் செஞ்சிலம் பொலியி
 னையு மென்மடப் பிடியினத்தை, எள்ளிக் கவின்கொண்ட திருநடை
 ப் பொலிவினையு மெய்யாது கற்கவெண்ணி - இகபரப் பெருவாழ்வு
 வேட்டவர்க் கருளுநின் னிணையடிக்க் கமலமலரை, உள்ளித் தொடர்
 ந்துசூழ் மொய்த்திடுஞ் சூழலிடை யுற்றுநீ யச்சூழலி - னெடும்பெ
 யர்ந் தவிர்மதிய மூர்ந்துவர லேய்ப்பவொளி மாமணிக ளிருகரையி
 னும், அள்ளிச் சொரிந்துலவு பாலிநா டாளவரு மமுதாம்பி கைவரு
 கவே - அருண்மடை திறந்தாற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொரு
 யகி வருகவே. (க)

துளிபட்ட தேந்தொடைக் கூந்தலைக் காரொன்று தோகைமுன்
 னாடிவரமென் - றுணைமலர்ப் பாதநடை கற்கவன்னத்திர டொடர்
 ந்துபின் னோடிவரவுட், களிபட்ட திங்கிளவி கற்குநின் செந்தளிர்க்

கைக்கிள்ளை பாடிவரவான் - கருணைபொழி கட்கடைப் பார்வையை
வியந்துமான் கன்றினங் கூடிவரமெய், யொளிபட்ட வேதக் குழா
ங்கதறி யோலிட் டுனைப்பெரிது நேடிவரவில் - லுமிழ்மணிக் கோ
வைக் குருஉப்பரும மீமிசை யடுத்தவிடை வாடிவரமை, அளிபட்ட
பூஞ்சோலை சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்
மடை திறந்துற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகிவருகவே.()

வில்லுமிழ் குருஉமணிச் சுடிகைப் பணிக்குழாம் விரித்தபை
நெரித்துருத்து - வீசங் கலாபப் பசுந்தோகை யீட்டங்கண் மெல்லி
யலு நடையுமவேட்டு, வல்லுறழ் மணிக்கோவை தாழ்ந்தமென் கொ
ங்கைநின் மருங்குறச் சூழ்ந்து வரவவ் - வளரிளஞ் சாயலா னடையி
னான் வேற்றிய மாட்டாது மருளுமெம்மை, எல்லொளித் தண்ணி
லா நகைகொண்டு தேற்றிமற் றிருக்காதி யானநான்கும் - இன்னங்
கிடந்துமுறை யிட்டுமறி வரியநின் னியல்பினைக் காட்டியருளி, அ
ல்லுமிழ் தடம்பொங்கர் சூழ்குளத் தூரில்வரு மமுதாம்பி கைவருக
வே - அருண்மடை திறந்துற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா
யகிவருகவே. (ங)

வயிரா வணந்தொறு மெழுங்குளத் தூர்வந்து வான்கோடி ரண்
டாயிரம் - வாய்த்ததனை யாரும் பிராணமரு மத்திரு மருப்பினு லா
ளாண்மையும், செயிரா வணங்கினைப் பல்லுயிரு மெய்தத் தெறுஉ
மலக் களிறைந்தையும் - திக்கெட்டு மண்டப் பரப்புங் கடந்திறச்
செற்றிடும் விழிவீரமும், பயிரா வணஞ்சொரியு மேகத்தி னருள்கூர்
ந்த பதநடையு நோக்கியஞ்சிப் - பணிமா லடுக்கலெனு நுந்தைநின்
னுரிமையாற் பரிந்துபின் வருதலேய்ப்ப, அயிரா வணம்பின்பு தொ
டரத் தொடைக்கூந்த லமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திற
ந்துற்று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகிவருகவே. (ச)

விந்தையங் கிரிதனக் கிகலியுள் ளதுமுற்றும் வீந்தவீ நின்மையு
ந்தண் - வெள்ளிவே தண்டமொ ரரக்கன் பெயர்த்திட்ட மென்மை
யுங் ககனமீறும், மந்தர முதற்கிரி யிடைக்கட் பொலிந்தண்ட மார்
க்கத் திரண்டுசுடரும் - வலமாய் வரப்புவித் காதார மானதன் வன்
மையையு நோக்கி நோக்கிச், சிந்தைகளி கூருமா மேருவைச் சிவபி
ரான் செங்கமல வங்கைபத்தும் - சேர்ந்துநித் தலுமுழக் கத்தளர்ந்
தொசியாது செம்மாந்து விம்மியெள்ளும், அந்தனச் சிகரிமிசை யரு
விநித் திலமிட்ட வமுதாம்பி கைவருகவே - அருண்மடை திறந்துற்
று புன்மூர லழகொளிர வம்பொனா யகிவருகவே. (டு)

வேறு.

தெய்வச் சுருதி தமிழ்க்கன்றித் தீட்டா நிலைமைத் தெனவுலகிற்
 றெரிக்குங் காழித் திருஞானச் செம்மற் குழவிக் கருண்ஞானம்
 பெய்து குழைக்க வோமுலையாம். பெரியமலைவா யறுத்துமென்றோ
 பெருமான் றனையுங் குழைத்தவலிப் பெற்றி யறிந்து தடுத்தோபூங்
 கையி லிலகு நகக்குறிபற் கதுவ நோமென் றோதீம்பால்
 கறந்து கொடுத்தா யெனச்சகிமார் கனிந்து பாட நகைமுகிழ்க்கும்
 வைவைத் தமைத்த மதர்வேற்கண் வாழ்வே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (சு)

குஞ்சி யசைய வசைந்துவருங் குமரப் பெருமான் றனையேந்துங்
 குளிர்பூங் கரத்துத் தொடிகறங்கக் கொடி போ லொசியுஞ் சிறுமரு
 அஞ்சி துடங்க வம்மருங்கு லணிந்த பருமங் கதிர்த்தேங்க [ங்குல்
 அணங்கு மிடைகண் டி-ரங்குவபோ லவிரு மணிநூ புரமொலிப்பப்
 பஞ்சி திருத்துஞ் சேறடிகள் பதிந்த சுவடு தொலுமிமையோர்
 டனிகான் மோலி நிராபுரளப் பதுமை முதலோர் களிதூங்க
 மஞ்சி வரும்பூங் குழற்கற்றை மாதே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (எ)

கடிகொண் டலரு நறுங்கடுக்கைக் கடவுண் மகிழப் பேரண்ட
 கடாகப் பரப்பே சிற்றிலெனக் கருமப் பகுப்பே சிறுசோரூம்
 படிகொண் டெயிராம் பாவைகட்குப் பைதன் மலநோய்ப் பசியிரியப்
 பல்கா லயிற்றி வினையாடிப் பரமா னந்தப் பெருவீட் வெழுதே
 குடிகொண் டிருக்குந் தீங்கரும்பே கொள்ளத் தெவிட்டாச் சுவைய
 குன்றம் பயந்த நறுங்கனியே கொழிக்குங் கருணைப் பெருக்காதே
 மடிகொண் டயரா தெமைப்புரக்கும் வாழ்வே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (அ)

தீது வினைக்குங் களப்பணியுந் தேவர்குரவன் மனைச்செல்வி
 திருக்கற் பளித்த களப்பணியுந் தினைத்துக் கலவி செயப்புகுங்காற்
 கோது வினைக்கும் பேரச்சக் குணமு நாணுங் கொடுக்குமெனக்
 குறியேனினது சாயலுமின் கொழிக்குங் காஞ்சி யல்குலுமே [கப்
 போது வினைக்குஞ் சடைக்காட்டிற் புகுந்து வெளிக்கொ ளாதொளிக்
 பொலிவு தருமா லெனச்சகிமார் புகலச் சற்றே நகைத்தளிகள்
 வாது வினைக்கு முடிசாய்க்கு மாதே வருக வருகவே
 வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (க)

அயில்கண் டனையஞ் சலித்தேத்து மன்னை வருக பெருங்கருணை
யாழி வருக தீவினையே மாவித் துணையே வருகவிடந் [ளஞ்
துயில்கண் டனையம் பலத்தாட்டுஞ் சுடர்பொற் கொடியே வருகவி
சுகமே வருக நறுங்குதலை தோற்றுங் கிளவி யெனுமதுரம்
பயில்கண் டனையர் செவிக்கூட்டும் பசங்கோ கிலமே வருகவென்றும்
பருகத் தெவிட்டாச் சுவையமுதப் பாவாய் வருக பசந்தோகை
மயில்கண் டனைய விளஞ்சாயன் மாதே வருக வருகவே
வளங்கூர் குளந்தைப் பதியமுத வல்லி வருக வருகவே. (க0)

வாராணேப்பருவமுடிந்தது.

அம்புலிப்பருவம்.

பொன்பூத் தலர்ந்தவன் மரவங்கண் மாலரி பொருங்களிற் நின்
மளாவிப் - பொங்குமலை வாய்வருங் காரணத் தாற்செய்ய பொன்ன
ஞ் சிலம்படியினின், மின்பூத்து நாளும் புலம்புறச் சூழ்தலான் மிடை
யுமங் கமலமயர-மிக்குறுங் குவலய மடங்கலுங் களிதூங்க விரியொ
ளிக் கதிர்வீசலாற், கொன்பூத்த பெருமாளை யணைதலால் வேளெ
னுங் சூழகற்கு மகிழ்செய்தலாற்-கோமளப் பென்செய்கை நின்செ
ய்கை போலுமாற் கூர்ந்துணரி னிவனையன்றி, அன்பூற் றெடுப்பவி
ளை யாடுதுணை வேறில்லை யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத்
தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

மண்டலம் புகழாத வன்படுஞ் செவ்வியின் மாண்டவரையுச்சி
மீது - வயங்கிய கரஞ்சேர்த்தி யாணவ விருட்குழா மாற்றிநற் பசு
மென்பயிர், கண்டக மகிழ்ந்துநெடு வானுற விளைந்தொளி கலந்தம
ணி கான்ற கதிர்நீள் - கடிநாறு தன்னடி வணங்கவெளி வந்துதெ
ண் கடலுலக முற்றுமேத்த, விண்டல நெருங்குமீன் கணமாதர் பு
டைசூழ மேவியுல கந்தனதியல் - வீறுபெற நோக்கினு லீரெண்
கலைப்பொலிவு மெய்மையிற் காட்டு முறையால், அண்டர்தொழு
மெம்மையா ளம்மையை நிகர்ப்பைநீ யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவ
ள ருங்குளத் தாரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (உ)

கங்ஸையும் பாந்தளுந் தும்பையுஞ் செம்பொற் கடுக்கைச் செழு
ந்தொடையலுங் - கபாலமுங் கொக்கிறகு மூற்றிருந் தொழுகுதேங்
கமழ்ந்தபூ மத்தமுநறுங், கொங்குதவ ழாத்தியும் வன்னியு மெருக்குங்
குளிர்ந்தவறு கம்புல்லுமேற்-கோமளப் புலவோ ரிறைக்குமந் தாரமு

ங் கொய்துதவர் தூற்றுமலருந், தங்கிய பிரான்சடைக் காட்டினி லு
னக்குரிமை சற்றலால் வேறுமுண்டோ-தாவிலெண் ணுன்கவய வத்
தினுஞ் செம்பாதி தனதெனக் கொண்டுவாழும், அங்கவ ணினக்கதிக
மென்பதற்கையமிலை யம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூ
ரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௩)

உருநிறை யுவாத்தோறும் வாக்குநின் னமிழ்துண்ட வும்பர்த்
தலத்தி னிமையோர் - உவாக்கட லுயிர்த்தவிட முன்னிற்ற லாற்றற்
கு மொல்கினர்கள் சாவாதிரார், குருநிறை மணிக்கச் சணிந்தவிவள்
பவளவாய்க் கொழியமுதம் வாய்மடுத்த - கோமளச் சோமேசர் விட
மயின் றூற்றலுங் கொண்டன ரிறத்தலிலர்மற், நிருணிறை யிராவி
னை விளைத்தியிவ னுண்ணிறையு மிருளிரா வினைமுழுவதும் - இரித்
திடுவ ளாதலா லிவளொடும் பொன்னோ டிரும்பினையை மன்றவரி
பாய், அருணிறை கடைக்கண்வைத் தெம்மையா ளம்மையுட னம்
புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ
யாடவாவே. (௪)

தெளிக்குமெய் யன்பினால் வழிபட்ட நாளுனது செல்லனோய்
தவிர்த்தளித்த - திருச்சோம நாதனா ருண்டருளு நஞ்சுஞ் சினந்தவிர்
ந் துள்ளொடுங்கத், துளிக்குமெழி லங்கைத் தலத்திற் றடுத்திட்ட
சுவையமிழ் திருப்பவமிழ்தந் - துணைக்கரத் தேந்திப் பசிப்பிணி தெற
த்தினந் துயருழந் துழல்வோரெனக், களிக்குமுறை தேற்றாது வா
ளரா வுண்டுண்டு கக்கத்திகைத்து வெருவிக் - ககனவெளி யோடியு
ம் வடகுவசெற்றியுங் கவலுநின் செய்கைநன்றே, அளிக்குல மிரை
க்குங் கடிக்குழற் கன்னியுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள ருங்கு
ளத்தூ ரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௫)

வணங்குமுறை யாற்றனது திருவுளப் படிநிற்கு மாந்தர்க்கு
மலதிரோத - மாயேய காமிய மருட்பிணி யவிழ்த்துநான் மறைமு
டிவு மெட்டாததோர், குணங்குறி கடந்தபே ரானந்த வெள்ளக்
கொழுங்கட றிளைத்தாடிடக் - கொடுத்தருளும் வள்ளன்மை நிற்கமற்
றுலகினுங் குளிர்தூங்க வெண்ணுன்கறம், இணங்குவே தாகம வழி
த்துறை வழாவகை யியற்றியது காணாயலை - ஈங்குநீ வரினினது க
றைபோக்கி வேண்டியது மீந்தருள் கொழித்தருளுவாள், அணங்கு
கொண் டந்தரத் தலையாதெ மம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே - அழ
குவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௬)

சூடங்கைமல ராற்செம்பொன் மேருவைத் தனுவெனக் கோட்
டிய மலைக்குமருகன் - கோமளச் சிலைமார்பு மைந்தனை யிரட்டித்த

சுவவுப் புயக்கு வடுமேல், வடங்கதுவு மோட்டிளங் கோங்கினும்
வண்டினு மலங்கக் குழைத்தவணினை - வருகென் றழைத்திடவு
மதியா திருத்தியிவள் வன்கதக் கனலிதோய்த்த, தடங்கட் கொடும்
படைச் செய்யசுடர் வேல்கொண்டு தாக்கினுயிர் பொன்றிவிடுதல் -
சரதமற் றெங்கெங் கொளிப்புறினு மிவளிலாத் தானமொன் றில்
லைகண்டாய், அடங்கிய தடங்கமல நெஞ்சா தனத்திருவொ டம்புலீ
யாடவாவே-அழகுவள ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாட
வாவே. (எ)

துடிபட்ட கைத்தலத் தெம்பிரான் மகிழ்தருஞ் சுந்தரப் பெண்
ணமிழ்தெனத் - தோன்றும் பிராட்டியைமு னெண்ணுத தக்கனா
துயர்கூர்ந்து பட்டபாட்டை, முடிபட்ட வானவர் குழாத்தோடு
முடனின்று முழுவதும் பட்டறிதியிம் - மொய்குழற் செல்விதனை
யவமதித் தின்றுகீ முன்னுரு தகன்றொழிவையேற், கடிபட்ட வித
ழ்தின்று கறுவினா னின்னிலைமை கடிபட்டு மாழ்குவையலாற் - கலை
முழு மதித்தே வெனும்பழைய பெயரொடுங் கலைமதி யிலாததே
வென், தடிபட்ட பாவிற் புதுப்பெயரு மாளுவா யம்புலீ யாடவா
வே-அழகுவளருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே.()

சங்கையா னங்கையிவ னெம்பிரான் புலவியிற் றடங்கருங் கட்
கடைதுதி - சற்றே கறுப்புழித் தாமரைச் சேறடிக டாக்குங் கடுந்
தொழிலினாற், கங்கையா டித்துடித் திவள்கருணை யாற்றினைக் கை
கூப்பு மிறையேந்துமான் - கதறிவிழி மானைத் தொழுந் தொடைய
ல் வண்டெலாங் கருங்குழற் றுவமரவம், மங்கையா டாதபைப் பா
ந்தனைக் காவென்று வாவும் றுங்குநீயும் - வாணுதன் மதிக்கிறைஞ்
சிடுவையன் றேயதனை மதியாத தென்னைகொலெமக், கங்கையா
மலகமென வன்புகு ரம்மையுட னம்புலீ யாடவாவே- அழகுவள ரு
ங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

கைப்போது நீட்டிமுன் விரித்துனை யழைப்பவுங் காணாதி போ
ல்வந்திலாக் - காரணத் தாலம்மை சேறுதலு மங்கையைக் கரும்பா
ந்த னென்றஞ்சினான், இப்போது தாழ்க்கலான் வருவனென் றிது
காறு மிவ்வாறு தப்புவித்தோம் - இன்னுநீ வாராது மத்தரிற் றிரிதி
யே லினியுனக் கேதுபுகலோ, செப்போது கொங்கைப் பிராட்டி
யிவள் சோமேசர் செங்கண் புதைத்தனான்று - தினகரச் செல்வ
னொ டமுங்கித் திகைத்தநின் றிறமறந் தனைபோலுமால், அப்போ
து பட்டதை நினைந்துமற் றிவளுட னம்புலீ யாடவாவே - அழகுவள
ருங்குளத் தூரமுத வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க0)

அம்புலிப்பருவமுடிந்தது.

அம்மாவணப்பருவம்.

வம்பிய ரௌடைக்கூந்தன் மீமிசைக் கதிர்வீச வாள்பட்ட கோற்
ரௌடிக்கை - மலரினைக் கண்டுசில வண்டத்து மதியங்கள் வனசமி
தெனுங்கருத்தாற், பம்பியட ரிருள்கண்டு முகிழாமை யாற்றமைப்
பரிசித்தல் வேட்டதாகப் - பாவித் துறுந்தொறுந் தன்றுணைமை யன்
மையாற் பங்கயம் விதிர்த்துவெகுளா, வெம்பியகல் வானத் தெழுந்
தோ டிடத்தள்ளி விடலெனச் செங்கைகளால் - வேவினை யிகந்
தொருவி வார்தரு கொடும்பருவ வில்லொடு கிடந்து மிளிரும், அம்
பிய றடங்கனொளி கொண்டுலவு நித்திலத் தம்மாணை யாடியருளே
ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடியருளே. (க)

இருள்பூத்த நெறிசுரி கருங்குழ லரம்பையர்க ளெண்ணிலார்
கவரிவீச - எறிசுடர் மணித்தவிச வீற்றிருந் தரசுபுரி யேந்தல்குல வ
ரைகளோடுந், தெருள்பூத்த துந்தைசிற கீர்த்தமை குறித்துச் செயி
ர்த்தவனை யண்டமுகடுந் - தெறிபடக் கைக்கொண் டெறிந் தோச்சி
மீளத் திகைத்துவீழ் தோறுமுன்றன், மருள்பூத்த வெகுளிதணி யா
மையாற் பின்னரும் வன்கண்மை கொண்டோச்சல் போன் - மருங்
குசூழ் தோழியர்த மிணைவிழியி னீழலை மரீஇச்சலவி யோடியாட
அருள்பூத்த கைகளா லொளிபூத்த மரகதத் தம்மாணை யாடியருளே -
ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யாடியருளே. (உ)

ஒழுங்குபடு மண்டகோ டிகடொறு நிலாவுறுஉ மொண்கமல
மாநிதிகளும் - ஒலிகொண்ட வெண்சங்க நிதிகளுஞ் சார்ந்தவர்க்
குதவுநின் கரநோக்கிவான், செழுங்கதியு முய்த்தளித் திடுநிதிய மீ
தெனத் தேர்ந்துவந் தளவளாவித் - திருவாய்ந்து விடைகொண்டு
தம்பதி குறித்துமேற் சேண்வழி நடத்தலேய்ப்பக், கொழுங்கதிர்
பரப்பிக் கவின்றசெம் மணியாற் குயிற்றும் மனைகள் பலவுங்-குளி
ர்நிலாக் கான்றுவெள் ளொளிவீச முத்தங் கொழிக்குமம் மனைகள்
பலவும், அழுங்குமணி மேகலைச் சிற்றிடை யெடுத்தெடுத் தம்மாணை
யாடியருளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாணை யா
டியருளே. (ங)

தேங்கலுழி யூற்றெடுத் தோடுமம் போருகச் செல்வமட வாரிரு
வருந் - திங்களைக் கண்டினி யிருக்கினெமை நந்தவிச சிறைசெயு
மெனக்கவன்று, பூங்கமலம் விட்டொரீஇத் தங்கொழுநர் பதியுறப்
போமிடைத் திரும்பினோக்கிப் - புகழ்ந்திவை மதிக்குமுன முகிழா

மை தேர்ந்துளம் பூரித்து வருவதேய்ப்பத், தோங்கனியு மும்மலத்
துகளீர்க்கு நின்முகஞ் சுடர்பூப்ப வங்கையேந்தித் - துரிசற்ற பவ
ளத் திழைத்தனவு நித்திலத் தொகையிற் சூயிற்றியனவும், ஆங்கம
ணி வால்வளை தழங்கிட வெடுத்தெடுத் தம்மாளை யாடியருளே - ஆர
ண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாளை யாடியருளே. (ச)

புத்தமிழ் துகுத்துமணி மோலியங் கடவுளர் புரைப்பசிப் பிணி
தவிர்த்துப் - பூதல மருங்கினும் பைங்கூழ்த் தொகுப்பெலாம் பூரிப்
ப மாந்தர்முகனுஞ், சித்தமு மலர்ந்துகளி கூரச்செழுங்கலைத் திங்க
திர் பரப்பியுலவுந் - திங்கட் பிரான்செந் துவர்க்கொடி படர்ந்தவெ
ண் டிரைமுகட் டெழுங்காலையுந், தத்தலை விரிக்குங் குடாதுகட லு
ட்புகுஞ் சமயத்தி னுஞ்சேத்தல்போற் - றடங்கையி லெடுத்தெறியு
மேல்வையினு மற்றது தடங்கையிற் புகும்போழ்தினும், அத்தமுமி
ழ் சேயொளி கவர்ந்தொளிரு நித்திலத் தம்மாளை யாடியருளே - ஆர
ண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாளை யாடியருளே. (ரு)

மருள்கான்ற நெஞ்சச் சழக்கைத் தடிந்தின்ப வான்கதி கொடுக்
குநினைக - வயங்குபொற் கடகத் திருங்கவின் முகந்துமலர் வள்ள
லை நிகர்த்துவிழியின், இருள்கான்ற நீலங் கவர்ந்தராப் பாயலிடை
யேந்தலை நிகர்த்துநுதலின் - இட்டசின் துரவெழில் கவர்ந்துநின்
கொண்கரை யிணைந்துமேற் போந்துலாவித், தெருள்கான் றெவற்
றினுந் தோய்வற்று நின்றவச் சிற்பரம் பொருளையொத்துச் - சேனா
டர் கொண்டாட வாடச்செழுங்கருணை தேக்கிநிறை சோமேசனார்,
அருள்கான்ற கண்களி பயப்பமணி நித்திலத் தம்மாளை யாடியரு
ளே - ஆரண முழக்குகம லாகர புரத்தலைவி யம்மாளை யாடியருளே.

வேறு.

முத்த மிழைத்தன வும்பவ ளத்திரண் மொய்த்தன வுங்கலைகண்
முற்று நிறைந்த பசங்கிர ணச்செழு முழுமதி யாமெனவும்
எத்திசை யுங்கதிர் கான்றிருள் சீத்தெழு மென்றாழா மெனவும்
எண்ணி யுணர்கெழு மூன்று ளராவு மிருஞ்சிறை நேமியுநின்
னுத்தி முலைக்கு மியற்கு மிடைந்தய லோடவும் வெம்பசியால்
உயங்கு சகோர மயங்கி யுடன்றிரி வுற்று வருந்தவுமென்
னத்த னுளத்தி னடிக்கு மடப்பிடி யாகெ வம்மனையே
அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாகெ வம்மனையே. (எ)

வடங்கெழு கொங்கை நிகர்ப்ப வளர்ந்த வடாது பொருப்பினைநின்
மகிணர் கரத்தினி லின்னும் வளைத்திடு மாறொரு சூழ்ச்சிநினைந்
துடங்கழி மூன்று புரங்களை மீண்டு முலாவ வெழுப்பிவரம் [மேர்
உதவி வெளிக்கண் விடுத்தல் கடுத்திட வொள்ளொளி முத்தினு
முடங்க லுராதொளிர் நீல மயத்தினு மொய்த்த பசும்பொனினும்
முற்ற வமைத்து விடுத்தரு ளம்மனை மூன்றும்விண் மீதுலவ
அடங்கிய வன்ப ருளங்குடி கொண்டவ ளாடுக வம்மனையே
அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (அ)

உய்ய வரந்தரு நித்தன் முகத்தி லுயங்க முனந்தகையும்
ஒண்கர மின்னு மொறுத்த லுரதுற வாடி நயப்பமென
வெய்ய நெருப்பெழு செங்கதி ருங்குளிர் வீசு பனிக்கதிரும் [ற்
மேவியகங்கையி னோடுறு கேண்மை விளைத்துவிண் ணேகுதல்போ
செய்ய மணிப்பவ ளத்தி னிழைத்த செழுந்திர ளம்மனையுந்
தெள்ளிய முத்தி னிழைத்த கதிர்க்குவை சிந்திய வம்மனையும்
ஐய துசுப்பொசி யத்தளி ரங்கையி னாடுக வம்மனையே
அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (ஆ)

கதிருமிழ் நீல மணித்திரண் மொய்த்த கருஞ்சுட ரம்மனைநின்
கட்படை யாலடி யார்மல மோடல் கடுப்ப வெழுந்துலவ
முதிரொளி துற்ற செழும்பவ ளத்திரண் முற்றிய வம்மனையம்
மும்மலம் வென்ற திறற்பிர தாப முளைத்தெழ லொத்தெழுவெண்
மதிநிகர் முத்த நிரைத்து வனைந்தவம் மானைய தன்பிறகே
வயங்கிய கீர்த்தி திரண்டெழு கின்றது மான வெழுந்துலவ
அதிர்வளை யங்கையி னாலமுதாம்பிகை யாடுக வம்மனையே
அரந்தை தூரந்து குளந்தை புரந்தவ ளாடுக வம்மனையே. (க)

அம்மானப்பருவமுடிந்தது.

நீராடற்பருவம்.

தேங்கிய செழுங்கலைத் திங்களுக் கருள்செய்த செல்வார்முடி-
மீதுதானுந் - திளைத்தாடு முரிமையாற் றிளைத்தாடு வோர்க்கெலாந்
தீப்பிணிப் பவந்தெறுதலால், ஓங்கிய கலித்திரைக் கங்கையொன்
றேநம்மை யொத்ததா மென்றதனோடும் - உறவாடல் வேட்டெழுந்
தாலென்ன விண்ணத் துயர்ந்துநிக் கூட்டமலைமேற், ருங்கிய கிளைக்

குலங் கான்றமணி யைத்தனது சாதியென வோகைகூரத் - தண்க
திர்க் கடவுளொடு செங்கதிரை யண்டத் தடஞ்சுவர்ப் பிடரினேற்றி,
வீங்கிய வொலிக்கூட்ட மீன்றுவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே
வெறிநராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடிய
ருளே. (க)

இருகவு ஞுடைந்தூற்று பூங்கடாங் கமழ்முகத் தெறுழ்வலிக் குழு
உக்களிநெலாம் - எழிலிக் குழாத்திற் பெயர்ந்துழி தருஞ்சிகரி யிட
மாத்நான்குமாற்றத், தருவள னடங்கத் தழீஇக்கொண்டு பின்ன
வை தளர்ந்துகலி கூராவகை - சாலவெதி ரொன்றுக் கனந்தமாப்
பெருவளன் றண்டா தளித்து வரிசூழ், அருநில னிடத்தொருவர்
திணையளவை யாற்றிடினு மருளினிலை பெறுவாழ்க்கையோ-டழியா
த திருவுமெதி ராங்கவர்க் குதவுநின் னடியவரை யொத்து மாக்கள்,
வெருவியய லோடத் தழங்கிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெ
றிநராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே.()

வளைத்தமுப் புரிசைத் தலத்தினின் றயில்கொண்ட வாளிக்கு ழா
மெழுதல்போல் - வயங்கிய பசும்பொற் நிரட்குவட் டினையும்வல
வாளித் திரளையுநெடுந், துளைத்தகை முகக்கடாக் குஞ்சரத் தினையு
ஞ்சுழிக்குமச் சுழிமூன்றினுந் - துண்ணென வெழுந்தடெட் டெட்
வாளை தெய்வத் துறைப்புனற் கங்கைநதியிற், றிளைத்ததிற் றோக்கு
வார்க் கிப்புனல் படிந்தாடு செய்தவப் பயனையிந்தத் - திண்பூத பரி
ணம தேகத்தி லுதவுமா தீர்த்தமிது வெனவியப்பு, விளைத்துவிண்ணு
டும் பழிச்சவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறிநராச் சோலை
சூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (ங)

இரைத்தொலி பரப்பியலை வீசும் பெருங்கடற் றீம்பயம் பருகி
யார்த்துச்-செல்லின மெழுந்துநெடு வான்படர்த லுந்தனது தீர்த்தம்
படிந்தாடுநர், புரைத்தொகை விளைக்குமல மாயைகன் மக்குழாம்
பொள்ளென விரிந்தோடலும் - புரையக் கருங்குழற் சாட்டுமலர்
கூரும் பொலஞ்சிறைத் தும்பிமுழுதும், இரைத்துமணி வானத்
தெழுந்தோட நீராடு மேந்தினங் கொங்கைமடவார் - ஏறிட்ட மணி
யணிகள் சிந்திய கரைக்கணின் னிணையடி வருந்தாவகை, விரைத்
துணர் நிரம்பப் பரப்பிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே - வெறி
நராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே. (ச)

கொழுந்தாம மாடவது சுற்றுங் குழற்கற்றை கூட்டுவிட்டாடவ
தனிற் - குடி கொண்ட மாதர்ச் சுருப்பின முகேரெனக் குரல்விளை
த் தாடவதுசூழ், செழுந்தா துகுங்கஞ்ச வெள்ளனந் திரையூடு சேர்

ந்தாட வதனருகுநின் - நிருமேனி கண்டின மெனப்பிணி முகக்குல
ஞ் சிறைவிரித் தாடவதுபோல், எழுந்தாடு தெய்வப் பிணக்குழாங்
கண்டுகண் டின்பநீ ராடவவர்தோள் - இணங்கும் பெரும்புலவர்
கைகொட்டி யாடவெள் ளீர்ப்புனற் கங்கைபுவிமேல், விழுந்தாங்
கொழுங்குகொண் டாடிவரு பாலிநதி வெள்ளநீ ராடியருளே-வெறி
நராச் சோலைசூழ் தென்குளத் தூரம்மை வெள்ளநீ ராடியருளே.(௫)

வேறு.

ஏந்து பிறைவெண் மருப்புரற்கா லெழில்கூர் மலைவாரணத்தி
ள்கள் - எய்திப் பரவை கலச்குமலை யேய்ப்பத் துளைந்து விளையாடி,
நீந்தி யணைந்து கரையேறி நிறையுங் களிப்பு மீக்கொண்டு - நிலா
வெண் டரளக் குவைபெயர்த்து நீள்வா ரிதியின் கரைக்கணலை, மா
ந்து முகிலா லியைச்சொரிந்தான் மானச் சிதறும் பரப்பினிடை -
வான்மீ னடுவட் பலமதியம் வதிந்தா னிகர்ப்பச் சங்கினங்கள், போ
ந்து துயிலும் பாலிநதிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குள
ந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (௬)

வழியுஞ் செழுந்தேங் கமலமலர் மடவா ரமிழ்தே புனலகத்து -
மறைந்தால் யாங்க ணினைப்பிடிக்க வல்லே மெனவஞ் சினங்கூறச்,
சுழியும் புணனீ யவ்வாறு துண்ணென் றொளிப்ப மற்றவர்தான் - து
ருவிக் காணு தெங்கொழுநர் சோதிப் பிரான்ரு டலையென்ன, மொ
ழியு முறுப்போ ரிரண்டையுமே முன்னிக் காணார் யாயிவளை - முழு
துங்காணே மெனநாணி முடிசாய்த் தொதுங்கி நிற்பவருள், பொழி
யும் பசியமுகில்பாலிப் புதுநீ ராடி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்
தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யருளுகவே. (௭)

திரையுந் தனது நற்புனலிற் றினைத்து முழுகு மடவார்தஞ் -
செழுந்தேந் தொடையற் சுருப்பினங்கள் சேட்சென் றகலும் படிவில
க்கி, உரையுந் தொழிலு முள்ளமுந்தன் னுழைச்சேர்த் தழுந்து வேர
ர்மலநோய் - ஒருவுந் தொழிலைத் தெரித்திதழி யுறழ்ப் பொன்னும்
வெண்டலைபோல், துரையுஞ் சடைபோற் றுவர்க்கொடியு நணுகு
ம்திபோற் கரிக்கோடும் - துடங்க நடித்து வெளுத்துமறை துவலற்
கரிய பரம்பொருளைப், புரையுஞ் செல்வப் பெரும்பாலிப் புதுநீ ரா
டி யருளுகவே - பொற்பார் குளந்தை யமுதவல்லி புதுநீ ராடி யரு
ளுகவே. (௮)

வேறு.

முகமல ரிணையொளி யுகுமதி யாமென முண்டக நொந்தயர்
முன்கையி லேற்றிய சங்கொடு சங்க முழங்கிக் கரைபுரள
மகர விருங்குழை யெதிரிய கெண்டை மலங்கு கயற்குலம்வார்
வாளை கலங்கி யெழுந்து குதிப்ப வயங்கு சுணங்கிலமென்
றகநெகு புற்புத முலையி னுடைந்திற வறல்குழல் போற்றகரம்
அணிந்தில மெனநின் தடியிற் றன்கவி னழியத் திருமருவிப்
புகழ்நிறை யுங்கம லாகரி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே

பூரண ஞான புராதனி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே. (க)

விற்புரு வங்குழை யக்கரு நீல விழித்துணை செங்குவளை
வெல்லநின் மேனி தழைப்ப முகேரென வீங்கிய நீர்குடையா
நிற்புகழ்தெய்வ மடந்தையர் மீதினி னீள்சிவி றித்துளையான்
நிராத்த குறுந்துளி தம்முட லெங்கு நிரத்தலும் வானவர்தங்
கற்புரை தோள்கள் புதைத்தன ராடக் கடவுள் சடாமகுடக்

கங்கை யவன்றலை யைந்தொடு மாடக் காசினி கொண்டாடப்
பொற்பு மிகுங்கம லாகரி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே

பூரண ஞான புராதனி பாலிப் புதுநீ ராடுகவே. (க௦)

நீராடம்பருவமுடிந்தது.

ஊ ச ற் ப ரு வ ம்.

ஒழுகொளி பரப்பிக் கதிர்த்தெழும் பரிதியை யொழுக்கித் திர
ட்டி யதுபோல் - உரகமுமிழ் செம்மணித் தூணிறுவி யதனும்ப ரொ
ளிநிலாக் கான்றகலைகள், முழுதுநிறை திங்களை யுருட்டி கீட்டியதே
ய்ப்ப முதிர்வயிர விட்டமிட்டம் - முழுமதியி னின்றிழியு மமிழ்ததா
காகளென்ன முத்தணி வடங்கடேக்கிப், பழுதகலு நவமணிப் பலகை
யிடை மூட்டியப் பலகைமேன் மதியமிழ்துணப் - பச்சிளங் கிள்ளை
யொன் றேறினா லென்னப் பரிந்திருந் தருளி முலைமேற், புழுகொழு
கவுயிர்களுக் கருளொழுகு மமுதம்மை பொன்னாச லாடியருளே-பூ
ரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (க)

செயலையந் தாருவை யுதைந்தாடு தொறுமச் செழுந்தருப் பூக்
கள் சொரியுஞ் - செயலுதைக் காற்றாது தனைநீங்க வெண்ணிநந் தே
வைத் தணந்துவிளையாட், டியலைமேல் கொண்டநின் மீதலர்ப் பூம்ப
கழி யினையாது சொரிவ தெனவும் - இதுகண் டதற்குநேர் விழிச்சு

ரும் பீந்தருளி யிளநிலா நகைமுகிழ்ப்ப, அயலுறாஉங் கொடிமுல்லை
யூழ்த்தலர் சொரிந்திட லருந்துணைமை பூண்டுதானும் - அலர்வாளி
பெய்திடுந் திறனெனவு மேர்காட்ட வைம்படை பொறுத்தபச்சைப்,
புயலொடு பிறந்தருட் கடலொடு வளர்ந்தமின் பொன்னுச லாடிய
ருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னுச லாடியருளே.

நிலம்பொலி யுயிர்ப்பயிர் மலக்கொடுந் தழல்வெம்மை நீத்துமெ
ய்ஞ் ஞானமலரா - நின்மலா னந்தச் செழுங்கனி கனிந்தோங்க நி
றையருட் சூல் கொண்டுபொற், கலம்பொலியு முருவெலாம் பச்செ
ன்று தோற்றிக் கருங்குழற் கற்றை நாப்பட் - கதிர்த்தசிறு கீற்றி
னான் மின்னியொளி கூர்நுதற் கார்முகங் கவினவாங்கிச், சிலம்பொ
லிசெய் கிங்கிணிப் பருமத்தி னுற்பெருந் திங்குர லெடுத் திடையருத்-
திருவருட் டாராபொழி செய்கைக்கு வாய்ப்பவான் சேர்ந்துலாய்
நிற்ற லுறழ்ப், புலம்பொலியு மடியார்கள் சிந்தைகுடி கொண்டவள்
பொன்னுச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொ
ன்னுச லாடியருளே. (௩)

மனக்குல மிடைந்துபின் காட்டவிசை கொண்டாடும் வன்மை
யா னினதுருவெலாம் - மணித்திர ணினாத்தெனச் சிறுவெயர்பொ
டித்தலும் வழிநின்று பணிகேட்டுநின், னனக்கவி னடைத்திறங் கற்
கவரும் வெள்யாணை யஞ்சிச் செவிக் காலெறிந் - தந்தரக்கங்கையை
மடுத்துத் துளித்துவெய ராற்றுமத் திவலை பரவா, நினக்கடிமை பூண்
டுமுன் போற்றுமிமை யோர்முத னெடுத்தருப் புல்லி றுதியின் - நிர
த்தலா லனைத்துநின் மயமெனுஞ் செஞ்சொல்லை நிலையுறுத் திடுவ
தேய்ப்பப், புனக்கிளி நிகர்த்தமென் நீங்கிளவி யமுதம்மை பொன்
னுச லாடியருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னுச
லாடியருளே. (௪)

திங்களொளி காட்டுமுக மீதுலவு நாட்டச் செழுங்கய லுதைந் தூ
க்கலாற்-செம்பொனி னிழைத்தமக ரக்குழைக ஞஞ் செவிச் செங்
கனக ளுசலாடப், பங்கய விருக்கைமட மாதரது நோக்கியிரு பாலு
மிரு வேமாட் டவும் - பாயுங் கயற்குல மசைக்குமவ் ளுசலிற் பாய்ந்
திலதிவ் ளுச லெனநீள், அங்கையின் வலித்துநனி யாட்டுதொறு நின்
வா யரும்புநகை நில வெழிலினுக் - காங்கவர் முகத்திங்கள் சாயப்பு
ராணமறை யாகம மளந் தறிவரும், புங்கவன் மருங்குகுடி கொண்ட
வமு தாம்பிகை பொன்னுச லாடி யருளே-பூரண மதிக்கருள் புரிந்த
கம லாகரீ பொன்னுச லாடி யருளே. (௫)

திண்ணிய பொலஞ்சிகரி வாங்கிய பிரான்சென்னி தெரிகலா ம
 றையோதிமஞ் - செப்புபழி மொழிமாறு மாறுனக் கூர்தியாய்ச் சே
 ர்ந்துநின் றுள்கமந்து, தண்ணிய நிஞ்ஞுகண்ணருள்கிடைத் துன்னுழி
 ச் சார்ந்திறைவ னூடநீரத் - தாள்பணிபு மேல்வைமுடி கண்டுகொ
 ண் டியர்கீர்த்தி தாங்குவா னெண்ணிவரலும், கண்ணியவவ் வஞ்சனை
 யறிந்ததனை யலமரக் காண்டுமென வுன்னியேறிக் - ககனத்து முன
 பின்ன தாகக் கடாவுதல் கடுப்பவெண் டரளமொய்த்துப், புண்ணிய
 மலர்ந்தனைய வொண்பலகை யேறிநீ பொன்னாச லாடியருளே - பூ
 ரண மதிக்கருள் புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (சு)

அரவமுமிழ் செம்மணித் திரள்கற் றிழைத்திடை யலங்கொளிய
 நிலத்தால் - அமைத்தத னடுச்செழுஞ் செம்பட் டலங்கரித் தவிர்பல
 கை மீதிருத்தல், இரவகல வெங்கதி ருகும்பரிதி மண்டல மிளம்பனிக்
 கதிர்மண்டலம் - எரிக்கடவுண் மண்டலங் கீழ்தொட்டு முறைமுன்று
 மேய்ந்தபூந் தவிசிலடியார், பரவநீ நின்றநிலை யொப்பவா னந்தமெய்
 ப்பண்ணவன் விழிச்சுடர்கணின்-பாலனுகு காட்சியப் பரிசறிந் தெ
 ம்மையும் பருமணித் தவிசெனக்கொள், புரவுபூண் டருளென்று
 வேண்டுதல் கடுப்பவுயர் பொன்னாச லாடியருளே-பூரண மதிக்கரு
 ள்புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (ஏ)

ஈத்தமு மசுத்தமு மெனப்படுங் கொடுமாயை தூணாக விருளாண
 வந் - தொடுத்தநெடு விட்டமாக் கருமப் பெரும்பகுதி தூக்கிய வட
 ங்களாக, வைத்தமா யேயமே பலவகையா முடிவிலா வான்புவன
 கோடிதுற்றும் - மகிழ்ந்தாடு வெளியாக வாருயிர்க் குழவிகளை மரணம்
 பிறப்பென்னுநோய், மொய்த்தமணி யூசல்வைத் தாட்டிக் கடைத்
 தலை முடங்கா தெடுத்தனைத்து - முதுக்குறை வளித்துமேற் பரமுத்
 தி வீடுய்த்து மூவாத வானந்தமாம், புத்தமிழ் சருத்திமெய்த் தா
 யாய் வளர்ப்பவள் பொன்னாச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள்
 புரிந்தகம லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (அ)

நாந்தகப் பொருபடை விதிர்த்தனைய விமையாத நாட்டத் தாம்
 பைமாரும் - நலினக் கரங்கூப்பி யெதிர்நிற்கு முகில்வண்ண நாய
 கன் முதற்றேவரும், வேய்ந்தசெம் பொற்பெரும் பூண்களி னிழைத்
 தபல வேறுகுல மணிகடொறுமவ் - விரிகதிர்ப் பேதத்தி னுக்கேற்ப
 நின்னாசன் மின்னிழல் பரப்புதோற்றம், வாய்ந்தமெய்த் தொண்டு
 செய் மன்பர்க ளுணந்தோறும் வயங்குபரி பாகபேத - மார்க்கத்தி னு

க்கிசைய மன்னிநீ வினையாடும் வாய்மையைக் காட்டவளியீழ், பூந்த
கரவார்கருங் கூந்தலமு தாம்பிகை பொன்னாச லாடியருளே - பூர
ண மதிக்கருள் புரிந்தமக லாகரீ பொன்னாச லாடியருளே. (க)

அண்டப் பரப்பெங்கு மண்டிப் படர்ந்தபே ரானந்தவெள்ளம்
வாழ - அருட்சரியை கிரியைசிவ யோகமொடு ஞானமெனு மதிகசிவ
தருமம்வாழக், கண்டவர்க் கினியநஞ் சோமேசர் வாழநின் கட்கடைக்
கருணைவாழக் - காசினி யொருங்குசிவ பத்திகுரு பத்திசங் கமபத்தி
செய்துவாழ, வேண்டிருப் பூதியுய ரக்கமணி வாழமெய் விளைக்குமஞ்
செழுத்துவாழ - வேதநெறி சைவநெறி வாழக் குளந்தைநகர் மேன்
மேற் செழித்துவாழப், புண்டர துதற்றொண்டர் தங்குழாம் வாழநீ
பொன்னாச லாடியருளே - பூரண மதிக்கருள் புரிந்தமக லாகரீ பொ
ன்னாச லாடியருளே. (க௦)

ஊசற்பருவமுடிந்தது.

ஆகப்பருவம் பத்துக்குச் செய்யுள் - ௧௦௩.

கு ள த் தூ ர் ப் பி ள் னை த் த மி ழ் மு டி ந் த து.

மெய்கண்டதேவர் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

நீ ரு சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

செ ப் ப றை ப் ப தி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

பண்டைவினை யாலும்வரு பழவினையி னாலுறு
பாழ்த்தகன் மத்தி னாலும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியா லுந்தொலைவில்
பலபல தநுக்க கேக்கிக்
கொண்டுகுழல் பாவியேன் செய்கின்ற பிழையெலாங்
குணமெனக் கருதி யெளிதாக்
கோலங்கள் காட்டியெனை யிவ்வள வெடுத்தாண்ட
குணமேரு வேநி றைந்து
மண்டுமா னந்தவெள் ளத்தையுண் டின்புறவும்
வைப்பதென் றோவ றிகிலேன்
வானாகி மண்ணாகி மற்றுளவெ லாமாகி
மறைநான்கு மறியா மலே
அண்டபகி ரண்டப் பரப்புமா யப்புறமு
மளவற்று நின்று லாவும்
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(க)

கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வர்சிலர் புவியிற்
கறங்குசக டென்ன வோடிக்
காலோய்வர் சிலர்மரப் பேய்போல நாடொறுங்
கதறுவார் சிலர்கு விந்த

உ செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

வில்லொத்த துதலினார் போகத்தை நாடியே
மெலிவர்சிலர் பசையி லாத
வெற்றென்பி னைக்கடித் தலகுபுண் ணாய்க்குருதி
விழுமதைப் பருகு நாய்போல்
சொல்லற்ற வுலகிலுறு துன்பெலாஞ் சுகமாய்த்
துடிப்பர்சில ரவர்க ளோடு
துடியாத வண்ணமெனை யிவ்வள வெடுத்திருட்
டொகையெலா நீக்கி யல்லோ
டல்லொத்த பேரின்ப வெள்ளத் தழுத்தியே
யசைவற் றிருக்க வைத்த
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(உ)

தூலவுட லரவினது தோலென்ன நீங்கவே
சூக்குமத் தோடு யிரினைத்
துன்பமுறு யாதனா வுடலத் திருத்தியே
சுடருமெரி வாயி லிடுவார்
மேலதிற் கனலெனச் செம்பினை யுருக்கியே
விடுவர்விழி தன்னி லூசி
விம்முற விறக்குவார் நரகுதொறும் வெவ்வேறு
விதமாக வூழி யூழி
காலம தழுத்துவார் தலையெழும் பிடினுச்சி
கவிமுற வடிப்ப ரந்தக்
கனலொத்த யமதூதர் கையிலடி யேன்றனைக்
காட்டிக் கொடுத்தி டாதே
ஆலமமு துண்டமரர் தமையாண்ட நீள்கருணை
யன்னமே யுனைநம் பினைன்
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(ங)

செம்புறு களிம்பென வநாதிமல மூழ்கியிருள்
 சேருமலர் விழியென் னவே
 தெளிவற்ற கேவலத் தசைவற் றிருந்துமல
 சேட்டையாற் குழவி குருடர்
 தம்பிணியி னாலுற்ற பால்கோலை நோக்கவவை
 தமையளிப் பாரொன் னநான்
 சார்கன்ம மாயையை விரும்பநீ தந்திடச்
 சகலனாய்ச் சுழல்க றங்கு
 பம்பரம தென்னநீள் பிறவிச் சுழிக்குளே
 பட்டுழல் பெரும் பாவியேன்
 பாழான மலமற்று வினையற்று மாயையின்
 பற்றுவிட் டெனைய நிந்துள்
 அம்பொனடி நீழல்சேர்ந் தானந்த முண்டுநா
 னதுவா யிருப்ப தென்றோ
 அருண்ஞானவாரியே யாசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(ச)

முன்னைமல மென்னுமொரு பேய்ப்பிடித் திருவினை
 முதிர்ந்தவெறி யரவு சுற்றி
 முடியாத பிறவிக் கடற்குள்வீழ்ந் தாசையென
 மூண்டசுழி வந்த மிழ்த்த
 மின்னனைய மாதொனு மகரமீ னொருபுறம்
 விழுங்கவைம் பொறிக ளான
 விறல்குறா வைந்தும்வந் தெங்கணு மிழுக்கநான்
 வீணிலே நைவ தானேன்
 பொன்னனைய நின்னடித் தாமரைத் தலமலாற்
 புகலிடம் பிறிது காணேன்
 பொய்யனே னாகிலுங் கைவிடா தாளுவாய்
 புவனங்க ளியாவு மீன்ற

ச செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

அன்னையே பகிரண்ட முகடெலாங் கரைபுரண்
டப்புறமு மலைத தும்பும்
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (ரு)

இசையொத்த பண்களுஞ் சொல்லோடு பொருள்களு
மிருளிஞாடு வெளியு நீண்ட
இன்பமொடு துன்பமு நரகொடு சுவர்க்கமு
மெண்ணுதற் கரிய வான
வசைபெற்ற யோநிபே தங்களும் மவைதம்மின்
மருவுமுயிர் யாவு மோங்கு
மறைநாலு வர்க்கமு மற்றுமுள கலைகளு
மலைகட லெலாழு மலையும்
திசையெட்டு மிரவியொடு சோமனுஞ் சமயத்
திரட்சிகளு மொருவ ராலும்
தேடரிய புவனகோ டிகளுமதில் வாழ்கின்ற
தெய்வங்கள் பலவும் யாவும்
அசைவற்ற பரவெளிக் குள்ளே யிருக்குமென்
றறிவித் தெனைக்க லந்த
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (சா)

நீயுள்ள தென்றன்று நானுமுள னென்றுமுத
னீங்காம லென்னி டத்தின்
நேசம்வைத் தேநீ யிருக்கநான் மலமாகி
நின்றதே துடலெ னக்கங்
கேயுமுறை யெங்ஙனே வினைகடரு மெனிலவைக
ளேறிடா தநுவி லாமல்
எட்டாத கேவல மிருப்பமே லவைகன்ம
மாகாவ விச்சை கண்டு

காயம தளிப்பதெனி லின்புதுன் புறமுன்பு
 கன்மமே திதனை யருள்வாய்
 ககனமுக டெங்கடந் தளவில் புவனங்களுங்
 கரைபுரண் டெங்கு மோங்க
 ஆயுமறை காணு தகண்டமாய் நின்றதிரு
 வக்கினீ சுரார்ம ருவுநீள்
 அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(ஏ)

உடலத்தி லின்றெனக் கொழியாத விச்சைதா
 னுற்றதே துன்ற னாலே
 உற்றதே னீதநு வளித்திடும் போதெலா
 முறவேண்டு மென்ற னியல்பேல்
 கடலொத்த பிறவிதனி லெந்நாளு மவ்விச்சை
 கட்டுற்று நிற்க வேண்டும்
 கடியமல சத்திசற் றகலவரு மெனிலவை
 கழித்ததார் நீக ழிக்கில்
 கெடலுற்ற வெல்லா வுயிர்க்குநீக் குவையாங்
 கெடுத்தாலு மம்ம லந்தான்
 கெட்டாலு முனைவந்து கிட்டிவழி படுவதென்
 கேடிலா விவைய ருளுவாய்
 அடலுற்ற திரிபுர மடங்கலு மெரித்ததிரு
 வக்கினீ சுரரை மருவும்
 அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே.

(அ)

ஈங்கையர்க ளின்பமே முத்தியென் றுங்கந்த
 மடிவதே முத்தி யென்றும்
 வருமுக் குணங்கெடுதன் முத்திவினை மாய்வதே
 வளர்முத்தி மூன்று மலமும்

௭ செப்பறைப்பதி அகிலாண்டேசுவரிபதிகம்.

பங்கமுற லேமுத்தி யென்றுநித் தியதேகம்
பற்றுவது முத்தி யென்றும்
பலவும் பகுத்தறிதன் முத்தியுயிர் கெடுவதே
படர்முத்தி சித்தி களெலாம்
தங்குவது முத்திபா டாணமொத் திடுவதே
தகுமுத்தி யென்று முயிர்கள்
தடுமாற மலமறுத் தகலாத திருவடித்
தாமனாயென் முடியி லூன்றி
அங்கமுயிர் பொருளெலாங் கைக்கொண்டு நாயினேற்
காந்த முத்தி தந்த
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௭)

பூதமே யென்றும்வரு பொறியென்று மனமாத்
பொருளென்று நீள்க லாதி
பொருளென்று முயர்குத்த மாயைபொரு ளென்றுமிப்
புவியிற் சிருட்டி செய்யும்
நாதர்பொரு ளென்றுமர வணையிற் றுயின்றவொரு
நாரணன் பொருள தென்றும்
நானாவி தங்குளறி னோர்குருடர் பலர்கூடி
நாடியொளி தேடு மாபோல்
பேதமுறு பிறவியிற் சுழல்வதல் லாலுண்மை
பெற்றிடுவ துண்டோசொ லாய்
பின்னுமுன் னும்பக்க மேல்கீழு மாயண்ட
பித்திக ளுடைத்து மண்டி
ஆதிநடு வந்தமு மிலாமலடி நாயேனை
யகலாம லாண்டு கொண்ட
அருண்ணான வாரியே யாசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரசே. (௧௦)

அகிலாண்டேசுவரிபதிகமுடிந்தது.

மேய்கண்டதே வர்திருவடிவாழ்க.

சிவஞானயோகிகள்திருவடிவாழ்க.